



Ministry of Justice

Directorate-General for Prevention, Youth and Sanctions

Youth Policy Division

27

Postal address: P.O. Box 20301, 2500 EH The Hague

To [REDACTED]
the Central Adoption Resource Agency
[REDACTED]
West Block VIII, Wing - II, 2nd. Floor
R.K. Puram,
NEW DELHI - 110 066
India

Address for visitors
Schedeldoekshaven 100
2511 EX The Hague
Telephone +31 (0)70 3 70 [REDACTED]
Fax +31 (0)70 3 70 79 75
www.justitie.nl

Department
Contact
Extension no.
E-mail
Date
Our reference
Concerning

Management department

[REDACTED]
3 August 2007
5498406/07/DJJ
Investigation into possible irregularities in the adoption of
Indian children to the Netherlands

Please quote date of letter
and our ref. when replying.
Do not raise more than
one subject per letter.

Dear [REDACTED],

In my capacity of Central Authority under the provisions of the Adoption Convention concluded on 29 May 1993 in The Hague and with a view to ensuring a good implementation of the cooperation under this convention, I would like to inform you by way of this letter of the following.

Reports have recently appeared in the Dutch media concerning possible irregularities in the adoption of children from India to the Netherlands in the period 1995 to 2003. These reports have focussed, in particular, on adoptions that were arranged via the children's home, Malaysian Social Service, in Chennai.

As a result of these reports, I have decided to have an investigation carried out into the procedure in respect of these adoptions. I have requested the Dutch Ministry for Foreign Affairs to present a number of questions to the authorities in your country in order to obtain a complete picture of the events surrounding these adoptions in India. Your organisation, as Central Authority for India, can also expect to receive a request for information concerning this matter through the Dutch Embassy.

In addition to this, I would like to bring the following to your attention. The reports in the Dutch media were sparked off by a case in which a child was reportedly kidnapped, subsequently ended up in the children's home,

Malaysian Social Service, in Chennai and was thereafter placed for adoption in a Dutch family.

In respect of this individual case, I hope that you will assist in answering a number of questions that have been presented to me by the lawyer of the adoptive parents concerned.

I will inform you further as soon as I have received more detailed documents in respect of this case from the aforementioned lawyer.

I trust that this information will be sufficient for your purposes for the time being.

Yours sincerely,

On behalf of the Minister of Justice,



Justitie



Ministry of Justice

Directorate-General for Prevention, Youth and Sanctions

Youth Policy Division

Postal address: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag



Address for visitors

Schedeldoekshaven 100

2511 EX Den Haag

Telephone +31 (0)70 3 70 [redacted]

Fax +31 (0)70 3 70 79 75

www.justitie.nl

Department
Contact
Extension no.
E-mail
Date
Our reference
Concerning

Management Department



8 August 2007

5500324/07/DJJ

Investigation with regard to possible irregularities with adoptions from India

Please quote date of letter and our ref. when replying. Do not raise more than one subject per letter.

Dear [redacted],

Hereby I acknowledge the receipt of two files that you handed in person to [redacted] the Ministry of Justice in The Hague, the Netherlands on the 8th of August 2007.

I highly appreciate your initiative to provide as much information as possible in order to facilitate the Dutch Ministry of Foreign Affairs in gathering information about what has taken place in India with regard to possible irregularities with adoptions from India.

Yours sincerely

The Minister of Justice,
On behalf of the Minister,





Abschrift van offerte aanvraag

Ministerie van Justitie

Directie Bedrijfsvoering en Ondersteuning

Bestuursdepartement

30

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Universiteit van Tilburg
T a.v. Prof. mr. P. Vlaardingerbroek,
Faculteit Rechtsgeleerdheid
Postbus 90153
5000 LE Tilburg

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 [REDACTED]
[REDACTED]
Fax (070) 3 70 79 70
www.justitie.nl

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
E-mail
Datum
Ons kenmerk
Onderwerp

Servicepunt Inkoop

[REDACTED]
10 augustus 2007
IFADB4500904682)KR
Offerteaanvraag

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden. Willt u slechts
één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer Vlaardingerbroek,

Namens het Ministerie van Justitie, Directie Justitieel Jeugdbeleid, nodigen wij u uit voor het uitbrengen van een offerte voor het onderzoek naar de internationaal privaatrechtelijke implicaties van adopties uit India, waarbij mogelijk sprake is van misstanden in de procedure.

De offerte dient uiterlijk 17 augustus 2007 in ons bezit te zijn. Deze kunt u (vooraf per e-mail [REDACTED]) aanbieden bij [REDACTED]:

Ministerie van Justitie

[REDACTED]
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Aanbieders van wie de offerte na sluiting van de termijn wordt ontvangen, worden in beginsel van verdere deelneming uitgesloten. Indien u geen offerte wenst uit te brengen, wordt het op prijs gesteld om dit op korte termijn van u te vernemen.

Indien n a.v. deze offerteaanvraag wordt overgegaan tot gunning van de opdracht, zijn op deze opdracht de ARVODI (Algemene Rijksvoorwaarden voor het verstrekken van Opdrachten tot het verrichten van Diensten) van toepassing. Wij verzoeken u in uw offerte te bevestigen dat u in geval van

gunning akkoord gaat met deze voorwaarden. Tevens bevestigt u dat, in geval van gunning van de opdracht aan uw organisatie, uw eigen voorwaarden niet van toepassing zijn.

Voor inhoudelijke aspecten van de aanvraag verwijs ik u naar de bijlagen.

Voor materie-inhoudelijke vragen kunt u terecht bij [REDACTED] is te bereiken op telefoonnummer: 070- 370 [REDACTED].

Voor commerciële en contractuele vragen kunt u terecht bij [REDACTED] is te bereiken op telefoonnummer: 070- 370 [REDACTED].

Wij zien uw reactie met belangstelling tegemoet en wensen u succes bij het opstellen van uw offerte.

Hoogachtend,



- Bijlage 1: Opdrachtomschrijving
- Bijlage 2: Geheimhoudingsverklaring
- Bijlage 3: Onderzoek privaatrechtelijke implicaties adopties India
- Bijlage 4: ARVODI (reeds in bezit van partijen)

Bijlage 1: Opdrachtomschrijving.

De gevraagde werkzaamheden zullen worden uitgevoerd in opdracht van de Directie Justitieel Jeugdbeleid (DJI).

De opdracht behelst onderzoek doen naar de juridische implicaties voor Nederlandse adoptie-ouders met een vanuit India geadopteerd kind, waarbij blijkt dat de adoptie is gebaseerd op een valse afstandsverklaring of op anderszins juridische fouten in de adoptieprocedure. Het onderzoek moet 17 september 2007 zijn afgerond.

Voor een verdere beschrijving van de opdracht verwijzen wij u naar bijlage 3

Gunning

- De opdracht wordt verleend aan de uit economisch oogpunt voordeligste aanbieder waarbij gelet wordt op totaalprijs, kwaliteit van de in te zetten projectleider en de in de referenties getoonde ervaring in vergelijkbare trajecten;
- Zolang niet op alle punten volledige overeenstemming is bereikt en nog geen schriftelijke en door beide partijen ondertekende overeenkomst tot stand is gekomen, is geen sprake van enige gebondenheid van de opdrachtgever. In dat geval is er ook geen enkele verplichting tot vergoeding van welke schade of kosten dan ook.
- Zo spoedig mogelijk na de selectie zal gestart worden met de uitvoering

Randvoorwaarden

- De opdracht dient te worden uitgevoerd op basis van fixed price
- Uw offerte heeft een geldigheidstermijn van tenminste 1 maand.

Uw aanbieding behoort onderstaande bijlagen te bevatten, waarbij u een zelfde volgorde en codering aanhoudt:

Eisen***Algemene eisen***

- A-E1 Uw offerte is ingericht volgens de in dit hoofdstuk genoemde eisen en wensen, verwijzingen naar een eigen systeem zijn niet toegestaan.
- A-E2 Aan de offerte zullen voor de opdrachtgever geen kosten verbonden zijn
- A-E3 Het project start na opdrachtverstrekking. U dient rekening te houden met het genoemde tijdspad (oplevering 17 september 2007) U verklaart zich uitdrukkelijk met dit tijdspad akkoord
- A-E4 U dient uw offerte in tweevoud in te dienen.

Materiële eisen

- M-E1 U verklaart zich volledig akkoord met de planning in deze offerteaanvraag.

Commerciële eisen

- C-E1 U verklaart dat het totaalbedrag van de offerte een maximum is en inclusief alle kosten zoals (en voor zover van toepassing) uitvoering, nazorg, overhead, reis- en verblijfkosten, druk- en verzendkosten).
- C-E2 Uw offerte bevat de functieniveaus en uurtarieven van de verschillende 'typen' medewerkers die ten behoeve van de opdracht zullen worden ingezet, en het aantal uren dat zij zullen worden ingezet.
- C-E3 U geeft aan of er gebruik wordt gemaakt van derden. Indien hiervan gebruik wordt gemaakt dan verstrekt u naam, adres en telefoonnummer.
- C-E4 U bevestigt uw bereidheid om, indien dit in het belang is van de opdrachtgever, samen te werken met derden.
- C-E5 Prijsverhogingen gedurende de opdracht zijn niet aan de orde.

Juridische eis

- J-E1 U conformeert zich bij evt. gunning van de opdracht onvoorwaardelijk aan de Algemene Rijksvoorwaarden voor het verstrekken van Opdrachten tot het verrichten van Diensten (ARVODI).
- J-E2 U bevestigt schriftelijk dat uw voorwaarden niet van toepassing zijn op deze overeenkomst.

Eisen ten aanzien van in te zetten medewerkers

- O-E1 U dient de namen op te geven van de eindverantwoordelijke medewerker (evt. plaatsvervanger) (en, indien gewenst, de namen van andere in te zetten medewerkers) vergezeld van een curriculum vitae, waaruit de specifieke deskundigheden en ervaringen van deze medewerker blijken.

Wensen

Materiële wensen

M-W1 U geeft zoveel mogelijk duidelijkheid over de wijze waarop uw organisatie in staat zal zijn de onderhavige opdracht tijdig, objectief en adequaat uit te voeren.

M-W2 U geeft een zo duidelijk en adequaat mogelijke plan van aanpak.

Commerciële wensen

C-W1 Een zo laag mogelijke totaalprijs voor de te verrichten werkzaamheden.

Bijlage 2 :

GEHEIMHOUDINGSPLICHT DERDEN

Verklaring met betrekking tot de

GEHEIMHOUDINGSPLICHT

Ondergetekende,

Naam :

Geboortedatum :

Geboorteplaats :

Werkzaam bij :

Verklaart hierbij :

- a. dat hij/zij op de hoogte is gesteld van zijn verplichtingen tot geheimhouding van de vertrouwelijke gegevens van het ministerie van Justitie die hem/haar ter kennis (kunnen) komen;
- b. dat hij/zij belooft de voorschriften, welke zijn of zullen worden gegeven inzake de beveiliging van die gegevens getrouwelijk te zullen nakomen;
- c. dat hij/zij die gegevens niet aan niet gerechtigden zal onthullen, tenzij hem/haar door het ministerie daartoe schriftelijk toestemming is verleend;
- d. dat hij/zij kennis heeft genomen van de bepalingen in het Wetboek van Strafrecht inzake geheimhouding, te weten de artikelen 2, 3, 4, 5, 23, 272 en 273 (bijlage) en dat hij/zij de betekenis en het belang van die bepalingen heeft begrepen.

(plaats), (datum)

(handtekening)

Bijlage 2: De Verklaring met betrekking tot de geheimhoudingsplicht

- Art. 2 De Nederlandse Strafwet is toepasselijk op ieder die zich in Nederland aan enig strafbaar feit schuldig maakt.
- Art. 3 De Nederlandse Strafwet is toepasselijk op ieder die zich buiten Nederland aan boord van een Nederlands vaartuig of luchtvaartuig aan enig strafbaar feit schuldig maakt.
- Art. 4 De Nederlandse Strafwet is toepasselijk op ieder die zich buiten Nederland schuldig maakt:
1. aan een der misdrijven omschreven in artikel 92-96, 97a, 105 en 108-110.
- Art. 5
- 1 De Nederlandse Strafwet is toepasselijk op de Nederlander die zich buiten Nederland schuldig maakt:
 1. aan een der misdrijven omschreven in de Titels I en II van het Tweede Boek, en in de artikelen 206, 237, 272, 273, 388 en 389.
 2. aan een feit hetwelk door de Nederlandse strafwet als misdrijf wordt beschouwd en waarop door de wet van het land waar het begaan is, straf is gesteld.
 - 2 De vervolging kan ook plaatshebben, indien de verdachte eerst na het begaan van het feit Nederlander wordt.
- Art. 23
- 1 Hij die tot een geldboete is veroordeeld is verplicht tot betaling van het bij de rechterlijke uitspraak vastgestelde bedrag aan de staat binnen de termijn door het openbaar ministerie dat met de tenuitvoerlegging van het vonnis of arrest is belast, te stellen.
 - 2 Het bedrag van de geldboete is ten minste EUR 2
 - 3 De geldboete die voor een strafbaar feit ten hoogste kan worden opgelegd, is gelijk aan het bedrag van die categorie die voor dat feit is bepaald.
 - 4 Er zijn zes categorieën:
 - de eerste categorie, EUR 225;
 - de tweede categorie, EUR 2 250;
 - de derde categorie, EUR 4 500;
 - de vierde categorie, EUR 11 250;
 - de vijfde categorie, EUR 45 000;
 - de zesde categorie, EUR 450 000.
 - 5 Voor een overtreding, onderscheidenlijk een misdrijf, waarop geen geldboete is gesteld, kan de rechter een geldboete opleggen tot ten hoogste het bedrag van de eerste, onderscheidenlijk de derde categorie.

-
- Art 272 -1 Hij die enig geheim waarvan hij weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat hij uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift dan wel van vroeger ambt of beroep verplicht is het te bewaren, opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de vierde categorie.
- 2 Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klacht.

-
- Art. 273 -1 Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de vierde categorie wordt gestraft hij die opzettelijk
1. aangaande een onderneming van handel, nijverheid of dienstverlening bij welke hij werkzaam is of is geweest, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekend maakt of
 2. gegevens die door misdrijf zijn verkregen uit een geautomatiseerd werk van een onderneming van handel, nijverheid of dienstverlening en die betrekking hebben op deze onderneming, bekend maakt of uit winstbejag gebruikt, indien deze gegevens ten tijde van de bekendmaking of het gebruik niet algemeen bekend waren en daaruit enig nadeel kan ontstaan.
- 2 Niet strafbaar is hij die te goeden trouw heeft kunnen aannemen dat het algemeen belang de bekendmaking vereiste.
- 3 Geen vervolg heeft plaats dan op klacht van het bestuur van de onderneming.

**Onderzoek naar de internationaal privaatrechtelijke
implicaties van adopties uit India, waarbij mogelijk
sprake is van misstanden in de procedure**

Onderzoek naar de internationaal privaatrechtelijke implicaties van adopties uit India, waarbij mogelijk sprake is van misstanden in de procedure

Probleemstelling en achtergrond

In de periode van 1995 tot en met 2002 hebben vanuit India adopties plaatsgevonden waarvan wordt vermoed dat deze gebaseerd zijn op valselijk opgemaakte documenten, zoals afstandsverklaringen, geboorteaangiften etc. Niet duidelijk is wat de juridische gevolgen zijn van de in Nederland op basis van deze onjuiste documenten uitgesproken adopties

Eind mei 2007 zijn er in de media berichten verschenen over adopties uit India in de jaren 1995 tot en met 2002 die zouden zijn gebaseerd op valselijk opgemaakte afstandsverklaringen. Het zou gaan om gestolen kinderen die vervolgens via al dan niet vals opgemaakte documenten voor adoptie werden aangeboden aan Nederlandse echt)paren, waarna de adoptie in Nederland werd uitgesproken. De Nederlandse echt)paren die op deze manier een kind uit India hebben geadopteerd vragen zich nu af of, indien blijkt dat hun kind op deze wijze is geadopteerd, dit nu juridische (familierechtelijke) gevolgen heeft of kan hebben. Wat gebeurt er bijvoorbeeld als een inmiddels 18 jarige in India naar de rechter stapt en om herroeping van de adoptie vraagt?

Doel van onderzoek

Uiterlijk 17 september 2007 inzicht hebben in de juridische implicaties voor Nederlandse adoptieouders indien blijkt dat hun kind is gestolen, als de adoptie is gebaseerd op een valse afstandsverklaring of als er anderszins juridische fouten in de procedure zijn gemaakt.

In het onderzoek moeten in elk geval de volgende vragen worden beantwoord:

- welk recht is van toepassing op in Nederland uitgesproken buitenlandse adopties?
- welke rechter is bevoegd?
- wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Nederlands recht van toepassing is?
- wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Indiase recht van toepassing is?

Bij het onderzoek moeten in elk geval de volgende documenten worden betrokken:

- juridisch advies van Adviesbureau Van Montfoort van 28 juni 2006
 - nota [REDACTED] van 25 juni 2007 aan de Minister van Justitie
 - passage uit een mailbericht van MeiLing van 20 juli 2007 aan het ministerie van Justitie
- Deze documenten zijn als bijlage bij deze onderzoeksopzet gevoegd

Aanpak

Om voornoemde vragen te kunnen beantwoorden is literatuurstudie nodig (al dan niet deels in India) en mogelijk enkele interviews. Randvoorwaarden voor het onderzoek zijn dat het onderzoek wetenschappelijk verantwoord en objectief is.

Gelet op het specialistische karakter, de complexiteit, de beoogde onafhankelijkheid en de tijdsdruk van dit onderzoek, is uitbesteding van het onderzoek noodzakelijk.

Eindresultaat van het onderzoek is een onderzoeksrapport dat wordt aangeboden aan de directeur-generaal Preventie Jeugd en Sancties.

Organisatorische opzet

Onderzoek naar de internationaal privaatrechtelijke implicaties van adopties uit India, waarbij mogelijk sprake is van misstanden in de procedure

Opdrachtgever van het onderzoek is de Minister van Justitie

Het onderzoek wordt begeleid door een interne werkgroep bestaande uit

[redacted] allen van de afdeling
Besturing van de directie DJJ en [redacted] beiden van
de afdeling Juridische en Internationale Zaken van de directie DJJ [redacted] is tevens
contactpersoon namens Justitie voor dit onderzoek

Tijdschema/fasering

13 augustus 2007	start offertetraject
20 augustus 2007	start onderzoek
10 september 2007	eerste oplevering conceptrapport
17 september 2007	oplevering rapport

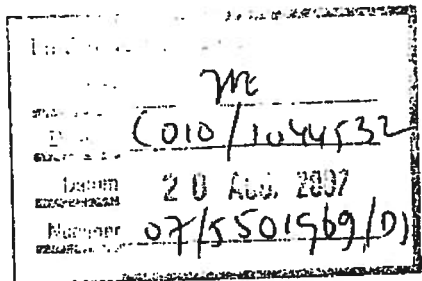
Onderzoek naar de internationaal privaatrechtelijke implicaties van adopties uit India, waarbij mogelijk sprake is van misstanden in de procedure

Rappel D/J
10 SEP. 2007

FACULTEIT RECHTSGELEERDHEID

Aan 

Juridische en Internationale Zaken
Directie Justitieel Jeugdbeleid
Ministerie van Justitie
Postbus 20301
2500 EH Den Haag



Datum
15 augustus 2007


Zeer geachte 


Telefoon
013 466 

Naar aanleiding van uw verzoek om op korte termijn een offerte uit te brengen inzake het onderzoek naar de rechtsgevolgen van de IPR-implicaties van adopties uit India, stuur ik u bijgaand de offerte in concept.

Telefax
013 466 

Ik hoor graag van u of u nog eventuele op- en aanmerkingen c.q. wijzigingsvoorstellen heeft.

E-mail


Mocht een en ander onduidelijk zijn, dan kunt u mij bereiken op nr. . Ik werk woensdag thuis.

Betreft:
Offerte (concept)

Ik hoop – in verband met het Inrichten van mijn agenda – op korte termijn van u te vernemen.

Met vriendelijke groet

Prof. mr. Paul Vlaardingerbroek

Prof. mr. Paul Vlaardingerbroek
Faculteit der Rechtsgeleerdheid
Universiteit van Tilburg

inzake een

Onderzoek naar de (internationaal privaatrechtelijke)
implicaties van adopties uit India, waarbij mogelijk sprake is van
misstanden in de procedure

1 Inleiding.

De onderzoeksvraag vanuit het Ministerie van Justitie bevat de
volgende componenten:

*De Probleemstelling, doel en achtergrond van de
onderzoeksaanvraag:*

In de periode van 1995 tot en met 2002 hebben vanuit India adopties
plaatsgevonden waarvan wordt vermoed dat deze gebaseerd zijn op
valselijk opgemaakte documenten, zoals afstandsverklaringen,
geboorteaangiften etc. Niet duidelijk is wat de juridische gevolgen zijn
van de in Nederland op basis van deze onjuiste documenten
uitgesproken adopties.

Eind mei 2007 zijn er in de media berichten verschenen over adopties
uit India in de jaren 1995 tot en met 2002 die zouden zijn gebaseerd
op valselijk opgemaakte afstandsverklaringen. Het zou gaan om
gestolen kinderen die vervolgens via al dan niet vals opgemaakte
documenten voor adoptie werden aangeboden aan Nederlandse
echtparen, waarna de adoptie in Nederland werd uitgesproken. De
Nederlandse echtparen die op deze manier een kind uit India hebben
geadopteerd vragen zich nu af of, indien blijkt dat hun kind op deze
wijze is geadopteerd, dit nu juridische (familierechtelijke) gevolgen
heeft of kan hebben. Wat gebeurt er bijvoorbeeld als een inmiddels 18
jarige in India naar de rechter stapt en om herroeping van de adoptie
vraagt?

Doel van onderzoek is om uiterlijk 17 september 2007 inzicht hebben in de juridische implicaties voor Nederlandse adoptieouders indien blijkt dat hun kind is gestolen, als de adoptie is gebaseerd op een valse afstandsverklaring of als er anderszins juridische fouten in de procedure zijn gemaakt.

In het onderzoek moeten in elk geval de volgende vragen worden beantwoord:

- welk recht is van toepassing op in Nederland uitgesproken buitenlandse adopties?
- welke rechter is bevoegd?
- wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Nederlands recht van toepassing is?
- wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Indiase recht van toepassing is?

Bij het onderzoek moeten in elk geval de volgende documenten worden betrokken:

- juridisch advies van Adviesbureau Van Montfoort van 28 juni 2006
- nota [redacted] van 25 juni 2007 aan de Minister van Justitie
- passage uit een mailbericht van MeiLing van 20 juli 2007 aan het ministerie van Justitie.

Deze documenten zijn als bijlage bij deze onderzoeksopzet gevoegd.

Aanpak

Om voornoemde vragen te kunnen beantwoorden is literatuurstudie nodig (al dan niet deels in India) en mogelijk enkele interviews.

Randvoorwaarden voor het onderzoek zijn dat het onderzoek wetenschappelijk verantwoord en objectief is.

Gelet op het specialistische karakter, de complexiteit, de beoogde onafhankelijkheid en de tijdsdruk van dit onderzoek, is uitbesteding van het onderzoek noodzakelijk.

Eindresultaat van het onderzoek is een onderzoeksrapport dat wordt aangeboden aan de directeur-generaal Preventie Jeugd en Sancties.

Organisatorische opzet

Opdrachtgever van het onderzoek is de Minister van Justitie.

Het onderzoek wordt begeleid door een interne werkgroep bestaande uit [redacted]

[redacted] allen van de afdeling Besturing van de directie DJJ en [redacted] [redacted] beiden van de afdeling Juridische en Internationale Zaken van de directie DJJ. [redacted] is tevens contactpersoon namens Justitie voor dit onderzoek.

2. Onderzoeksvoorstel

Het betreft een onderzoek naar de vraag wat de juridische implicaties voor Nederlandse adoptieouders indien blijkt dat hun kind is gestolen, als de adoptie is gebaseerd op een valse afstandsverklaring of als er anderszins juridische fouten in de procedure zijn gemaakt. Ik zou die vraag ook willen uitbreiden naar wat de consequenties zijn voor het kind en voor de biologische ouders. Daarnaast speelt in meer abstracte zin de vraag wat een eventuele vernietiging van een adoptie (vanuit welk land dan ook) voor andere ouders en kinderen kan betekenen. Immers, vermoed en gevreesd wordt dat dit geval niet op zich zelf staat. Bekend is de situatie van een Australische moeder, die ontdekte dat haar legaal geadopteerde Indiase kinderen zonder afstandsverklaring van de moeder blijken te zijn vrijgegeven voor adoptie. Het weeshuis waar dit jongetje verbleef voor zijn adoptie wordt ervan verdacht meerdere kinderen illegaal, dwz. zonder toestemming van de ouders, te hebben overgedragen aan de adoptiebemiddelingsbureaus en aan Meiling.

Het verzoek van de Indiase vrouw om teruggave van haar door Nederlandse ouders geadopteerde zoon, die inmiddels 9 jaar oud is, heeft alom de aandacht getrokken. Op een Internationaal congres in Chester, dat van 16 tot 20 juli jl werd gehouden heb ik gesproken over dit probleem en de eventuele juridische consequenties en van diverse zijden werd aangevoerd dat men ook elders met soortgelijke problemen werd geconfronteerd.

In mijn onderzoek zal ik uitgaan van de premisse, dat de adoptie in India niet op rechtsgeldige wijze is tot stand gekomen, ook als is momenteel onduidelijk of het kind inderdaad niet op rechtsgeldige wijze is geadopteerd. Immers, tot op heden is onduidelijk of de vrouw die beweert dat dit haar kind is inderdaad de biologische moeder is en of zij inderdaad niet heeft ingestemd met de afstand van haar kind voor adoptie. Dit zal in India moeten worden onderzocht door de daartoe geëigende instanties

De rol die zowel het kindertehuis Malaysian Social Service (MSS) in de staat Chennai (India) als de bemiddelende instanties en het ministerie van Justitie hebben gespeeld is onderwerp van onderzoek door o.a. de Inspectie Jeugdzorg en mr.dr. M. Oosting, lid van de Raad van State (zie de brief van minister E.M.H. Hirsch Ballin aan de Tweede Kamer van 27 juni 2007; Kamerstuk 28 475, nr. 29). Op dit moment staan de adopties uit India niet stil.

Uit een brief van de minister van Justitie aan de (Voorzitter van de) Tweede Kamer van 13 juli 2007 blijkt dat er momenteel 13 kinderen in procedure zijn om uit India naar Nederland te komen, waarvan 12 via bemiddeling door Wereldkinderen en 1 via bemiddeling door Stichting Meiling. Bij deze lopende procedures zijn de vergunninghouders extra alert gelet op de recente berichtgeving in de media over adopties uit India. Er zijn op dit moment geen aanwijzingen dat bij deze procedures sprake is van misstanden, aldus de minister, die schrijft dat er op dit moment dan ook geen reden is om lopende adoptieprocedures op te schorten en dat er derhalve geen consequenties zijn voor de lopende procedures. Overigens zijn recentelijk de adopties uit Guatemala en Cambodja wel stop gezet, omdat niet gegarandeerd kon worden dat de adoptieprocedures geheel conform de vereisten werden uitgevoerd. Op de adoptiemarkt van welzijn en geluk, overtreft de vraag naar adoptiekinderen sterk het aanbod van kinderen. Het risico bestaat dat nu de stroom van Chinese kinderen is opgedroogd doordat de Chinese autoriteiten de voorkeur hebben gegeven aan Inlandse adoptie (een van de vereisten van het Haags Adoptieverdrag) – niet de toevlucht wordt gezocht naar landen, waar nog wel kinderen 'verkrijgbaar' zijn, zoals o.a uit Centraal Afrika.

Ook blijkt dat rechters in Nederland in toenemende mate worden geconfronteerd met zogenoemde 'zelfdoeners', die na enkele jaren opvoeding van een uit het buitenland meegenomen, veelal aldaar geadopteerd, kind vragen om een Nederlandse adoptie. Het risico dat de afstand van het kind niet (of niet geheel) rechtsgeldig is tot stand gebracht, brengt het risico van nietigheid van de adoptie met zich mee.

De vraag wat de rechtsgevolgen zijn van een vernietiging van de adoptie in India (en welk ander land dan ook) is een zeer relevante. In België heeft men dan ook in de wetgeving opgenomen dat de volle adoptie onherroepelijk en dat de nietigheid van een adoptie nooit kan worden uitgesproken in België en dat een buitenlandse beslissing tot nietigverklaring van een adoptie in België geen gevolgen heeft (art. 1:359. 6 BBW jo. 1:366.3 BBW, behalve als blijkt dat een kind is ontvoerd of onderwerp is geweest van kinderhandel. In dat geval is herziening van de adoptie mogelijk ex art. 1:351 BBW.

3. Antwoord

Het onderzoek behelst dus het geven van een antwoord op de volgende belangrijke vragen :

- welk recht van toepassing is op in Nederland uitgesproken buitenlandse adopties?
- welke rechter is bevoegd?
- wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Nederlands recht van toepassing is?
- wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Indiase recht van toepassing is?

Daarbij speelt ook me het vinden van een antwoord op de vraag in hoeverre het Haags Adoptieverdrag en andere regels van Internationaal Privaatrecht een oplossing bieden voor dergelijke problemen van niet rechtsgeldig tot stand gekomen adopties en of er voorbeelden van rechterlijke beslissingen terzake zijn in andere landen. Tot slot zal ook in het onderzoek worden betrokken welke rol het VN-Verdrag voor de rechten van het kind (IVRK) zou kunnen spelen bij de oplossing van de onderhavige probleemstelling.

4. Werkwijze

Ik zal in mijn onderzoek mede te rade gaan bij collega's in India en in enkele andere landen, alsmede overleg voeren met de staf van de Haagse Conferentie voor IPR () en het Asser-Instituut. (). Door mijn activiteiten (eerst als treasurer en nu als president) voor The International Society of Family Law kan ik diverse contacten aanboren en de benodigde informatie langs vrij eenvoudige weg verkrijgen.

5. Activiteit, tarief, geschatte kosten

- Nederlandse en buitenlandse wetgeving onderzoeken op de vraag wat de consequenties zijn van een niet rechtsgeldig gedane afstand c.q. adoptie
 - IPR-regels nagaan
 - Contact met buitenlandse collega's
 - Ik verwacht hier 6 tot maximaal 10 dagdelen (5 werkdagen) mee bezig te zijn, inclusief het schrijven van het rapport. Ik zal geen gebruik hoeven maken van andere collegae op de universiteit.
- Het tarief bedraagt €1000,- per dagdeel, excl. BTW te vergoeden aan de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit van Tilburg.

Ik verwacht geen buitenlandse reis naar India te hoeven maken. Wel is het mogelijk dat er eventueel nog kosten gemaakt moeten worden voor het verkrijgen van advies van professionele organisaties, maar dat zal de €2000,- niet overstijgen. Bij te voorziene overschrijding van die €2000,- zal ik eerst overleggen met de opdrachtgever.

Totaal activiteiten	Maximaal	€ 10.000,-
Eventueel advies derden		€ 2.000,-
Btw 19%		
Eindtotaal inclusief BTW		€ 14.280,- (maximaal)

Tijdpad/fasering	
13 augustus 2007	start offertetraject
20 augustus 2007	start onderzoek
10 september 2007	eerste oplevering conceptrapport
17 september 2007	oplevering rapport

P. Vlaardingerbroek

Tilburg, 14 augustus 2007

Bijlage: verkort CV:

Prof.mr. Paul Vlaardingerbroek (1955)

- Hoogleraar familie en Jeugdrecht UvT
- Raadsheer-plaatsvervanger Hof Den Bosch
- Rechter-plaatsvervanger Rechtbank Rotterdam
- President van de International Society of Family Law
- Auteur van vele nationale en internationale boeken en artikelen op het terrain van het familie- en jeugdrecht

AB
21/8/3
Justitie



Reken JIZ mds 270

32

Nota

Reken
DJJ 2008

Justitie Bureau Secretaris-Generaal
Cluster Procesondersteuning

T/M Nieuw Afgedaan

Aan De Minister van Justitie Ontvangen

23/8

4544 23.08.07 12:20

Datum

Paraaf

Door tussenkomst van

SG
DGPJS

23/8

Van

DJJ *ph*

21/8

mds

Concipiënt



Mr 20/8/07 *Mr 20/8/07*

Doorkiesnummer concipiënt

070-3706901

Datum

20 augustus 2007

Kenmerk

DDS 5502074

Bijlage(n)

1

Onderwerp

Onderzoek IPR-implicaties India door P. Vlaardingerbroek

Doel

U te informeren over de opdracht aan prof. mr. P. Vlaardingerbroek om onderzoek te doen naar de rechtsgevolgen van de IPR-implicaties van adopties uit India.

Onderzoeksvragen

Vorige week heeft prof. mr. P. Vlaardingerbroek DJJ desgevraagd bijgaande offerte doen toekomen teneinde voornoemd onderzoek te doen.

Het onderzoek behelst het beantwoorden van de volgende vragen:

- welk recht is van toepassing op in Nederland uitgesproken buitenlandse adopties?
- welke rechter is bevoegd?
- wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Nederlands recht van toepassing is?
- wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Indiase recht van toepassing is?
- in hoeverre bieden het Haags Adoptieverdrag en andere regels van Internationaal Privaatrecht een oplossing voor problemen van niet rechtsgeldig tot stand gekomen adopties?
- in hoeverre zijn er voorbeelden van rechterlijke beslissingen terzake in andere landen?

DGPP
22/8/07

DJJ
21/08/07

-welke rol zou het VN-Verdrag voor de rechten van het kind (IVRK) een rol kunnen spelen bij de oplossing van de probleemstelling?

Afhandeling

De heer Vlaardingerbroek rapporteert uiterlijk 17 september as. en blijft ruim binnen het door DJJ beschikbaar gestelde budget. Een eerste conceptrapport moet 10 september as. ter visie beschikbaar zijn.

De betreffende overeenkomst is al naar hem toe en verwacht ik ieder moment ondertekend retour.

AB
1964m

33

Wereldkinderen

Notificatie
20 FEB. 2008
DJI

Kopie naar Zuiden
d.d. 3/10/07.

Ministerie van Justitie

T.a.v. [redacted]

Postbus 20301

Ministerie van Justitie 2500 EH DEN HAAG
DJI
Dossier: A07/2577/1048642
Datum: 19 SEP. 2007
Number: 07/5506062/dji

notificeren
18/2-08

DIR/108/07

Den Haag, 18 september 2007

Geachte [redacted]

U heeft ons per brief van de Minister van Justitie d.d. 27 juni 2007 verzocht om informatie die wij relevant achten voor het onderzoek naar mogelijke misstanden rondom adopties vanuit India aan u te melden.

Ik verwijs hierbij naar onze twee brieven van 24 mei, een brief van 24 juli en een brief van 2 augustus jongstleden. In de brief d.d. 24 mei jl. met als kenmerk DIR/075/07, hebben wij het Ministerie van Justitie verzocht een aanvullend onderzoek in te stellen naar de achtergronden en de in India gevolgde procedures van de 14 door ons geplaatste kinderen uit Hyderabad en omgeving (3 kinderen vanuit het John Abraham Memorial Bethany Home in Tandur, geplaatst in 1996 en 11 kinderen vanuit het Tender Loving Care Home in Hyderabad, geplaatst in 1999 en 2000).

In uw brief d.d. 7 juni bericht u ons dat u in uw onderzoek *de vraag of er redenen zijn om aan te nemen dat meer kinderen uit India met valse verklaringen zijn geadopteerd door Nederlandse gezinnen in het onderzoek zal worden betrokken.*

Ik ga ervan uit dat u reeds de benodigde informatie heeft achterhaald. Ter extra informatie treft u bijgaand het verslag van een rechtbankzitting d.d. 30 augustus 2005 aan, waar [redacted] van het tender Loving Care Home terecht staat.

Ik vertrouw erop u hiermee van dienst te zijn.

Met vriendelijke groet,
[redacted]

[redacted]
Wereldkinderen

Bijlage: In the court of the I Addl Metropolitan Sessions Judge: Hyderabad

projecthelp en adoptie / project aid and adoption / proyecto de ayuda y adopción



Wereldkinderen

Riouwstraat 191
2585 HT Den Haag
The Netherlands

T +31 (0)70 350 66 99
F +31 (0)70 354 78 67
B Rekeningnummer 38 39 40

E info@wereldkinderen.nl
F www.wereldkinderen.nl

IN THE COURT OF THE I ADDL METROPOLITAN SESSIONS JUDGE:HYDERABAD

DATED THIS THE 30TH DAY OF AUGUST, 2005

PRESENT: [REDACTED] B.Sc.LL.B.,
I ADDL METROPOLITAN SESSIONS JUDGE,
HYDERABAD.

SESSIONS CASE NO. 39 OF 2003

(P.R.C.No.60/02 on the file of [REDACTED] Metropolitan Magistrate,Hyd.
Upgraded as VI Addl.Chief Metropolitan Magistrate, Hyd)

Committed by

[REDACTED], B.Com.,LL.M.
Metropolitan Magistrate
Hyderabad

Crime No. & P.S.

Cr.No.457/2001
S.R.Nagar

Name and description of the
Accused person(s)

- 1) [REDACTED], Tender Loving
Care Home, Sanath Nagar, Hyderabad
- 2) [REDACTED], St. Theresa's Girls High
School. St. Theresa's Hospital,
Sanath Nagar, Hyderabad
- 3) [REDACTED], St. Joseph's
Convent, Gazwel, Medak District
- 4) [REDACTED]
JMJ, Provenciate, 6-3-900,
Somajiguda, Hyderabad
- 5) [REDACTED], TLC.Home, R/O.Plot
[REDACTED] H.S.Hills, Pragathi nagar,
Opp: JNTU, Kukatpally, Hyderabad
- 6) [REDACTED], TLC.Home, R/O.Sumitra
Nagar. Hyderabad
- 7) [REDACTED]
TLC.Home. [REDACTED] E.S.I.Staff
Quarters. Sanathnagar, Hyderabad
- 8) [REDACTED]
TLC.Home. [REDACTED] Puthli Bowli, Hyd
- 9) [REDACTED]
TLC.Home, R/O.Sanjay Nagar.
Erragadda, Hyderabad.
- 10) [REDACTED]
TLC.Home, R/O.Habeeb Fathima Nagar.
Berabanda, Hyderabad

Prosecution conducted by

[REDACTED]
Addl. Public Prosecutor

Accused Defended by

[REDACTED] Advocate

Offences Charged

U/Sec. 372, 373, 372 r/w 120-B, 373
r/w 120-B, 420, 468, 471 and 341 IPC.

Plea of the Accused

Pleaded not guilty

Finding of the Court

A.1 to A.3 and A.5 to A.11 are found guilty of the charge U/S.471 and 420 IPC and they are found not guilty of the charge u/s 372,373 r/w 120-B,468 and 341 IPC. A4 is found not guilty of the charge framed against her.

R E S U L T :

The accused A.4 is acquitted U/S.235(1) Cr.P.C. for all the charges framed against her. The bail bonds of the accused A.4 shall stand cancelled. The accused A.1 to A.3 and A.5 to A.11 also acquitted U/S.235(1) Cr.P.C. for the charges U/S.372, 373, 372 r/w 120-B 373 r/w 120-B, 468 and 341 IPC. However, the accused A.1 to A.3 and A.5 to A.11 are convicted U/S.235(2) Cr.P.C. for the charges U/S. 471 and 420 IPC.

A.1 to A.3 and A.5 to A.11 are sentenced to undergo S.I. for six months each and also to pay a fine of Rs.1,000/- each i/d to suffer S.I. for one month each for the offence U/S.471 IPC and further they are sentenced to undergo S.I. for 6 months each and also to pay a fine of Rs.1,000/- each i/d to suffer S.I. for one month each for the offence U/S.420 IPC. The sentence imposed for the offence U/S.420 IPC shall run concurrently with the sentence imposed for the offence U/S.471 IPC. The remand period if any undergone by the accused during trial and enquiry shall be set off U/S.428 Cr.P.C. The bail bonds of the accused shall stand cancelled.

-: J U D G M E N T :-

1. The [REDACTED] Police, W.P.C., C.I.D., Hyderabad filed charge sheet before [REDACTED] Metropolitan Magistrate, Hyderabad against A1 to A11 for the offences punishable u/ss 420, 468, 471, 341, 363, 372, 373 and 120-B IPC in Cr.No.457/2001 of S.R.Nagar P.S., Hyderabad.
2. The learned magistrate has taken the case on file as PRC 60/2002. The learned Magistrate after appearance of accused and supplying copies of the documents and after perusal of the material available on record, duly committed the case to Sessions Division to take trial of the accused by committal order dt:3.2.2003 as the offence u/s 372 and 373 IPC are exclusively triable by Court of Sessions. The Hon'ble Metropolitan Sessions Judge, Hyderabad, after receipt of the PRC, registered the said PRC as S.C.No.89/2003 and he was pleased to made over this case to this court for disposal according to law.
3. On hearing both sides and on perusing the record of investigation, charges u/s 372, 373, 372 r/w 120-B, 373 r/w 120-B, 420, 468, 471 and 341 IPC is framed against A1 to A11 and when the charges framed are read over and explained to them for which they pleaded not guilty of the charge and claimed to be tried.
4. Prosecution, in order to prove its case, examined PWs 1 to 75 and got marked Exs.P1 to P195.
5. The case of the prosecution in brief is that, A1 to A11 are the members of Tender Loving Care Home (herein after, will be called as TLCH). PW1, [REDACTED] D.W.D &

C.W.Agency Hyderabad along with other officials, on 14.6.2001 conducted joint raid on the TLCH, as it has been procuring children from neighbouring Districts. but not through the biological parents who approached the TLCH to relinquish their children.

It is the further case of prosecution that, TLCH has been procuring children since 1986 with sole purpose of giving majority of the children in inter-country adoption for huge monetary consideration. As per the Central Adoption Resources Agency Guidelines (Herein after will be referred as CARA), TLCH did not place the children for in-country adoption and they did not inform the prospective in-country adoptive parents about the availability of relinquished children. though, they maintained register of prospective in-country adoptive parents to enable them to choose the children for adoption.

.. The accused are sending the children, mostly, to United States of America by receiving huge monetary consideration. The amount received for these children are entered into FCRA A/c No. [REDACTED] maintained in the South Indian Bank. Secunderabad vide A/c No. [REDACTED] and local account vide S.B.A/c No. [REDACTED] of Punjab National Bank and those amounts are also entered in the cash book maintained by the institution. The [REDACTED] [REDACTED], PW47 after inspecting the cash book. opined that, huge amount was diverted as building fund. AI informed in a reply that they did not maintain a register for building fund. As per the CARA guidelines para 4-38, the agency should receive not exceeding Rs.10,000/- for processing the documents and not more than Rs.100/- per day for child towards maintainance charges of the child. On perusal of the accounts maintained by TLCH, they

- 5 -

have collected an average amount of Rs.2,22,318/- and Rs.37,183/- for each child from the adoptive parents of the inter-country and in-country adoption respectively in the name of processing charges and building fund etc. The amount collected by TLCH(A1) for child as charges is beyond the limits prescribed by the CARA guidelines as per para 4-38.

Further case of the prosecution is that. During the course of investigation, the prosecution collected 34 original and 44 xerox copies of the relinquishment deeds from A1 and on verification of the genuineness of the original and xerox copies of the relinquishment deeds, it was found that, names of the biological parents and unwed mothers are not the residents of respective villages and tandas as mentioned in the relinquishment documents. PW3 to PW40 and PW49 to PW59 and P.W.65, P.W.73 gave opinion after conducting enquiries that. the name of biological parents mentioned in the relinquishment deeds were not in existence in the respective villages. PW8, PW13, PW28, PW29 and PW57 has informed the investigation agency that, no village or tanda mentioned in the relinquishment deeds are existing in the Mandals or District. PW21, PW6 and PW26 have informed the investigation agency. the persons mentioned in the relinquishment deeds are not in existence.

It is the further case of prosecution that. A1 to A4 entered into conspiracy to fabricate relinquishment deeds. A5 to A11 are the employees of TLCH who signed as witnesses on the fake and fabricated relinquishment deeds even though biological parents and unwed mothers named in the relinquishment deeds were not in existence. A2 is [REDACTED] St. Theresa's Girls High School, Sanathnagar, A3 is [REDACTED] St. Joseph's Convent, Bajwel. Both of them attested the relinquishment deeds

knowing fully well that biological parents were not in existence and the persons who signed as biological parents are fictitious. A2, A3 and A5 to A11 attested relinquishment deeds at the instance of A1 and A4.

It is the further case of the prosecution that, as per the CARA Guidelines under Rule 4-21 which reads as " in case of surrendered child after two months time for re-consideration, the placement agents should make all efforts within 45 days to place the child with Indian parents in the country." TLCH have commenced the process of transferring the children by adoption much before the expiry of 60 + 45 days time in a hurry to send the children in inter-country adoption. In some cases, the accused did not even wait till expiry of 60 days to enable the biological parents to reconcile, whether they want to take back the child or not.

Further the investigation revealed that, the accused prepared fake relinquishment deeds by purchasing the stamp papers subsequent to the relinquishment deeds of the children.

Child name	Date of purchase of stamp paper	Date of Relinquishment deeds	Date of admission in TLCH	R.D. is ante dated for the period
	28.6.2000	14.6.2000	14.6.2000	12
	28.6.2000	11.6.2000	11.6.2000	17
	28.6.2000	10.2.2000	10.2.2000	18

It is also found that, TLCH purchased large number of non-judicial stamp papers each worth of Rs.10/- denomination from stamp vendor, PW60 in the name of TLCH through their employees and get them ready to fill them up to their convenience after

procuring children from villages and tandas by paying them a sum of the amount. The accused fabricated relinquishment deeds at TLCH by mentioning the fictitious names of relinquished parents and place of residence as per their choice.

It is the further case of the prosecution that, TLCH collected rejection forms given by the prospective adoptive parents from the authority and basing on the rejection forms, the TLCH applied for no objection certificate from VACA and CARA for sending the children in inter-country adoption. As per the guidelines 4.13 to 4.18, the responsibility for the authenticity of the surrender documents would be on the agency i.e. TLCH and further it is the case of the prosecution that, LW68, [REDACTED] and PW69 have given their female child to adoption to TLCH and he was paid Rs.500/- by A1 (this is subject matter of the baby [REDACTED]) and PW68, himself also has given his female child to TLCH and he was paid Rs.1,100/- by A1.

As per PW41, LW69, [REDACTED] and PW42 that they have conducted a study on relinquishment of babies by poor lambada parents and found that the TLCH and other homes have lured the poor lambadas with money, purchased the babies by engaging the mediators and most of them were sent for inter-country adoptions instead of placing them in, in-country adoption for monetary consideration with an intention to earn easy and huge money, which is nothing but unlawful purpose.

PW61 who is [REDACTED] of Punjab and Haryana has visited USA in the year 1997 and found one of the adoptive boys is suffering from mal-nutrition and the foreign agencies were non-cooperative to know the condition of adoptive children.

Therefore, the accused have committed an offence punishable u/s 420, 468, 471, 341, 363, 372, 373 and 120(B) IPC.

6. After closure of the prosecution evidence, the accused were examined u/s 313 Cr.P.C. with reference to the incriminating circumstances appearing against them in the evidence of the various prosecution witnesses, but they denied the same and stated that false case has been foisted against them. On behalf of the defence Exs.D1 to D16 were marked. A1 filed her statement along with some documents pertaining to Adoption of children of TLCH.

7. The point that arise for consideration is:

"Whether the prosecution is able to prove the guilt of the accused beyond all reasonable doubt for the offences with which they are charged?"

8. For the purpose of clarity and proper appreciation, the witnesses are classified into following categories:

The prosecution, relying upon testimony of official witnesses PW1, PW2, PW45, PW63, PW64, PW66 to speak about the procedure relating adoption, joint inspection dt:26.4.2001, the violation of CARA guidelines, violation of G.O.Ms.No.16, discrepancies in the account, violation of not obtaining VACA clearance and the purpose for which the TLCH was constituted and its authenticity to give children in adoption.

It is also relying upon the evidence of PW3 to PW40, PW49 and PW59 and PW65, PW73 to speak about non existence of biological parents and it is also relying upon the evidence of PW41, PW42,

PW61 social activists to speak about the evils of inter-country adoption as perceived by them.

It is also relying upon the evidence of PW62, PW44, PW47, PW.88 and PW.69^{to} speak about the surrender of children and taking of thumb impressions on blank stamp papers and accounts.

It is also relying upon the evidence of PW43 and PW60 to speak about purchasing of non judicial stamp papers for TLCH from them. PWs 67,70 to 74 are the Investigation officers who conducted the investigation in this case.

9. The charge nos.1 to 4 shall come together for the reason that one charge is depending upon the proof of other charge and they inter-linked with each other.

10. The charge framed against A1 to A3 is that, A1 to A11 along with A12 & A13(who are absconding), on 14.6.2001 at TLCH, Sanathnagar, Hyderabad sold 300 babies from the year 1998 to 2001 under the age of 18 years to in-country adoption and inter-country adoption as per the admission register maintained by the accused with intent that the said 300 babies shall at any age be used for the purpose of prostitution or for any unlawful and immoral purpose. Thus they committed an offence u/s 372 IPC. The second charge is that, all the accused bought and gave them inter-country adoption with an intention that the said 436 babies shall at any age be used for the purpose of prostitution or any unlawful and immoral purpose. Thus they committed offence u/s 373 IPC. The third and fourth charges against the accused is that, all the accused induced biological parents with monetary consideration, obtained children for making easy money and

prepared relinquishment deeds, admission registers, rejection forms knowing to be false with dishonest intention, in pursuance of the said agreement, to commit the offence and committed the offence u/s 372 and 373 r/w 120-B IPC.

11. It is the case of the prosecution that, A1 to A11 sold 300 babies under the 18 years age from 1998 to in-country and inter-country adoption with an intent that said babies shall, at any age, be used for the purpose of prostitution and for any unlawful or immoral purpose.

12. If that be the case, it is for the prosecution to prove, the point of time which is crucial for determining the culpability of the accused u/s 372 IPC is the one when sale took place, it is at that point of time, with the intention of the accused, who sold the minor babies has to be taken into account. Where a minor is given for adoption with an intention that her welfare is very well safeguarded, it cannot be said that adoption is for the immoral purpose. Section 373 provides, buying and hiring and otherwise obtained the possession of a minor for the purpose of prostitution. It is an offence.

13. The prosecution, in order to prove the charges 1 to 4 framed against the accused, relying upon the evidence of PW61, PW41 and PW42 and also the documents Ex.P1, PW41, PW61, [REDACTED]

[REDACTED] of Punjab & Haryana High Court, who also worked as [REDACTED], Hyderabad and passed several orders of guardianship in the matters of inter-country adoption, while he was acting as [REDACTED] for Punjab & Haryana, he visited United States of America to see his daughter in the year 1997, who was staying in Florida and during his stay, he wanted to see the condition of the adopted children for whom guardians have been appointed in the State under the orders of

the Civil Court, Hyderabad and he met one [REDACTED] IAS [REDACTED] in Embassy and he met one boy who is in [REDACTED] concerning the boy the condition of that boy was in [REDACTED] condition. [REDACTED] took him to a village. A male boy was sent to school, but the girl was not getting any education. When he wanted to have a conversation with that girl, the adopted parent did not allow them to speak in Telugu. Both the boy and girl used to converse in English only. The boy informed him. He was working in the farm after school hours and after seeing the condition of the three minor children he suggested that the Embassy must take steps to monitor the living conditions of the children sent from India.

The impression of the Judge, gained after seeing those three children was that the children who have been taken out of India were not properly treated in the foreign countries.

In the cross-examination he deposed that he does not know the family background of [REDACTED] with whom he met in USA and interacted. He did not grant guardianship for the said boy nor [REDACTED]

14. It is to be held that the evidence of PW1 is in the nature of opinion. He did not say anything about the children who were given in inter-country adoption by TCCB or any one of the accused. Even if his evidence is taken as accepted to be true, it cannot be said that the children especially girl children, who are given in in-country adoption being used for prostitution or any other immoral purpose.

15. This accused have submitted some progress reports along with the statements of A1 u/s 313 CrPc. The prosecution failed to

produce those reports referred to in Ex.P178. There is no reasonable explanation forthcoming as to why the prosecution failed to produce reports referred to Ex.P178. The reason for the prosecution probably, for not filing those reports could be that if they are produced, they would speak against the prosecution. In that way, non filing of those reports referred to Ex.P178. An adverse inference can be drawn against the prosecution.

16. The prosecution examined PW41, [REDACTED], publisher in Hyderabad [REDACTED], Mehdiapatnam stated that she published a book and as per the request of UNICEF, she went round to Medak, Mahaboobnagar, Nalgonda, R.R.Dist and South Telangana to study the relinquishment of girl children of Lambadas. She enquired about 10000 people by appointing agents. On enquiry, it revealed that most of the biological parents are induced by the agents to give up their children and there are some instances where people forcibly, taken up by the agents and they enquired also agents as to why they were taking children forcibly and as to what purpose they have taken the children. She came to know from the persons to whom she enquired that the Western couples are paying lot of money for inter-country adoption.

In the cross-examination she admitted that, she visited TLCH several times. She did not see the records, other documents relating to the children staying in TLCH and Ex.D12 is the statement issued by UNICEF as regards disowning her view in respect of inter-country adoption and she is not in a position to say the exact number of the children given for adoption to TLCH from the tandas. She also interacted some biological parents during her survey and the biological parents who gave their children for adoption were in existence. Ex.P41 is the book

titled as "A Community Besieged" giving the details of the relinquishment of babies from the Lambada families and condition of the biological parents, as to why they are giving and selling their children to homes and other agencies.

17. PW42 [REDACTED] a social worker, according to her that PW41 made a survey about Lambada communities and also gathered particulars of the parents who gave the children for adoption and also social activities of Lambadies. According to her 32 children belonging to Lambada community were sold for the purpose of giving the children for inter-country Adoption. She has not stated anything against the TLCH in her 161 CrPC statement recorded by the police and she has also not stated in her statement regarding the documents verified by her and also adoption documents.

18. So, from the evidence of PW41 and PW42 it came to light, general allegations relating to surrender of children by the biological parents, have been stated by them. Their evidence is of general in nature. They did not speak anything against TLCH. There is no specific allegations relating to surrender of particular child with particular biological parents against the accused. PW41 claimed to have conducted enquiries with three investigators in Lambada thandas does not in any way improve the case of the prosecution, since the contents of that book are not conclusive evidence of the matter, it cannot be treated as evidence within the meaning of section 3 of Evidence Act. Except few observations the other contents have been written, what all she heard from the persons. So, there is no incriminating material from the evidence of PW41 and PW42 pointing that this accused had procured children and gave them inter-country adoption with an intention that the babies shall at any age be used for the purpose of prostitution or any unlawful or immoral

purpose. There is practically no evidence to show that the children were being given in inter-country Adoption with the intention that they shall be used for prostitution or any other immoral purpose.

19. When the prosecution failed to prove that, children have been received by the accused with an intention that they shall be used for prostitution or any other immoral purpose at the time of giving children for inter-country adoption, the question of conspiracy among the accused u/s 120-B also is not attracted. Hence, the prosecution failed to prove the charges 1 to 4 against A1 to A11.

20. Now coming to charge no.5, A1 to A11 forged relinquishment deeds, admission registers, rejection forms etc., A2 attested relinquishment deeds of

[REDACTED]

A5 signed as a witness on fabricated relinquishment deed of [REDACTED] A6 and A7 signed as witnesses on relinquishment deed of [REDACTED] A8 signed as a witness on relinquishment deeds of [REDACTED] A9 signed as a witness on relinquishment deeds of [REDACTED] A10 signed as a witness on the relinquishment deeds of [REDACTED] A11 signed as a witness on relinquishment deed of [REDACTED] by mentioning fictitious names ~~names~~ and places of relinquished parents/places of residence of the accused choice intending that it shall be used for the purpose of cheating, after procuring the

children from Tandas/Villages by paying them a sum of amount, prepared fake relinquishment deeds by purchasing stamp papers subsequent to relinquishment in respect of babies [REDACTED] and also using on the fake rejection form of [REDACTED] of Kurnool District applied for NOC from VACA & CARA and that all the accused committed an offence u/s 468 IPC..

21. To prove the charge the prosecution relying upon the evidence of PW3 to PW40, PW49 to PW59 and PW55 and PW.73 to speak about the non existence of biological parents named in the relinquishment deeds in their respective villages. PW63, PW67, PW74 to speak about the relinquishment deeds. PW43, PW60, PW67 to speak about the stamp papers sold to the persons belonging to TLCH and they also relied upon the documentary evidence of Ex.P3 to 40, Ex.P60 to P70, PWS7, PW88 which are non existence certificates. Ex.P71, PW74, PW84 relinquishment deeds which are individually marked as Ex.P89 to P155 and Ex.P40 to 43 extract of registers maintained by the stamp vendors and Ex.P76 to P81 rejection letters of [REDACTED]

22. The case of the prosecution is that, A1 to A11 procured the children through their henchmen, prepared fabricated deeds in the name of non existing biological parents, attested them and signed as witnesses and thereby committed an offence of forgery for the purpose of having wrongful gain for themselves and wrongful loss to the Government.

23. It is the further case of the prosecution that, the relinquishment deeds Ex.P71 and P74, PW84 which are individually marked as Ex.P89 to P155 are the deeds pertaining to the children in TLCH and on investigation it was revealed that, the biological

parents named in the said surrender deeds were not in existence and that some places mentioned in the deeds are also not in existence and therefore, those surrendered deeds have been fabricated by the accused.

24. The prosecution in support of its case, had examined PWs 3 to 10. PW49, PW59 and PW65 who are officials of [REDACTED] Municipality and other social workers who made enquiries about the biological parents named in the relinquishment deeds in their respective villages and came to know that the biological parents named in the relinquishment deeds were not in existence in those villages and accordingly they have issued non existing reports. PW67 to PW73 who are Investigation Officers working in the CID Department investigated the case and collected the materials during the course of investigation and their investigation discloses that the relinquishment deeds Ex.P89 to P155 were fabricated basing on the non existence certificates issued by the officials of revenue.

25. It is the further case of the prosecution that the relinquishment deeds were handed over by A1 to PW67 under covering letter, Ex.P85. A2 and A3 have attested the fabricated surrendered deeds and A5 to A11 signed as witnesses in them.

26. In order to prove the charge against the accused u/s 468 IPC, the prosecution has to establish that Exs.P71, P74, P84 (they are individually marked as Ex.P89 to P155 and P166 to P176) are the original xerox copies of relinquishment deeds in respect of the children available in TLCH. Secondly the signatures and thumb impressions of the biological parents are forged. Thirdly that the said relinquishment deeds were fabricated in the name of non existing biological parents and they are not resident of the

villages mentioned in the relinquishment deeds and fourthly that the accused no. 2, 3, 5 to 11 have got knowledge about the forging and fabrication of those deeds and that they are the parties to the agreement to commit to such forgery and fabrication.

27. PW67, [REDACTED], Inspector of Police, CID, City Zone testified in his evidence that on 17.7.2001 as per the orders of [REDACTED], CID, A.P., Hyderabad, he took up this case for further investigation from S.I. of Police [REDACTED], PW47 and thereafter, he visited the TLCH on 9.8.2001 and gave written requisition to [REDACTED] (A1) to furnish the records, then [REDACTED] handed over 34 original relinquishment deeds and also 44 xerox copies of the relinquishment deeds under covering letter, Ex.P85. While handing over the photo stat copies of the relinquishment deeds, she i.e. [REDACTED] informed that the originals of photo stat copies were filed in Family Court, Secunderabad. Ex.P82 is the list of relinquishment deeds pertain to the children available in TLCH. Ex.P87 is the another list of children pertaining to TLCH as on 9.8.2001, Ex.P71 are the 32 relinquishment deeds and Ex.P74 is the two original relinquishment deeds handed over to him by the [REDACTED] of TLCH. Ex.P84 are the photo stat copies of the relinquishment deeds and Ex.P85 is the covering letter signed by A1 as [REDACTED] of TLCH at the time of handing over of Ex.P71, P74 and P.84. Thereafter, recording the statement of PW2, PW63 and PW64, he handed over the investigation to [REDACTED], Inspector. of Police on 4.1.2002 who is examined as PW70.

28. PW70, [REDACTED], Inspector of Police, CID, City Zone testified in his evidence that on 17.1.2002 he took up investigation in this case as per the instructions of

[REDACTED], CID. Thereafter, he handed over the investigation to PW73 after recording the statements of PW7, PW9, PW49, PW55, PWs 10 to 14 and collected Ex.P7 to P16 and handed over the statements to [REDACTED] DSP, CID, PW73.

29. PW73 [REDACTED] deposed in his evidence that he took up investigation from PW67 and verified the investigation done by him and [REDACTED] directed PWs70, 71 and 72 and other staff members to assist him in this case for further investigation and he received 34 original and 45 xerox copies of relinquishment deeds from PW67. Then he gave 9 original and 12 xerox copies of relinquishment deeds to PW70 to trace out the biological parents of the babies named in the relinquishment deeds by visiting their respective places and also instructed him to trace out the witnesses who attested those documents. The said original relinquishment deeds are marked as Ex.P89 to P97. The 12 xerox copies are marked as Ex.P98 to P101.

Ex.P.89 is the original relinquishment deed of unwedded mother namely [REDACTED].

Ex.P.90 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.91 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] & his wife [REDACTED].

Ex.P.92 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] & his wife [REDACTED].

Ex.P.93 is the original relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED].

Ex.P.94 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] & his wife [REDACTED].

Ex.P.95 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] & his wife [REDACTED].

Ex.P.96 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.97 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.98 is the xerox copy of relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.99 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.100 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.101 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.102 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.103 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.104 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.105 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.106 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED].

Ex.P.107 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED].

Ex.P.108 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.109 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED].

PW73 is also handed over 7 original relinquishment deeds and 3 xerox copies of the relinquishment deeds to PW71 along with memo asking him to visit the places mentioned in the relinquishment deeds and trace out the biological parents and attestors of those documents.

Ex.P.110 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.111 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.112 is the original relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED].

Ex.P.113 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.114 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.115 is the original relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED] of Almaspuram, Karimnagar.

Ex.P.116 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Nirmal.

Ex.P.117 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED] of Balanagar.

Ex.P.118 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of B.N.Reddy Colony, R.R.Dist.

Ex.P.119 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Saidabad, Hyderabad.

He also handed over 11 original relinquishment deeds and 18 xerox copies of relinquishment deeds to PW72 to trace out the biological parents and the attestors of those documents.

Ex.P.120 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Gandhinagar, Nalgonda.

Ex.P.121 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Samsthannarayanapuram, Choutuppal, Nalgonda.

Ex.P.122 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Boragunda Thanda of Miryalguda, Nalgonda.

Ex.P.123 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Ragadapa Thanda, Miryalaguda.

Ex.P.124 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Jainigudem, Gurram Pahad Mandal, Nalgonda.

Ex.P.125 is the original relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED] of Chandanapalli, Devarakonda, Nalgonda.

Ex.P.126 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Chandanpalli.

Ex.P.127 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Kurrahanda, Sagar.

Ex.P.128 is the original relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED] of Suryapet.

Ex.P.129 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of [REDACTED] Devarakonda.

Ex.P.130 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Sagar.

Ex.P.131 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Mallepally.

Ex.P.132 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Kangal of Chandampet Mandal.

Ex.P.133 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Chandampet.

Ex.P.134 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Miryalaguda.

Ex.P.135 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED] of Nagarjunda Sagar.

Ex.P.136 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Miryalguda.

Ex.P.137 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Chillapuram.

Ex.P.138 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.139 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.140 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.141 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.142 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.143 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.144 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Karthala.

Ex.P.145 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Marrikunda Tanda of Tadepalli.

Ex.P.146 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Marredpalli Thanda of Chintapalli.

Ex.P.147 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.148 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED].

Ex.P.149 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED] of Baby [REDACTED].

Ex.P.150 is the original relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of Baby [REDACTED].

Ex.P.151 is the original relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED] of Baby [REDACTED].

Ex.P.152 is the original relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED].

Ex.P.153 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED].

Ex.P.154 is the original relinquishment deed in respect of unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED].

Ex.P.155 is the xerox copy of the relinquishment deed in respect of biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED].

30. PW3, [REDACTED], Sundipenta, Srisaillam issued Ex.P3 certificate stating that biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o. Srisaillam named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex. P146, are not in existence.

PW4, [REDACTED] Agriculturist stated that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o. Hastinapuram, Kurnool District named in the original relinquishment deed, Ex. P147 are not in existence.

PW5, [REDACTED] Kalva Village, Orvakallu Mandal, Kurnool Dist., issued Ex.P4 certificate stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Hastinapuram, Kurnool Dist., named in the original relinquishment deed,Ex.P147 are not in existence.

PW6, [REDACTED] Guntur Municipal Corporation issued Ex.P5 certificate stating that, unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Bandla Bazar, Guntur named in the original relinquishment deed,Ex.P151 is not in existence.

PW7, [REDACTED] Nilam Rajashekar Reddy Nagar, Saidabad, Hyderabad stated that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of babies [REDACTED] r/o.Saidabad, Hyderabad named in the original relinquishment deed,Ex.P97 are not in existence.

PW8, [REDACTED] Krishna District issued Ex.P6 certificate stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Erapalamma Tanda, Vijayawada named in the original relinquishment deed,Ex.P150 are not in existence.

PW9, [REDACTED] Golconda, Hyderabad stated that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Golconda, Hyderabad named in the xerox copy of relinquishment deed,Ex.P108 are not in existence.

PW10, [REDACTED], Mahaboob Nagar District issued certificate,Ex.P7 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] named in

Panchayat Secretary issued certificate, Ex.P9 stating that biological parents namely [redacted] and his wife [redacted] of baby [redacted] named in the original relinquishment deed, Ex.P92 are not in existence. Panchayat Secretary issued certificate, Ex.P9 stating that unwedded mother namely [redacted] of baby [redacted] named in the original relinquishment deed, Ex.P91 is not in existence. Panchayat Secretary issued certificate, Ex.P10 stating that biological parents namely [redacted] and her husband [redacted] of baby [redacted] named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P99 are not in existence. Panchayat Secretary issued certificate, Ex.P11 stating that biological parents namely [redacted] and his mother [redacted] of baby [redacted] named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P100 stating that the village is not in existence. Panchayat Secretary issued certificate, Ex.P12 stating that biological parents namely [redacted] and his wife [redacted] of baby [redacted] named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P102 stating that the village is not in existence.

PW11 [redacted] Kalwakurthy, Mahabood Nagar Dist., issued Ex.P13 certificate stating that, biological parents namely [redacted] and his wife [redacted] of baby [redacted] r/o. Kalwakurthy named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P101; [redacted] and her husband [redacted] of baby [redacted] r/o. Paalamuru named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P103; [redacted] and her husband [redacted] of baby [redacted] r/o. Paalamuru named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P13B are not in existence.

PW12 [redacted] Achampet, Mahabood Nagar Dist., issued Ex.P14 certificate stating that, unwedded mother namely [redacted] of baby [redacted] r/o. Eethapalli Tanda, Achampeta named in the original relinquishment deed, Ex.P89; biological parents namely [redacted] and her husband [redacted] of baby [redacted] r/o. Achampet

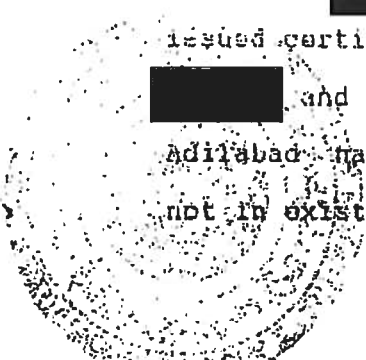
named in the original relinquishment deed, Ex. P90. [redacted] and her husband [redacted] of baby [redacted] r/o. Banaganapet, Achampet named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex. P98; [redacted] and her husband [redacted] of baby [redacted] r/o. Achampet named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex. P104 are not in existence.

PW13 [redacted] Nagarkurnool, Mahabub Nagar Dist., issued Ex. P15 certificate stating that, biological parents namely [redacted] and her husband [redacted] of baby [redacted] r/o. Nagarkurnool named in the original relinquishment deed, Ex. P94 are not in existence.

PW14 [redacted] Narayanapet, Mahabub Nagar Dist., issued certificate, Ex. P16 stating that, biological parents namely [redacted] and her husband [redacted] of baby [redacted] r/o. Michugundi named in the original relinquishment deed, Ex. P90 are not in existence. He also stated that, [redacted] and her husband [redacted] of baby [redacted] r/o. Thomas Peter chitragutta Thanda named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex. P100 the village is not in existence. [redacted] and her husband [redacted] of baby [redacted] r/o. Nakagundy named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex. P102 are not in existence.

PW15, [redacted] Adilabad issued certificate, Ex. P17 stating that, biological parents namely [redacted] and his wife [redacted] of baby [redacted] r/o. Ashok Nagar, Adilabad named in the original relinquishment deed, Ex. P113 are not in existence.

PW16, [redacted] Adilabad Town, issued certificate, Ex. P18 stating that, biological parents namely [redacted] and his wife [redacted] of baby [redacted] r/o. Ashok Nagar, Adilabad named in the original relinquishment deed, Ex. P113 are not in existence.



PW17, [REDACTED] Adilabad stated that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] R/o.Ashok Nagar, Adilabad named in the original relinquishment deed, Ex.P113 are not in existence.

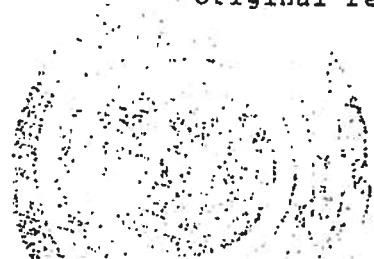
PW18, [REDACTED] Nirmal, Adilabad issued certificate Ex.P19 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Nirmal, Adilabad Dist., named in the original relinquishment deed, Ex.P116 are not in existence.

PW19, [REDACTED] Nirmal issued certificate, Ex.P20 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Nirmal named in the original relinquishment deed, Ex.P116 are not in existence.

PW20, [REDACTED] B.C. Corporation, Khammam issued certificate, Ex.P21 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Khammam named in the original relinquishment deed, Ex.P114 are not in existence.

PW21, [REDACTED] Pedda Kakani, Guntur Dist., issued certificate, Ex.P22 stating that, unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Kakani, Guntur, named in the original relinquishment deed, Ex.P152 is not in existence.

PW22, [REDACTED] Khammam Town in his statement, Ex.P23 stated that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Khammam named in the original relinquishment deed, Ex.P114 are not in existence.



PW23, [REDACTED] Yellareddypet, Karimnagar Dist., issued certificate, Ex.P24 stating that, unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Karimnagar named in the original relinquishment deed, Ex.P115 is not in existence.

PW24, [REDACTED] Wakerekal, Nalgonda Dist., issued Ex.P25 certificate stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Gandhinagar, Nalgonda named in the original relinquishment deed, Ex P120 are not in existence.

PW26, [REDACTED] Nalgonda was enquired about the biological parents namely [REDACTED] and another.

PW26, [REDACTED] Khammam, now Guntur Town issued certificate, Ex.P26 stating that, unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o Guntur named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P153; unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Guntur named in the original relinquishment deed, Ex.P154 are not in existence.

PW27, [REDACTED] Miryalguda, Nalgonda District issued Ex.P27 and P28 reports stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Miryalaguda named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P136; [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Miryalaguda named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P134; [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Amangal Thanda named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P139 are not in existence. He also stated that, the Bodagunda Thanda is not in existence where the biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] are residing named in the original relinquishment deed, Ex.P122.

PW28, [REDACTED] Gurinapadu, Nalgonda District, issued certificate, Ex.P29 stating that the village Junigundam is not in existence where biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] are residing named in the original relinquishment deed, Ex.P124.

PW29, [REDACTED] Devarakonda, Nalgonda Dist., issued certificate, Ex.P30 stating that biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] named in the original relinquishment deed, Ex.P129 are not in existence. He also stated in the same certificate that, the villages where the unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED] named in the original relinquishment deed, Ex.P125 and biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] named in the original relinquishment deed, Ex.P126 are not in existence.

PW30 [REDACTED] of Suryapet stated that the unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Suryapet, named in the Ex.P128 original relinquishment deed is not in existence.

PW31 [REDACTED] Kanagal village of Nalgonda District issued certificate, Ex.P31 stating that, biological parents namely [REDACTED] and [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Kanagal named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P132 are not in existence.

PW32, [REDACTED] Kondamallepally, Nalgonda District issued certificate, Ex.P32 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Mallepally, Nalgonda named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P131

are not in existence. He also issued certificate, Ex.P33 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Mallepally, Nalgonda named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P141 are not in existence.

PW33, [REDACTED] Mallareddypally, Nalgonda District, issued certificate, Ex.P34 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Martapally Tanda, Chintapally Mandal, Nalgonda, named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P146 are not in existence.

PW34, [REDACTED] Vinjamoori village, Chintapally Mandal, Nalgonda issued a certificate, Ex.P35 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Vinjamoori, Chintapally, named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P140 are not in existence.

PW35, [REDACTED] Thidedu issued a certificate, Ex.P36 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Gasta Tanda. Chintapally, named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P105 are not in existence.

PW36, [REDACTED] Anmoola village, Nalgonda District issued a certificate, Ex.P37 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Aliya, Miryalguda, Nalgonda named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P37 are not in existence.

PW37, [REDACTED] Chandampet village, Nalgonda Dist. issued a certificate, Ex.P38 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED]

r/o.Chandampet village named in the xerox copy of relinquishment deed,Ex.P133 are not in existence.

PW38 [REDACTED] Ragadappa, Tripuraram Mandal, Nalgonda Dist., and PW58, [REDACTED] of Amangal stated that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Ragadappa Thanda, named in the original relinquishment deed,Ex.P123 are not in existence.

PW39, [REDACTED] Yelkaram village of Nalgonda Dist., issued a certificate,Ex.P39 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o. Suryapet are not in existence.

PW40, [REDACTED] Estates and Endowments Department, Golconda, Hyderabad issued a certificate,Ex.P40 stating that, biological parents namely [REDACTED] and [REDACTED] r/o.Chinna Obula, Gopalpur, Manthani are not in existence.

PW49, [REDACTED] businessman r/o.Khairthabad, Hyderabad stated that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Saifabad, Hyderabad named in the original relinquishment deed,Ex.P95 are not in existence.

PW50, [REDACTED] Kachiguda, Hyderabad stated that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o. Kachiguda, Hyderabad, named in the original relinquishment deed,Ex.P96 are not in existence.

PW51, [REDACTED] Vijayawada issued a certificate, Ex.P60 stating that, biological parents namely [REDACTED] and her husband [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o. Vijayawada named in the xerox copy of the relinquishment deed, Ex.P149 are not in existence.

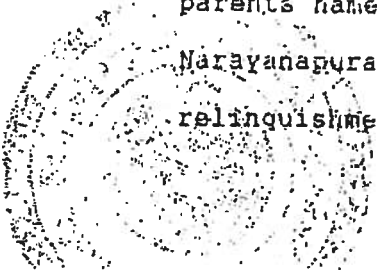
PW52, [REDACTED] Khammam issued a certificate, Ex.P61 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Khammam named in the original relinquishment deed, Ex.P114 are not in existence.

PW53, [REDACTED] Khammam, Chinakari Mandal issued a certificate, Ex.P62 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Khammam named in the original relinquishment deed, Ex.P114 are not in existence.

PW54, [REDACTED] Hayathnagar, R.R.Dist., issued a certificate, Ex.P63 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.B.H.Reddy Nagar. R.R.Dist., named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P118 are not in existence.

PW55, [REDACTED] Balanagar, R.R.Dist., issued a certificate, Ex.P64 stating that, the unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED] R/o.Balanagar, named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P117 is not in existence.

PW56, [REDACTED] Narayanapuram village, Nalgonda Dist., issued a certificate, Ex.P65 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Samsthan Narayanapuram, Choutuppal, Nalgonda Dist., named in the original relinquishment deed, Ex.P121 are not in existence.



PW57, [REDACTED] Nidamanoor, Nalgonda Dist., issued a certificates, Ex.P66, P67 and P68 stating that, the village Korra Tanda is not in existence where the biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Korratanda, Nagarjuna Sagar, Nalgonda, named in the original relinquishment deed, Ex.P127.

PW58, [REDACTED] Amangal Panchayat, Nalgonda issued a certificate, Ex.P69 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Amangal Mandal, Miryalguda, named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex.P139 are not in existence.

PW59, [REDACTED] Tripuraram Mandal, Nalgonda Dist., issued a certificate, Ex.P70 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Ragadepa Tanda, Miryalguda, Nalgonda Dist., named in the original relinquishment deed, Ex.P123 are not in existence.

PW60, [REDACTED] Shaikpet Mandal, Banjara Hills, Hyderabad, issued a certificate, Ex.P75 stating that, the unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o.Banjara Hills, Hyderabad, named in the original relinquishment deed, Ex.P112 is not in existence.

PW73 along with the local police visited the areas mentioned in the relinquishment deeds Exs.P166 to P176 and found the biological parents mentioned in the said deeds are not available in their respective villages.

31. It is the case of the prosecution that, A1 to A11 entered into conspiracy to fabricate the relinquishment deeds, A5 to 11 are the employees of TLCH signed as witnesses to the fake and

PW57 [REDACTED] Nidadanosi, Nalgonda Dist., issued a certificate, Ex. P66 P67 and P68 stating that, the village Korra Tanda is not in existence where the biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o. Korratanda, Nagarjuna Sagar, Nalgonda, named in the original relinquishment deed, Ex. P127.

PW58 [REDACTED] Amangal Panchayat, Nalgonda issued a certificate, Ex. P69 stating that, biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o. Amangal Mandal, Miryalguda, named in the xerox copy of relinquishment deed, Ex. P139 are not in existence.

PW59 [REDACTED] Tripuraram Mandal, Nalgonda Dist., issued a certificate, Ex. P70 stating that biological parents namely [REDACTED] and his wife [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o. Ragadepa Tanda, Miryalguda, Nalgonda Dist., named in the original relinquishment deed, Ex. P123 are not in existence.

PW60 [REDACTED] Shaikpet Mandal, Banjara Hills, Hyderabad, issued a certificate, Ex. P75 stating that, the unwedded mother namely [REDACTED] of baby [REDACTED] r/o. Banjara Hills, Hyderabad, named in the original relinquishment deed, Ex. P112 is not in existence.

PW73 along with the local police visited the areas mentioned in the relinquishment deeds Exs. P166 to P176 and found the biological parents mentioned in the said deeds are not available in their respective villages.

11. It is the case of the prosecution that, A1 to A11 entered into conspiracy to fabricate the relinquishment deeds, A5 to 11

fabricated relinquishment deeds even though the biological parents mentioned in the aforesaid relinquishment deeds said supra were not in existence. A2 is [REDACTED] of St. Thereasa's Girls High School, Sanathnagar and A3 is [REDACTED] of St. Joesph's Convent School, Gajwel and they have attested the relinquishment deeds knowing fully well that the biological parents were not in existence and the parents who signed as biological parents are fictitious persons. Thus A2 and A3, A5 to A11 have fabricated the relinquishment deeds and signed by them with the knowledge of A1 or A4.

32. On the other hand, the advocate appearing for the accused contended that, admittedly there is no complaint either by the biological parents or anybody aggrieved by the extention of the surrender deeds by the biological parents to challenge the genuineness, and truth or otherwise of the relinquishment deeds and no biological parents of the relinquishment deeds were examined by the prosecution to prove that the accused fabricated the relinquishment deeds for the purpose of cheating the Government or them. The prosecution failed to show that, as to how, the relinquishment deeds were brought into existence, what are the overtacts done by each of the accused, where and when such relinquishment deeds were brought into exist^aance and who actually put the signatures and thumb impressions on the relinquishment deeds. There is no specific allegation against any of the accused, they have forged the signature or thumb impression of the biological parents in the relinquishment deeds. So, the contention of the prosecution that the relinquishment deeds were brought into existence by persons who never existed is totally false and not at all substantiated by placing cogent and clear evidence to that effect.

33. In view of the respective contentions raised by the [REDACTED] and the advocate appearing for the accused, it has to be seen whether the prosecution is able to prove that, relinquishment deeds Exs.P89 to P155 and 166 to 176 are fabricated documents prepared by the accused with dishonest intention to have a wrongful gain for the accused as well as institution and wrongful loss to the State or biological parents.

34. It is apposite at this stage to go through the relinquishment deeds Exs.P89 to P155 and 166 to 176 relied upon by the prosecution, to find out whether they are genuine or fabricated. As seen from Ex.P90 relinquishment deed, the scribe who wrote Ex.P90 have scribed the document by maintaining normal space left in between the two sentences, but at the end he did not maintain the same space while writing the matter and it appears to have adjusted the last sentence above the thumb impression and witnesses written. The last sentence is [REDACTED]

The stamp was purchased on 3.2.2001, so, the writer had forgotten to write the date on which the biological parents, have surrendered their child, because of that reason, it seems, the sentence is subsequently written in order to cover the latches as he had forgotten to mention the date. So, a doubt arouse as to when the biological parents have surrendered their child.

35. In so far as, Ex.P91 is concerned, the scribe maintained the normal space while writing the matter, but he could not adjust the matter up to the thumb mark said to have been put by the biological parents. He wrote two sentences beyond the thumb impression. It appears [REDACTED]

This sentence is later on inserted, therefore, the matter went beyond the thumb impression. On observation of Ex.P91 it seems

to me that, the thumb impression is said to have obtained on the blank stamp papers, thereafter the matter has been written.

36. Then Ex.P92 relinquishment deed goes to show that stamps are purchased on 8.9.2000. As seen from the relinquishment deed the biological parents named in the document relinquish^{ed} their child. It is appears that, it is written firstly [REDACTED]

It is also appears that, the date 13.10.2000 is written subsequently. The date has no connection with the sentence if we read it.

37. In Ex.P96 the month portion in the date is erased. There is no explanation offered by the accused as to why the month portion is erased.

38. In Ex.P98 the thumb impressions obtained by the side of the matter written.

39. In Ex.P103 there is a correction in the date portion and also three sentences are written subsequently as they are written beyond the thumb impressions.

40. In Ex.P106 the stamp was sold to [REDACTED] by the stamp vendor on 28.6.2000, but it is mentioned that the unwedded-mother [REDACTED] is said to have relinquished her child on 11.6.2000. So, the date of surrender of the child by the unwed mother is before purchasing the stamp i.e. on 28.6.2000. There is no explanation as to why the relinquishment deed was executed on 11.6.2000 when the stamp for writing the relinquishment deed was not even purchased even at the time of 11.6.2000. So, it is crystal clear from the document that the original of Ex.P106 has been fabricated subsequent to the purchase of stamp.

41. Ex.P107 stamps were purchased on 16.6.2000 whereas unwed mother relinquish her child on 14.6.2000. So, by the time of relinquishing the child by [REDACTED] unwed mother the stamp paper was not purchased by then, but it only purchased on 16.6.2000. So, it can be said that original relinquishment deed is fabricated.

42. In Ex.P111 there is a correction in the date on which the biological parents relinquished their child to the TLCH.

43. In Ex.P120 the date portion is subsequently written.

44. In Ex.p121 the date portion is subsequently written as long space is left between the two words in the sentence.

45. As seen from the Ex.P122 as to when the biological parents approached the TLCH and relinquish^{ed} their child. But this document appears to have been executed after 60 days period is over from the date of surrender their child i.e. on 9.1.2001, but the stamp was purchased on 29.12.2000 as a matter of fact as per the CARA guidelines the surrender document has to be executed on the day on which biological parents surrender their child but not on the expiry of 60 days as per CARA guidelines.

46. As seen from Ex.P124, the biological parents on the date of surrender their child informed the sisters of TLCH, they do not want to come back to take their child, so, it is also against the guidelines of CARA, for the reason first the biological parents have to surrender their child to the home and the persons working in the home has to explain the pros and cons to the biological parents in relinquish^{ing} their child and 60 days time has to be granted for them to reconsider the matter if they wants to

surrender their child and want to take back the child, that is not been written in the said Ex.P124.

47. In Ex.P125 the thumb impression obtained at the end of the document, whereas the matter is typed on the paper. So, there is a long space between the thumb impression and the typed matter. From this it can be inferred that thumb impression obtained on the stamp papers, thereafter the matter is typed on it.

48. Likewise Ex.P126, P127, P128, P136, P137, P139, P140, P141, P142, P144, P145, P146, P150, P153, P155 there is a long space left between the thumb impression of the biological parents and that of the matter written in them.

49. From Ex.P151 it shows that the entire matter is over written and the last sentence from date portion is inserted subsequently.

50. As seen from Ex.P154 the month portion, year portion is corrected, and it is not signed by the stamp vendor. On bear look with a naked eye, it appears '1' is corrected as '0' and smudged. In the month portion '1' is corrected as '9'. But whereas the unmarried women relinquish her daughter on 9.11.2000 by the time of relinquishment of child the document is not appeared to be purchased. So it appear that it is purchased subsequently.

51. Ex.P167 the stamp paper is purchased on 10.6.2000, but month portion is corrected as '6' from '3'. There is no initial after correction in the month portion. There is no explanation offered by the accused as to who has corrected the month. When the guardians relinquish the children to the TLCH if it is on 20.3.2000, the stamp was not purchased on that day, but it is

purchased on 10.6.2000 only i.e. subsequent to the relinquishment of the children by the guardian.

52. As seen from the Ex.P171, the stamp said to have been purchased by [REDACTED] who is working in the TLCH on 28.6.2000, but the unmarried lady relinquished her child on 14.6.2000. So, the relinquishment is earlier before the purchase of stamp i.e. on 28.6.2000. So, by the date of relinquishing the children the stamp paper is not purchased by the TLCH. So, from this it can be said that, this document is fabricated subsequently.

53. Likewise in Ex.P175 the biological parents relinquished their child on 10.2.2000 by the time they relinquish^{ed} their child, the stamp paper has not been purchased, it was only purchased on 28.2.2000. So, Ex.P175 is not prepared on 10.2.2000, but subsequently it was prepared after purchasing the stamp paper, therefore, it is clear that it is a fabricated one.

54. PW3 to PW40 and PW49 to P59 and also PW73 they deposed in their evidence that the information sought for by the investigation agency with regard to the ^{biological parents were} ~~particular members~~ not available in the village/thanda and in some cases where the places were not in existence. Admittedly, PW67 addressed a letter to the A1 to furnish the relinquishment deeds, accordingly A1 ^{handed over} ~~sent~~ 34 original and 44 xerox copies of relinquishment deeds along with covering letter, Ex.P85. The biological parents in the said relinquishment deeds as well as all xerox copies of the deeds were got enquired into by the Investigation Officers, ^{though} ~~therefore~~, their official machinery and social workers. The persons who enquired in regard to the existence of the biological parents of the children named in the relinquishment deeds were ^{not} ~~in~~ any way interested in the favour of the prosecution or in favour of the accused.

55. There is no axe to grind against the accused to speak falsehood against the accused. Except suggesting that they are acted according to the dictates of the investigation officers, nothing was elicited in the cross-examination favouring the accused so as to discredit their testimony. There are no compelling reasons to dub them as ~~an interested~~ ^{untrustworthy} witnesses and they were obliged by the investigation agency to speak falsehood for the reason that, they are not getting any benefit by saying falsehood against the accused. If that be the case there are no reasons much less compelling reasons for the court to discredit their evidence.

56. As per rule 4.16 under the guidelines of CARA says, wherever possible the surrendered documents should be executed on stamper paper in the presence of two responsible witnesses whom the recognised agency should be able to produce if necessity arises. The responsibility for the authenticity of the surrendered documents would be on the agency.

57. To the effect it is pertinent to know at this stage with regard to the surrendered documents Ex.P106, P171 and P175 respectively where the surrendered documents were prepared by purchasing the stam papers from PW60 subsequent to the relinquishment of the children. The accused also failed to obtain signatures of two responsible witnesses on some of the relinquishment deeds and obtained only one witness signature on some relinquishment deeds and it appears some of the accused 5 to 11 signed as witnesses on the relinquishment deeds. Accused no.5 attested as a witness on the relinquishment deeds of Ex.P99 and P143 and accused no.6 attested as a witness on the relinquishment deeds vide Ex.P134 and P137 and accused no.7 attested as a witness on the relinquishment deeds vide Ex.P93, P124, and P125,

accused no.8 attested as a witness on the relinquishment deed vide Ex.P89, P96, P123, P142 and P154, accused no.9 as a witness on the relinquishment deed vide Ex.P139, P155, accused no.10 attested as a witness on the relinquishment deeds vide Ex.P105 and P145 and accused no.11 attested as a witness on the relinquishment deed vide Ex.P106 respectively. A2 and A3 have almost attested all the relinquishment deeds as if the biological parents executed the relinquishment deeds in their presence. As seen from the rubber stamp available on the relinquishment deeds and the signature of A3, it is admitted that accused no.3 was working as [REDACTED] in St.Joseph's Convent School, Gajwel. A3 has to explain as to how she was present at TLCH on the respective dates on which the surrendered documents were executed by the biological parents in her presence and there is no explanation forthcoming from A3 that she is available on the dates on which the relinquishment deeds were executed in her presence and she attested the documents. In the absence of such explanation, it should be held, it is not possible for A3 to be available at TLCH, Hyderabad on every occasion when the surrendered documents said to have been executed by the biological parents.

58. If that be so, when prosecution has established that, the biological parents named in the relinquishment deeds Exs.P89 to P155 were not in existence, in some cases the villages named in the relinquishment deeds were not in existence, but the burden is on the accused to show as per the 4.16 of CARA guidelines to prove the authenticity of the surrendered documents.

59. As per rule 4.21 guidelines of CARA shows that, in the case of surrendered children after two months time for reconsideration, the placement agency should make all efforts

within 45 days to place the child with Indian parents in the country.

In addition to this the placement agency has to follow the rules 4.22 to 27 of CARA guidelines. Rule 4.22 of CARA guidelines show that, if the recognised placement agency is not able to find a suitable Indian family within the country it will give all the details of the child to the voluntary co-ordinating agency whenever it exists and the officers of the VCA shall be permitted to visit and see the child as and when necessary.

Rule 4.23 says, whether there is a VCA maintaining the register of children available for adoption has also register all Indian adoptive parents who wants to take the child in adoption. VCA will immediately contact the Indian family which is on its register as prospective adoptive parents and inform them that a particular child is available for adoption. If, within a period of two months, the child is not taken in adoption by an Indian family, it should be regarded as available for inter-country adoption. The possibility of inter-State adoption in India and inter VCA coordination should also be exhausted before a child is offered for inter-country adoption. The first priority in inter-country adoption should be given to Indians residing abroad and, if no such Indian family is available, then to adoptive couples where at least one parent is of Indian origin. However, the children placed with parents or one of the parents having Indian origin would be considered as given in in-country adoption.

Rule 4.24 says, it is only where a VCA does not exist or no Indian family comes forward to take a child in adoption within a maximum period of two months, that the child should be regarded as available for inter-country adoption. However, if the child

is handicapped or is a sibling or above 6 years of age, the procedure of obtaining VCA clearance need not be followed and the child should be regarded as available for inter-country adoption without the waiting period of two months. In other case also, if the child is in bad state of health, needing urgent medical attention which it is not possible for the social or child welfare agency looking after the child to provide within the country the agency need not wait for the period of two months but after obtaining a medical certificate from a medical specialist in a Government hospital stating the need for urgent treatment and also that the child will be able to withstand the journey, get VCA clearance and process the case for inter-country adoption. However, in the case of surrendered children, the three months time for reconsideration should always be adhered to.

Rule 4.25 says, A child should be offered in inter-country adoption, by a recognised Indian agency only on receipt of a no objection certificate from the VCA except in the cases mentioned in paragraphs 4.5 and 4.24 above. If it has not been possible to find suitable Indian parents for taking a child in adoption within the period of two months specified in paragraph 4.23 VCA shall issue a no-objection certificate.

Rule 4.26 says, In completing formalities for adoption guardianship all the procedures as laid down by Central Government/CARA should be followed. Documentary proof of age, marriage, income, health, property and savings of prospective parents, letter of acceptance accepting a particular child alongwith countersigned child study report, medical report and photograph of the prospective parents/agency consent and power of Attorney in the name of the functionary of the Indian Agency.

should be taken. A Home Study Report prepared by or under the supervision of a professionally trained social worker should be taken into account. Photographs of prospective parpents should also be kept on record.

Rule 4.27 says, pending completion of formal adoption/guardianship proceedings, the child may be placed with prospective adoptive parents in foster care in the case of Indian parents living in India.

60. Admittedly, the original surrendered and xerox copies of surrendered deeds were handed over to PW67 by A1 through covering letter Ex.P85 and the same was signed by A1. It was suggested to PW67 that, A1 has not furnished 34 original and 44 xerox copies of relinquishment deeds which are marked as Exs.P89 to P155. Except that, there was no suggestion put to PW67 that all the relinquishment deeds were fabricated by the investigated agency in order to foist a false case against the accused and it is an admitted case of the accused that the relinquishment deeds which is filed into the court belonging to TLCH.

61. If it is the contention of the accused that the relinquishment deeds which are filed into the court were not actually handed over by A1, it is for A1 to show that the relinquishment deeds filed into the court do not belongs to the TLCH. There is no explanation offered by A1 while she was examined u/s 313 CrPC to that effect. PW67 has not reason because to manufacture the documents. Nothing is elicited to that effect and specific question was also put to A1 during examination u/s 313 CrPC with regard to the handing over of relinquishment deeds to PW67. Simply she answered false. No explanation was offered. That apart, it is also admitted case of the accused that A1 handed over 34 original and 44 xerox copies

of relinquishment deeds to PW67 under covering letter, Ex.P85 and the originals of 44 xerox copies have been filed in the Family Court. PW73 also categorically deposed in his evidence that he visited the TLCH and verified that the child folder available there and he did not see the said child folders because it contains medical certificates of the children. Moreover all the relinquishment deeds were attested by A2 and A3 who are associates of A1. So, the question of manufacturing the relinquishment deeds by the prosecution does not arise. Moreover as per the evidence of PW43 and PW60 and also Ex.P2 it is established that, relinquishment deeds prepared on non judicial stamp papers purchased from PW60 through the employees of the TLCH by A1, except two stamp papers under Ex.P74.

62. The accused no. 2, 3 and 5 to 11 have admitted the signatures found on the relinquishment deeds and other documents filed by the prosecution along with the charge sheet and the prosecution also filed a petition u/s 73 r/w 45 of Indian Evidence Act in CrI.M.P.No.135/2004 to send the questioned documents along with the admitted signatures to the expert for comparison and opinion regarding the signatures found on the surrendered documents. The accused filed a counter stating that, they are not disputing the signatures of them available on the documents filed by the prosecution. So, I have no hesitation to say that signatures found on the relinquishment deeds as attestors and witnesses are that of A2, A3 and A5 to A11.

63. A1 admitted that she handed over 34 original relinquishment deeds marked as Ex.P71, P74 and 45 xerox copies of relinquishment deeds under Ex.P38 which are marked as Ex.P89 to P155 and P166 to P176. A1 also admitted the originals of 45 xerox copies of the relinquishment deeds filed in the Family Court for obtaining the

permission from the Family Court to give the children to the guardianship of in-country and inter-country adoption.

64. Sec.463 IPC, defines forgery. According to the ingredients of Sec.463 IPC, what constitutes 'making' of document is depends upon the nature and its use for which it is intended for and further from the words fraud and intend to fraud means, deceit and injury and intends to gain an advantage of deceit is fraud. In order to constitute an offence of forgery, the documents must be purported to be signed or made by a person who did ~~not~~^{not} in fact do it. Sec.465 IPC deals with punishment of forgery. Sec.468 IPC deals with, forgery for the purpose of cheating. Sec.470 IPC defined forged document. Section 471 IPC deals with using the document as genuine which he knows or reason to believe as forged document.

65. It is no doubt true that the biological parents named in the Ex.P89 to P155 and P166 to P176 have not been examined. The village officials, panchayat secretaries and other officials of revenue department, social workers, after verification of the names of the biological parents mentioned the the relinquishment deeds in the respective villages, found that, no such persons named in the surrendered documents were residing in those villages. As per the CARA guidelines it is the duty of the TLCH to prove that, authenticity and genuineness of the surrendered documents under which the biological parents are surrendering their child with their free will. The accused are examined u/s 313 CrPC, they could have explain the circumstances such as, that biological parents approached them and they have surrendered the children with their free will and voluntarily after, having been explained by the persons belonging to the home with regard to surrendering of their children and consequences of that fact, as per the guidelines of CARA. Admittedly, A2, A3, A5 to A11 are

attestors and eye witnesses to the said surrendered documents which are marked. There is no evidence placed by the Accused as to why they have not chosen to independent persons of the locality to act as attestors instead of getting the surrender deeds signed by that persons as Attestors and witnesses.

66. In the absence of any such explanation to that effect, the necessary conclusion that can be arrived that, the prosecution has established through the witnesses PWs 3 to 40, 49 to 59 and PW65 that the relinquishment deeds are fabricated for the purpose of using the same to get benefit out of it, either to institution or to the persons belonging to the TLCH. Therefore, after considering the evidence of the prosecution witnesses, PWs 3 to 40, 49 to 59 and 65 and the surrendered documents produced before the court, I have no hesitation to say that, A1 to A3 and A5 to A11 in their various capacities have brought into ^{existence} relinquishment deeds by fabrication for the purpose of giving children in in-country and inter-country adoption. A1 is the [REDACTED] [REDACTED] of the TLCH, and A2, A3 and A5 to A11 have assisted A1 in the activities and affairs of TLCH facilitating A1 in fabricating the Relinquishment deeds. The contention of the advocate that, enquiries said to have been conducted by PWs 3 to 40, 49 to 59 and 65 are perfunctory and reports submitted by them, are stereo typed, so, they cannot be accepted in view of the discussion stated supra. Further the contention of the advocate is that, PWs 3 to 40, 49 to 59 and 65 have acted to the dictates of the investigation officers have also not correct, since they are independent witnesses and they have no axe to grind to speak falsehood against them.

67. That apart, the biological parents PWs 68 and 69 were examined in the present case. PW68 categorically deposed in his

evidence that, ^{to} she gave her third daughter to A1 on the promise that she would get some amount and accordingly after delivering the child to A1, she received an amount of Rs.1100/- and A1 obtained thumb impression on the unwritten stamp paper. She came to know later through the electronic media that the children are being sold to foreign countries after taking huge amounts and [redacted] and his wife also gave their last child to A1 at her ^{wife's} instance and A1 paid an amount of Rs.500/- to them. She denied that A1 did not give them any amount.

68. According to PW69 [redacted] it is his evidence that, at the instance of PW68 he and his wife came to Hyderabad and gave their child to A1, A1 obtained their thumb impressions on stamp paper. He was declared hostile by the prosecution as he has not supported the case of the prosecution with regard to the payment of money of Rs.500/- to them after surrendering their child to A1. In the cross-examination he admitted that, he stated before the police in his 161 CrPC statement that he received an amount of Rs.500/- from A1. After consideration of the entire evidence of PW69 though he turned hostile it has been established that, A1 gave an amount of Rs.500/- after surrendering their child to A1.

69. So, it has been proved from the evidence of PW68 and PW69 that, A1 paid an amount of Rs.1100/- to PW68 and Rs.500 to PW69 at the time of their surrendering their respective children to A1. Nothing was elicited in the cross-examination to discredit the veracity of the said evidence. So, as per rule 4.14 under the guidelines of CARA the surrendered documents should be executed above free will of the biological parents with no compulsion or payment or compensation of any kind on the part of the agency. So, from the evidence of PW68 and PW69 coupled with the evidence of PW41 and PW42. The prosecution is able to prove beyond reasonable that accused procured the children of PW68 and

PW69 who are biological parents for monetary consideration and got executed surrendered documents from biological parents by obtaining thumb impression on the unwritten stamped papers. That apart, it has also been proved that A1 obtained thumb impression of biological parents and paid the amount of Rs.1100/- and Rs.500/- to PW68 and PW69 respectively.

70. As per the rule 4.15 guidelines of CARA the biological parents should be informed by the agency of his/her/their child to reclaim the child within 60 days from the date of the surrender and they should be made aware that after period of 60 days relinquishment deeds will become irrevocable and the agency is free to place the child in adoption under guardianship within India or outside the India. But on perusal of the relinquishment deeds said to have been executed by the biological parents vide Ex.P136, the accused initiated the adoption process much prior to the expiry of stipulated period of 60 days framed under the guidelines of CARA and they were not given opportunity to the biological parents named in the Ex.P136 to reconcile in order to take back their child or not.

71. So, it has been further established by the prosecution that, A1 by paying monetary consideration to PW68 and PW69 at the time of surrendering their children to the Home and A1 has not given the stipulated the period of 60 days to the biological parents from the date of surrender in order to return back their children to them or once for all they are relinquishing their children to the Home.

72. It is the contention of the advocate for the accused that, Ex.P78 to P80 in respect of rejection letters of [REDACTED] [REDACTED] are fabricated by the prosecution by giving wrong address of the said persons on the document and there was no such

address of them as seen from Ex.D14 to D16. At this stage it is necessary to go through the Ex.P78 to P80. In Ex.P78 underneath the signature of [REDACTED] the address was written as Chinnaodula, Gopalpura, Manthini, Kurnool District. Ex.D14 to D16 filed by the accused are said to be the true copies of Ex.P78 to P80. There is no address given underneath the signature of [REDACTED] and that the same was admitted by PW66 and she also stated that she is not aware as to who wrote the address on Ex.P78 to P80. Al along with written statement under 313 CrPC submitted certified copies of the depositions of [REDACTED] and also the order in O.P.No.2398/2000 wherein TLCH was permitted to give a child by name [REDACTED] to the said couple. The depositions of [REDACTED] [REDACTED] are filed, who are examined as PW1 and PW3 in O.P.No.2398/2000 on the file of [REDACTED] Chief Judge, City Civil Court, Hyderabad, in which both of them gave their residential address particulars, saying that they are residents of Chinnaodula, Karimnagar District. It is evident from the evidence of [REDACTED] and his wife [REDACTED] who are examined as PW.1 and PW.3 in O.P.2398/2000 they are residents of Chinnaodula in Karimnagar District and they are also residents of Manthini village which is admittedly in Karimnagar District but not in Kurnool District.

73. Thus the prosecution has not proved beyond reasonable doubt that [REDACTED] are actually resident of Chinnaodula, Gopalpur, Manthini village in Kurnool District and it has been proved by the accused that they are resident of Chinnaodula, Manthini village in Karimnagar District. The case of the prosecution that, the Manthini village in Kurnool District cannot be said to be correct and that apart, the [REDACTED] [REDACTED] has not been examined by the prosecution in the present case.

74. The counsel for the accused also relied upon a decision reported in ALD 2002(2)316(DB) in between St. Theresa's Tender Loving Care Home, Hyd., Vs. All concerned and others, wherein the Division Bench of Hon'ble High Court while admitting to the plea of the Government in the said appeal, observed that "the department simultaneously referred to the relinquishment deeds in respect of the children pending before the court to CBCID for enquiry in to the genuineness of such cases of adoption, referred to the department by the court, before filing the counters. The report is adverse to the organization. It is further submitted that in the enquiry report that the records relating to the relinquishment of children allegedly executed by natural parents are fabricated and false...."

In that case appellant filed a petition U/S.9 (4) of the Hindu Adoption and Maintenance Act, 1956 in SR.No.7014/2001 on the file of the Chief Judge, City Civil Court, Hyderabad seeking permission to give the minor child in adoption to adoptive parents. Chief Judge, City Civil Court, Hyderabad dismissed the petition on the ground, by the date of the petition, G.O.Ms.No.16, dated 18.4.2001 has come into force and it applies to all institutions and in view of the fact that relinquishment of child by biological parents on the ground of poverty is prohibited and petition is not maintainable. Being aggrieved by the dismissal order, appellant preferred the appeal before Hon'ble High Court of ██████████ Hyderabad. The question that arise for consideration in the appeal, whether the child relinquished ^{Prayer} ~~Prayer~~ to 18.4.2001 is covered by G.O.Ms.No.16 and whether an institution having licence of CARA requires for further recognition under the said G.O.

It is held, the Appellant's advocate is right in submitting that the G.O.Ms.No.16 has no retrospective application and CMA is allowed and remitted back to Chief Judge, City Civil Court for fresh consideration. While setting aside the dismissal order the Hon'ble High Court observed some of the aspects of guidelines of CARA and other aspects relating to adoption cases.

In this case, the prosecution examined biological parents to prove that, they surrendered their child by taking monetary consideration and officials of Revenue Department after enquiry found that the biological parents named in the relinquishment deeds were not in existence.

75. So, from the evidence of PW3 to 40, 49, 59, and 65, the prosecution established that, biological parents named in the relinquishment deeds marked as Exs.P89 to P155 and 166 to 176 were not in existence. The prosecution has established from the evidence of PW68 and PW69 that the accused procured the children from biological parents for monetary consideration and got executed relinquishment deeds by the biological parents by taking their thumb impressions in the blank stamp papers and it has been further established that, A2 and A3 attested all the relinquishment deeds as if all the biological parents have surrendered deeds in their presence and A5 to A11 also signed as witnesses and further the accused has failed to obtain the signatures of two responsible persons on some of the relinquishment deeds and obtained signature of one witness. There is no evidence placed by the prosecution that the accused 1 to 3 and 5 to 11 have in fact forged the relinquishment deeds as the person who forged the relinquishment deeds have not been examined to prove that the thumb impression found in the relinquishment deeds were not that of them. But however, the prosecution succeeded in bringing home the guilt of the accused

A1 to A3, A5 to A11 who fabricated the relinquishment deeds leads by mentioning the fictitious names of the biological parents and their residential addresses and submitted before the Family Court, Secunderabad for getting permission to give the children to the guardianship of the foreigners and Indian parents with an dishonest intention to gain advantage for the institution. A4 is

[REDACTED] JMJ Provincialate, Somajiguda, Hyderabad that she has no connection with the execution of Relinquishment Deed in respect of PW68 and PW69 and also regarding the attesting of the fabricated documents by A2, A3 and A5 to A11. No witness did speak anything against the accused A4. There is no incriminating evidence to connect the offence of forgery against A4. Therefore, she is not found guilty for the offence u/s 468 IPC.

76. Since it has been proved by the prosecution that A1 to A3, A5 to A11 fabricated the relinquishment deeds, it has to be seen whether the prosecution is able to bring home the guilt of the accused for the offence u/s 471 IPC. PW67, the Inspector of Police, CID Department, categorically stated in his evidence that he requested A1 [REDACTED] of TLCH to handover relinquishment of the children belongs to TLCH. She handed over 34 original and 44 photo stat copies of the relinquishment deeds under covering letter, Ex.P85. While handing over copies of the deeds, she informed to PW67 that the original deeds of photostat copies were filed before the Family Court and A1 also furnished the list of children available in TLCH. The xerox copies available in this were also handed over to PW67 as the originals of them are filed in the Family Court, Secunderabad. Nothing elicited in the cross-examination that the xerox copies handed over to A1 are not that of the originals filed in the Family Court, Secunderabad.

77. At the outset I already found that, A2, A3 and A5 to A11 have attested and signed as witnesses and fabricated the relinquishment deeds alleged to have been executed by the biological parents, but infact they did not hand over to PW67 as the originals of xerox copies of Relinquishment deeds are filed before the Family Court for the purpose of processing the child for in-country and inter-country adoption and resulting which child was entrusted to guardianship of the foreigners. The intention for the purpose of giving child for adoption virtually for an advantage to the accused as well as to the institution and the same acts are done only by deceit. When it has been proved that the accused had intention to give the child for in-country or inter-country adoption for the purpose of gaining wrongful advantage by fabricating the documents by deceitful means is a fraud. Fabrication of documents with such intention is forgery. Making false documents in the name of fictitious persons intending it to be believed that document was made by real person may also amount to forgery.

78. Admittedly, the relinquishment deeds are fabricated. Even though the biological parents named in the deeds are not in existence and they have been brought into existence and pressed into service by making use of the fabricated documents by A1 to A3 with the assistance of A5 to A11, for processing the child for in and inter-country adoption to have a wrongful gain for themselves and wrongful loss to the state and biological parents, as such they have committed an offence u/s 471 IPC. There is no evidence to show that A4 also had on hand in filing those fabricated documents of the fictitious biological parents and filed the same into the Family Court. In the absence of such evidences, A4 cannot be convicted u/s 471 IPC, that apart the

79. Now coming to charge no.5 i.e. 420 IPC against the accused, PW2 [REDACTED] working as [REDACTED] in the office of Directorate stated in her evidence that on 26.4.2001 as per the instructions of [REDACTED] she and [REDACTED] and [REDACTED] along with the [REDACTED] of CARA, [REDACTED] of CARA, raided the TLCH and inspected the home and they found TLCH violated the stipulations laid down by the CARA and they have failed to maintain accounts properly. The amount of Rs.19 lakhs was not accounted for as per the inspection report and Ex.P2 joint inspection report.

80. In her cross-examination she deposed that, basing on the inspection report Ex.P2 CARA has given the notice to TLCH and TLCH gave a reply to it. Ex.D3 is the xerox copy of the notice given by CARA to TLCH. Ex.D4 is the copy of the reply given by TLCH to CARA. She does not know if any action was taken against TLCH after receipt of Ex.D3 and she has not stated in her 161 CrPC statement about the specific violation committed by TLCH. Ex.D3 is xerox copy of the notice given by CARA to TLCH, whereunder he asked the TLCH to explain the anomalies noted in the accounts maintained by TLCH and TLCH has given a reply by giving explanation as to why some of the amounts have not been entered in the cash book as and when they received the amount, but subsequently they have been entered in the cash book and requested the CARA to give some time for explanation, as the team was in hurry in seizing the records and the accused have no time to give explanation in the short duration. As seen from Ex.P2, joint inspection report of the team who visited TLCH and the following discrepancies were noticed as far as the maintainance of records are concerned in para no.7.

81. It is the case of the prosecution that TLCH has been processing their inter-country adoptions through the agency namely CHILDREN HOME SOCIETY OF MINNESOTA, ADOPTION SERVICE INFORMATION AGENCY AND INTERNATIONAL FAMILIES INC. and sending the children mostly to USA. The amounts received from the children are entered into FCRA account maintained in the South Indian Bank, Secunderabad by TLCH. The amounts received for in-country adoptions are entered into SB Account maintained in Punjab National Bank by the TLCH. The above said amounts of the both accounts were also entered in the cash book maintained by TLCH. The auditor after inspecting the cash book has opined that huge amount was diverted as building fund. But investigation discloses that, TLCH did not maintain any register for building fund. As per the CARA guidelines under rule 4.36 the agency should receive not exceeding Rs.10,000/- for processing the documents and not more than Rs.100/- per day per child towards maintainance charges of the said child. On perusal of the accounts maintained by TLCH, the agency collected an average of Rs.2,22,318/- and Rs.37,183/- per each child from the adoptive parents of inter-country and in-country adoption respectively in the name of processing charge and building funds and the amounts collected by the accused no.1 per child is beyond the limits of prescribed charges authorized by the CARA.

82. The advocate appearing for the accused contended that, the evidence of PW47 and report submitted by him vide Ex.P57 clarified the fact that, all the receipts were accounted for in the cash book and prosecution has not filed the materials before the Court basing on which as to how they have arrived the figure of Rs.2,22,318/- paying by each inter-country adoption. A1 also has addressed a letter stating that she has submitting the

TLCH in the transaction of adoption. The entire evidence points out to the total amount collected by TLCH. So, the fact that, they have collected huge amount from the prospective adoptive foreigners is not correct.

83. In view of the rival contentions raised by the prosecution as well as the advocate appearing for accused, the point for consideration is:

" Whether the accused are maintaining the accounts properly in relation to the relinquishment of children in and inter-country adoption in the regular and ordinary course of business?"

84. So, according to the prosecution the amount received from the inter-country adopted parents were not reflected in the cash book maintained by TLCH. PW47 is the relevant witness to speak about the accounts maintained by the TLCH and the evidence of PW2, & P.W.46, Exs.50 to 55 are relevant for the purpose of deciding this point.

85. PW46 is [REDACTED] who deposed that, CBCID police called him to act [REDACTED] and in his presence DSP seized the account books, record books, cheque book, cash book, pass book, computer statement of account, vouchers and pay slips and he attested in the seizure panchanama. Police also obtained signature of A1 in it and they have also obtained signatures on the seized account books, cheque books, vouchers. Ex.P50 is the record slip of cheques of account no [REDACTED] of South Indian Bank. Ex.P51 is the 5 receipt books, Ex.P52 is the pay in slip, vouchers of S.B.A/c No. [REDACTED] of South Indian Bank containing 40 and 36 papers and Ex.P53 is the 3 cash books and registers for maintaining FC account for the year 1999-2000, 2000-2001 and 1.4.99 to 23.5.2001

(local account). Ex.P54 is the computerised cash maintainance sheets from 2000-01(10 months) from 1.4.2000 to 31.3.2001 maintained for local account. Ex.P55 is the pass book no. [REDACTED] of S.B.A/c. no. [REDACTED] of Punjab National Bank. Ex.P56 is the seizure panchanama in respect of the seizure of Exs.P52 to P55 and he signed on them. A copy of panchanama was also furnished to Al obtaining her signature. He was not cross-examined by the accused.

86. PW47 is the [REDACTED] working in the office of [REDACTED] CID. As per the instructions of [REDACTED] CID he verified Ex.P50 to P55. At the time of verification of Ex.P50 to P55 a copy of joint inspection report is furnished to him to verify if any financial irregularities are committed by the TLCH. He further stated that, no register was maintained for building fund account. Huge amounts of foreign currency is received towards building fund and in the absence of register for building fund, it could not be arrived how much amount was received year wise and balance outstanding as on date. Further there may be diversion of funds to other purposes from the building fund and as such they cannot be ascertained in the absence of building funds register. It is unknown whether they are maintaining registers in respect of each child to verify whether the funds received for their maintainance are utilised properly.

.. Ex.P51 is the receipt book no.1. As per the receipt no.194 dt:22.1.2001 the agency has received an amount of \$10000 towards building work. As per the cash book for the year 2000-2001 which is marked as Ex.P53, and the relevant ^{at} page ~~at~~ no.162 shows that the TLCH entered the receipt of donation of \$10000 from

fact remains that, the amount received from the foreign adopted parents on 22.1.2001 has been entered in the cash book but it has not been mentioned for what purpose, it was spent. No building fund register has not been maintained separately by TLCH.

As seen from receipt no.195, dt:22.1.2001 for \$12000 received towards building fund. The amount is not shown in the cash book, Ex.P53. There is ^{no} explanation offered by TLCH as to why the amount of \$12000 has not been shown in the cash book on 22.1.2001 at page no.162.

As seen from receipt no.36, dt:22.10.99, TLCH has received an amount of Rs.1,68,000/- towards maintainance and medical and other purpose, but the amount is not accounted for in the cash book.

As seen from receipt no.52, dt:3.1.2000, TLCH received \$2000 is not accounted for in the cash book.

As seen from receipt no.77, dt:18.9.2000, TLCH has received an amount of Rs.\$4000 is also not account for in the cash book.

In so far as receipt no.8 dt:21.6.99 for Rs.10,665-85 ps concerned is accounted for, but the above items entered in the cash book on 21.6.99 at page no.14 and 1.11.99 at page no.42 of the cash book respectively were missing from the statement of Punjab National Bank, thus an amount of Rs.1,78,665-85ps was not credited in the bank account. A1 is the custodian of the accounts and she is supposed to maintain the accounts in the regular and ordinary course of business. When the amounts are received by TLCH for specific purpose from foreign adoptive parents and Indian adoptive parents, it is the duty of A1 to maintain the accounts properly and the amount recover by TLCH

from the Adoptive Parents should be spent for the purpose it was intended. Ex.159 is submitted to P.W.³ by A.1 along with covering letter under Ex.P.160. As seen from Ex.159, an average amount of Rs.2,22,318/- and Rs.37,1037/- for each child from the Adoptive parents of international and national parents respectively was collected in the name of processing charges which is against the Rule 4.38 CARA Guidelines, and further the amount received from the Adoptive parents have not been properly accounted for in the Cash Book even though have received the amounts as evidenced by the receipts issued by T.L.C.M. Thus the prosecution has established that the accused collected the amount from the Adoptive parents in the name of processing charges beyond the prescribed charges authorized by Rule 4.38 of CARA guidelines.

87. Thus the prosecution has established that, TLCH has not accounted for the amounts received from the foreign adoptive and Indian adoptive parents properly and this shows the intention of A1 to misuse the funds. A.5 to A.11 at the instance of A.1 to A.3 fabricated the relinquishment deed in the name of fictitious biological parents and brought them into existence and submitted them in the family court for the purpose of giving the children to inter-country adoption and collected huge amounts from the international parents. Therefore A1 to A3 and A5 to A11 have committed the offence u/s 420 IPC, therefore, they are guilty for the charge u/s 420 IPC. A4 is no way connection with the receipt of funds from the foreign and Indian adoptive parents, therefore, she is not found guilty for the charge u/s 420 IPC.

88. Now coming to the 8th charge u/s 301 IPC is that, all the accused have wrongfully restrained 436 babies in their custody and thus they committed an offence u/s 301 IPC. The prosecution

custody of 436 babies and the holding their custody amounts to wrongful restraint u/s 341 IPC, relying upon the evidence of PW73 and 75 and also documentary evidence Exs.P156, 157 and 194.

89. It is the case of the prosecution that TLCH having valid licence issued by CARA and was valid upto 5.10.2001. but TLCH after the expiry of the licence wrongfully restrained the children in the custody of the accused till the Government of A.P. issued the G.O.Rt.No.142 dt:26.3.2002 and permitted TLCH to keep the children with the accused until further orders in such they are liable for punishment u/s 341 IPC.

90. PW73 deposed in his evidence that on the requisition of Al-Abu furnished Ex.P156 certificate of recognition licence issued by CARA and Ex.P157 telegram issued by CARA. Ex.P156 shows that TLCH has valid recognition till 5.10.2001 and Ex.P157 shows that licence was not extended beyond 5.10.2001, but TLCH was asked to complete those cases which was already filed into the court. PW75 [REDACTED] of CARA stated that by an order dt:26.4.2002, Ex.P194 the licence of TLCH stands cancelled on account of the pendency of criminal case.

91. PW1 in his cross-examination stated that, Ex.P2 does not disclose that G.O.Ms.No.16 was violated by TLCH. PW2 admitted in her cross-examination that TLCH has valid licence issued by CARA till 5.10.2001. As per the licence the institution has authorized to give children in adoption within country and outside the country. G.O.Rt.No.142 which was issued on 26.3.2002. As per the above mentioned G.O. the children were permitted to continue in home but they cannot be given in adoption without prior permission of the Government. PW75 admitted in his chief-examination that, there is no mention in Ex.P192 to 194 about the further inspection made by the State

Government basing on that State Government issued notices on 21.5.2001 and 26.5.2001. Ex.P194 is given by CARA in response to the request of TLCH to give a certificate of renewal on the basis of deemed renewal under rule 5.5.

93. After perusal of evidence of PW1, PW2 and PW75 coupled with the documents Ex.P156, 157 and 192 to 194, admittedly the TLCH had a valid licence till 5.10.2001. By virtue of G.O.Ms.No.16, dt:16.4.2001 all voluntary organizations running homes for children shall apply for recognition ~~of~~ within 3 months from the date of G.O. In the absence of recognition, no person or agency can have children in its custody and the Government can take over such children into its custody. The G.O. further says that institutions having recognition or license shall alone be permitted to keep children (Rule 11(2) (XII) of G.I.16) TLCH applied for recognition under the said G.O. in May, 2001. PW1 who admittedly is the Nodal Officer under the said G.O., inspected the institution and recommended recognition, Ex.D1. It was wrongly rejected. TLCH filed S.P.No.1444/2002 against the rejection of recognition, wherein the rejection order was suspended. Thus the position of TLCH relegates back to the date when it had complied with the requirement to apply for recognition. Meanwhile, on 16.1.2002, the Government, which could have and ought to have taken custody of the children from TLCH, instead ratified the custody of children with TLCH, by S.O.RI.No.142. In view of the S.O.RI.No.142, the charge framed against the accused u/s 341 IPC is not attracted. Thus, the prosecution failed to prove the charge framed against all the accused u/s 341 IPC.

93. That apart, G.O.Ms.No.16 of 2001, dt:16.4.2001, it was

01 23.4.2001 when the G.O. was published in the newspapers, as per the decision of the Hon'ble Division Bench of High Court reported in 2002(2)ALD,316 in between St. Theresa's Tender Loving Care Home, Hyd. Vs. All concerned and others .

94. So, the prosecution failed to bring home the guilt of the accused no.4 for all the offences charged against her. The prosecution also failed to bring home the guilt of the accused A1 to A3 and A5 to A11 for the offence u/s 372, 373 r/w 120-B, 468 and 341 IPC. However, the prosecution succeeded in bringing home the guilt of the accused A1 to A3 and A5 to A11 for the offence u/s 471 and 420 IPC. Thus the accused A1 to A3 and A5 to A11 are found guilty for the offence u/s 471 and 420 IPC.

95. In the result, the accused A4 is acquitted u/s 235(1) CrPC for all the charges framed against her. The bail bonds of the accused A4 shall stands cancelled. The accused A1 to A3 and A5 to A11 also acquitted u/s 235(1)CrPC for the charges u/s 372, 373, 372 r/w 120-B, 373 r/w 120-B, 468 and 341 IPC. However, the accused A1 to A3 and A5 to A11 are convicted u/s 235(2) CrPC for the charges u/s 471 and 420 IPC.

Dictated by me, transcribed by, [REDACTED] corrected and pronounced by me in the open court, on this the 30th day of August, 2005.

[REDACTED]
[REDACTED] METROPOLITAN SESSIONS JUDGE
HYDERABAD.

96. All the accused were questioned regarding sentence. A1 is [REDACTED] of TLCH and A2 and A3 are [REDACTED] A1 to A3 are [REDACTED] Though the prosecution charge sheeted them for the major offences u/s 372 and 373 IPC. The prosecution failed to prove the case. However the prosecution brought home the guilt of the accused u/s 471 and 420 IPC. The accused are

regularly attending the court from the date of receiving summons from the court. A1 is suffering from [REDACTED]. So, all the accused stated that, mercy may be shown to them and if possible, they may be let off by applying the provisions of P.O.Act. Since the accused are found guilty for the offence u/s 471 and 420 IPC. it is not a fit case where the benevolent provisions of P.O.Act or 360 CrPC is applicable. But, however, having due regard to the facts and taking into consideration of the position of A1 and other accused and the social background of the accused, in particular A1 and in general other accused, and they have no any criminal past antecedents, and it is a fit case where lenient view can be taken to meet the ends of Justice.

97. Therefore, in the circumstances of the case, A1 to A3 and A5 to A11 are convicted and sentenced to undergo S.I. for 6 months each and also to pay a fine of Rs.1,000/- each i/d to suffer S.I. for one month each for the offence u/s 471 IPC and further they are sentenced to undergo S.I. for 6 months each and also to pay a fine of Rs.1,000/- each i/d to suffer S.I. for one month each for the offence u/s 420 IPC. The sentence imposed for the offence u/s 420 IPC shall run concurrently with the sentence imposed for the offence u/s 471 IPC. The remand period if any undergone by the accused during trial and enquiry shall be set off u/s 428 CrPC. The bail bonds of the accused shall stands cancelled.

Dictated by me, transcribed by [REDACTED] corrected and pronounced by me in the open court, on this the 30th day of August 2005.

[REDACTED]
METROPOLITAN SESSIONS JUDGE

APPENDIX OF EVIDENCE

WITNESSES EXAMINED FOR PROSECUTION:

- PW.1 [Redacted] (complainant)
- PW.2 [Redacted] (Raided T.I.C.Home)
- PW.3 [Redacted] & issued Certificate)
- PW.4 [Redacted] (Witness)
- PW.5 [Redacted] & issued Certificate)
- PW.6 [Redacted] of Guntur Town)
- PW.7 [Redacted] (Witness)
- PW.8 [Redacted] of Krishna District)
- PW.9 [Redacted]
- PW.10 [Redacted] Mahabubnagar)
- PW.11 [Redacted] Kalwakurthy of Mahabubgunj)
- PW.12 [Redacted] Achampet of Mahabubnagar)
- PW.13 [Redacted] of Nagay Kurnool of Mahabubnagar)
- PW.14 [Redacted] Amangal, Mahabubnagar Dist)
- PW.15 [Redacted] Adilabad)
- PW.16 [Redacted] Adilabad Town)
- PW.17 [Redacted] Utnoor)
- PW.18 [Redacted] (Nirmal)
- PW.19 [Redacted] of Nirmal, Adilabad)
- PW.20 [Redacted] Khammam-Urban)
- PW.21 [Redacted] of Peddakakani, Guntur)
- PW.22 [Redacted] (Witness)
- PW.23 [Redacted] Yellareddypet, Farimnagar)
- PW.24 [Redacted] of Nalgonda Dist)
- PW.25 [Redacted] of Nalgonda)
- PW.26 [Redacted] Guntur Town)
- PW.27 [Redacted] Miryalguda, Nalgonda)
- PW.28 [Redacted] Surrampad, Nalgonda Dist)
- PW.29 [Redacted] Devarakonda of Nalgonda Dist)
- PW.30 [Redacted] (Witness)
- PW.31 [Redacted] of Kanagal of Nalgonda Dist)
- PW.32 [Redacted] of Kundanapally, Nalgonda Dist)
- PW.33 [Redacted] Hallareddypally, Nalgonda)
- PW.34 [Redacted] of Vinjamut, Nalgonda Dist)
- PW.35 [Redacted] of Thidodu of Nalgonda Dist)
- PW.36 [Redacted] of Annula, Nalgonda Dist)
- PW.37 [Redacted] of Chandampet of Nalgonda Dist)
- PW.38 [Redacted] of Rayadappa Village Nalgonda District
- PW.39 [Redacted] of Yelkaram village of Nalgonda Dist
- PW.40 [Redacted] Kurnool)
- PW.41 [Redacted] (Social Worker)
- PW.42 [Redacted] (Social Worker)
- PW.43 [Redacted] Pattur)
- PW.44 [Redacted] South Indian Bank, Sec-bad)
- PW.45 [Redacted] for Registration & Stamps)
- PW.46 [Redacted] witness)
- PW.47 [Redacted] CID, Hyd)
- PW.48 [Redacted] Information Report)
- PW.49 [Redacted] (Witness)
- PW.50 [Redacted] of Kachiguda, [Redacted]
- PW.51 [Redacted] of M.C.H)
- PW.52 [Redacted] Khammam)
- PW.53 [Redacted] Khammam Urban)
- PW.54 [Redacted] Jagityal, Karimnagar)
- PW.55 [Redacted] Balanagar, RR Dist)
- PW.56 [Redacted] of Narayanapuram of Nalgonda Dist)
- PW.57 [Redacted] Peddavora, Nalgonda District)
- PW.58 [Redacted] of Amangal of Nalgonda District)
- [Redacted] of Nalgonda Dist)

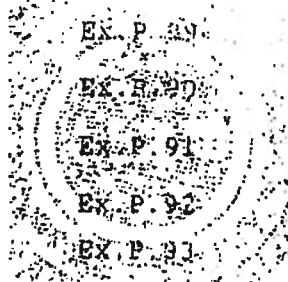
PW. 60 [REDACTED] (Stamp Vendor)
PW. 61 [REDACTED] of Punjab
and Haryana High court)
PW. 62 [REDACTED] Punjab National Bank)
PW. 63 [REDACTED] Hyderabad)
PW. 64 [REDACTED] Hyderabad)
PW. 65 [REDACTED] Shaikpet)
PW. 66 [REDACTED] Women Development & Child Welfare Dept)
PW. 67 [REDACTED] Assisted the Investigation Officer)
PW. 68 [REDACTED] (Witness)
PW. 69 [REDACTED] (Witness)
PW. 70 [REDACTED] Assisted the Investigation Officer)
PW. 71 [REDACTED] Assisted the Investigation Officer)
PW. 72 [REDACTED] Assisted the Investigation Officer)
PW. 73 [REDACTED] Investigation Officer)
PW. 74 [REDACTED] Investigation Officer)
PW. 75 [REDACTED] (Witness)

WITNESSES EXAMINED FOR DEFENCE: NIL.

EXHIBITS MARKED FOR PROSECUTION:

Ex. P. 1 Complaint
Ex. P. 2 Joint Inspection Team Report
Ex. P. 3 Certificate issued by PW. 3
Ex. P. 4 Certificate issued by PW. 5
Ex. P. 5 Certificate issued by PW. 6
Ex. P. 6 Certificate issued by DRO of Krishna Dist identified by PW. 8)
Ex. P. 7 Certificate issued by PW. 10
Ex. P. 8 to Reports submitted by Panchayat Secretaries to PW. 10)
Ex. P. 12
Ex. P. 13 Certificate issued by PW. 11
Ex. P. 14 Certificate issued by PW. 12
Ex. P. 15 Certificate issued by PW. 13
Ex. P. 16 Certificate issued by PW. 14
Ex. P. 17 Certificate issued by PW. 15 to CID Inspector of Medak Dist
Ex. P. 18 Report given by PW. 16 to CID Inspector of Medak Dist
Ex. P. 19 Report given by PW. 18 to Inspector CID Medak Dist
Ex. P. 20 Report given by PW. 19 to Inspector, CID, Medak Dist
Ex. P. 21 Report given by PW. 20 to Inspector CID, Medak Dist
Ex. P. 22 Certificate given by PW. 21 to Police CID of Kurnool Dist
Ex. P. 23 Marked portion in 161 Cr. P. C Statement of PW. 22
Ex. P. 24 Report given by PW. 23 to Inspector CID, Medak Dist
Ex. P. 25 Report given by PW. 24 to Inspector CID, Nalgonda
Ex. P. 26 Report given by PW. 26 to Inspector CID, Kurnool
Ex. P. 27 Report given by PW. 27 to Inspector CID, Nalgonda dt. 20.2.02
Ex. P. 28 Report given by PW. 27 to Inspector CID, Nalgonda dt. 26.2.02
Ex. P. 29 Report given by PW. 28 to Inspector CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 30 Report given by PW. 29 to Inspector CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 31 Certificate issued by PW. 31 to Inspector, CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 32 Certificate issued by PW. 32 to Inspector, CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 33 Certificate issued by PW. 32 to Inspector, CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 34 Certificate issued by PW. 33 to Inspector CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 35 Certificate issued by PW. 34 to Inspector CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 36 Certificate issued by PW. 35 to Inspector CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 37 Certificate issued by PW. 36 to Inspector CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 38 Certificate issued by PW. 37 to Inspector CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 39 Certificate issued by PW. 39 to Inspector CID, Nalgonda Dist
Ex. P. 40 Certificate issued by PW. 40
Ex. P. 41 UNICEF Book titled as "The Landladies. A Community Besieged"
Ex. P. 42 37 Photostat copies of extract of Registers maintained by
Stamp Vendor [REDACTED]
Ex. P. 43 Covering letter dt. 3.6.02 issued by Registrar, Registration
and Stamps)
Ex. P. 44 True extract of the A/C of TCM furnished to CID
Ex. P. 45 Covering letter issued by Manager of the South Indian Bank Ltd I

- Ex.P.47 Extract of Rules & Regulations of the Society issued by PW.45
- Ex.P.48 Extract of 13 pages of amendments and list of change of members of Society issued by PW.45
- Ex.P.49 Covering letter addressed by PW.45 to DSP, CID, Kurnool
- Ex.P.50 21 Record Slip of cheques of A/C.No. [redacted] of South Indian Bank
- Ex.P.51 Five Receipt books (SI.No.2 to 6) of F.C.
- Ex.P.52 Pay in Slip Voucher of SF A/C No. [redacted] of South Indian Bank FC A/C (40 + 36) papers
- Ex.P.53 3 Cash Book Registers. 1999 to 2000, 2000 to 2001; 1.4.99 to 23.5.2001.
- Ex.P.54 Cash Book (Computerized Sheets) for Local A/Cs from 1.1.2000 to 31.3.2001.
- Ex.P.55 Pass Book of SB A/C No. [redacted] & Pass Book No. [redacted] of Punjab National Bank
- Ex.P.56 Seizure Pinchname of seizure of Ex.P.50 to P.57
- Ex.P.57 Report given by PW.47 to CID
- Ex.P.58 First Information Report in P.No.157/2001 of PS S.R.Nagar
- Ex.P.59 Marked Portion in 161 C.P.C Statement of PW.49
- Ex.P.60 Certificate issued by PW.51 to DSP,CID, Kurnool
- Ex.P.61 Certificate issued by PW.52 to Inspector, CID Medak
- Ex.P.62 Certificate issued by PW.53 to Inspector CID, Medak
- Ex.P.63 Certificate issued by PW.54 to Inspector CID, Medak
- Ex.P.64 Certificate issued by PW.55 to Inspector CID, Sangareddy
- Ex.P.65 Certificate issued by PW.56 to Inspector, CID, Nalgonda
- Ex.P.66 Certificate issued by PW.57 to Inspector CID, Nalgonda with regard to [redacted]
- Ex.P.67 Certificate issued by PW.57 to Inspector CID, Nalgonda with regard to [redacted] & his wife [redacted]
- Ex.P.68 Certificate issued by PW.57 to Inspector CID, Nalgonda with regard to [redacted] mother of the child
- Ex.P.69 Certificate issued by PW.58 to Inspector, CID, Nalgonda
- Ex.P.70 Certificate issued by PW.59 to Inspector C.I.D, Nalgonda
- Ex.P.71 12 Original stamp papers sold by PW.60
- Ex.P.72 Extract of SB A/C No.19446 issued by PW.62
- Ex.P.73 Admision Register of TLMH verified by PW.63.
- Ex.P.74 Two Original Relinquishment deeds Purchased at Guntur verified by PW.63
- Ex.P.75 Certificate/letter issued by PW.65
- Ex.P.76 List of Medical Certificates of 147 Children & Rejection letter of Parents of 140 Children
- Ex.P.77 List of 31 children of VACC certificates of clearance
- Ex.P.78 Rejection letters of Proposed adoptive parents with regard to Baby [redacted]
- Ex.P.79 Rejection letters of Proposed adoptive parents with regard to Baby [redacted]
- Ex.P.80 Rejection letters of Proposed adoptive parents with regard to Baby [redacted]
- Ex.P.81 Covering letter addressed by PW.66 to DSP Kurnool
- Ex.P.82 List of the Relinquishment children in Cruch in court & in foster care
- Ex.P.83 List of the children in TLMH as on 9.8.2001
- Ex.P.84 44 xerox copies of Relinquishment deeds
- Ex.P.85 Covering letter signed by AP issued to Inspector of Police, CID, C/E, Hyderabad
- Ex.P.86 Marked portion in 161 C.P.C Statement of Ex.89
- Ex.P.87 Certificate issued by MRO Saidabad with regard to [redacted] & his wife [redacted]
- Ex.P.88 Certificate issued by MRO Saidabad with regard to [redacted] & his wife [redacted]
- Ex.P.89 Original relinquishment deeds in respect of unwedded mother [redacted]
- Ex.P.90 Original relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.91 Original relinquishment deed in respect of [redacted] & his wife [redacted]
- Ex.P.92 Original relinquishment deed in respect of [redacted] & his wife [redacted]
- Ex.P.93 Original relinquishment deed in respect of unwedded mother [redacted]



- Ex.P.94 Original relinquishment deed in respect of [redacted] & his wife [redacted]
- Ex.P.95 Original relinquishment deed in respect of [redacted] & his wife [redacted]
- Ex.P.96 Original relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.97 Original relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.98 Xerox copy of relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.99 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of Biological parents [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.100 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.101 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.102 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.103 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.104 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.105 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.106 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of Unwedded mother [redacted]
- Ex.P.107 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of unwedded mother [redacted]
- Ex.P.108 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.109 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of Unwedded mother [redacted]
- Ex.P.110 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.111 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.112 Original Relinquishment deed in respect of unwedded mother [redacted]
- Ex.P.113 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.114 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.115 Original Relinquishment deed in respect of unwedded mother [redacted]
- Ex.P.116 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.117 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of unwedded mother [redacted]
- Ex.P.118 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.119 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.120 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.121 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.122 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.123 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.124 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.125 Original Relinquishment deed in respect of Unwedded mother [redacted]
- Ex.P.126 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.127 Original Relinquishment deed in respect of [redacted] and his wife [redacted]
- Ex.P.128 Original Relinquishment deed in respect of Unwedded mother [redacted]

Ex.P.129 Original Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.130 Original Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.131 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.132 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.133 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.134 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.135 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 Unwedded mother [redacted]
 Ex.P.136 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.137 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.138 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.139 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.140 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.141 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.142 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.143 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.144 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.145 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.146 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.147 Original Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.148 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted]
 Ex.P.149 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 unwedded mother [redacted]
 Ex.P.150 Original Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted] of Baby [redacted]
 Ex.P.151 Original Relinquishment deed in respect of
 unwedded mother [redacted] of Baby [redacted]
 Ex.P.152 Original Relinquishment deed in respect of
 unwedded mother [redacted]
 Ex.P.153 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 unwedded mother [redacted] of baby [redacted]
 Ex.P.154 Original Relinquishment deed in respect of
 unwedded mother [redacted] of baby [redacted]
 Ex.P.155 Xerox copy of the Relinquishment deed in respect of
 [redacted] and his wife [redacted] of baby [redacted]
 Ex.P.156 Xerox copy of certificate of recognition
 Ex.P.157 Xerox copy of telegram by CARA to TLCH, Hyd
 Ex.P.158 Covering letter in respect of Ex.P.156 and Ex.P.157
 Ex.P.159 Statement of the No. of children given in adoption
 from 1998 to 2001
 Ex.P.160 Covering letter in respect of Ex.P.159
 Ex.P.161 Information furnished by Welfare Department
 Ex.P.162 Covering letter in respect of Ex.P.161
 Ex.P.163 Memo which was filed along with Ex.P.89 to P.109
 Ex.P.164 Memo which was filed along with Ex.P.110 to 119
 Ex.P.165 Memo which was filed along with Ex.P.120 to 146
 Ex.P.166 Original Relinquishment deed in respect of biological
 parents of baby [redacted]

- Ex.P.167 Xerox copy of Relinquishment deed in respect of Babies [REDACTED]
- Ex.P.168 Xerox copy of Relinquishment deed in respect of Baby [REDACTED] (2 Sheets)
- Ex.P.169 Xerox copy of Relinquishment deed in respect of baby [REDACTED]
- Ex.P.170 Xerox copy of relinquishment deed in respect of babies [REDACTED]
- Ex.P.171 Xerox copy of Relinquishment deed in respect of baby [REDACTED]
- Ex.P.172 Original Relinquishment deed in respect of baby [REDACTED]
- Ex.P.173 Xerox copy of Relinquishment deeds in respect of Babies [REDACTED]
to [REDACTED]
- Ex.P.176 Copy of requisition issued by PW.73 to A1 dated 17.4.2002
- Ex.P.177 Reply given by A1 to PW.73 in respect of Ex.P.177 dt.20.4.02
- Ex.P.178 Reply to letter dt 1.5.02 addressed to PW.73 by A1 alongwith xerox copy of Rules and Regulations and Minutes dt.28.5.96 onwards
- Ex.P.180 Savings gram of [REDACTED] CID received by PW.73
- Ex.P.181 Xerox copy of Memo issued by [REDACTED] CID. dt. 1.2.2002
- Ex.P.182 Carbon copy of Requisition given by PW.74 to A1 dt. 14.6.02
- Ex.P.183 Covering letter issued by A1 to PW.74 dt. 15.6.02
- Ex.P.184 Copy of Memorandum of Association attested by A1 and A3
- Ex.P.185 Attested copy of Minutes attested by A1
- Ex.P.186 Attested copy of list of members of Governing Body
- Ex.P.187 Copy of Requisition given by PW.74 to TLCH dt. 3.7.02
- Ex.P.188 List of Employees furnished by TLCH, dt. 5.7.02
- Ex.P.189 Registered Family Register
- Ex.P.190 New Family Register
- Ex.P.191 Register of Registration of new Adoptive Parents
- Ex.P.192 Attested Xerox copy of Showcause notice dt.30.6.2001 issued by CARA
- Ex.P.193 Attested Xerox copy of Office order dt. 21.1.2003 issued by CARA
- Ex.P.194 Attested Xerox copy of letter dt. 21.4.2002 addressed by CARA
- Ex.P.195 Book containing the revised guidelines for Adoption of Indian Children

EXHIBITS MARKED FOR REFERENCE:

- Ex.D.1 Entry made by PW.1 on 30.10.01 in Visitors Book of TLCH.
- Ex.D.2 Signature [REDACTED] of Women Development and Child Welfare A.P. Hyderabad on CC of Counter filed in OP 624/01 before Family Court
- Ex.D.3 Xerox copy of notice issued by CARA to TLCH, dt. 9.5.01
- Ex.D.4 Xerox copy of Reply notice issued by TLCH to Ex.D.3 dt. 14.5.01
- Ex.D.5 Marked portion in 161 Cr.P.C.Statement of PW.7
- Ex.D.6 Marked portion in 161 Cr.P.C.Statement of PW.10
- Ex.D.7 Marked portion in 161 Cr.P.C.Statement of PW.10
- Ex.D.8 Marked portion in 161 Cr.P.C.Statement of PW.17
- Ex.D.9 Marked portion in 161 Cr.P.C.Statement of PW.33
- Ex.D.10 Marked portion in 161 Cr.P.C.Statement of PW.37
- Ex.D.11 Marked Portion in 161 Cr.P.C.Statement of PW.38
- Ex.D.12 Copy of statement given by UNICEF
- Ex.D.13 Marked Portion in 161 Cr.P.C.Statement of PW.59
- Ex.D.14 Xerox copy of Rejection letter of proposed adoptive parents with regard to child [REDACTED]
- Ex.D.15 Xerox copy of Rejection letter of proposed adoptive parents with regard to child [REDACTED]
- Ex.D.16 Xerox copy of Rejection letter of proposed adoptive parents with regard to child [REDACTED]

AB
28/9/6

Notificatie
15 OKT. 2007
EVI

notified
11/10/07



CARA

[Redacted area]

34

Central Adoption Resource Authority

केन्द्रीय दत्तक-ग्रहण संसाधन प्राधिकरण

(An autonomous body of the Ministry of Women & Child Development, Government of India)
(भारत सरकार के महिला एवं बाल विकास मंत्रालय की स्वायत्त निकाय)

No. 18-3/2006-CARA

Ministerie van Justitie	
DJ	[Redacted]
Dossier	A07/2577/104862
Datum	27 SEP. 2007
Nummer	07/5508179/DJJ

Date. 21.09.2007

[Redacted]
Under Secretary (Consular)
Ministry of External Affairs,
New Delhi.

Sir,

This has reference to your DO letter No. T-4351/1/06 dt: August 21, 2007, wherein you have enclosed a questionnaire received from Ambassador of Netherlands. I am directed to inform you that the Hon'ble High Court of Judicature at Madras in its order dt: 4.9.2007 in HCP NO. 324, 327 and 1291 of 2006 has directed the transfer of investigation of all cases to the CBI Southern Zone to undertake the investigation of the cases pending in Crime No. 391 of 1999, Crime No. 1542 of 1998 and Crime No. 285 of 1999 as well as other similar nature of cases by the State Govt. through appropriate orders by the Director General of Police / Commissioner of Police.

A copy of the High Court of Judicature at Madras order dt: 4.9.2007 is enclosed for information and further necessary action.

Yours faithfully,

[Redacted]
(CARA)

AML

Copy to: [Redacted] Directorate - General for Prevention, Youth and Sanctions, Youth Policy Division, Ministry of Justice, Postbus 20301, 2500 EH Den Haag, Netherlands.

2 The Department of Families Youth and Community Care, Adoption Section, 46, Charlotte Street, Brisbane, Queens Land, 4001, Australia.

3 M/s Meiling Foundation Stitching Voor Adoptie, En Projekthulp Koninging [Redacted] The Netherlands.

4 The [Redacted] CW, M/o Women and Child Development, [Redacted] New Delhi.

5 The [Redacted] Social Welfare & Nutritious Meal Programme Deptt. (SW&NMP), Government of Tamilnadu, Secretariat, Fort St. George, Chennai - 600 009, Tamilnadu.

6 The [Redacted] CBI (South Zone), [Redacted] Chennai, Tamil Nadu.

[Redacted]
(CARA)

DJJ
21/9/07

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS

DATED: 04.09.2007

CORAM

THE HON'BLE MR.JUSTICE [REDACTED]

AND

THE HON'BLE MR.JUSTICE [REDACTED]

Habeas Corpus Petition Nos.324, 327 and 1291 of 2006

[REDACTED]

.. Petitioner in

HCP.324/06

[REDACTED]

.. Petitioner in

HCP.327/06

[REDACTED]

.. Petitioner in

HCP.1291/06

Vs.

1. State, Rep. by
Director, Department of
Social Welfare, Chepauk, Chennai.

2. Inspector of Police,
P1, Pulianthope Police Station,
Pulianthope, Chennai.

.. 2nd respondent in

HCP.324/06

2. Inspector of Police,
H1, Washermanpet Police Station,
Washermanpet, Chennai.

.. 2nd respondent in

HCP.327/06

3. Chairperson,
Central Adoption and Resource
Agency (CARA), West Block 8,
Wing-2, II Floor, R.K.Puram,
New Delhi.

4. Chairperson,
Voluntary Co-ordinating Agency
(VCA), No.5, III Main Road,
West Shenoy Nagar, Chennai.

5. General Manager,
Indian Council for Child Welfare
(ICCW), No.5, III Main Road,
West Shenoy Nagar, Chennai.

6. Chairperson,
Malaysian Social Services,
Nengundram, Chennai.

7. Foreign Secretary, Govt. of
India, Ministry of External
Affairs, South Block, New Delhi. .. Respondents 1

to 7 in HCPs.
324 & 327/06

8. Meiling Foundation Sticking Voor
Adoptie, En Projekthulp Koningin

[REDACTED]
The Netherlands.

.. 8th respondent
in HCP.324/06

8. Department of Families Youth
and Community Care, Adoption
Section, 46, Charlotte Street,
Brisbane, Queens Land, 4001.
Australia.

.. 8th respondent
in HCP.327/06

9. Central Bureau of Investigation,
Rep. by its [REDACTED]
[REDACTED] Chennai.

10. Union of India,
Rep. by the Secretary,
Department of Women and Children,
Ministry of Human Resource
Development, New Delhi.

.. Respondents 9
& 10 in HCPs.
324 & 327/06

1. The State, rep. by Inspector
of Police, P1, Pulianthope
Police Station, Chennai.

2. Assistant Commissioner of Police,
City Crime Branch, Egmore,
Chennai.

3. The Commissioner of Police,
Chennai City Police,
Egmore, Chennai.

4. Chairperson,
Malaysian Social Service
Mandarvede, Chennai-117.

.. Respondents 1-4

in HCP.1291/06

Petitions filed under Article 226 of the Constitution of India praying for issue of Writ of Habeas Corpus to as stated therein.

For Petitioner

in HCP.324 & 327/06 :
in HCP.1291/06 :

[REDACTED]
[REDACTED]

For Respondents :

[REDACTED]
APP. For State
Asst. Solicitor General
for Central Govt.
[REDACTED]
for R-4 in HCPs 324 & 327/06
[REDACTED]
for R-5 in HCPs.324 & 327/06
[REDACTED]
for [REDACTED]
for R-6 in HCPs.324 & 327/06

COMMON ORDER

(Order of the Court was made by [REDACTED])

Human Trafficking is the modern-day slave trade, which poses a global threat. The Trafficking is increasingly becoming an organized crime and the same raises serious public health concerns. It spreads across the continents, which is a matter of serious concern. The threat of human trafficking was discussed in threadbare by the Apex Court

in various decisions, viz., in [REDACTED] vs. Union of India, [AIR 1984 SC 469, AIR 1986 SC 272, AIR 1987 SC 232, 2001 (9) SCC 379], in Karnataka State Council for Child Welfare vs. Society of Sisters of Charity ST. Gerosa Convent (AIR 1984 SC 658), in Sumanlak Chhotelall Kamdar vs. [REDACTED] (AIR 1995 SC 1892), in Indian Council Social Welfare vs. State of A.P. (1999 (6) SCC 365), in Anoksha vs. State of Rajasthan (2004 (1) SCC 382) and in St. Therasas Tender Loving Care Home and Ors. vs. State of Andhra Pradesh (AIR 2005 SC 4375) as well as by a Division Bench judgment of the Andhra Pradesh High Court dated 2.5.2003 in the case of [REDACTED] & another (C.M.A.Nos.2009 & 2076 of 2002) and by a Division Bench of this Court in [REDACTED] Thiruvalluvar Gurukulam School and Ors. in the recent decision dated 19.6.2007 in H.C.P.No.1139 of 2006).

2. That apart, pursuant to the directions given by the Apex Court in the [REDACTED] case, referred supra, the Ministry of Social Welfare Department, Government of India, also constituted an agency called Central Adoption Resource Agency (CARA), the third respondent herein, on 28th June, 1990, to oversee the domestic and inter-country adoptions. The said agency, CARA also framed certain guidelines for inter-country adoptions. Repeated guidelines are being issued from time to time by the Apex Court as well as by various other High Courts to the Department of Social Welfare as also to the Legal Services Authority, CARA and other special groups, both at Central and State, requiring them to ensure the guidelines prescribed scrupulously. But, still the grievance of human trafficking continues.

3. The above are the three cases that are only illustrative. H.C.P.No.324 of 2006 is by the father of the detenu by name [REDACTED]. According to him, on the night of 9.3.99, he along with his wife and the detenu child, aged 1 = years old, were sleeping outside the house and when his wife woke up at about 3.00 a.m. on 9/10.3.99, she found her son [REDACTED] who was sleeping beside her, was missing. According to the petitioner, even though on the very next day, a complaint was lodged at the second respondent police station and a case was registered in Crime No.391 of 1999 and investigation was taken up and subsequently, the case was transferred to the file of CBCID, by an order of the Director General of Police on 20.9.2006, till date the respondents could not make any improvement in the investigation, obviously for the reason that the child had already been given in adoption to the parents at Netherlands.

4. H.C.P.No.327 of 2006 is also by the father of the detenu, by name, [REDACTED] aged four years, alleging that his daughter was missing from 26.11.1998. The petitioner complains that on 26.11.1998, the detenu [REDACTED] and the petitioner's son by name [REDACTED] were playing near the door steps of the house and at that time, two ladies came in an auto and took the girl child and when the same was objected by the minor son [REDACTED] they carried him also in the auto, but somehow [REDACTED] was able to jump out of the auto and escaped. Even though the petitioner reported the same to the police on the same day, on the basis of which, a case was registered in Crime No.1542 of 1998 and investigation was conducted and later on, the case was transferred to the file of CBCID by the order of Director General of Police on 20.9.2006, still the girl baby could

not be brought before this Court by the respondents, for the reason that she was given in adoption to an Australian family.

5. Again in H.C.P.No.1291 of 2006, a boy aged 1 = years old, by name [REDACTED] was missing from 19.2.99 and his father, the petitioner in this H.C.P., lodged a complaint before the first respondent police, who registered the same in Crime No.285 of 1999, which was subsequently transferred by the order of Commissioner of Police to the Central Crime Branch. But, till date the said detenu [REDACTED] could not be traced and it is reported that the investigation in the case revealed that the boy was also given in adoption to the parents in U.S.A.

6. The common grievance of the petitioners in these Habeas Corpus Petitions is that the agencies, who have been engaged to complete the adoption process, have not followed the guidelines prescribed by the CARA and in some cases, even though, the adoptions were made through the Court orders, they were based on impersonation and fraudulent documents. However, we do not want to express any opinion on this aspect at this stage as it would affect the investigation in the above crimes.

7. [REDACTED] learned Additional Public Prosecutor, very fairly submits that even though the officials of CBCID and the Central Crime Branch are capable of proceeding with the investigation further, for better and expeditious investigation, these matters may be transferred to the file of Central Bureau of Investigation (CBI), as the investigation has to be conducted outside the India also, after getting due permission from the Ministry of External Affairs and after following the necessary procedures, viz., letter of request, etc., as contemplated under the Code of Criminal Procedure.

8. [REDACTED] learned Assistant Solicitor General, appearing for the CARA as well as for the C.B.I. and Ministry of External Affairs, also fairly comes forward that the C.B.I. is prepared to undertake the investigation in view of the serious nature of the crimes in question. The learned Assistant Solicitor General also guarantees this Court that both the Ministry of External Affairs and the CARA will extend their full support to the C.B.I. in the matter.

9. Under such circumstances, without expressing any opinion on the merits of the cases, we direct the transfer of investigation of all these cases to the C.B.I., Southern Zone, with a further direction to the Director of C.B.I., Southern Zone, to depute [REDACTED] a senior officer in the Southern Zone of C.B.I., to undertake the investigation of the cases pending in Crime No.391 of 1999 on the file of P1 Pulianthope police station, the second respondent in H.C.P.No.324 of 2006, Crime No.1542 of 1998 on the file of H1, Washermanpet Police Station, second respondent in H.C.P.No.327 of 2006 and in Crime No.285 of 1999 on the file P1 Pulianthope Police Station, first respondent in H.C.P.No.1291 of 2006, as well as other similar nature of cases, which shall be transferred by the State Government through appropriate orders by the Director General of Police/Commissioner of Police, to transfer the same to the file of C.B.I., which shall be entrusted to [REDACTED], to enable him to proceed with the investigation in the case of alike nature.

10. The above Habeas Corpus Petitions are disposed of accordingly with the following directions and observations:-

- (i) The investigation shall also include as to whether there was any fraud committed on the Court concerned by way of impersonation or by creating false and fabricated documents and if so, to take action in accordance with law against all those persons involved;
- (ii) The C.B.I., Southern Zone, is at liberty to constitute a Special Cell under the supervision of [REDACTED] to expedite the investigation directed as above;
- (iii) The Union of India, the Ministry of External Affairs as well as the Home Ministry of the State and the State Police, including C.B.C.I.D., shall extend their full co-operation to the investigation by the C.B.I.;
- (iv) Based on the final report of the investigation, the C.B.I. shall proceed with the matter in accordance with law;
- (v) A copy of the said final report of the C.B.I. officer after the completion of investigation shall be placed before this Court for reporting compliance, after serving a copy in advance to the Ministry of External Affairs, Home Ministry of State, Department of Social Welfare as well as the CARA for their further guidance in the matter, who shall take appropriate decision for preventive, remedial and compensatory reliefs in the matter;

Registry is directed to place the same before the Board concerned for reporting compliance of the above directions and for further orders, if any required, after three (3) months.

[REDACTED]
04.09.2007.

Index : No
Internet : Yes

sra

[REDACTED]
and
[REDACTED]

(sra)

HCP Nos.324, 327 and
1291 of 2006

04.09.2007

Bijlage 6 Brief Inspectie jeugdzorg aan ministerie van Justitie

Ministerie van Justitie
Afdeling Justitieel Jeugdbeleid
T.a.v. de heer mr. N.P. Levenkamp
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Postbus 483
3500 AL Utrecht

Sint Jacobsstraat 16
3511 BS Utrecht

T (030) 230 52 30
F (030) 230 52 00
www.inspectiejeugdzorg.nl

Ons kenmerk
IJZ/2799570-CS

Uw kenmerk

Inlichtingen bij
drs. R. Bruijn

Onderwerp
Reactie kwaliteitskader
vergunninghouders interlandelijke
adoptiehouders

Bijlage(n)
--

Datum
14 september 2007

Geachte heer Levenkamp,

De Inspectie jeugdzorg heeft kennisgenomen van het concept kwaliteitskader vergunninghouders interlandelijk adoptie.

In haar landelijk rapport van 2005 heeft de inspectie aan het ministerie de aanbeveling gedaan om in overleg met de vergunninghouders een kwaliteitskader op te stellen. De inspectie herkent de onderwerpen die in het kwaliteitskader worden beschreven, maar is daarnaast kritisch over de wijze waarop het belang van het kind bij de matching is uitgewerkt. Een aantal onderwerpen verdient bovendien aanscherping. In deze brief zal worden toegelicht welke aanscherping er volgens de inspectie nog nodig is.

1. Bij matching dient de vraag voorop te staan wat het kind nodig heeft en welk gezin daarbij past.

Het kwaliteitskader formuleert de toetsingscriteria voor matching grotendeels vanuit het gezin van de aspirant-adoptiefouders: past het kind in dit gezin. De inspectie is van oordeel dat het belang van het kind bij matching uitgangspunt behoort te zijn. De matchingscriteria zoals deze nu zijn aangegeven, leggen de nadruk ten onrechte bij het aspirant adoptiegezin.

2. Belangrijke beslissingen van de vergunninghouder dienen niet door 1 persoon te worden genomen.

Beslissingen over individuele twijfelgevallen (mbt de geschiktheid van aspirant-adoptiefouders) (blz 15) en beslissingen mbt de matching van de kinderen (pag. 20) dienen niet door 1 persoon alleen te worden genomen, maar altijd door minimaal 2 personen met een ter zake deskundige achtergrond.

Het kwaliteitskader vereist bij matching alleen een teambeslissing voor kinderen die bijzondere aandacht vragen. De inspectie is van oordeel dat de beoordeling van wat een kind nodig heeft en welk gezin daar het best bij aansluit nooit door een persoon genomen mag worden. Om een zorgvuldige en objectieve afweging te kunnen maken en daarmee een zo optimaal mogelijke matching tot stand te brengen moet

de matchingsbeslissing altijd in een team genomen worden. De bij de matching betrokken personen moeten ter zake deskundige zijn. Vergunninghouders dienen aan te geven aan welke inhoudelijke criteria deze deskundigheid dient te voldoen.

3. Er dienen inhoudelijke criteria te worden vastgesteld en ondergrenzen te worden aangegeven.

Het is noodzakelijk dat justitie een ondergrens vaststelt, of met andere woorden dat justitie aangeeft in welke gevallen de vergunninghouders niet tot bemiddeling over mogen gaan.

In het kwaliteitskader wordt op verschillende plaatsen beschreven welke informatie minimaal aanwezig moet zijn. Tegelijk wordt meermalen aangegeven dat de situatie per land kan verschillen. Aan de inhoud van de informatie worden geen eisen gesteld en niet is aangegeven wanneer de informatie in ieder geval onvoldoende is.

Hierna volgt een verdere toelichting per deelonderwerp.

3.1 Informatie tbv de matching

Op blz. 16 e.v. staat in het kwaliteitskader beschreven welke kindgegevens belangrijk zijn om te komen tot interlandelijke adoptie. Op blz 18 staat beschreven welke documenten er minimaal in het kinddossier behoren en welke informatie deze documenten minimaal dienen te geven. Omdat er geen eisen gesteld worden aan de inhoud van deze informatie, is het mogelijk dat er gematcht wordt op basis van standaardformuleringen die geen enkele inhoudelijk informatieve waarde hebben. De inspectie is van oordeel dat dit niet in het belang van het kind is en om die reden ongewenst.

De inspectie is van mening dat aan de inhoud van het kinddossier de eis gesteld zal moeten worden dat het bij de achtergrondgegevens en observatierapportage moet gaan om kindspecifieke onderbouwde informatie en geen standaardinformatie.

Daarbij dient duidelijk te worden aangegeven dat matching op grond van standaardformuleringen niet in het belang van het kind is en om die reden niet mag plaatsvinden.

3.2 Informatie tbv controle buitenlandse contacten

Het kwaliteitskader geeft aan dat de vergunninghouder een inspanningsverplichting heeft waar het gaat om het verzamelen van informatie. Er wordt echter niet concreet gemaakt wanneer het beeld van het buitenlandse contact inhoudelijk goed (genoeg) is en met welke regelmaat controle van het buitenlandse contact dient plaats te vinden.

Op pag. 23 geeft het kwaliteitskader toetsingsnormen aan (zoals een jaarverslag, organogram en/of gespreksverslagen), die niet inhoudelijk zijn geoperationaliseerd. Daardoor is het mogelijk dat er alleen getoetst wordt op de aanwezigheid van de documenten en niet op de inhoud.

De inspectie beveelt aan dat er in samenspraak met de vergunninghouders een checklijst wordt ontwikkeld waarop inhoudelijke criteria zijn aangegeven.

Ook moet vastgelegd worden dat iedere periodieke toetsing door de vergunninghouder resulteert in een inhoudelijke analyse van de informatie en een oordeel over de betrouwbaarheid van het contact.

Op pag. 25 wordt aangegeven dat de mate van toezicht op geldstromen per land verschillend is. Ook hier dient een ondergrens te worden aangegeven. De inspectie is van oordeel dat het ongewenst is dat de vergunninghouders werken met buitenlandse contacten met oncontroleerbare geldstromen. Deze houden een te groot risico op kinderhandel in.

Verder dient het kwaliteitskader duidelijk aan te geven dat een vergunninghouder bij twijfel niet met het contact in zee gaat.

4. Aspirant adoptieouders mogen niet worden verplicht tot donaties voor projecthulp;

Het kwaliteitskader geeft aan dat de vergunninghouders alleen de kosten van bemiddeling in rekening mogen brengen, waarbij hun werkzaamheden niet gericht mogen zijn op het maken van winst. Volgens het kwaliteitskader *kunnen* naast de kosten van bemiddeling ook bedragen voor *verplichte* projecthulp in rekening worden gebracht. Het is onduidelijk waar het kwaliteitskader in deze op doelt: wat dient te worden verstaan onder verplichte projecthulp en op wie rust die verplichting? Hoe wordt gecontroleerd dat het daadwerkelijk om betrouwbare projecthulp gaat. In welke gevallen kan dit in rekening gebracht worden en wanneer niet? Hoe verhoudt (het doorberekenen van) een dergelijke *verplichte* projecthulp zich met de eerdere vaststelling dat alleen de kosten van bemiddeling in rekening mogen worden gebracht? De formulering in het kwaliteitskader is niet helder en geeft ruimte voor verstrengeling van

bemiddeling enerzijds en projecthulp anderzijds. De huidige vage formulering geeft ruimte voor vage transacties die mogelijk aspecten van kinderhandel in zich kunnen hebben. Dit is ongewenst.

5. De Klachtencommissie vergunninghouders interlandelijke adopties dient beter te worden verankerd in het kwaliteitskader.

De inspectie is van oordeel dat het te vrijblijvend is dat het kwaliteitskader aangeeft dat klanten ook de mogelijkheid hebben om de vergunninghouder te verzoeken om de klacht door te sturen naar de klachtencommissie vergunninghouders interlandelijke adopties.

Er hebben de inspectie verschillende signalen bereikt dat klachten niet door vergunninghouders zijn doorgestuurd naar de Klachtencommissie.

De inspectie beveelt aan dat wordt vastgelegd dat klachten standaard door de vergunninghouders worden doorgestuurd naar de Klachtencommissie. Op die wijze wordt geborgd dat de Klachtencommissie haar controle kan uitoefenen en impulsen voor kwaliteitsverbetering kan geven.

Ik hoop dat u hiermee voldoende geïnformeerd bent. De inspectie is uiteraard tot nadere toelichting bereid. Graag verneem ik uw reactie.

Met vriendelijke groet,
de plv. Hoofdinspecteur van de
Inspectie jeugdzorg

mw. mr. I. Albers

Cc
Ministerie van Justitie, de heren mr. H.N. Junge en J.A.TH. Vroomans

dr. E.M.H. Hirsch Ballin
Minister van Justitie
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Den Haag, 28 september 2007

Geachte heer Hirsch Ballin,

In uw brief van 27 juni 2007 hebt u mij gevraagd een onderzoek in te stellen naar de rol van uw ministerie c.q. de Centrale Autoriteit, naar aanleiding van berichten in de media over mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India. Het betreft adoptie in het kader van contact van de Nederlandse vergunninghouder Stichting Meiling met Malaysian Social Services in Chennai, India. Hierbij bied ik u het resultaat aan van dit onderzoek.

Het aan mij opgedragen onderzoek is één van de drie deelonderzoeken waartoe u hebt besloten. In het kader van dit deelonderzoek heb ik mij gericht op het verkrijgen van gegevens die van belang (konden) zijn voor de beantwoording van de beide vragen die u mij hebt meegegeven voor dit deelonderzoek. Daarnaast heb ik echter ook de nodige informatie ter beschikking gekregen die een meer algemeen inzicht geeft in het terrein van de interlandelijke adoptie en in problemen die zich daarop kunnen voordoen, maar die niet specifiek de vraagstelling raken van dit deelonderzoek. Ik heb deze informatie gebruikt als context voor het onderzoek naar de twee vragen van het aan mij opgedragen deelonderzoek.

In uw brief heeft u mij ook verzocht om, als ik daartoe aanleiding zou zien, aanbevelingen te doen met betrekking tot het huidige functioneren van uw ministerie in relatie tot de vergunninghouders interlandelijke adoptie. De vraagstelling voor mijn deelonderzoek was een zeer specifieke. Daarmee is de omvang van dit onderzoek beperkt gebleven. Ook de beschikbare tijd liet geen meer uitgebreide verkenningen toe. Niettemin geeft hetgeen ik tegenkwam mij aanleiding tot een beschouwing met een aantal opmerkingen/suggesties, die ik aan het eind van deze rapportage heb opgenomen. Ik teken daarbij aan dat het onderzoek waartoe u hebt besloten de periode betreft van 1995 - 2002. Sindsdien is al weer een aantal jaren verstreken, en zijn nieuwe initiatieven in gang gezet. In zoverre zijn opmerkingen naar aanleiding van de situatie in de periode 1995 - 2002 mogelijk gedateerd.

Uw ministerie heeft de Raad van State bereid gevonden ermee in te stemmen dat [redacted] directie Wetgeving van de Raad, mij ondersteunde bij het onderzoek. Ik ben [redacted] zeer erkentelijk voor zijn substantiële aandeel in de uitvoering van uw verzoek, waarmee hij wezenlijk heeft bijgedragen aan deze rapportage.

Verder noem ik hier met waardering dat de betrokken medewerkers van uw ministerie steeds direct alle medewerking verleenden zodra wij daar om vroegen. Ik zeg ook dank aan alle anderen die mij van informatie hebben voorzien of hun ervaringen en inzichten aan mij kenbaar hebben gemaakt.

Ik hoop hiermee toereikend aan uw verzoek te hebben voldaan.

Met vriendelijke groet,


mr. dr. M. Oosting

**Verslag van een onderzoek naar het toezicht op de
Stichting Meiling in verband met mogelijke
misstanden met betrekking tot adoptie uit India in de
periode 1995-2002**

INHOUDSOPGAVE

I. Vraagstelling; werkwijze	2
1. Vraagstelling	
2. Werkwijze	
II. Deelvraag A: het toezicht op het functioneren van de Stichting Meiling	3
1. Inleiding	
2. Eisen inzake buitenlandse betrekkingen van vergunninghouders	
3. Toezichtinstrumentarium	
4. Beoordelingskader voor het overheidstoezicht op de vergunninghouders	
5. Bevindingen	
6. Conclusie; beoordeling	
III. Deelvraag B: signalen over onregelmatigheden/tekortkomingen?	8
1. Bevindingen	
2. Conclusie; beoordeling	
IV. Beschouwing	10
1. Vergunninghouders en hun buitenlandse betrekkingen	
2. Consequenties voor het overheidstoezicht	
3. Kanttekeningen; doorlichting toezichttaak	
4. Enkele specifieke suggesties	
Bijlagen	
1 Verantwoording werkwijze	15
2 Wettelijk kader	16

I. Vraagstelling; werkwijze

1. Vraagstelling

Naar aanleiding van berichtgeving in de media over mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India heeft de minister van Justitie besloten tot een driesporig onderzoek.¹ Dit rapport betreft het tweede deelonderzoek, dat betrekking heeft op het ministerie van Justitie.

Het verzoek voor dit deelonderzoek omvat de volgende twee vragen:

A. Heeft het ministerie van Justitie binnen de kaders die daarvoor destijds golden voldoende toezicht gehouden op het functioneren van de Stichting Meiling?

Het betreft hier adopties uit India die tot stand zijn gebracht in het kader van de samenwerking van Stichting Meiling met Malaysian Social Services (MSS) in Chennai, India, in de periode 1995-2002.

B. Welke signalen heeft het ministerie wanneer ontvangen over mogelijke onregelmatigheden in India en/of mogelijke tekortkomingen bij de Stichting Meiling (met name waar het betreft adopties uit India) en heeft het ministerie daar tijdig en adequaat op gereageerd?

De vragen komen hierna aan de orde in hoofdstuk II. resp. III. Hoofdstuk IV bevat een beschouwing waarin nader wordt ingegaan op het in de eerste vraag bedoelde toezicht.

2. Werkwijze

In bijlage 1. is verantwoord op welke wijze de informatie is verzameld ter beantwoording van de beide vragen, en welke contacten in dat kader hebben plaatsgevonden.

Bijlage 2. bevat het in deze relevante wettelijke kader.

¹ Brief van 27 juni 2007 aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Kamerstukken II, 28 457, nr. 29. De beide andere deelonderzoeken betreffen resp. het handelen van de Stichting Meiling en hetgeen zich in India heeft afgespeeld.

II. Deelvraag A: het toezicht op het functioneren van de Stichting Meiling

1. Inleiding

De aanleiding tot het driesporige onderzoek als zodanig wordt gevormd door berichten over mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India door de Stichting Meiling (hierna: Meiling). Daarmee is de aandacht gericht op een specifiek aspect van de taakvervulling en het functioneren van deze vergunninghouder, namelijk de wijze waarop Meiling opereerde in het buitenland, en meer in het bijzonder haar betrekkingen met instellingen en organisaties in India. Hierna zal als het gaat om dergelijke contacten in het buitenland worden gesproken van: buitenlandse betrekkingen.²

Voorzover het, in dit deelonderzoek, gaat om het overheidstoezicht op vergunninghouders, in het bijzonder Meiling, ligt de focus daarom op dit aspect, van hun buitenlandse betrekkingen. In dat verband is gezien welke eisen gelden voor buitenlandse contacten van vergunninghouders, in welk toezichtinstrumentarium is voorzien en op welke wijze het toezicht op de vergunninghouders, en Meiling in het bijzonder, door het ministerie van Justitie daadwerkelijk is ingevuld. In verband met de overgang van het toezicht in 1998 van het ministerie zelf naar de Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming (thans: Inspectie jeugdzorg) is ook het toezicht door deze inspectie in dit onderzoek betrokken. Verder wordt aandacht besteed aan het beoordelingskader voor het overheidstoezicht op de vergunninghouders.

2. Eisen inzake buitenlandse betrekkingen van vergunninghouders

Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IRVK) en het Haags Adoptieverdrag bevatten normen waaraan interlandelijke adoptie moet voldoen; deze normen zijn nader uitgewerkt in de Nederlandse wetgeving. Gewaarborgd dient te zijn dat adopties alleen geschieden als dit in het belang is van het kind. Bij interlandelijke adopties dient te zijn verzekerd dat de bevoegde autoriteiten in het land van herkomst hebben bepaald dat de adoptie is toegestaan, gelet op de van toepassing zijnde wetten en procedures en op grond van alle van belang zijnde en betrouwbare gegevens. Verder moet zijn verzekerd dat deze adoptie niet leidt tot ongepast geldelijk voordeel voor de betrokkenen.

3. Toezichtinstrumentarium

Tot 1 oktober 1998 waren de bemiddelende activiteiten inzake buitenlandse adoptie geregeld bij en krachtens de Wet opneming buitenlandse pleegkinderen (Wobp). Onder die wet werd het toezicht uitgeoefend door de daartoe door de minister van Justitie aangewezen ambtenaren van het ministerie van Justitie. Het betrof hier twee medewerkers van de afdeling Juridische Zaken, onderdeel van de directie Preventie, Jeugdbescherming en Reclassering.

Sinds 1 oktober 1998, de datum van inwerkingtreding van de Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie (Wobka), is het toezicht opgedragen aan de Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming (nu: Inspectie jeugdzorg). In 2000 is het toezicht op de vergunninghouders voor het eerst opgenomen in het jaarwerkplan van de inspectie. De formatie van de inspectie is voor de nieuwe toezichttaak uitgebreid met 1 fte.³

Bij het aanvragen van (verlenging van) een vergunning dient de aspirant-vergunninghouder onder meer inzicht te geven in zijn buitenlandse betrekkingen en in de vergoedingen die worden betaald.

² De buitenlandse betrekkingen zijn uiteraard direct verweven met de matching, kerntaak van elke vergunninghouder.

³ Een halve fte is ondergebracht bij het regionale bureau West en een halve fte bij het regionale bureau Noord-Oost.

Op grond van artikel 20, vierde lid, van de Wobka (en daarvoor van de Wobp) dient de vergunninghouder ten behoeve van het toezicht nader aangeduide gegevens te leveren over zijn buitenlandse betrekkingen.

Jaarlijks dient de vergunninghouder in het jaarverslag te rapporteren over (ondermeer) zijn werkzaamheden in het buitenland.

4. Beoordelingskader voor het overheidstoezicht op de vergunninghouders

Deelvraag A. wil weten of het toezicht op Meiling voldoende is geweest. Om die vraag te kunnen beantwoorden, dient duidelijkheid te bestaan over het beoordelingskader voor het overheidstoezicht op de vergunninghouder.

Voorop staat dat de vergunninghouder gehouden is tot het naleven van de eisen die, gezien de verleende vergunning, voor hem voortvloeien uit de wet en de daarop gebaseerde regelingen. Door die eisen na te leven, wordt tevens invulling gegeven aan wat de beide verdragen verlangen. De vergunninghouder heeft in deze onmiskenbaar een eigen verantwoordelijkheid. In het kader van de invulling van deze verantwoordelijkheid heeft hij onder meer te zorgen voor een inrichting van zijn organisatie en werkwijze die, gegeven zijn wettelijke verplichtingen, de kwaliteit van zijn werk voldoende waarborgt.

Sinds oktober 1998 is, ingevolge artikel 25, eerste lid, van de Wobka, de Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming (thans Inspectie jeugdzorg) belast met het overheidstoezicht op de vergunninghouders. Voor dit deel van haar takenpakket werkt deze inspectie onder de verantwoordelijkheid van de minister van Justitie; de minister heeft in zoverre ten aanzien van het toezicht op de vergunninghouders een meer indirecte verantwoordelijkheid (zogenoemde stelselverantwoordelijkheid). Daarnaast heeft hij jegens hen ook een directe verantwoordelijkheid, waar het betreft het verlenen, verlengen en eventueel schorsen of intrekken van een vergunning.

Bij de overgang, in 1998, van het overheidstoezicht op de vergunninghouders naar de Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming heeft de inspectie aandacht gegeven aan de invulling van deze voor haar nieuwe taak. Daarbij is vastgesteld dat het toezicht zowel moet worden uitgeoefend in relatie tot de afzonderlijke vergunninghouders als op stelselniveau. Met als eerste aandachtsgebied het nalevingtoezicht, omvat het toezicht zoals de Inspectie zich dat heeft voorgenoemen verder ook reactief toezicht (naar aanleiding van meldingen, signalen of calamiteiten), alsmede toezicht, mede via advisering, gericht op de kwaliteit van vergunninghouders, en voorts ook thematisch toezicht (gericht op beleidsinformatie) ten behoeve van het ministerie en signalering van beleidsrelevante ontwikkelingen.

De institutionele scheiding die sinds 1998 bestaat tussen beleid (ministerie) en toezicht (Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming) stelt eisen aan de afstemming tussen beide. Aandacht voor deze afstemming is ook in zoverre geboden, dat de interne taakverdeling binnen de overheid niet kan en mag afdoen aan de verplichtingen die rusten op de overheid als zodanig (de Nederlandse Staat als verdragspartij) ingevolge de voor dit terrein relevante twee verdragen. Deze verdragen beogen te waarborgen dat bij interlandelijke adoptie de belangen van het kind voorop staan. De desbetreffende normen zijn door de Wobka vertaald in eisen waaraan de vergunninghouders moeten voldoen. Maar zij betekenen tegelijk een verplichting voor de overheid om, in haar relatie van vergunningverlener én van toezichthouder, voor zover dat in haar vermogen ligt te waarborgen dat deze verdragsnormen door de vergunninghouders worden gerespecteerd en geëffectueerd. Deze verplichting is van direct belang voor het overheidstoezicht op de vergunninghouders. De (uiteindelijke) verantwoordelijkheid in deze ligt bij de minister van Justitie. Hij zal moeten zorgen voor de daartoe vereiste aanwijzingen aan en werkafspraken met de Inspectie jeugdzorg.

In verband met de bedoelde verdragen is onder meer passende aandacht geboden voor factoren die een bedreiging kunnen vormen voor de volle effectuering van de verdragsnormen. Voor dit deelonderzoek gaat het dan om het al eerder genoemde specifieke aspect van de buitenlandse betrekkingen van de vergunninghouders. Dit aspect vormt een kwetsbare flank van hun werk. Hierna, onder IV.1., zal nader worden ingegaan op de risico's - van onbehoorlijke of onrechtmatige financiële bevoordeling, door vormen van misbruik van omstandigheden, fraude of corruptie - die helaas inherent zijn aan interlandelijke adoptie met name vanuit landen met een relatief laag welvaartsniveau. Deze risico's vragen allereerst de aandacht van de betrokken vergunninghouders, maar vervolgens ook die van het overheidstoezicht.

5. Bevindingen

Meiling heeft in 1989 haar vergunning gekregen. Haar contacten in India begonnen pas in 1995, zodat informatie over die contacten nog geen rol heeft kunnen spelen bij de eerste vergunningverlening.

In 1995 en 1996 heeft een ambtenaar van de afdeling Juridische Zaken van het ministerie van Justitie met Meiling jaarlijks een gesprek gevoerd, op basis van het jaarverslag. Dit jaarlijkse gesprek vond daar plaats waar de Stichting Meiling op dat moment kantoor hield. Steekproefsgewijs werden daarbij enkele bemiddelingsdossiers gecontroleerd. Van het bezoek werd een inspectierapport opgemaakt.

Uit de verslagen blijkt dat tijdens deze inspectiegesprekken de situatie in de verschillende adoptielanden is besproken. Ook ontvangen en in behandeling zijnde klachten werden besproken. In een enkel geval werd een inhoudelijke opmerking gemaakt en werd een suggestie gedaan voor te nemen actie. Die suggestie werd vervolgens schriftelijk bevestigd. Niet is gebleken dat tijdens de gesprekken in het kader van de toezichthoudende rol van het ministerie en in de schriftelijke contacten tussen het ministerie en Meiling aandacht is uitgegaan naar twee aspecten die van belang kunnen zijn uit een oogpunt van (het risico op) onregelmatigheden in het betreffende land en/of bij de buitenlandse contacten/vergunninghouders: de hoogte van de vergoedingen die in het buitenland werden/moesten worden betaald, en controle op de bestemming daarvan.

Er is niet gebleken dat in 1997 en 1998 een inspectiebezoek aan de Stichting Meiling is gebracht.

Door vergelijking met een aantal van de andere inspectierapporten kon worden vastgesteld dat het toezicht op Meiling niet afweek van de wijze waarop in de jaren 1995 - 1998 toezicht is uitgeoefend op de andere vergunninghouders. Het onderzochte materiaal over de toezichthoudende activiteiten bevat ook geen indicatie die aanleiding had moeten zijn voor zo'n afwijkende behandeling.

In 1998, met de Wobka, is geregeld dat de eerder verleende vergunningen voor het eerst na twee jaar en vervolgens elke vijf jaar moeten worden verlengd. Bij de verlengingsaanvraag moet de aanvrager (opnieuw) inzicht geven in zijn werkwijze, contacten en financiën. Dit is pas na 2002 in een protocol vastgelegd. In 2000 zijn voor het eerst onder dit regime van de Wobka de bestaande vergunningen verlengd. Dat is toen gebeurd zonder dat een onderzoek heeft plaatsgevonden bij de betrokken vergunninghouders.

Met ingang van oktober 1998 is de Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming belast met het toezicht op de vergunninghouders. In 1999 en 2000 is geen sprake geweest van daadwerkelijke toezichtactiviteiten van de inspectie jegens de individuele vergunninghouders. In die jaren is het inspectiebeleid voor deze nieuwe toezichttaak ontwikkeld en is een begin gemaakt met het ontwikkelen van een toezichtinstrumentarium.⁴ In het derde kwartaal van 2000 is de dossieroverdracht van het ministerie van Justitie naar de inspectie daadwerkelijk afgerond. Vanaf 2001 heeft de inspectie thematische onderzoeken uitgevoerd. (2002: klachtenbehandeling; 2004: transparantie en kosten van het primaire proces; 2005: matching). Bij het onderzoek in 2004 naar de transparantie, in verband met

⁴ Jaarverslag 2000, Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming, augustus 2001.

de wettelijke eisen aangaande de financiële aspecten van het werk van de vergunninghouders, is ook gekeken naar de jaarverslagen van de vergunninghouders over de jaren 1999 tot en met 2002. Hoewel dit onderzoek is uitgevoerd na de periode 1995-2002, zijn het onderzoek en de resultaten ervan wel van belang voor het beeld betreffende het toezicht en de omstandigheden in die periode.

6. Conclusie; beoordeling

Vanaf 1998 bestaat een scheiding tussen de vergunningverlener (de minister van Justitie) en de toezichthouder (Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming; thans Inspectie jeugdzorg). Voor een goede toezichtstructuur is daarmee een stap vooruit gezet.

De toezichthouder heeft in de periode 1995 - 2002 van de vergunninghouders, waaronder Meiling, niet de in artikel 20 Wobp resp. Wobka bedoelde gespecificeerde gegevens ontvangen over hun buitenlandse betrekkingen, en deze gegevens evenmin zelf opgevraagd. Hiervoor, onder 4., is al gewezen op risico's op het vlak van de geldstromen in het betreffende land die inherent zijn aan interlandelijke adoptie (zie daarover verder onder IV.1.). Dit onderstreept het belang van een goed inzicht in de buitenlandse betrekkingen van de vergunninghouders, waaronder de betalingen die zij in het betreffende land doen in verband met (voorgenomen) adopties.⁵ Ontbreken van gegevens en inzicht op dit punt kan dan ook afbreuk doen aan een goede invulling van de naleving van de verplichting van ons land, als verdragspartij, tot het waarborgen van de belangen genoemd in artikel 21 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind.

In de eerste twee jaren van de onderzochte periode is sprake geweest van een jaarlijks inspectiebezoek aan Meiling. De jaarverslagen van Meiling, de steekproeven uit de bemiddelingsdossiers en de gevoerde gesprekken konden enige mate van inzicht geven in de buitenlandse matching, verkregen toestemmingen en betaalde vergoedingen.

Na 1996 blijkt niet meer van dergelijk toezicht, althans waar het Meiling betreft. De Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming heeft in de periode 1998 tot en met 2002 geen inhoudelijke aandacht geschonken aan de buitenlandse betrekkingen van de afzonderlijke vergunninghouders. Uit het rapport uit 2004 over een evaluatie van de Wobka⁶ komt naar voren dat het toezicht vooral incidenteel was, en dat de vergunninghouders zelf het als tamelijk marginaal hebben ervaren. De Inspectie jeugdzorg heeft zich in de eerste jaren na de overdracht aan haar van de toezichttaak op dit gebied gericht op het zich instellen op die nieuwe taak. Zij heeft het daarbij als een gemis en een probleem ervaren dat er (nog) geen algemene maatregel van bestuur is met voorschriften voor vergunninghouders die de door hen aan te leveren gegevens stroomlijnen.

De rapportages van de thematische onderzoeken zoals de Inspectie jeugdzorg deze tot nu toe heeft uitgevoerd, geven geen inzicht in het functioneren en de taakuitoefening van de afzonderlijke vergunninghouders. In het thematische onderzoek betreffende transparantie en kosten van het primaire proces (2004) is aandacht besteed aan ondermeer de in het buitenland betaalde vergoedingen. Bij dit onderzoek zijn ook gegevens over de nu van belang zijnde periode 1999 tot 2002 gebruikt. De inspectie constateerde dat door de weinig doorzichtige wijze van kostenbepaling in het buitenland en de beperkte vergelijkingsmogelijkheden niet te beoordelen was of er sprake was van het betalen van onevenredig hoge vergoedingen door vergunninghouders.⁷

⁵ Dit "buitenlandse" deel van de financiële huishouding van de vergunninghouders moet worden onderscheiden van hun "binnenlandse" financiële huishouding. Het gaat in dat laatste geval om onder meer de jaarrekening en om het wettelijk verbod voor vergunninghouders om winst te maken (onderwerpen waarvoor het overheidstoezicht zal teruggaan naar het ministerie van Justitie).

⁶ *Evaluatieonderzoek Wobka*. Een evaluatieonderzoek naar de Wet opnemings buitenlandse kinderen ter adoptie, Woerden, juli 2004.

⁷ Tussen Transparantie en Wettelijke Eis, Inspectie jeugdzorg, mei 2004, Hfst. 1, Conclusies.

Alles bijeen is waar het betreft de buitenlandse betrekkingen van Meiling (en de andere vergunninghouders) in 1995 - 2002 het bereik van het toezicht beperkt geweest. De gekozen wijze van toezicht houden na 1998, door middel van het uitvoeren van thematische onderzoeken, kan ertoe leiden dat gedurende een reeks van jaren geen (nadere) aandacht wordt besteed aan de buitenlandse betrekkingen van de betreffende vergunninghouders. Hiervoor is opgemerkt dat uit een oogpunt van het risico op fraude en andere onregelmatigheden dit aspect van het werk van de vergunninghouders van wezenlijk belang is voor de kwaliteit van dat werk als geheel. Daarom moet worden geoordeeld dat dit aspect in het toezicht ten onrechte onderbelicht is gebleven. In zoverre is het toezicht onvoldoende geweest.

Hierna, onder IV.2. en 3., zal nader, en meer in het algemeen, worden ingegaan op eisen die aan de toezichthouder gesteld mogen worden.

III. Deelvraag B: signalen over onregelmatigheden/tekortkomingen?

1. Bevindingen

a. Het ministerie van Justitie

Het ministerie van Justitie heeft, voorzover is op te maken uit het postregistratiesysteem en de archieven en dossiers, in de periode 1995 tot en met 2002 geen schriftelijke signalen ontvangen die duiden op onregelmatigheden in India of op tekortkomingen bij Meiling waar het betreft adopties uit India, anders dan de hierna genoemde klachten.

In het onderzoek kon worden vastgesteld dat in de periode 1995-2002 door het ministerie van Justitie geen (ambts)berichten van het ministerie van Buitenlandse Zaken zijn ontvangen, noch van de ambassade in New Delhi of het Nederlandse consulaat-generaal in Mumbai⁸, over mogelijke misstanden in India in verband met adoptie.

Vergunninghouder Wereldkinderen heeft na twee adopties (1990 en 1994) uit het tehuis van Malaysian Social Services besloten niet meer met dat tehuis te werken, omdat zij van mening was dat die organisatie niet betrouwbaar was. Wereldkinderen heeft in een brief aan de minister van Justitie van 24 mei 2007 aangegeven dat dit destijds aan het ministerie van Justitie is gemeld. Deze melding zou mondeling zijn gebeurd. Het ministerie van Justitie heeft geen schriftelijke vastlegging van zo'n melding kunnen vinden. In briefwisselingen tussen het ministerie van Justitie en Meiling noch in inspectierapporten is een referentie aan de melding van onbetrouwbaarheid van MSS aangetroffen.

In de betreffende periode hebben wel enkele klachten van adoptiefouders over Meiling het ministerie bereikt. Daarin werd aangevoerd dat Meiling onvoldoende controle zou hebben uitgeoefend op de medische achtergrond van het betreffende kind.

Het ministerie heeft Meiling vervolgens gevraagd zich te verantwoorden. Meiling zegde toe de desbetreffende controle in het zendende land te verscherpen. Uit de klachten blijkt echter niet van mogelijke onregelmatigheden in het buitenland.

b. Media

In 1997 geeft prof. dr. R.A.C. Hoksbergen in een televisieprogramma uiting aan zijn zorgen over de adoptiebemiddeling. Het betrof hier met name problemen in verband met matching en nazorg. Met betrekking tot het buitenland roert hij daarbij geen voor het ministerie nieuwe problemen aan. Verder is niet gebleken van berichten in de Nederlandse media in de periode 1995-2002 over (mogelijke) misstanden of onregelmatigheden in India of met betrekking tot Meiling die destijds bijzondere aandacht van het ministerie van Justitie zouden hebben verlangd.

In Indiase media is in de periode 1995 tot en met 2002 wel aandacht geweest voor misstanden met betrekking tot adoptie, zo blijkt uit een in dit deelonderzoek verkregen omvangrijk dossier. Berichten in dat kader over Malaysian Social Services zijn daarin echter niet gevonden. In 2002 heeft een lid van het Europees Parlement aan de Europese Commissie een vraag gesteld over vertragingen in de adoptie van kinderen uit Andra Pradesh. In het antwoord, van 12 juli 2002, is verwezen naar adoptieschandalen in Orissa, West Bengalen, Tamil Nadu en Andhra Pradesh waarmee India in 2001 werd geconfronteerd. In dit verband is verder nog opgemerkt dat CARA verklaringen van geen bezwaar had afgegeven ondanks duidelijke onregelmatigheden in de adoptieprocedure.⁹

c. Adoptiewereld

In de aanloop naar het Haags Adoptie Verdrag (1993), de ratificatie ervan (1998) en de implementatie in de Nederlandse wetgeving (1998), is in de adoptiewereld uitgebreid aandacht besteed aan handel in adoptiekinderen en de relatie met hoge vergoedingen die in verband met adoptie worden betaald. In dit

⁸ Waaronder o.a. het consulaat (met een honorair consul) van Chennai ressorteert.

⁹ PbEU, 2003, C192E/49.

deelonderzoek zijn echter geen signalen uit die periode aangetroffen die wijzen op specifieke risico's voor de door de Nederlandse vergunninghouders gebruikte kanalen.

2. Conclusie; beoordeling

In de periode 1995 tot en met 2002 zijn er, voor zover in dit deelonderzoek kon worden vastgesteld, op het ministerie van Justitie geen signalen binnen gekomen over de adoptiesituatie in India en over het functioneren van Meiling in relatie tot haar buitenlandse betrekkingen, en die in India meer in het bijzonder, die aanleiding zouden moeten hebben gegeven tot actie, met name in de richting van Meiling.

Verder is niet gebleken dat er in de periode 1995 tot en met 2002 bij het ministerie van Justitie anderszins informatie en kennis bestonden over onregelmatigheden/misstanden in India, gezien in relatie tot Nederlandse adoptiekanalen, die toen aanleiding hadden moeten vormen voor nadere actie. Verder is niet vastgesteld dat er in die periode in Nederland specifieke signalen zijn geweest over mogelijke onregelmatigheden/misstanden in India die toen aanleiding hadden kunnen of moeten geven voor het ministerie van Justitie tot ambtshalve onderzoek.

Deze conclusie betekent dat, voorzover dit deelonderzoek strekt, er geen reden is om te oordelen dat het ministerie van Justitie is tekort geschoten in de reactie waarop de tweede onderzoeksvraag het oog heeft.

IV. Beschouwing

Dit deelonderzoek was gericht op de beantwoording van de twee onder I. weergegeven vragen van de minister van Justitie. Van verschillende kanten is informatie ontvangen die een ruimer bereik heeft dan de focus van deze twee vragen. Mede daardoor heeft dit deelonderzoek tevens enig zicht gegeven op de context waarbinnen deze vragen moeten worden gezien.

Hieronder volgt een beschouwing mede naar aanleiding van de desbetreffende informatie. Voor de goede orde wordt daarbij aangetekend dat het op dit punt niet gaat om de uitkomst van gericht onderzoek en systematische verzameling van materiaal; veeleer betreft het indrukken. Voorzover het gaat om informatie over India, gaat het bovendien niet om een beschouwing die beoogt een oordeel te geven over Meiling.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat behoedzaamheid past bij het geven van stellige oordelen als die zijn gebaseerd op de bekende wijsheid achteraf. Het door de minister opgedragen onderzoek betreft de periode 1995 - 2002. Ontwikkelingen, inzichten en acties sindsdien zullen hopelijk bijdragen aan versterking van de kwaliteit van de interlandelijke adoptie, en het toezicht daarop.

1. Vergunninghouders en hun buitenlandse betrekkingen

Meiling is een vergunninghouder waarvan het werk geheel wordt verricht door vrijwilligers. Die situatie geldt voor bijna alle vergunninghouders. Vrijwilligerswerk betekent niet dat kan worden afgezien van eisen voor een professionele taakvervulling, die recht doet aan het belang van het kind, en wat daarmee samenhangt. Ook deze vrijwilligersorganisaties dienen daarom de vereiste professionaliteit voldoende te waarborgen, ten behoeve van de kwaliteit en de continuïteit van hun werk.

Ervaringskennis en sterke betrokkenheid zijn een belangrijk kenmerk van de vrijwilligers die zich inzetten voor een vergunninghouder voor interlandelijke adoptie; zij dragen bij aan de kwaliteit van diens taakvervulling. De nu door vrijwel alle vergunninghouders gerealiseerde ISO-certificering kan de kwaliteit van hun interne procedures bevorderen. Onderlinge afstemming tussen en samenwerking van vergunninghouders kunnen ten goede komen aan ieders taakvervulling. Van belang is ook het werken, door het ministerie samen met vertegenwoordigers van alle vergunninghouders, aan een nieuw kwaliteitskader.¹⁰ Ook initiatieven in internationaal verband, zoals het tot stand brengen van een *Guide to Good Practice*¹¹, met ondermeer eisen voor *Accredited Bodies*, kunnen daar aan bijdragen.

Het hier gerapporteerde deelonderzoek betreft één belangrijk facet van het werk van de vergunninghouders, namelijk dat van hun buitenlandse betrekkingen. Al eerder is opgemerkt dat het hier een kwetsbare flank betreft. Te allen tijde moet verzekerd zijn dat het belang van het te adopteren kind volstrekt voorop staat. Dit betekent onder meer dat geen enkele twijfel mag bestaan over de vrijwilligheid van de afstand, en dat het aanbieden van een kind ter adoptie niet vergezeld gaat van ongepast geldelijk voordeel voor hen die bij dat aanbod een rol spelen.

Interlandelijke adoptie betekent samenwerken met de partners en de autoriteiten in het betreffende land. Dit veronderstelt kennis bij de vergunninghouder over het land in kwestie: zowel de daar geldende wetgeving en procedures, als de omstandigheden waaronder aanbod tot adoptie tot stand komt. In dit verband is met name bij adoptie uit ontwikkelingslanden armoede in het land van herkomst een kwetsbaar punt. Deze armoede vereist alertheid op risico's van fraude, met name in verband met kinderhandel of corruptie. Bijzondere aandacht vragen daarom ook de betrouwbaarheid

¹⁰ Kwaliteitskader vergunninghouders interlandelijke adoptie (concept juli 2007).

¹¹ Guide to good practice under the Hague Convention of 29 May 1993 on Protection of Children and Co-operation in Respect of Intercountry Adoption: Implementation (Draft), Den Haag, augustus 2005.

van de buitenlandse contacten, en waarborgen inzake de bestemming en besteding van de gelden die in verband met de adoptie zijn of moeten worden afgedragen. Die aandacht dient niet alleen uit te gaan naar de omvang van de bijdrage die rechtstreeks samenhangt met de (kosten van de) adoptie. Daarnaast is er immers de zogenoemde projecthulpbijdrage, waarvoor eveneens moet gelden dat de integriteit van de bestemming en besteding ervan verzekerd moet zijn.

Interlandelijk samenwerken ten behoeve van adoptie betekent communicatie, en daarmee het vermogen om verschillen in taal en cultuur voldoende te overbruggen. Het veronderstelt het opbouwen van een voldoende mate van kennis over en vertrouwdheid met het land in kwestie. Dit alles stelt bijzondere eisen aan de kwaliteiten van de vertegenwoordigers van de vergunninghouder die de contacten onderhouden in het adoptieland.

Met het oog op eventuele contacten met de autoriteiten in het adoptieland verdient aandacht dat vergunninghouders weliswaar een erkenning hebben van de Nederlandse overheid, maar niet zelf de status hebben van overheidsinstantie. Niet de vergunninghouder, maar onder meer¹² de Nederlandse Centrale Autoriteit is de officiële gesprekspartner voor de autoriteiten in het betreffende land. Als private organisatie zijn de mogelijkheden van de vergunninghouder om de betrouwbaarheid van de contacten in het adoptieland te controleren nu eenmaal beperkt. In zoverre zal de vergunninghouder moeten kunnen vertrouwen op de Centrale Autoriteit van het Verdragsland in kwestie. En kan hij niet veel anders dan er op vertrouwen dat eventuele problemen in het betreffende land met corruptie ook in de sfeer van de overheid zich niet eveneens voordoen bij deze Centrale Autoriteit of bij andere betrokken overheidsinstanties. Voor zover nodig, zal hij zich in dit opzicht mede moeten kunnen verlaten op eventuele informatie van de betreffende diplomatieke en consulaire posten.

Dit deelonderzoek betreft adoptie uit India, sinds 2003 verdragsland. De Centrale Autoriteit in dat land is de Central Adoption Resource Authority (CARA). In het onderzoek is een omvangrijk pakket aan documentatie (zoals krantenknipsels over meerdere jaren, alsmede kopieën van documenten uit juridische/strafrechtelijke procedures) aangeboden over omstandigheden waaronder in India kinderen beschikbaar komen voor adoptie, en over gevallen van (mogelijke) fraude meer in het bijzonder. Ook de rol van CARA, alsmede kritiek op CARA, komen in deze documentatie aan de orde.

In dit deelonderzoek is niet gebleken (zie hiervoor, onder III.) dat informatie als hiervoor bedoeld uit India zelf, althans voor zover het gaat om (mogelijke) fraude en om Malaysian Social Services, destijds het ministerie van Justitie heeft bereikt. Aangenomen moet worden dat dit soort informatie evenmin vergunninghouder Meiling heeft bereikt.¹³ Evenzo moet worden aangenomen dat zij evenmin de aandacht heeft getrokken van de Nederlandse ambassade in New Delhi, het Nederlandse consulaat-generaal in Mumbai en het Nederlandse consulaat in Chennai (die/dat anders immers reden hadden kunnen en moeten zien voor signalering naar de Nederlandse autoriteiten en naar Meiling).¹⁴ Niet valt uit te sluiten dat bij Meiling en/of onze posten in India wel enige informatie als hiervoor bedoeld is binnengekomen. Als dat zo zou zijn, hebben zij daarin kennelijk geen aanleiding gezien om actie te nemen, naar moet worden aangenomen op basis van vertrouwen in de specifieke contacten/kanalen die werden gebruikt.

Met nadruk wordt opgemerkt dat de vraag of deze veronderstellingen juist zijn, en zo ja, of hier al dan niet reden bestaat voor het maken van verwijten, valt buiten de focus van dit deelonderzoek, nu dit is beperkt tot het ministerie van Justitie. Echter, hoe ook het antwoord zou luiden op deze vraag, werkelijk doordringen tot informatie als hier bedoeld in/uit het adoptieland, en het goed kunnen beoordelen van dit soort informatie, zou vergaande eisen stellen aan de desbetreffende vergunninghouder.

¹² Naast de betreffende diplomatieke en consulaire posten.

¹³ Het handelen van Meiling is onderwerp van het eerste van de drie deelonderzoeken.

¹⁴ Het derde van de drie deelonderzoeken is gericht op hetgeen zich heeft afgespeeld in India.

Het lijkt goed dat er nadere aandacht wordt gegeven aan de vraag hoever de eisen kunnen/mogen gaan die op dit punt in redelijkheid kunnen worden gesteld aan vergunninghouders, meer in het bijzonder als het gaat om een instelling wier werk (vrijwel) geheel wordt verricht door vrijwilligers, en, in het verlengde daarvan, wat deze eisen betekenen voor de organisatie en het functioneren van deze vergunninghouders.

Zoals opgemerkt, zijn de mogelijkheden in deze van de vergunninghouder begrensd, en zal deze zich in beginsel moeten kunnen verlaten op de oordelen van de bevoegde autoriteiten in het adoptieland. Voor de werkzaamheden van Meiling in India ging het dan om CARA.¹⁵ Voorzover er reden zou zijn voor controle op de betrouwbaarheid van deze autoriteiten, zou dergelijke controle veeleer liggen op de weg van het ministerie van Justitie/de Nederlandse Centrale Autoriteit, in samenwerking met het ministerie van Buitenlandse Zaken.

2. Consequenties voor het overheidstoezicht

De reden om de voorgaande beschouwing over de buitenlandse betrekkingen van de vergunninghouders hier op te nemen, is het belang van dit onderwerp voor de aard en de intensiteit van het overheidstoezicht op de vergunninghouders. Vertrekpunt en criteria voor dit toezicht zijn de waarborgen die ingevolge het VN-verdrag en het Haags Adoptieverdrag alsmede de Wobka in acht moeten worden genomen in het belang van het kind, en de eisen die in verband daarmee moeten worden nageleefd door de vergunninghouders. In het verlengde van deze eisen dient overheidstoezicht onder meer voldoende te zijn afgestemd op de aard van het betreffende veld, en op de risico's die zich daar kunnen voordoen.

Uit IV.1. kan worden afgeleid dat het werken door (vrijwilligers van) Nederlandse vergunninghouders in een ver land, met een taal¹⁶ en cultuur en omstandigheden die ver af staan van die in Nederland, een risico kan betekenen dat de vergunninghouder niet te allen tijde de volstreekte zekerheid heeft dat de betrouwbaarheid van de partner ginds en/of van de aanbieder van een kind uit dat land voor interlandelijke adoptie buiten twijfel is. Het behoeft geen betoog dat een dergelijk risico het belang van het betreffende kind rechtstreeks raakt.

Deze omstandigheden stellen bijzondere eisen aan het overheidstoezicht op dit terrein, in verband met de genoemde verdragsrechtelijke en wettelijke plichten voor de Nederlandse Staat/overheid. Die eisen richten zich ook op de professionele kwaliteiten van de bij het toezicht betrokken medewerkers, en de aard, intensiteit en frequentie van hun contacten in het kader van hun toezichtrol naar de vergunninghouders. Dat toezicht zal er mede rekening mee moeten houden of sprake is van uitvoering van de interlandelijke adoptie door een vrijwilligersorganisatie. En het zal ook voldoende aandacht moeten besteden aan kwetsbare aspecten van interlandelijke adoptie, zoals risico's van fraude.

Naast het punt van de betrouwbaarheid van de buitenlandse contacten en van de juistheid van de gevolgde procedures, is zeker ook scherpe aandacht vereist voor de financiële transacties in verband met (voorgenomen) adoptie. Uit een oogpunt van fraudegevoeligheid gaat het dan met name om de omvang van verlangde vergoedingen, bezien in relatie tot wat gebruikelijk is en aanvaardbaar is te achten, en om te verifiëren of de vergunninghouder voldoende controle heeft uitgeoefend op de bestemming van de af te dragen gelden, zowel voor de adoptie zelf als in de vorm van projecthulp .

Uit een oogpunt van professionaliteit zullen ook medewerkers van de toezichthouder, om hun taak goed te kunnen vervullen, enige kennis moeten hebben van, en inzicht in cultuur en omstandigheden van de landen in kwestie.

¹⁵ CARA was in die tijd nog niet een Centrale Autoriteit als bedoeld in het Haags Adoptieverdrag; dat werd CARA in 2003, toen India toetrad tot het Haags Adoptieverdrag.

¹⁶ In India overigens ook Engels.

Voorzover dat verdragslanden zijn, moet het Nederlandse overheidstoezicht er in beginsel van kunnen uitgaan dat de autoriteiten¹⁷ in die landen voldoende garant staan voor de kwaliteit van de procedures aldaar, en voldoende toezicht houden op de naleving van de eisen die op dit punt gelden. Dit neemt echter niet weg dat steeds in het oog zal moeten worden gehouden of en in hoeverre dat uitgangspunt aan risico onderhevig is, zoals in verband met mogelijke corruptie. In dat verband is, naast eventuele rechtstreekse contacten met de autoriteiten ter plaatse, een goed contact, via het ministerie van Buitenlandse Zaken, met de Nederlandse diplomatieke en consulaire posten in de betreffende landen van groot belang. Internationale civiele en administratieve samenwerking is een complex gebied, dat eisen stelt aan de beschikbare professionaliteit op dat punt bij het ministerie van Justitie. Dat geldt ook voor kennis op het gebied van internationale ontvoering van kinderen en de internationale civiele rechtshulp. Verder gaat het hier om een adequate inbedding van de betreffende taak in de departementale structuur. Ten aanzien van het toezicht geldt het eerder genoemde belang van de goede afstemming tussen hen die zijn belast met de toezichthoudende taak en de betreffende beleidsafdeling.

3. Kanttekeningen; doorlichting toezichttaak

Als de informatie die in dit deelonderzoek is verkregen over de organisatie en uitvoering van het toezicht door het ministerie van Justitie op de vergunninghouders, en in dit geval met name Meiling, wordt bezien tegen de achtergrond van hetgeen is opgemerkt onder IV.2., geeft dat aanleiding tot de volgende kanttekeningen.

Tot 1998 was het toezicht in handen van een tweetal ambtenaren van het Ministerie van Justitie zelf. Zij oefenden het toezicht uit op alle aspecten van de taakuitvoering door de vergunninghouder, zoals de financiën, organisatie, werkwijze en buitenlandse contacten. De overdracht van de toezichttaak naar de Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming betekende althans tot 2002 eerder minder dan meer toezicht. Bovendien heeft het accent toen vooral gelegen op procedurele aspecten, en niet zozeer op een inhoudelijke beoordeling van de werkzaamheden. Het toezicht zoals het in dit onderzoek naar voren is gekomen, heeft daarmee niet alle verplichtingen van de vergunninghouder ingevolge de beide verdragen en de Wobka scherp in beeld gekregen. Niet gebleken is van enige bijzondere aandacht voor de geldstromen in verband met interlandelijke adoptie door Meiling vanuit India, in het bijzonder in verband met de eis van artikel 20, derde lid, van de Wobka, bezien in samenhang met artikel 21 van het IRVK, dat de plaatsing niet leidt tot ongepast geldelijk voordeel voor de betrokkenen. Verder is niet gebleken van enige ambtshalve informatieverzameling, eventueel mede via het ministerie van Buitenlandse Zaken en de betreffende posten, over de adoptiesituatie in de betreffende landen, meer in het bijzonder India. In zoverre was de toezichthouder op dit soort punten in hoge mate afhankelijk van de informatie van/via de vergunninghouders.

De focus van dit deelonderzoek was te specifiek om een goed zicht te krijgen op de vraag of de huidige toezichtinfrastructuur op dit terrein voldoende recht doet aan eisen van toereikendheid en professionaliteit zoals onder IV.2. bedoeld. In dit deelonderzoek is echter niet al op voorhand zichtbaar geworden dat op dit punt geen enkele reden zou bestaan voor bezinning en eventuele nadere actie.

Zoals al opgemerkt, zijn de afgelopen 5 jaar stappen gezet die zijn gericht op bevordering van de kwaliteit van de vergunninghouders, en op die van het overheidstoezicht. De berichten over mogelijke fraude met adoptie in India die aanleiding hebben gegeven tot het onderhavige onderzoek, evenals recente andere berichten in de media over kinderhandel in andere landen (zoals Guatemala), hebben ongetwijfeld bijgedragen aan het besef dat scherpe controle geboden is en blijft op de betrouwbaarheid van interlandelijke adoptie, en op de buitenlandse betrekkingen in dat verband. Op dit punt moet buiten twijfel zijn dat de toezichtstructuur, voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is, voldoende garanties bevat dat ons land ten volle recht doet aan zijn verdragsrechtelijke en wettelijke

¹⁷ De Centrale Autoriteit (zoals in India CARA) in samenwerking met de justitiële autoriteiten.

verplichtingen. Daarbij moet worden aangetekend dat hoe het overheidstoezicht ook is ingericht, dit nooit de volstrekte zekerheid kan bieden dat misstanden zijn uitgesloten.

De toezichttaak wordt nu al weer 9 jaar uitgeoefend door de Inspectie jeugdzorg. Dat kan op zich reden geven voor een evaluatieve terugblik. Externe doorlichting van de bestaande structuur, in relatie tot eventuele voorgenomen maatregelen tot aanpassing, kan er aan bijdragen dat geen twijfel hoeft te bestaan aan de kwaliteit van het overheidstoezicht en aan de toereikendheid ervan, mede gezien vanuit de verdragsrechtelijke verplichtingen van de Staat.

Op het terrein van het overheidstoezicht is al enkele jaren sprake van een ontwikkeling die een zekere terugtred en terughoudendheid impliceert van de overheid als toezichthouder.¹⁸ Die benadering valt op zichzelf te rechtvaardigen voorzover zij recht doet aan de eigen verantwoordelijkheid van de onder overheidstoezicht gestelde. Voor het terrein van de interlandelijke adoptie verdient echter bijzondere aandacht in hoeverre de bedoelde ontwikkeling verenigbaar is met de eigen verantwoordelijkheid van de Staat ingevolge de beide meergenoemde verdragen.

Uit een oogpunt van de verdeling van verantwoordelijkheid tussen de vergunninghouder en de overheid (het ministerie van Justitie) voor het waarborgen van de naleving van de eisen ingevolge de beide verdragen en de Nederlandse wetgeving, zou bij de hiervoor bedoelde evaluatie/doorlichting ook moeten worden betrokken hoe ver de vereisten mogen en kunnen gaan die moeten worden gesteld aan de vergunninghouder wat betreft zijn kennis over het betreffende adoptieland, en zijn informatieverzameling over de omstandigheden daar.

De in het kader van dit deelonderzoek verkregen informatie en inzichten geven aanleiding om een doorlichting/evaluatie als hiervoor bedoeld in overweging te geven.

4. Enkele specifieke suggesties

Naast het hiervoor genoemde meer algemene advies, geeft dit deelonderzoek nog aanleiding tot de volgende drie specifieke suggesties:

- a. Ingevolge artikel 25 van de Wobka strekt het toezicht van de Inspectie jeugdzorg zich niet ook uit tot de naleving van het bepaalde in de artikelen 17a tot en met 17f. Het verdient aanbeveling op dit punt de Wobka aan te passen.
- b. Adequaat toezicht op de buitenlandse betrekkingen van de vergunninghouders is gebaat met regelmatige controle aan de hand van de gegevens die moeten worden geleverd krachtens artikel 20 van de Wobka, alsmede van de jaarverslagen en steekproeven uit de bemiddelingsdossiers.
- c. Bij de overgang van de Wobp naar de Wobka is, zonder aanpassing van de titels, de inhoud van de Regeling gegevens buitenlandse betrekkingen vergunninghouder interlandelijke adoptie verwisseld met die van de Regeling aanvraag vergunning bemiddeling interlandelijke adoptie. Deze verwisseling dient te worden hersteld.

¹⁸ Zie bijvoorbeeld de kaderstellende visie op toezicht, uit 2001.

BIJLAGE 1 Verantwoording werkwijze

1. Aanvang

Aan het ministerie van Justitie is voorgesteld om een brief te sturen aan het 'adoptieveld' met het verzoek voor het onderzoek van belang zijnde informatie door te geven aan de onderzoekers. Op 27 juni 2007 is een dergelijke brief verzonden.

Enkele personen die onderzoek hebben verricht op het terrein van (interlandelijke) adoptie zijn per mail benaderd met een verzoek om relevante informatie.

2. Onderzoeksactiviteiten

Teneinde te kunnen vaststellen of het ministerie van Justitie schriftelijke signalen heeft ontvangen betreffende mogelijke onregelmatigheden in India of mogelijke tekortkomingen bij de Stichting Meiling, en zo ja welke, is het postregistratiesysteem van het ministerie op dit punt bevestigd betreffende ontvangen post in de periode 1995-2002. Mogelijk relevante stukken zijn gezien. Door het ministerie van Buitenlandse Zaken is op dit punt het postregistratiesysteem van zowel het eigen ministerie als dat van de ambassade in New Delhi en het consulaat-generaal in Mumbai bevestigd.

De bij het ministerie van Justitie aanwezige dossiers betreffende zowel Meiling als de andere vergunninghouders over de periode 1995-2002 zijn onderzocht, zowel ten aanzien van de toezichtactiviteiten als ten aanzien van eventuele signalen van onregelmatigheden.

De inspectieverslagen van alle vergunninghouders zijn geïnventariseerd en ook onderzocht.

3. Gevoerde gesprekken/contacten

In het kader van het onderzoek zijn gesprekken gevoerd met bestuursleden van Meiling, een ambtenaar van het ministerie van Justitie die in de periode 1995 tot en met 1998 was aangewezen om toezicht te houden op de uitvoering van de Wobp, het hoofd en een medewerkster van de Inspectie jeugdzorg, een journalist en een redacteur van het programma Netwerk, alsmede met iemand die enige jaren bezig is geweest met onderzoek naar adoptieschandalen in India. Met een academisch onderzoeker is telefonisch gesproken.

4. Ontvangen informatie

Van verschillende kanten is informatie ontvangen over de adoptiesituatie in India, over Meiling en over nationale en internationale initiatieven ter verbetering van de adoptiepraktijk. Ook het ministerie van Justitie en de Inspectie jeugdzorg verstrekten informatie.

BIJLAGE 2 Wettelijk kader

1. Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind

Nederland is sinds 1991 partij bij het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK).

Uit artikel 21 van dit verdrag vloeien drie belangrijke eisen voort:

- a. de adoptie is in het belang van het kind;
- b. de bevoegde autoriteiten hebben bepaald dat de adoptie is toegestaan, gelet op de van toepassing zijnde wetten en procedures en op grond van alle van belang zijnde en betrouwbare gegevens;
- c. de plaatsing leidt niet tot ongepast geldelijk voordeel voor de betrokkenen.

De verdragsluitende staat moet waarborgen dat aan deze eisen wordt voldaan.

2. Haags Adoptieverdrag

Op 29 mei 1993 is tot stand gekomen het Verdrag inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van de interlandelijke adoptie. Nederland is sinds 1998 partij bij dit Haags adoptieverdrag, India sinds 2003. De eisen die hiervoor genoemd zijn in verband met het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind zijn ook in dit verdrag opgenomen; op sommige punten iets concreter dan in het IVRK. De eisen die uit het verdrag voortvloeien, zijn opgenomen in de Wet opnemng buitenlandse kinderen ter adoptie.

3. Nationale wetgeving

a. Enkele eisen voor de vergunninghouder

Op 1 oktober 1998 is, naar aanleiding van de totstandkoming van het Haags Adoptieverdrag, de Wet opnemng buitenlandse kinderen ter adoptie (Wobka) in werking getreden. Deze wet kwam in de plaats van de Wet opnemng buitenlandse pleegkinderen (Wobp).

Artikel 16, tweede lid, van de Wobka (en daarvoor: artikel 16, derde lid van de Wobp) bepaalt dat de aanvrager van een vergunning voor het bemiddelen in adoptie krachtens zijn doelstellingen bemiddelt in de gevallen dat de opnemng hier te lande van buitenlandse kinderen in het belang van deze kinderen kan worden geacht.

Artikel 17a, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wobka bepaalt dat de vergunninghouder er op toe moet zien dat geen contact tussen de aspirant-adoptiefouders en de ouders van het kind wordt gelegd totdat vaststaat dat het kind voor adoptie in aanmerking komt, dat de autoriteiten in het land van herkomst instemmen met de opnemng van het kind door de aspirant-adoptiefouders en dat de vereiste toestemmingen van personen en instellingen in de staat van herkomst zijn verkregen.

Artikel 20, derde lid, van de Wobka (en daarvoor: artikel 20 van de Wobp) bepaalt dat de vergunninghouder geen onevenredig hoge vergoedingen betaalt voor in verband met zijn bemiddeling verrichte diensten.

b. Gegevensverstrekking ten behoeve van het toezicht op de vergunninghouder

Op grond van nadere regels op basis van artikel 16 van de Wobka (en daarvoor: artikel 16 van de Wobp) dient een *aanvraag* om een vergunning waarbij erkenning wordt verleend voor de bemiddeling in interlandelijke adoptie ondermeer de volgende gegevens te bevatten:

- a. een nauwkeurige beschrijving van de wijze waarop de aanvrager zich ervan vergewist dat de opnemng van een buitenlands pleegkind in Nederland met het oog op adoptie in het belang van zodanig kind kan worden geacht.
- b. een opgave per land van de personen en instanties in het buitenland waarmee de aanvrager betrekkingen heeft in verband met de voorgenomen bemiddeling inzake de opnemng van

buitenlandse kinderen ter adoptie. Hieronder worden in ieder geval verstaan: gerechtelijke en andere bevoegde instanties, kindertehuizen, advocaten en andere personen en/of instellingen en organisaties welke bij de bemiddeling betrokken zijn.¹⁹

Sinds de inwerkingtreding van de Wobka moet een vergunning periodiek worden verlengd. Dat de hiervoor genoemde gegevens dan opnieuw moeten worden geleverd, was bij de eerste verlenging van de bestaande vergunningen, in 2000, nog niet vastgelegd.

Op grond van artikel 20, vierde lid, van de Wobka (en daarvoor: artikel 20 van de Wobp) dient de vergunninghouder ten behoeve van het toezicht gegevens te verstrekken betreffende zijn betrekkingen met instanties in het buitenland.²⁰

Deze gegevens moeten ondermeer inzicht verschaffen in de aard en inhoud van de betrekkingen die de vergunninghouder onderhoudt met instellingen of instanties in het buitenland in verband met de bemiddeling bij de opnemingsprocedure ter adoptie van buitenlandse kinderen. Verder moeten eventuele werkafspraken met instanties of organisaties in het buitenland blijken uit de gegevens. Eveneens moeten nauwkeurige en voldoende gespecificeerde gegevens worden verstrekt over alle vergoedingen die door de bemiddelaar zijn betaald.

De vergunninghouder doet op grond van artikel 23, tweede lid, Wobka (en daarvoor: artikel 23 van de Wobp) jaarlijks verslag van zijn werkzaamheden, zowel in als buiten Nederland.

c. Toezichthouders

Tot de inwerkingtreding van de Wobka zijn ambtenaren van het ministerie van Justitie belast geweest met het toezicht op de vergunninghouders (toezicht op de naleving van artikel 16 en 20 tot en met 23 van de Wobp). Sinds de inwerkingtreding van de Wobka, op 1 oktober 1998, is de Inspectie Jeugdhulpverlening en Jeugdbescherming (thans: Inspectie jeugdzorg) belast met het toezicht op de naleving van de artikelen 16 en 20 tot en met 23 van de Wobka. De Wobka voorziet niet in toezicht op de naleving van het bepaalde in de artikelen 17a tot en met 17f van de Wobka.

¹⁹ Wobp: Beschikking vaststelling gegevens ter beoordeling van aanvraag vergunning Wet opnemings buitenlandse pleegkinderen.

Wobka: Regeling gegevens buitenlandse betrekkingen vergunninghouder interlandelijke adoptie.

²⁰ Wobp: Besluit gegevens door vergunninghouder te leveren over relaties met buitenland Wet opnemings buitenlandse pleegkinderen.

Wobka: Regeling aanvraag vergunning bemiddeling interlandelijke adoptie.

AS
10/10/5 Raad van State

's-Gravenhage

MWJ/DGPJS

mr. dr. M. Oosting



10/10 uw dij 7/10 4/10 38

dr. E.M.H. Hirsch Ballin
Minister van Justitie
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Ministerie van Justitie
Dossier: A07/2577/1048642
Datum: - 3 OKT. 2007
Nummer: 07/5509070
A.n.v.

Door Reg. Div. knop gecontroleerd
DGPJS

datum
01 oktober 2007

inlichtingen

uw kenmerk

ons nummer

onderwerp
adoptie-onderzoek

Notificatie
20 OKT 2007
DII

Bern Enzer,

Bijgevoegd stuur ik je het rapport van het deelonderzoek dat je mij vroeg uit te voeren naar aanleiding van mogelijke misstanden met betrekking tot adoptie uit India, vergezeld van een getekend exemplaar van de aanbiedingsbrief bij dat rapport.

Zoals ik vanmorgen telefonisch met [redacted] besprak, zal ik mijn rapport niet zelf naar buiten brengen, maar wacht ik op dit punt de regie van jullie kant af, met name ook gezien de beoogde samenhang in de presentatie met het rapport van de Inspectie jeugdzorg. Zodra het rapport openbaar is geworden, wil het graag toesturen aan hen die mij in het onderzoek van informatie hebben voorzien.

In de aanbiedingsbrief merk ik op dat de informatie die ik in het onderzoek heb verkregen mij aanleiding heeft gegeven om, aanvullend op het antwoord op de beide vragen van het deelonderzoek, een aantal opmerkingen te maken van wijdere strekking. Mocht je een nadere toelichting willen op de desbetreffende beschouwing en aanbevelingen, dan ben ik daartoe natuurlijk graag bereid.

Met hartelijke groet,

Bern Enzer

DGPJS

Postadres Raad van State
Postbus 20019,
2500 EA 's-Gravenhage
Telefoon (070) 4 26 44 26
Telefax (070) 3 65 13 80

**Onderzoek naar de internationaal
privaatrechtelijke
implicaties van adopties uit India, waarbij
mogelijk
sprake is van misstanden in de procedure**

**Prof.mr. Paul Vlaardingerbroek
Universiteit van Tilburg**

**Onderzoek naar de internationaal privaatrechtelijke
implicaties van adopties uit India, waarbij mogelijk
sprake is van misstanden in de procedure**

Prof.mr. Paul Vlaardingerbroek¹

1 oktober 2007

¹ Prof.mr. Paul Vlaardingerbroek (1951), Hoogleraar familie en Jeugdrecht Universiteit van Tilburg, Raadsheer-plaatsvervanger Hof Den Bosch, Rechter-plaatsvervanger Rechtbank Rotterdam, President van de International Society of Family Law, Auteur en co-auteur van diverse nationale en internationale boeken en artikelen op het terrein van het familie- en jeugdrecht.

1. Onderzoeksopdracht

Probleemstelling en achtergrond

In de periode van 1995 tot en met 2002 hebben vanuit India adopties plaatsgevonden waarvan wordt vermoed dat deze gebaseerd zijn op valselijk opgemaakte documenten, zoals afstandsverklaringen, geboorteaangiften etc. Niet duidelijk is wat de juridische gevolgen zijn van de in Nederland op basis van deze mogelijk onjuiste documenten uitgesproken adopties.

Eind mei 2007 verschenen er in de media berichten over adopties uit India in de jaren 1995 tot en met 2002 die zouden zijn gebaseerd op valselijk opgemaakte afstandsverklaringen. Het zou gaan om ontvoerde kinderen die vervolgens via al dan niet vals opgemaakte documenten voor voogdijoverdracht met het oog op adoptie werden aangeboden aan wensouders. Dergelijke voogdijoverdrachten van kinderen zouden ook hebben plaatsgevonden aan Nederlandse echtparen, waarna de adoptie in Nederland werd uitgesproken.

De vraag die beantwoord dient te worden is of de adoptie door Nederlandse echtparen, die op deze manier een kind uit India hebben geadopteerd, rechtsgeldig is en zo nee, wat de gevolgen zouden zijn van een eventuele vernietiging van de Nederlandse adoptieuitspraak. Wat gebeurt er bijvoorbeeld als een inmiddels in Nederland geadopteerde 18-jarige in India naar de rechter stapt en om herroeping van de adoptie vraagt?

Doel van onderzoek

Inzicht krijgen in de juridische implicaties voor Nederlandse adoptiefouders indien blijkt dat hun kind is ontvoerd, als de adoptie is gebaseerd op een valse afstandsverklaring of als er anderszins juridische fouten in de procedure zijn gemaakt.

In het onderzoek moeten in elk geval de volgende vragen worden beantwoord:

- welk recht is van toepassing op in Nederland uitgesproken buitenlandse adopties?
- welke rechter is bevoegd?
- wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Nederlands recht van toepassing is?

-wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Indiase recht van toepassing is?

2. Wijze van onderzoek en opbouw advies

Het onderzoek is door mij uitgevoerd door middel van het raadplegen van de relevante literatuur, het leggen van contacten met diverse leden (adoptiedeskundigen) van de ISFL² binnen en buiten India en door contacten met IPR-deskundigen in Nederland (Mr. L.Th.L.G. Pellis, Mr. G.E. Schmidt, Mr. A.P.M.J. Vonken).

In het navolgende ga ik eerst kort in op de achterliggende problematiek van (il)legale adoptie, vervolgens beschrijf ik de belangrijke rechtsgevolgen van de adoptie naar Nederlands en internationaal recht. Daarbij speelt ook mee het vinden van een antwoord op de vraag in hoeverre het Haags Adoptieverdrag en andere regels van Internationaal Privaatrecht een oplossing bieden voor dergelijke problemen van niet rechtsgeldig tot stand gekomen adopties en of er voorbeelden van rechterlijke beslissingen terzake zijn in andere landen. Tot slot zal ook in het onderzoek worden betrokken welke rol het VN-Verdrag voor de rechten van het kind (IVRK) zou kunnen spelen bij de oplossing van de onderhavige probleemstelling.

3. Achtergrond

De adoptie in het Nederlandse interne recht is een sinds 1956 bestaand juridisch instrument om het kind van een andere ouder bij nieuwe ouders onder te brengen en daaraan de meest vergaande gevolgen te verbinden, namelijk het doorknippen van bestaande familierechtelijke relaties met die ouders en hun familie en het vestigen van familierechtelijke betrekkingen met de nieuwe ouders en hun bloed- en aanverwanten. Zowel het Haags Adoptieverdrag als de Wet conflictenrecht adoptie houden rekening met het bestaan, in het interne recht van een aantal landen, van zwakke vormen van adoptie.

² International Society of Family Law (<http://www.law2.byu.edu/isfl/index.php>).

De zwakke adoptie (met gedeeltelijke instandhouding van de familierechtelijke relatie van het kind met zijn biologische ouders) kan overigens in beginsel in een sterke adoptie (het vestigen van een familierechtelijke relatie van het kind met zijn adoptiefouders en het doorknippen van de familierechtelijke relatie met zijn biologische ouders) worden omgezet. Om dit vergaande rechtsgevolg te verkrijgen moeten de regels van de procedure voor (interlandelijke) adoptie doorlopen worden.

Eind mei 2007 zijn er in de media berichten verschenen over adopties uit India in de jaren 1995 tot en met 2002 die zouden zijn gebaseerd op valselijk opgemaakte afstandsverklaringen. De signalen van illegale adopties beperken zich niet tot Nederland.

Zo vernam ik van een collega (Frau Mag. Martina Staffe) van het Oostenrijkse Bundesministerium für soziale Sicherheit und Generationen dat aldaar een geval speelt van een Ethiopisch meisje, dat ontdekte dat het vroeger heel anders werd genoemd dan in de dossiers staat aangegeven en waarvan nu vaststaat dat het via kinderroof in een adoptieprocedure terecht is gekomen. Het meisje is getraumatiseerd, stelt zich als donker kind in een blank gezin de situatie in Ethiopië veel rooskleuriger voor dan de werkelijkheid waarschijnlijk is en wil zo snel mogelijk terug naar haar ouders, voor zover die te vinden zouden zijn. De adoptiefouders treft overigens geen schuld.

In Zwitserland, zo hoorde ik van Dr. Heinrich Nufer (Marie Meienhofer-Institut te Zürich) speelde recentelijk een kwestie, waarin een broertje en zusje door een criminele bende uit het buitenland zijn ontvoerd, via een kinderkuis ter adoptie zijn aangeboden en via een officiële bemiddelingsorganisatie in twee verschillende Zwitserse adoptiegezinnen zijn terechtgekomen. Ook hier wordt gesteld dat zowel de adoptiefouders van het jongetje als die van het meisje (zijn zusje) niet op de hoogte waren van het feit dat hun adoptiekind ook nog een broertje of zusje had in Zwitserland. Het jongetje is getraumatiseerd en wil alles weten van zijn achtergrond en liefst zo snel mogelijk terug naar zijn vaderland. Het zijn (voorbeelden van) drama's die alle partijen tot in het diepst van hun hart en leven treffen. Dat geldt voor zowel de biologische ouders, de adoptiefouders als 'last but not least' de kinderen zelf.

4. Adoptiemarkt: een markt van welzijn en geluk!?

Regelmatig duiken er verhalen op dat sommige mensen het heft in eigen handen nemen en langs al dan niet slinkse wegen proberen om buiten de officiële kanalen om het ouderschap van een kind van een ander 'op eigen naam' te krijgen. Ook blijkt in de rechtspraak dat steeds meer wensouders zelf een kind uit het buitenland halen en – na het kind geruime tijd in Nederland te hebben verzorgd en opgevoed – een verzoek indienen tot adoptie van het kind. In veel gevallen kan de rechter dan niet meer doen dan de ontstane status quo bevestigen met het uitspreken van een adoptie, maar soms houdt een rechter vast aan de formele uitgangspunten van adoptie en geeft de rechter geen toestemming voor afwijking van de rechtsregels.³

Het op eigen houtje proberen een kind op 'eigen naam' te verkrijgen gaat dikwijls - achteraf - met problemen gepaard, zoals moge blijken uit de casus waarover het Hof Leeuwarden te beslissen kreeg (Hof Leeuwarden 6 oktober 2004, zaaknr. 0400271, LJN-nr. AR3391). De feiten waren aldus dat een vrouw zich onder de naam van de wensmoeder had laten inschrijven in het ziekenhuis. Na de bevalling deed de wensvader (valse) aangifte van de geboorte van hun kind. Het kind werd verder opgevoed door de wensouders. De draagmoeder kreeg echter spijt en zij en haar man vroegen vijf maanden na de geboorte om teruggave van hun kind en vernietiging van de geboorteakte. De rechtbank oordeelde dat de geboorteakte moest worden vernietigd en dat het kind terug moest naar de biologische ouders van het kind, de wensouders dienen het kind af te staan aan de biologische ouders. De grieven in hoger beroep die de wensouders aanvoerden tegen het gegeven bevel tot afgifte van het kind werden door het hof beoordeeld met als uitgangspunt dat enerzijds de (biologische) ouders in beginsel het recht en de plicht hebben het kind te verzorgen en op te voeden en anderzijds het kind in beginsel recht heeft door de (biologische) ouders te worden

³ Vergelijk Hof 's-Gravenhage 13 juni 2007, LJN-nr: BA9067, waarin het hof besliste dat de wachttijd voor de adoptieprocedure gewoon in acht moest worden genomen, ook al maakte de man in kwestie geen gebruik van bemiddeling door een vergunninghouder, omdat dat niet kan voor kinderen uit Tibet. De man voerde aan dat deze wachttijd in zijn geval, waarin er al een adoptiekind beschikbaar is, zinloos was. Hij wilde op zo kort mogelijke termijn de minderjarige Tsepak in zijn gezin opnemen, maar het hof wees dat verzoek dus af. Zie ook *Rechtbank Alkmaar 2 augustus 2006, LJN-nr: AY5536* waarin deze het verzoek afwees tot adoptie van een Chinese minderjarige die zonder verblijfstatus in Nederland verbleef en bij een Chinese man en zijn (thans Nederlandse) vrouw woonde. De rechtbank wees hen nog wel op de mogelijkheid tot het indienen van een verzoekschrift voor verkrijging van de gezamenlijke voogdij. Zie ook afwijzend *Rechtbank Haarlem 5 oktober 2006, LJN-nr: AY9691* in een geval waarin de partner van de grootmoeder het kind wilden adopteren waarvan haar dochter, die in de drugshandel zat, moeder was.

verzorgd en opgevoed, welk uitgangspunt uitzondering moet lijden indien het belang van het kind zich daartegen verzet. Op grond van het advies van een aantal deskundigen besliste het hof dat het risico voor de ontwikkeling van het kind bij afgifte aan de biologische ouders, nu het kind (op dat moment) achttien maanden oud was, niet zodanig zwaar is dat de belangen van het kind zich in casu tegen de afgifte verzetten. De verzoeken van de wensouders tot ontheffing of ontzetting van de ouders en om hen gezamenlijk met de voogdij te belasten, alsmede het verzoek tot adoptie werden deels niet-ontvankelijk verklaard en voor het overige was, volgens het Hof, niet voldaan aan de wettelijke vereisten. Het hof bekrachtigde dan ook de beslissing van de rechtbank.⁴ De (sociale) ouders kregen twee weken de tijd om afscheid te nemen van het kindje alvorens het moest worden overgedragen aan de biologische ouders.

Overigens wil met het bovengestelde slechts zijn opgemerkt, dat wensouders soms heel ver willen gaan in het krijgen van een (liefst eigen) kind en dat soms slecht willende mensen en foute organisaties in die behoefte kunnen en willen voorzien. (zie ook Bijlage 1, waarin melding wordt gemaakt van de arrestatie van adoptiebemiddelaars in India).

De adoptiemarkt is een markt van welzijn en geluk, waarbij helaas nog al eens kwaadwillende personen en organisaties tegen grove betaling proberen te voldoen aan de vraag aan kinderen, welke vraag het aanbod overstijgt.

Dat doet er echter niet aan af, dat de overgrote meerderheid van adoptiefouders volkomen te goeder trouw is.

Ik ga er in het vervolg van mijn advies vanuit dat de betrokken adoptiefouders van de Indiase kindertjes *niet* op de hoogte waren van mogelijke babyroof, kinder-kidnapping, onvolkomen afstandsprocedures en dergelijke en dat zij volkomen te goeder trouw waren en erop vertrouwen mochten dat het hier om een kind ging dat door zijn genetische/biologische ouders op rechtsgeldige wijze is afgestaan.

⁴ Ongeveer tegelijkertijd deed zich een geval voor van een Nederlands echtpaar dat voor hun terugreis naar Nederland bij het passeren van de douane op het vliegveld van Bogota werd gearresteerd, omdat zij de baby van hun Colombiaanse hulp (in een sporttas verstopt!) wilden meenemen naar Nederland.

Wat betreft de bemiddelingsorganisaties in het land van herkomst van de kinderen en in Nederland geldt dat van hen de grootst mogelijke zorgvuldigheid (check en double check) mag en moet worden verwacht als het gaat om de overdracht van kinderen die door de ouders zijn afgestaan of ter vondeling zijn gelegd. Een van de belangrijkste *controlepunten* daarbij lijkt mij te zijn, dat indien het kind *niet anoniem* is afgestaan zeer grondig gecontroleerd wordt of het hier daadwerkelijk de ouder(s) betreft of slechts iemand die als zogenaamde 'stand-in' afstand doet van het kind. Daartoe dienen betrouwbare verklaringen van artsen, verloskundigen e.d. te worden geëist. Immers, alles moet eraan gelegen zijn om te voorkomen dat zgn. opvangadressen, kindehuizen en bemiddelaars in het land van herkomst misbruik maken van de situatie waarin de (biologische) ouder(s) verkeert/verkeren (zoals armoede, hongersnood, angst voor geweld van de zijde van de partner of ouders bij ontdekking van de zwangerschap, enz.). Is het kind wel anoniem afgestaan, dan wel gevonden als vondeling, dan dient mijns inziens door de plaatselijk bevoegde instanties alles in het werk te worden gesteld om de ouders van het kind op te sporen en hen te helpen bij hun problematiek en de eventuele afstand van het kind goed te begeleiden.

Ten slotte zij in dit kader opgemerkt, dat verwacht mag worden dat de druk op de adoptieketel alleen nog maar verder zal toenemen, nu de adoptievoorwaarden mogelijk verruimd gaan worden en daarmee de spoeling (het beschikbare aantal potentiële adoptiekinderen zal zeer waarschijnlijk gelijk blijven of nog verder verminderen) nog dunner wordt.⁵

5. De erkenning en rechtsgevolgen van interlandelijke adoptieuitspraken

5.1 De erkenning van interlandelijke adoptieuitspraken

De interlandelijke adoptieprocedure moet op een zeer zorgvuldige wijze verlopen. Dat sluit echter niet uit, dat er toch wel eens fouten worden gemaakt, of dat later blijkt dat er 'gesjoemeld' is rond de afstand van de kinderen.

⁵ Zie Kamerstukken 28 457 en 30 551

In Nederland is de adoptieprocedure voor een groot deel gestoeld op de Wet, Richtlijnen en Regelingen met betrekking tot de opnemings van buitenlandse kinderen ter adoptie. De Wet opnemings buitenlandse kinderen ter adoptie (hierna ook: Wobka) bevat geen regeling voor internationaal privaatrechtelijke kwesties inzake adopties.

Gezien het feit dat bij interlandelijke adoptie twee landen betrokken zijn, kunnen zich diverse problemen voordoen op internationaal privaatrechtelijk terrein. De huidige Nederlandse verwijzingsregels en regels met betrekking tot de erkenning van buitenlandse adoptiebeslissingen zijn voornamelijk ontwikkeld in de jurisprudentie.

Van belang voor het tot stand brengen van een zorgvuldige adoptieprocedure is het Haags verdrag inzake interlandelijke adoptie (Convention on International Co-operation and Protection of Children in Respect of Intercountry Adoption).⁶ Dat verdrag bevat geen bepalingen inzake de rechtsmacht, het toepasselijke recht en de wederzijdse tenuitvoerlegging. Artikel 1 van dit verdrag noemt als doelen:

- a. waarborgen vast te leggen om te verzekeren dat interlandelijke adopties op zodanige wijze plaatsvinden dat het belang van het kind daarmee is gediend en de grondrechten die hem volgens het internationale recht toekomen, worden geëerbiedigd;
- b. een samenwerkingsverband tussen de Verdragsluitende Staten in het leven te roepen ten einde te verzekeren dat deze waarborgen in acht worden genomen en ontvoering, verkoop van of handel in kinderen aldus worden voorkomen;
- c. de erkenning van overeenkomstig het Verdrag tot stand gekomen adopties in de Verdragsluitende Staten te verzekeren.⁷

Artikel 23 van het Haags Adoptieverdrag bevat een ruim erkenningsregime. Indien de bevoegde autoriteit van het land waar de adoptie is uitgesproken, een schriftelijke verklaring afgeeft waarin wordt geconstateerd dat de adoptie in overeenstemming met het verdrag tot stand is gebracht, wordt de adoptie in de andere verdragsstaten van rechtswege erkend.

⁶ In mei 1993 is dit door de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht aangenomen. Bij dit Verdrag zijn inmiddels 74 landen aangesloten. Zie de website van de Haagse Conferentie voor IPR: http://www.hcch.net/index_en.php?act=conventions.status&cid=69. Zie verder de Wet van 14 mei 1998 (Stb. 302) inzake de Uitvoering van het op 29 mei 1993 te 's-Gravenhage tot stand gekomen verdrag inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van de interlandelijke adoptie en, in verband daarmee, wijziging van de Wet opnemings buitenlandse pleegkinderen en enige andere wetten (Kamerstuk 24 811) als ook de Rijkswetten van 14 mei 1998 (Stb. 301 en 303).

⁷ "Memorandum Concerning the preparation of a new Convention on international co-operation and protection of children in respect of intercountry adoption", opgesteld door het Permanent Bureau van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht, november 1989, p. 1-2. Zie ook Van Loon, 1995.

Uitdrukkelijk is bepaald dat in de verklaring moet worden opgenomen wanneer en van wie de instemmingen ingevolge art. 17 sub c zijn verkregen. Ingevolge deze regel wordt de 'adoptie dubbel op' overbodig. Immers, volgens het verdragsregime is het niet nodig dat een adoptie die is uitgesproken in de staat van herkomst opnieuw wordt uitgesproken in de staat van opvang om in dat land rechtsgevolg te creëren. Erkenning van rechtswege houdt in dat geen procedure voor de erkenning, de tenuitvoerlegging of de registratie noodzakelijk is, zo volgt uit de MvT 24 810 (R 1577) nr. 3, p. 23. Wel moet elke verdragsstaat aangeven welke autoriteit(en) bevoegd is (zijn) deze verklaring af te geven.

Het conflictenrecht is thans⁸ geregeld in de Wet conflictenrecht adoptie⁹ (hierna ook: WCA). Deze wet bepaalt dat de in het niet-verdragsland uitgesproken adoptie in Nederland van rechtswege wordt erkend indien de adoptie is uitgesproken door:

- a) een ter plaatse bevoegde autoriteit van de vreemde staat waar de adoptiefouders en het kind zowel ten tijde van het verzoek tot adoptie als ten tijde van de uitspraak hun gewone verblijfplaats hadden; of
- b) een ter plaatse bevoegde autoriteit van de vreemde staat waar hetzij de adoptiefouders, hetzij het kind zowel ten tijde van het verzoek tot adoptie als ten tijde van de uitspraak hun gewone verblijfplaats hadden.

Art. 7 betekent in concreto dat indien in een niet-Verdragsland de adoptie is uitgesproken door een ter plaatse bevoegde autoriteit alwaar het kind gedurende de adoptieprocedure zijn gewone verblijfplaats had, terwijl de adoptiefouders hun gewone verblijfplaats in Nederland hadden, die adoptiebeslissing niet in aanmerking komt voor erkenning van rechtswege. Voor dat soort gevallen is een erkenningsprocedure voorgeschreven, waarmee voorkomen wordt dat een in het land van herkomst van het kind gevoerde adoptieprocedure in Nederland nog eens moet worden overgedaan. Art. 7 lid 1 geeft de voorwaarden voor de erkenning:

- a. de procedure van de Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie moet zijn gevolgd; en

⁸ Nederlandse ouders, die in het buitenland rechtsgeldig een kind hebben geadopteerd, waren tot 2004 genoodzaakt om bij de Nederlandse rechter een nieuw adoptieverzoek in te dienen, teneinde familierechtelijke betrekkingen tussen de adoptanten en het kind tot stand te brengen en daarmee ook het Nederlanderschap voor hun geadopteerde kind te verwerven. De reden hiervan was dat buitenlandse adopties in het algemeen niet als zodanig werden erkend en dat art. 5 lid 1 van de Rijkswet op het Nederlanderschap bepaalde dat Nederlander werd het kind dat in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba bij rechterlijke uitspraak was geadopteerd. Dit werd ook wel de 'adoptie-dubbelop' genoemd.

⁹ Wet van 3 juli 2003, Stb. 283; inwerkingtreding per 1 januari 2004.

- b. de erkenning van de adoptie moet in het kennelijk belang van kind zijn; en
- c. de weigeringsgronden van art. 6 lid 2 en lid 3 WCA doen zich niet voor.

Verder moet in dit kader worden opgemerkt dat de Wet Conflictenrecht Adoptie een complementair en subsidiair karakter heeft (vgl. art. 1 WCA), zodat zowel het Haags Adoptieverdrag 1993, de Nederlandse regelgeving inzake interlandelijke adoptie, de Uitvoeringswet bij het verdrag en de Wet opnemng buitenlandse kinderen ter adoptie, voorrang hebben boven de WCA. Krachtens art. 3 lid 1 wordt op een in Nederland uit te spreken adoptie het Nederlandse recht toegepast (m.u.v. art. 3 lid 3 WCA). De keuze voor de toepassing van het Nederlandse recht sluit aan bij de thans in de rechtspraak en de doctrine overheersende opvatting (vgl. Kamerstukken II 2001/02, 28 457 nr. 3, p. 10). In dat kader zijn de artikelen 1:227 en 1:228 BW die beiden op een zeer gedegen wijze beogen het belang van het kind bij diens adoptie voorop te stellen en strenge criteria geven met betrekking tot de adoptiefouders als de toestemming van de oorspronkelijke ouders van het kind, zeer belangrijk. In zoverre staat het kindbeschermsaspect van adoptie nog steeds centraal. De erkenningsregeling van de WCA ziet overigens alleen op de erkenning van buitenlandse adopties die na haar inwerkingtreding (1 januari 2004) tot stand zijn gekomen.

Kortom, Nederlandse adoptiefouders kunnen op drie manieren bewerkstelligen dat zij een familierechtelijke band krijgen met een buitenlands adoptiekind, namelijk door:

- erkenning of omzetting van een in een verdragsland tot stand gekomen adoptie (o.g.v. art 23 e.v. resp. art. 27 e.v. van het Haags Adoptieverdrag)
- bij een kind uit een niet-verdragsland kunnen zij het kind in Nederland naar Nederlands recht adopteren o.g.v. art. 1:227 jo. 1:228 BW;
- bij een kind uit een niet-verdragsland kunnen zij de rechter vragen de buitenlandse adoptie te erkennen (bij een zwakke adoptie) of om te zetten (bij een zwakke adoptie) in een sterke Nederlandse adoptie o.g.v. de bepalingen van de Wet conflictenrecht adoptie (vgl. de art. 6,7 en 10 WCA).¹⁰

¹⁰ Vgl. L. Hertsig, Adoptie van buitenlandse kinderen door Nederlandse adoptiefouders, FJR 2005, p. 27 e.v. en R. van Coolwijk, Adoptie van buitenlandse kinderen door Nederlandse adoptiefouders: de overgangsbepaling van de Wet conflictenrecht adoptie, FJR 2004, p. 113 e.v.

De WCA vult het Haags Adoptieverdrag aan, omdat het adoptieverdrag geen regels van conflictenrecht bevat. Immers, het HAV laat het aan de staat van herkomst van het kind en aan de staat van opvang (de staat van de adoptiefouders) over om – met inachtneming van de uitgangspunten van het verdrag – onder toepassing van ieders eigen internationaal privaatrecht te beslissen of adoptie kan/mag worden toegelaten.

5.2. De rechtsgevolgen van de (interlandelijke) adoptie

De adoptie is een van de meeste vergaande rechtsinstituten. De rechtsgevolgen van een in Nederland uitgesproken adoptie zijn die welke verbonden worden aan een juridische afstammingsrelatie tussen ouder en kind. De belangrijkste gevolgen van een "sterke" adoptie zijn dat de familierechtelijke betrekkingen tussen de geadopteerde en diens (oorspronkelijke) bloed- en aanverwanten worden opgeheven en dat daarvoor in de plaats treedt de vestiging van een familierechtelijke relatie van de adoptandus met de adoptiefouders.¹¹ Uit de familierechtelijke betrekkingen vloeit een groot aantal rechtsgevolgen voort, zoals onder andere ten aanzien van het ouderlijk gezag, de achternaam van het kind (en soms de voornamen), het erfrecht, de kosten van levensonderhoud, de nationaliteit van de minderjarige, het omgangsrecht en diverse andere rechtsgevolgen die in Boek 1 BW en in andere wetten vermeld staan. Tussen het adoptiekind en zijn nieuwe én oude bloedverwanten ontstaat een huwelijksverbod (art. 1:41 BW). Ingeval het betreft een voorgenomen huwelijk tussen adoptiefbroer en -zus bestaat de mogelijkheid dispensatie te vragen aan de minister van Justitie van het huwelijksverbod (dit alles geldt ook bij het aangaan van een geregistreerd partnerschap).

In een aantal gevallen blijven de (*oorspronkelijke*) familierechtelijke betrekkingen nog wel van belang. Zo mag het geadopteerde kind niet met zijn vroegere zus trouwen: de bloedbanden behouden dus nog hun invloed (zie art. 1:41 lid 1 BW). Daarnaast blijven bloedbanden van belang inzake het verschoningsrecht bij de getuigenis ten aanzien van bloed- en aanverwanten (art. 191 Rv en art. 227 Sv). Is de ratio van de bepaling gelegen in de biologische verwantschap, dan blijft de bepaling ook na de adoptie jegens de biologische (en/of oorspronkelijke juridische) ouders en verwanten zijn gelding behouden. De erkenning als bedoeld in de artikelen 6 en 7 WCA houdt tevens in de erkenning van:

¹¹ Bij partneradoptie blijft de familierechtelijke betrekking met de ouder, die echtgenoot, geregistreerd partner of andere levensgezel van de adoptant is, overigens wel in stand (artikel 1:229 lid 1 t/m 3 BW).

- de familierechtelijke betrekkingen tussen het kind en zijn adoptiefouders;
- het gezag van de adoptiefouders over het kind;
- de verbreking van de voordien bestaande familierechtelijke betrekkingen tussen het kind en zijn moeder en vader, indien de adoptie dit gevolg heeft in de staat waar zij plaatsvond.

Ingeval de adoptie in de staat waar zij plaatsvond niet tot gevolg heeft dat de voordien bestaande familierechtelijke betrekkingen worden verbroken, mist de adoptie ook in Nederland dat gevolg. Is dat laatste het geval, dan kan, indien het kind in Nederland gewone verblijfplaats heeft en daar voor permanent verblijf bij de adoptiefouders is toegelaten, een verzoek tot omzetting in een adoptie naar Nederlands recht worden ingediend (art. 9 WCA).

De adoptie heeft rechtsgevolg vanaf de dag waarop de adoptieuitspraak kracht van gewijsde heeft verkregen (artikel 1:230 BW). De adoptie heeft geen terugwerkende kracht. De inschrijving van de uitspraak vindt plaats in:

- het geboorteregister bij de burgerlijke stand;
- het gezagsregister (bij de rechtbank);
- de gemeentelijke basisadministratie (zie art. 1:230 lid 2 BW).

6. Adopties uit India vóór de ratificatie van het Haags Adoptieverdrag

De beslissing van de rechter in India

India heeft pas in 2003 het Haags Adoptieverdrag ondertekend en geratificeerd. Voor die tijd was de rechter in India bevoegd op grond van de Guardians and Wards Act 1890, welke wet regels bevat ten aanzien van (de overdracht van) het gezag over kinderen die niet onder gezag staan aan derden en met betrekking tot hun adoptie. Voor adoptie was (ook nog) in 2002 vereist dat de aspirant-adoptiefouders Hindoes waren. Nu kunnen in India ook niet-Hindoes kinderen adopteren, met welke wetswijziging ook beoogd werd het aantal inlandse adopties te vergroten.

Overigens betekent de ratificatie van het Haags Adoptieverdrag voor India met name dat de procedures zijn aangescherpt en dat voor interlandelijke adopties de CARA-guidelines (deze bevatten adoptieprocedureregels) strikt moeten worden gevolgd, aldus ook de Supreme Court of India.

Het ongeschreven Nederlandse internationaal privaatrecht, zoals dat gold vóór de aansluiting van India bij het verdrag en vóór inwerkingtreding van de Wet conflictenrecht adoptie (hierna ook:

WCA), werd op de erkenning in Nederland van in India gegeven beslissingen toegepast. In het algemeen werden buitenlandse beslissingen houdende adoptie door Nederlandse adoptanten niet als zodanig erkend en werd derhalve geoordeeld dat daardoor geen familierechtelijke betrekkingen tot stand waren gekomen. Wél ging de rechtspraak ervan uit dat door dergelijke beslissingen het gezag op de adoptanten was overgegaan. Omdat de beslissingen van de Indiase rechter voogdij-beslissingen waren, waarbij het gezag aan de Nederlandse (aspirant-)adoptiefouders werd overgedragen met het oog op een alhier uit te spreken adoptie en de Indiase kinderen op die grond het land India mochten verlaten, beoordeelde de Nederlandse rechter deze door de Indiase rechter gegeven voogdij-overdracht als een gezagsbeslissing en werd vervolgens naar Nederlands recht (art. 1:227 e.v. BW) de adoptie uitgesproken, waarbij ook gelet werd op de afstandsverklaring van de moeder.

Op basis van de voorhanden zijnde documenten moet geconcludeerd worden dat de Nederlandse rechter de gezagsbeschikking van de Indiase High Court of Madras als rechtsgeldig kon aanvaarden en dat er op vertrouwd mocht worden dat de afstandsverklaring en de overdracht van het gezag aan de Nederlandse adoptiefouders op een zorgvuldige wijze door de Indiase autoriteiten zijn getoetst. Daarbij moet in elk geval belang worden gehecht aan de bevoegdheid van de autoriteit die de gezagsbeslissing uitsprak, de zorgvuldigheid van de gevoerde procedure, de voorwaarden voor adoptie volgens de *lex patriae* van het kind (tevens de *lex fori*) en het belang van het kind als het belangrijkste element van de toetsing door de rechter.

Nederlandse ouders, die in het buitenland rechtsgeldig een kind hadden geadopteerd of zoals in India de voogdij overgedragen hadden gekregen, waren tot de inwerkingtreding van de WCA genoodzaakt om bij de Nederlandse rechter een nieuw adoptieverzoek in te dienen, teneinde familierechtelijke betrekkingen tussen hen en het kind tot stand te brengen en het kind de Nederlandse nationaliteit te doen verwerven. De reden hiervan was, zoals hiervoor uiteengezet, dat buitenlandse adoptie-uitspraken in het algemeen niet als zodanig werden erkend, omdat niet aan alle vereisten voor adoptie van het Nederlandse BW was voldaan en omdat art. 5 lid 1 van de Rijkswet op het Nederlanderschap bepaalde dat "Nederlander wordt het kind dat in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba bij rechterlijke uitspraak is geadopteerd". Dit werd ook wel de 'adoptie-dubbelop' genoemd. In Nederland gold destijds het cumulatiestelsel, dat inhield dat de Nederlandse rechter de adoptie alleen uitsprak wanneer zulks naar het nationale recht van de adoptanten als naar het nationale recht van het

adoptiefkind mogelijk was. Ook waar in het buitenland niet een adoptiebeslissing, maar een beslissing was genomen inzake de overdracht van het gezag over het kind aan de adoptiefouders (zoals in casu in India), moest in Nederland de adoptie (alsnog) worden uitgesproken. Dit zal ook in de betreffende zaken destijds zijn gebeurd.

7. Bevindingen

De vraag die ik aan (onder andere) Indiase contactpersonen heb voorgelegd, is of de voogdij-overdracht in India herroepen/vernietigd kan worden op grond van het feit dat de rechter een beslissing heeft genomen op grond van een valse verklaring en/of valse documenten. Waarschijnlijk hebben destijds vrouwen zich ten overstaan van de Indiase rechter voorgedaan als biologische moeders van het kind en heeft de rechter op grond van die verklaring aangenomen dat de moeders vrijwillig afstand deden van het kind.

Indien achteraf zou blijken dat de beslissing op onjuiste gronden is genomen, moet de vraag gesteld worden of dit zal kunnen leiden tot vernietiging van de rechterlijke uitspraken betreffende de voogdij-overdracht (met het oog op adoptie) die in India zijn gedaan. Indien dat zo is, leidt dat tot de vraag of de door de Nederlandse adoptierechter gedane uitspraak dan niet ook vernietigd moet worden, omdat de basis van die uitspraak (de voogdij-overdracht aan de adoptiefouders) vernietigd is.

7.1 Internationale bevoegdheid van de Nederlandse rechter om een adoptie uit te spreken

Voor de vraag of de Nederlandse rechter bevoegd was om in de periode vóór 2003 de adoptie van de Indiase kinderen uit te spreken, is van belang dat op dat moment Nederland wel was toetreden tot het Haags Adoptieverdrag, maar India nog niet. In Nederland gold nog de regeling dat de adoptiebeslissing die in het buitenland was uitgesproken, alhier gold als een gezagsbeslissing.

Op 1 januari 2002 trad een belangrijke wijziging in van het burgerlijk procesrecht. Art. 429c lid 4 (oud) Rv bepaalde dat voor adoptiebeslissingen de rechter bevoegd was van de woonplaats van het kind. Als de woonplaats ontbrak dan was bevoegd de rechter van de werkelijke woonplaats van het kind en indien ook een werkelijke woonplaats van het kind in Nederland ontbrak, dan was bevoegd de rechter van de rechtbank in Den Haag. Het werd algemeen aanvaard, dat de relatieve competentie ook internationale bevoegdheid voor de

Nederlandse rechter schiep. Ten aanzien van adoptiezaken die onvoldoende aanknopng hadden met de Nederlandse rechtssfeer had de rechter steeds een discretionaire bevoegdheid ten aanzien van de rechtsmacht betreffende adoptiebeslissingen (forum non conveniens-regel).

Deze leer hield in dat hoe meer subsidiair bevoegd uit het oogpunt van distributie van rechtsmacht de rechter was, des te meer discretionaire bevoegdheid hij had om zijn rechtsmacht vast te stellen. Daarbij merkt Vonken op, dat bij de voorhanden rechterlijke adoptie-uitspraken opvalt dat de rechters slechts sporadisch een uitdrukkelijke overweging wijdden aan de vraag of hen rechtsmacht toekomt. Overigens is het beginsel "distributie bepaalt attributie" als algemene, indirecte grondslag voor de rechtsmacht van de Nederlandse burgerlijke rechter grotendeels¹² verlaten.

Sedert 1 januari 2002 is in de wetgeving geen plaats meer ingeruimd voor de forum non conveniens-regel als algemene exceptie. De rechtsmacht van de Nederlandse rechter in verzoekschriftprocedures wordt in algemene zin geregeld in art. 3 Rv (met een tweetal bijzondere regelingen in de artt. 4 en 5 Rv).

Thans geldt voor verzoekschriftprocedures en dus ook voor adoptieprocedures, dat de Nederlandse rechter rechtsmacht heeft indien de verzoeker (of één van de verzoekers) of een in het verzoekschrift genoemde belanghebbende in Nederland zijn woonplaats of gewone verblijfplaats heeft.

Op grond van zowel de adoptiebeslissingen vóór 1 januari 2002 als daarna geldt dat de Nederlandse rechter - nu het adopties door Nederlandse adoptiefouders betreft die ook in Nederland woonachtig zijn - bevoegd was en is.

7.2 Het op interlandelijke adopties toepasselijke recht

Alhoewel enige terughoudendheid past bij de inschatting van rechterlijke beslissingen of interpretaties zal de Nederlandse rechter ingevolge art. 3 WCA waarschijnlijk Nederlands recht hebben toegepast op een adoptie uit een niet-verdragsland zoals in het geval van de Indiase voogdijbeslissingen vóór 2003. Het is aannemelijk dat de Nederlandse rechter deze bepaling ook analoog zal toepassen op een vóór 1 januari 2004 (de datum dat de Wet conflictenrecht adoptie in werking trad) uitgesproken adoptie.

¹² Vgl. L.Th.L.G. Pellis, Internationaal Procesrecht: een dwarsdoorsnede, Boom Juridische uitgevers, 2005, p. 41 e.v.; zie ook art. 10 Rv.

De Wet conflictenrecht heeft echter geen terugwerkende kracht, maar uit de rechtspraak van vóór 2004 blijkt dat het toen reeds zeer gebruikelijk was om het Nederlandse recht toe te passen. Verwezen zij naar de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel conflictenrecht adoptie. Thans verklaart art. 3 WCA, dat op een in Nederland uit te spreken adoptie, het Nederlandse recht van toepassing is. De rechtsgevolgen van de adoptie worden eveneens door het Nederlandse recht beheerst (artikel 4 Wet conflictenrecht adoptie; zie ook Rb Assen 9 juni 2004, NIPR 225). Art. 3 lid 2 WCA bevat een afzonderlijke regel voor de toestemming en/of raadpleging van het kind en andere personen of instellingen dan de adoptiefouders. Volgens deze bepaling is daarop het nationale recht van het kind van toepassing. In Indiase zaken moet dus het toestemmingsvereiste worden beoordeeld naar Indiaas recht. De Guardian and Wards Act bevat daartoe de procedure.

7.3 Herroeping van in Nederland uitgesproken adopties

Een herroeping van de in Nederland uitgesproken adoptie is mogelijk, maar slechts in het geval dat een kind zelf de adoptie wenst te herroepen en wel op grond van art. 1:231 BW. Noch de biologische, noch de genetische ouders kunnen de in het verleden gedane adoptie herroepen op de grond van art. 1:231 BW. Slechts het kind zelf en dan nog wel vanaf een zekere leeftijd en binnen een bepaalde termijn kan verzoeken de adoptie te herroepen. Ook dan nog is het de vraag of een herroeping van de adoptie door de rechter zal worden toegestaan, want het verzoek van de jongmeerderjarige kan alleen worden toegewezen indien de herroeping in het kennelijk belang van het geadopteerde kind is én de rechter van de redelijkheid der herroeping in gemoede overtuigd is.

Biologische ouders of adoptiefouders staan wat betreft de herroepingmogelijkheid ex. art. 1:231 BW dus aan de zijlijn en hebben niet de mogelijkheid om – als een soort spijtoptant – te verzoeken om doorhaling van de Nederlandse adoptie.

Daarnaast bestaat het buitengewone rechtsmiddel van herroeping van de adoptiebeschikking in engere zin ex. art. 390 e.v. Rv jo. 382 e.v. Rv (het vroegere rekestciviel), tenzij de aard van de beschikking zich daartegen verzet. Omdat dit rechtsmiddel is ingebed in het Nederlandse burgerlijk procesrecht, mag men ervan uitgaan dat daarop steeds het Nederlandse recht van toepassing is als *lex fori*, ongeacht het op de bestreden beslissing toegepaste recht.

Artikel 382 Rv luidt, dat een vonnis dat in kracht van gewijsde is gegaan, op vordering van een partij kan worden herroepen indien:

- a. het berust op bedrog door de wederpartij in het geding gepleegd,
- b. het berust op stukken, waarvan de valsheid na het vonnis is erkend of bij gewijsde is vastgesteld, of
- c. de partij na het vonnis stukken van beslissende aard in handen heeft gekregen die door toedoen van de wederpartij waren achtergehouden.

Ex art. 1:383 RvBW moet dat rechtsmiddel van herroeping wel worden aangewend binnen drie maanden nadat de grond voor de herroeping is ontstaan en de eiser daarmee bekend is geworden. De termijn vangt niet aan dan nadat het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan. De vordering tot herroeping wordt gebracht voor de rechter die in laatste feitelijke instantie over de zaak heeft geoordeeld (art. 1:384 Rv). De regeling voor de herroeping van vonnissen moet ex. art. 390 en 391 Rv van overeenkomstige toepassing worden beschouwd op de herroeping van beschikkingen.

De Hoge Raad heeft de mogelijkheid van (destijds) rekestciviel ook op adopties van toepassing verklaard. In casu had de verzoeker zijn rekestciviel gegrond op bedrog in de zin van art. 382 onder 1° Rv., daarin bestaande dat [verweerster 2] en [verweerder 1], ofschoon zij op de hoogte waren van de woon- en verblijfplaats van [eiser], althans deze op zeer eenvoudige wijze hadden kunnen achterhalen, het in 3.1 onder (v) vermelde verzoekschrift met vermelding van het onjuiste adres hebben ingediend.¹³ De man in kwestie, die opkwam tegen een door de rechtbank uitgesproken stiefouderadoptie van zijn kinderen door zijn ex-partner en haar nieuwe echtgenoot, werd door de Hoge Raad in het gelijk gesteld.

Of de Nederlandse rechter bij een eventueel verzoek tot herroeping inderdaad zal overgaan tot vernietiging van de adoptie - als sprake is van een grond, genoemd in artikel 382 Rv - moet worden betwijfeld. Immers, de Nederlandse rechter zal doorgaans destijds hebben vastgesteld dat aan de vereisten voor adoptie was voldaan, namelijk dat afstand was gedaan van de ouderrechten en dat de adoptie in het kennelijke belang was van het kind.

¹³ Hoge Raad 20 april 2001(LJN-nr: AB1253), NJ 2002, 392 m.nt. HJS)

Daarenboven bepaalt art. 3 lid 1 IVRK, dat bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of *door rechterlijke instanties* (cursivering, PV), bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, de belangen van het kind de eerste overweging moeten vormen. Dat betekent dat de Nederlandse rechter, zo die al verzocht wordt om de adoptie te herroepen/vernietigen, de belangen van het kind voorop dient te stellen en moet beoordelen wat de consequenties voor het kind zouden zijn van een positieve beslissing op een dergelijk verzoek. Mijns inziens zal dat er toe leiden dat een herroeping van de adoptie – vooropgesteld dat de adoptiefouders volkomen te goeder trouw waren en zijn - niet zal worden toegestaan. Echter, indien in dat geval de adoptie in stand wordt gelaten kan uiteraard het kind zelf wel te zijner tijd – in de beperkte periode van twee tot vijf jaren na zijn meerderjarigwording - vragen om herroeping van de adoptie. Dat verzoek kan alleen worden toegewezen op de gronden die vermeld zijn in art. 1:231 lid 2 BW.

Zou de herroeping wel slagen, dan zou dit betekenen dat de Nederlandse adoptie-uitspraak ongedaan wordt gemaakt. Aannemelijk is echter dat de Indiase voogdijbeschikking in Nederland nog steeds het effect zou hebben dat daaraan destijds is toegekend, nl. dat het gezag op de adoptanten is overgegaan. Indien deze aanname juist is, is de consequentie dat het niet mogelijk is de zaak terug te draaien zonder dat de in beide landen gegeven beslissingen ongedaan worden gemaakt.

7.4 Aantasting van de Indiase voogdijbeslissing?

Op grond van het ingewonnen advies van Dr. Anil Malhotra, advocaat en adoptierechtsdeskundige in India, moet worden aangenomen dat de voogdijbeslissing van de Indiase rechter moeilijk aantastbaar is, waar deze schrijft:

“A reading of the above provisions (Sections 7, 8, 9 ,10,11,13,17 and 26 of the GWA, PV) specifies the persons who are entitled to apply for guardianship, powers of the Court to make an Order for guardianship, Court having the jurisdiction to entertain the application, procedure on admission of application, leading of evidence before making of Order of guardianship and matters to be considered by Court in appointing a guardian. Likewise, the Guardian Court can permit the removal of the ward from its jurisdiction. A reading in totality of the above provisions and the three documents mentioned above reveals that there has been

proper compliance with the provisions of the GWA which has led to the permission for the adoption in the Netherlands for which purposes the children had been permitted to be taken out of India to the Netherlands (zinsdeel van mij, PV)

Hence, parental permission in terms of the GWA was duly granted to the adoptive parents and there was no infirmity in the same which is proved by the conclusive order of the High Court of Madras dated December 10, 1997."

Bovendien antwoordt hij op de vraag of de Indiase rechter de ooit gedane voogdijbeslissing zal herroepen:

"In view of the position of law quoted above, it may not be possible for any Indian Court to declare the adoption void since the Courts in India have not granted any adoption Order in the first place. However, it may be pointed out that Sections 39, 40, 41 of the GWA talk of the removal, discharge and cessation of the authority of the guardian. Obviously, they would apply only till the Guardianship Order is not superceded by an adoption order. In the present case since the Dutch adoption order has already superceded the Indian guardianship order, it may be extremely difficult to seek setting aside of the Guardianship Order. Moreover, keeping in view the paramount consideration of the best interest of the children, it may be highly unlikely to upset a guardianship order when the adoption order is already in place. It would be appropriate if the matter is examined by the Dutch Court itself to adjudge the best interest of the children since the children are in the Netherlands and being subject to Dutch law, it would be in the fitness of things that the matter be adjudicated according to the law of domicile/ nationality rather than law of origin which may not apply in the present case."

Professor Agrawal¹⁴ is echter van mening dat de voogdijbeslissing op grond van de Guardian and Ward Act vernietigd kan worden,:

"Thus, the handing over of the child to the destitute children home by the pretended mother was illegal, therefore, giving of the child first under the Guardian and wards Act, 1890 and also his adoption under the Dutch adoption law was equally illegal. The natural parents are entitled as such to take back the abducted child."

¹⁴ Director, Indian Institute of Comparative Law , Former Dean, Faculty of Law, University of Rajasthan, 6/146 Malviya Nagar, Jaiur 302017, India.

Ik concludeer hieruit dat het aan de rechter in India is om uit te maken of op grond van de gegevens in de betreffende dossiers moet worden aangenomen dat het een onrechtmatige voogdijoverdracht betreft en dat daarmee de Indiase voogdijbeslissing met het oog op interlandelijke adoptie vernietigd zal kunnen worden. Een dergelijke beslissing zou op zichzelf geen gevolgen hebben voor de geldigheid van de Nederlandse adoptie-uitspraak, indien die nog bestaat, maar zij zou mogelijk een belangrijk element kunnen vormen in een herroepings-procedure waarin wordt getracht de Nederlandse adoptie-uitspraak aan te tasten.

8. Vraagstelling en advies

Door de minister van Justitie is verzocht antwoord te geven op tenminste de volgende vragen:

1. Welk recht is van toepassing op in Nederland uitgesproken buitenlandse adopties?
2. Welke rechter is bevoegd?
3. Wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Nederlands recht van toepassing is?
4. Wat zijn de gevolgen voor in Nederland gelegaliseerde adopties indien het Indiase recht van toepassing is?

Op grond van het voorgaande zal ik deze vragen hierna kort beantwoorden:

Ad. 1

Op de in Nederland uitgesproken adoptie is Nederlands recht van toepassing (zie hierboven onder 5.1). Op de herroeping, door de Nederlandse rechter, van de Nederlandse uitspraak, is Nederlands recht van toepassing. Op de voogdijbeslissing in India was, volgens verkregen informatie, Indiaas recht van toepassing. Op een verzoek tot vernietiging van die beslissing is eveneens Indiaas recht van toepassing.

Ad. 2

De Nederlandse rechter is bevoegd indien het kind zijn woon- en/of verblijfplaats heeft in Nederland (art. 3 Rv), als het de eventuele herroeping van Nederlandse adoptieuitspraken betreft. Herroeping van een Indiase voogdijuitspraak is een zaak die door de rechter in India moet worden beslist.

Ad. 3

Mocht de voogdijbeslissing van de Indiase rechters in India worden vernietigd, dan heeft dat tot gevolg dat naar Indiaas recht het gezag berust bij de biologische ouders. Dit heeft echter op zichzelf geen gevolg voor de Nederlandse uitspraak. Mocht vervolgens een procedure tot herroeping o.g.v. artikel 382 Rv bij de Nederlandse rechter worden geëntameerd, dan is het aan de Nederlandse rechter om te bepalen welk gewicht hij toekent aan die Indiase nietigverklaring. Daarbij is het zeer waarschijnlijk dat bij de beslissing inzake het kind artikel 3 van het IVRK de uiteindelijke doorslag zal geven.

Men kan zich ook een omgekeerd scenario voorstellen, waarbij eerst in Nederland een herroepingsprocedure wordt gevolgd. Indien die zou slagen – en gelet op artikel 3 IVRK lijkt de kans daarop gering – , zou dat betekenen dat naar Nederlands recht de familierechtelijke betrekkingen tussen de adoptiefouders en het kind worden verbroken en die tussen het kind en zijn oorspronkelijke ouders worden hersteld. Echter, aannemelijk is dat de nog bestaande Indiase voogdijbeschikking wordt geacht zijn effect in Nederland te hebben behouden, zodat het gezag nog steeds bij de adoptiefouders berust.

Ad 4.

Zie vraag 2. Aannemelijk is dat de Nederlandse rechter destijds Nederlands recht heeft toegepast. Maar ook indien hij vreemd recht zou hebben toegepast, zou een herroepingsprocedure op grond van artikel 390 jo. 382 Rv door Nederlands recht worden beheerst.

Indien het Indiase recht van toepassing is zijn er voor in Nederland uitgesproken adopties geen gevolgen, tenzij de rechter in India de destijds gegeven voogdijbeslissing vernietigt en alhier door de biologische ouders een beroep wordt gedaan op herroeping van de adoptiebeslissing.

In dat geval mag worden aangenomen dat op de herroeping van de adoptie het Nederlandse recht volop van toepassing is.

Dat laat onverlet dat de biologische ouders in India de desbetreffende ontvoerders en bemiddelingsorganisaties in rechte (doen) vervolgen en aansprakelijk stellen voor het aan hen toegebrachte leed.

Er zijn mijns inziens geen garanties te geven voor de adoptiefouders noch voor de Indiase ouders, nu rechters zich – bij een daartoe strekkend verzoek – zullen moeten uitlaten over de vraag wat met de adoptie- en/of met de in India gegeven gezagsbeslissing moet gebeuren.

Overigens valt te verwachten dat in India naar aanleiding van de ratificatie van het Haags Adoptieverdrag en een aangescherpt toezicht (zie de website van de Haagse Conferentie voor IPR met het antwoord van India op de Questionnaire¹⁵ en de aandacht van de media in Bijlage 1) eventuele misstanden tot het verleden zullen behoren. Dat wil overigens niet zeggen dat dat ook voor andere landen geldt. De adoptiemarkt verplaatst zich naar die landen waar nog aanbod van adoptiekinderen is en die markt lijkt zich nu naar (centraal en oost) Afrika te gaan verplaatsen. Extra alertheid van de bemiddelende organisaties en het ministerie van Justitie is dan ook geboden.

Overige vragen:

5. Bieden het Haags Adoptieverdrag en andere regels van Internationaal Privaatrecht een oplossing voor dergelijke problemen van niet rechtsgeldig tot stand gekomen adopties?

In de onderhavige zaak is een complicerende factor dat achtereenvolgens in de twee betrokken landen beslissingen zijn genomen. Onder de vigeur van het Haags Adoptieverdrag 1993 en van de Wet conflictenrecht adoptie (in werking sinds 1 januari 2004) wordt in beginsel niet meer in Nederland een adoptie uitgesproken, maar gaat het om erkenning van de buitenlandse adoptie.

Het Haags Adoptieverdrag verplicht centrale autoriteiten van verdragsstaten tot samenwerking, een verplichting waarop buiten de verdragsregeling géén beroep kan worden gedaan. De verplichting dient ruim te worden opgevat, in die zin dat samenwerking óók geboden is in een zaak als de onderhavige. Verder voorziet het verdrag in kwaliteitsnormen voor vergunninghoudende instellingen, hetgeen betekent dat verdragsstaten elkaar daarop kunnen aanspreken. Verder voorziet het verdrag in een procedure die de zorgvuldige totstandkoming van interlandelijke adopties moet waarborgen. Het verdrag gaat er echter vanuit dat als eenmaal het groene licht is gegeven voor de overkomst van het kind naar het land van opvang, het proces onomkeerbaar is geworden. Het verdrag bevat geen regeling voor de ongedaanmaking van een interlandelijke adoptie ingeval de adoptie niet op een juiste wijze tot stand is gekomen. Gelet op het karakter van het verdrag is dat begrijpelijk.

¹⁵ http://www.hcch.net/index_en.php?act=publications.details&pid=3585&zoek=india

De landen zelf zijn verantwoordelijk voor een goede regeling van én controle op de wijze waarop adopties tot stand komen en dienen goede controle uit te oefenen op de bemiddelende instanties.

Wel geldt de algemene exceptie dat de erkenning van een adoptie mag worden geweigerd indien, gelet op de belangen van het kind, de adoptie kennelijk niet verenigbaar is met de openbare orde in een Verdragsluitende staat (art. 24 HAV) c.q. – voor niet-verdragsadopties - de erkenning van die beslissing kennelijk in strijd met de openbare orde zou zijn (art. 6 lid 2 sub c WCA). Verder wordt verwezen naar hetgeen hiervoor is uiteengezet over de criteria voor erkenning van niet-verdragsadopties van artikel 7 WCA.

6. Zijn er voorbeelden van rechterlijke beslissingen in andere landen?

Ik heb verschillende collega's gevraagd of zij op de hoogte waren van dergelijke andere kwesties, maar alleen een collega uit Malta stuurde mij twee (zij het tegengestelde) uitspraken:

Ronald Apap versus Ruby Ritchie proprio et nomine Court of Appeal 27 October 1995 decided that the child should be returned to the father as blood ties were all important. Apap had never been married to Ritchie but had acknowledged the child on his birth certificate. Ritchie placed the child with prospective adopters without his knowledge. At law he had the right to be heard before the adoption was concluded. The court removed the child from the placement and returned him to the father.

This is diametrically opposed to the judgement in Martin Vella (Constitutional Court 22 April 1991; App.263/89) where the court felt that in the best interest of the child he should remain with the adopters. Vella had a relationship with an unmarried girl (she was under 18 at the time - an added complication) and when the child was placed for adoption decided to acknowledge the child. The court felt there was no real family and that it was in the child's best interests to remain with the adopters. Vella went to Strasbourg but the case was dismissed prima facie as he had been heard according to law (contra Keegan where the law did not provide for such hearing).

Van een collega uit Engeland (Prof. J. Masson) hoorde ik van een casus die gespeeld heeft rond een kind dat uit Bosnië werd geadopteerd en waarvan de papieren niet in orde waren. Daar heeft de rechter op grond van het belang van het kind beslist dat het kind bij de

Britse adoptiefouders mocht blijven, omdat het belang van het kind daarmee het meest gebaat was.

7. Welke rol speelt het VN-Verdrag voor de rechten van het kind (IVRK) een rol bij de oplossing van de onderhavige probleemstelling?

Zoals ik hierboven reeds stelde, zullen – zelfs wanneer de voogdijbeslissing en de daarop gebaseerde adoptiebeschikking voor vernietiging/herroeping vatbaar zouden zijn – zowel de Nederlandse als de Indiase rechter de belangen van het kind, zoals neergelegd in het VN-Verdrag voor de rechten van het kind voorop dienen te stellen, hetgeen er hoogstwaarschijnlijk in zal resulteren, dat de status quo niet gewijzigd zal worden. Wel zal de rechter kunnen bepalen dat de biologische ouders toegang tot c.q. contact met het kind moeten krijgen en in elk geval ook geïnformeerd/geconsulteerd zullen mogen worden over belangrijke ontwikkelingen in het leven van het kind.

Het kind zelf kan dan te zijner tijd besluiten of het zijn biologische ouders een grotere plaats in zijn leven wil toedichten en de rechtsband met hen wil versterken via een eventuele herroeping van de adoptie ex. art. 1:231 BW.

Gebruikte Literatuur:

J.F. de Heer, Tekst & Commentaar Personen- en Familierecht , 2006, p. 1957-2016

E.N. Frohn, Tekst & Commentaar Personen- en Familierecht , 2006, p. 2017-2062

J.H.A.van Loon, International co-operation and protection with regard to intercountry adoption, Martinus Nijhoff Publishers, Dordrecht, 1995.

Proceedings of the Seventeenth Session, 10 tot 29 May 1993, Edited by the Permanent Bureau of the Conference, The Hague 1994

G.E. Schmidt, Sterke en zwakke adopties. Een rechtsvergelijkend onderzoek, Stichting T.M.C. Asser Instituut (ISBN 90 6704 099 1), 's-Gravenhage, 1996

L. Strikwerda, Inleiding tot het Nederlands Internationaal Privaatrecht, Kluwer, 2005

A.P.M.J. Vonken, Adoptie IPR in: Personen- en Familierecht (losbladig), Kluwer.

A.P.M.J. Vonken, Tekst & Commentaar Personen- en Familierecht, 2006, p. 1903 – 1957

Bijlagen

Bijlage 1: Artikel uit het Indiase Magazine Frontline over frauduleuze adoptiepraktijken

Bijlage 2: The Guardian and Wards 1890



Bijlage 1: U

me 22 -

Issue 11, May 21 - Ju

India's National M

from the publishers of

[Home](#) • [Contents](#)



P.V. Ravindranath (extreme right), his son Dinesh Kumar and wife Vatsala Ravindranath, who were running the Malaysian Social Service Society, at the Police Commissionerate in Chennai on May 7. The three were remanded by the Central Crime Branch in connection with the alleged child adoption racket.

ON May 3, 2005, the Central Crime Branch of the Chennai police arrested five people for kidnapping and selling about 350 children to an adoption agency in the city. Several lost children seem to have been given in adoption to families abroad over the last decade. Ironically, the police have found all the paperwork by the adoption agency to be clear. This highlights the need to look into the existing adoption system that allows for child trafficking under the guise of a perfectly legal adoption process.

Frontline investigation and documents available with it reveal that this is not an isolated case. Bending

rules, circumventing norms, and following illegal and unethical ways to "source" children and sell them to foreigners under the guise of adoption is not uncommon among some agencies in Tamil Nadu.

The State has 21 licensed adoption agencies, of which nine are also recognised for inter-country adoption. In 1991, an adoption cell was created in Tamil Nadu and a State-level committee set up to review the activities of the voluntary organisations. Criteria were specified for issuing the licence for in-country adoption. But these norms are observed more in the breach. There are, however, some honourable exceptions.

The July 2, 2004 "Report of the Joint Inspection of Peace (Poor Economy and Children's Educational Society) Home, Coimbatore, Tamil Nadu," by the Central Adoption Resource Agency (CARA) after the agency's inter-country adoption (ICA) licence expired is revealing. It charges that:

"The agency has tampered relinquishment deeds



A 2002 picture of Dr. J. Radhakrishnan, Salem District Collector at the time, receiving a female baby for the cradle centre in Salem.

According to the relinquishment deed, Maheshwari and her sibling were surrendered by their widowed mother. But the inspection team found that Maheshwari's father was alive; she was left there for better education; and the sibling she was paired with was actually not her brother.

"Several registers/records are not properly maintained.

"The registration of the Society is not proper...

"While more than 40 Indian parents have registered for children, the agency has not shown interest to complete home studies of the families."

Despite the severe indictment in the inspection report and a show-cause notice sent to the agency that got no reply, the CARA renewed Peace Society's ICA licence in April 2005.

According to a recent study, "Adoption Agencies and Institutional Practices in Tamil Nadu: A Sociological Study," by Sujata Mody for Malarchi Women's Resource Centre, adoption in Tamil Nadu is a complex maze of sleaze, with unethical and illegal "dealings." Says Sujata: "Even a very superficial investigation into inter-country adoptions from Tamil Nadu opens up a can of worms." According to the study, only NGOs (as elsewhere, except Andhra Pradesh) offer adoption services in Tamil Nadu. "If these `homes' of varying size and background have one thing in common it is the free flouting of norms and adopting various dubious methods to bend rules and `source' babies. Of course, as always, there are exceptions."

Most agencies, according to the study, are run as a "family business" and keen only on lucrative inter-country adoptions (ICA). In this there seems to be cooperation. For instance, agencies without an ICA licence transfer babies to those with one.

Babies missing from government hospitals have been traced to adoption agencies. For instance, in 1999, four babies missing from the Salem General Hospital were found at an agency in Chennai. The police filed a case in the Chengalpattu District Court against the agency's director. CARA immediately revoked the agency's ICA licence and the Tamil Nadu Social Welfare Department suspended its in-country licence. But the agency's in-country and

inter-country adoption licences were revived after the police arrested five persons for stealing the babies from the hospital. The question of how the stolen babies landed with the agency remains unanswered.

The recent arrest by Chennai's Central Crime Branch of P.V. Ravindranath, Director of the Chennai-based Malaysian Social Service Society (MSSS, which had been placing children in adoption between 1991 and 2001), and his family members for their alleged involvement in kidnapping and selling children, has blown the lid off a major racket in child trafficking. A five-member gang was also arrested for kidnapping and selling about 350 children to the MSSS between 1991 and 2001. Even as scores of parents who had lost their children in the last decade are queuing outside various police stations in the State to see if their child figures in the list given by those arrested, the police are investigating the probable links the five-member gang could have with other adoption agencies.

Licensing of agencies is the single most important tool of disciplining and monitoring adoption agencies. The threat of withdrawal of licence is often the only way to ensure compliance. However, there is evidence that the procedures of licensing are flouted and officers are "pressured to issue licence." Says Sujata: "The licences of several agencies have been revoked. But soon enough, they have also been restored. This is an indicator of the weak regulatory and licensing system."

To promote in-country adoption, the number of agencies allowed to do ICAs is generally limited. But there are instances where the Department of Social Welfare in Tamil Nadu has been keen - indeed, in a hurry - to give inter-country licences to agencies. For instance, according to former CARA Chairperson Andal Damodaran, a Coimbatore-based agency, which was operating with an in-country licence for barely one year (the usual time is three years), was issued a CARA licence to do ICAs.

The agency, which was severely indicted by a Government of India inspection team last year (a copy of the report is with *Frontline*) for malpractices and improper records, was recently issued the ICA licence. According to the inspection team, the agency has indulged in "unethical practice" by tying up with a U.S. adoption institution, International Families Incorporated (IFI), to which it has proposed most of the children and from which it has received substantial donations.

Sourcing babies

Investigation reveals that babies are "sourced" from remote towns and villages. According to Sujata Mody, they are surrendered, abandoned, trafficked, stolen, bought, and even kidnapped.

Often, abandoned children are declared "surrendered" by fabricating documents so that they are free to be given for adoption without obtaining a certificate, which may take a little longer, from the Child Welfare Committee. According to a former member of Tamil Nadu VCA, some agencies "never get abandoned babies; they are always surrendered." A former employee of an adoption agency said that even the surrender documents are not always signed in the presence of a notary public as mandated by law; several documents are also signed by the same person. According to Chandra Thanikachalam of the Indian Council of Child Welfare, even if the scrutinising agency doubts the veracity of the surrender documents, it has no powers to initiate a probe.

Many agencies run short-stay homes for destitute and pregnant women, who are encouraged to give away their babies for adoption. According to Sujata Mody's study, a Chennai-based agency has a rehabilitation scheme for unwed pregnant mothers who, till giving birth, are even employed to take care of other babies in the agency. The agency says it conducts re-marriage for widowed/separated and deserted women, and has special facilities for the new-born. In fact, the agency explains that the high

cost of adoption is because often it has to support women through pregnancy.

Many unwed pregnant mothers are directed to short-stay homes by government hospitals after an abortion has failed or is too late. Even agencies that do not have short-stay homes allow unwed mothers to live on their premises, until the babies are born. For instance, according to Sujata Mody, a Chennai-based agency admitted to keeping "pregnant women in difficult circumstances" at its home till they give birth. She says: "Usually, the babies are taken away for adoption and the women encouraged to leave the home."

According to former Tamil Nadu VCA member Vidya Reddy, while babies are generally poorly fed to look weak and sick so that they are rejected by Indian parents, once they get the VCA nod for ICA, they are fed well and cared for very well to be showcased to prospective foreign adopters. She says: "There is always a difference in weight before and after VCA clearance."

According to Sujata Mody, *prima facie*, there may be no reason to suspect the dealings and transactions in babies from unwed mothers in the short-stay homes. But there seems to be a conflict of interest here that offers scope for unethical practices. An agency staff member confirmed that poor women signed the relinquishment paper without realising the import of their act. Instances of mothers coming back to ask for their baby - even within the stipulated two-month period - are common.

The role of the Department of Social Welfare

According to Sujata, the Department of Social Welfare (DSW) "routinely conducts inspections and files inspection reports, sends out show-cause notices, gets a routine follow-up done, and then routinely renews the licence of the agency or, in some instances, even recommends it for inter-country licence." For instance, the inter-country adoption licences of two agencies were revoked by

the Tamil Nadu DSW in 1999-2001, although they continue to hold the permit for in-country adoption. Serious charges of malpractices, including those of child trafficking, had been levelled against them. One of the licensed agencies, which houses orphans in Hosur, has been issued a show-cause notice for irregularities and anomalies by the DSW.

Despite large-scale fraud, the number of adoptions has increased in Tamil Nadu. Of the 1,742 adoptions done between 1991 and 2001, nearly a fourth happened in the last two years. According to Andal Damodaran, the number of children given in in-country adoptions has also increased. Between 2000 and 2004, the number of agencies with in-country licence has doubled, from 10 to 21, and two new agencies were issued inter-country licences.

At a workshop in Chennai, (reported in *The Hindu*, December 27, 2003), adoption agencies complained that there was not enough staff meaningfully to evaluate the foster homes, or follow-up on the child's progress. They agreed that the screening process was inefficient and the documentation improper and that procedures were violated. But they attributed this largely to inadequate funding and staff. They also agreed that some agencies were violating State procedures by changing the antecedents of the child, to please prospective parents. For most agencies, responsibility ends when they hand over the baby to the adoptive parents or, in some cases, "when they receive the money for the baby."

The adoption agencies seem to have no clear policy for charging for the babies they place in adoption although CARA has set certain rates. The adoption agencies in Tamil Nadu charge between Rs.3,000 and Rs.5,000 a month for a child. Aside from this, there is a service charge and a set of fees for home study, scrutiny, lawyers, and registration fee, which may add up to about Rs.8,000. Most agencies are unwilling to reveal the amounts they collect from foreign adoptive parents; they only admit to "charging more". Most institutions have tie-ups with government hospitals for treatment of the infants, but

they conjure up large medical bills that are charged to the adoptive parent.

The DSW, according to reliable sources, has received several complaints by adopting parents. Adoption, insists, Vidya Reddy, should not be the main focus; it should be part of a larger welfare programme. But many agencies seem to run it as the main, even the only, programme.

In fact, agencies justify ICA for healthy babies on the ground that they run up huge medical and maintenance costs for the children. Some rationalise the high amounts recovered from foreign adoptive parents by saying that this "subsidises" Indian adoptions. Further, the agencies receive donations - in money and in kind - towards capital costs such as building and land. For instance, according to the Report given by CARA after it inspected the Coimbatore-based Peace Society on July 2, 2004, the agency has been getting huge donations from the Washington-based International Families Incorporated and in 2003-04, over Rs.27 lakhs from E.A. Rao, an NRI.

According to Sujata Mody's study, from 1998 to 2002, various adoption agencies in Tamil Nadu received from their foreign counterparts grants ranging from Rs.20 lakhs to Rs.2 crore.

Foreign adoptive parents pay their local agencies, which send the sums as "grant-in-aid" to their Indian counterparts. It is difficult to find out how much each parent in the foreign country has paid - but, according to some estimates, it ranges from \$10,000 to \$50,000. There is, however, a clear link between inter-country adoptions and foreign contributions. In fact, many agencies admit they cannot survive without doing inter-country adoptions.

In this context of funding, it is useful to note that none of the adoption agencies in Tamil Nadu now accesses the State government's Shishu Griha Scheme (SGS), which helps in-country adoptions. Under the scheme, agencies are given Rs.6 lakhs

every year to take care of 10 children until they are given in adoption. According to Vidya Reddy, an important reason deterring agencies from accessing the grant could be the need for "greater accountability and governmental interference, which these agencies may not want."

Most agencies, under the guise of protecting privacy and pleading a lack of acceptance of adoption in India, continue to cover up their lack of financial accountability and lack of transparency. Inadequate funds are used as a pretext for remaining understaffed to be understaffed and poorly equipped. The lack of resources is cited as an excuse for deficient service, such as poor and incomplete home studies and shoddy follow-up of adoptive parents.

When contacted, a DSW official who did not wish to be named pointed out that ICA comes under CARA and "we have nothing to do with it."

The Tamil Nadu study raises some important questions: Are babies really surrendered by parents who face economic and social crises? Have enough efforts been made to counsel and support parents to keep the girl babies rather than abandon them? Have all avenues to unite the children with their biological parents been explored? Has serious effort been made to place babies with Indian adoptive families? Are CARA guidelines being followed? What is the real motive of these agencies? And, what if any is the role of the "cradle baby" scheme in this web of unethical and illegal adoption procedures?

Printer friendly [page](#)

Send this article to Friends by [E-Mail](#)

[Subscribe](#) | [Contact Us](#) | [Archives](#) | [Contents](#)
(Letters to the Editor should carry the full postal address)

[[Home](#) | [The Hindu](#) | [Business Line](#) | [Sportstar](#)]

Republication or redissemination of the contents of this
screen are expressly prohibited
without the written consent of Frontline

Bijlage 2: <http://wcd.nic.in/gawaact.htm>
THE GUARDIANS AND WARDS ACT, 1890
[Act No. 8 of Year 1890, dated 21st. March, 1890]

CHAPTER I: PRELIMINARY

1. Title, extent and commencement

(1) This Act may be called the Guardians and Wards Act, 1890.

(2) It extends to whole of India [except the State of Jammu and Kashmir].²[***]

(3) It shall come into force on the first day of July, 1890.

2. [Repealed by the Repealing Act, 1938, s. 2 and Sch.]

3. Saving of jurisdiction of Courts of Wards and Chartered High Courts

This Act shall be read subject to every enactment heretofore or hereafter passed relating to any Court of Wards by ³[any competent Legislature, authority or person in ⁴[any State to which this Act extends]]; and nothing in this Act shall be construed to effect or in any way derogate from , the jurisdiction or authority of any Court of Wards , or to take away any power possessed by ⁵[any High Court ⁶[* * *]].

4. Definitions

In this Act, unless there is something repugnant in the subject or context,-

(1) "minor" means a person who , under the provisions of the Indian Majority Act, 1875 (9 of 1875), is to be deemed not to have attained his majority;

(2) "guardian" means a person having the care of the person of a minor or of his property or of both his person and property;

(3) "ward" means a minor for whose person or property or both there is a guardian;

(4) "District Court" has the meaning assigned to that expression in the Code of Civil Procedure, 1882 (14 of 1882)⁷, and includes a High Court in the exercise of its ordinary original civil jurisdiction;

⁸(5) "the court" means-

(a) the District Court having jurisdiction to entertain an application under this Act for an order appointing or declaring a person to be a guardian; or

(b) where a guardian has been appointed or declared in pursuance of any such application-

(i) the court which, or the court of the officer who, appointed or declared the guardian or is under this Act deemed to have appointed or declared the guardian; or

(ii) in any matter relating to the person of the ward the District Court having jurisdiction in the place where the ward for the time being ordinarily resides; or.

(c) in respect of any proceeding transferred under section 4A, the court of the officer to whom such proceeding has been transferred;]

(6) "Collector" means the chief officer in charge of the revenue administration of a district and includes any officer whom the State Government, by notification in the Official Gazette may, by name or in virtue of his office, appoint to be a Collector in any local area or with respect to any class of persons, for all or any of the purposes of this Act;

9[(7) [* * *]; and

8. "prescribed" means prescribed by rules made by the High Court under this Act.

4A. Power to confer jurisdiction on subordinate judicial officers and to transfer proceedings to such officers

(1) The High Court may, by general or special order, empower any officer exercising original civil jurisdiction subordinate to a district court, or authorise the Judge of any District Court to empower any such officer subordinate to him, to dispose of any proceedings under this Act transferred to such officer under the provisions of this section.

(2) The Judge of a District Court may, by order in writing, transfer at any stage any proceeding under this Act pending in his court for disposal to any officer subordinate to him empowered under subsection (1).

(3) The Judge of a District Court may at any stage transfer to his own court or to any officer subordinate to him empowered under subsection (1) any proceeding under this Act pending in the court of any other such officer.

(4) When any proceedings are transferred under this section in any case in which a guardian has been appointed or declared, the judge of the District Court may, by order in writing, declare that the Court of the Judge or officer to whom they are transferred shall, for all or any of the purposes of this Act, be deemed to be the court which appointed or declared the guardian.

CHAPTER II: APPOINTMENT AND DECLARATION OF GUARDIANS

5. Power of parents to appoint in case of European British subjects [Rep. by the Part B States (Laws) Act, 1951 (3 of 1951), s. 3 and Schedule].

6. Saving of power to appoint in other cases

In the case of a minor, 10[***] nothing in this Act shall be construed to take away or derogate from any power to appoint a guardian of his person or property or both, which is valid by the law to which the minor is subject.

7. Power of the court to make order as to guardianship

(1) Where the court is satisfied that it is for the welfare of a minor that an order should be made-

- (a) appointing a guardian of his person or property, or both, or
 - (b) declaring a person to be such a guardian,
- the court may make an order accordingly.

(2) An order under this section shall imply the removal of any guardian who has not been appointed by will or other instrument or appointed or declared by the court.

(3) Where a guardian has been appointed by will or other instrument or appointed or declared by the court, an order under this section appointing or declaring another person to be guardian in his stead shall not be made until the powers of the guardian appointed or declared as aforesaid have ceased under the provisions of this Act.

8. Persons entitled to apply for order

An order shall not be made under the last foregoing section except on the application of -

- (a) the person desirous of being, or claiming to be, the guardian of the minor; or
- (b) any relative or friend of the minor; or
- (c) the Collector of the district or other local area within which the minor ordinarily resides or in which he has property; or
- (d) the Collector having authority with respect to the class to which the minor belongs.

9. Court having jurisdiction to entertain application

(1) If the application is with respect to the guardianship of the person of the minor, it shall be made to the District Court having jurisdiction in the place where the minor ordinarily resides.

(2) If the application is with respect to the guardianship of the property of the minor, it may be made either to the District Court having jurisdiction in the place where the minor ordinarily resides, or to a District Court having jurisdiction in a place where he has property.

(3) If an application with respect to the guardianship of the property of a minor is made to a District Court other than that having jurisdiction in the place where the minor ordinarily resides, the court may return the application if in its opinion the application would be disposed of more justly or conveniently by any other District Court having jurisdiction.

10. Form of application

(1) If the application is not made by the Collector, it shall be by petition signed and verified in manner prescribed by the Code of Civil Procedure, 1882 (14 of 1882)⁷, for the signing and verification of a plaint, and stating, so far as can be ascertained, -

- (a) the name, sex, religion, date of birth and ordinary residence of the minor;

- (b) where the minor is a female, whether she is married, and if so, the name and age of her husband;
- (c) the nature, situation and approximate value of the property, if any, of the minor;
- (d) the name and residence of the person having the custody or possession of the person or property of the minor;
- (e) what near relations the minor has, and where they reside;
- (f) whether a guardian of the person or property or both, of the minor has been appointed by any person entitled or claiming to be entitled by the law to which the minor is subject to make such an appointment;
- (g) whether an application has at any time been made to the court or to any other court with respect to the guardianship of the person or property or both, of the minor, and if so, when, to what court and with what result;
- (h) whether the application is for the appointment or declaration of a guardian of the person of the minor, or of his property, or of both;
- (i) where the application is to appoint a guardian, the qualifications of the proposed guardian;
- (j) where the application is to declare a person to be a guardian, the grounds on which that person claims;
- (k) the causes which have led to the making of the application; and
- (l) such other particulars, if any, as may be prescribed or as the nature of the application renders it necessary to state.

(2) If the application is made by the Collector, it shall be by letter addressed to the court and forwarded by post or in such other manner as may be found convenient, and shall state as far as possible the particulars mentioned in sub-section (1).

(3) The application must be accompanied by a declaration of the willingness of the proposed guardian to act, and the declaration must be signed by him and attested by at least two witnesses.

11. Procedure on admission of application

(1) If the Court is satisfied that there is ground for proceeding on the application, it shall fix a day for the hearing thereof, and cause notice of the application and of the date fixed for the hearing-

(a) to be served in the manner directed in the Code of Civil Procedure, 1882 (14 of 1882) on-

- (i) the parents of the minor if they are residing in 11 [any State to which this Act extends;]
- (ii) the person, if any, named in the petition or letter as having the custody or possession of the person or property of the minor;
- (iii) the person proposed in the application or letter to be appointed or declared guardian, unless that person is himself the applicant; and
- (iv) any other person to whom, in the opinion of the court special notice of the applicant should be given; and

(b) to be posted on some conspicuous part of the court-house and of the residence of the minor, and otherwise published in such manner as the court, subject to any rules made by the High Court under this Act, thinks fit.

(2) The State Government may, by general or special order, require that when any part of the property described in a petition under section 10, sub-section (1), is land of which a Court of Wards could assume the superintendence, the court shall also cause a notice as aforesaid to be served on the Collector in whose district the minor ordinarily resides and on every Collector in whose district any portion of the land is situate, and the Collector may cause the notice to be published in any manner he deems fit.

(3) No charge shall be made by the court or the Collector for the service or publication of any notice served or published under sub-section (2).

12. Power to make interlocutory order for production of minor and interim protection of person and property

(1) The court may direct that the person, if any, having the custody of the minor, shall produce him or cause him to be produced at such place and time and before such person as it appoints, and may make such order for the temporary custody and protection of the person or property of the minor as it thinks proper.

(2) If the minor is a female who ought not to be compelled to appear in public, the direction under sub-section (1) for her production shall require her to be produced in accordance with the customs and manners of the country.

(3) Nothing in this sections shall authorise-

(a) the court to place a female minor in the temporary custody of a person claiming to be her guardian on the ground of his being her husband, unless she is already in his custody with the consent of her parents, if any, or

(b) any person to whom the temporary custody and protection of the property of a minor is entrusted to dispossess otherwise than by due course of law any person in possession of any of the property.

13. Hearing of evidence before making of order

On the day fixed for the hearing of the application or as soon afterwards as may be, the court shall hear such evidence as may be adduced in support of or in opposition to, the application.

14. Simultaneous proceedings in different courts

(1) If proceedings for the appointment or declaration of a guardian of a minor are taken in more courts than one, each of those courts shall, on being apprised of the proceedings in the other court or courts, stay the proceedings before itself.

(2) If the courts are both or all subordinate to the same High Court, they shall report the case to the High Court, and the High Court shall determine in which of the Courts the proceedings with respect to the appointment or declaration of a guardian of the minor shall be had.

12[(3) In any other case in which proceedings are stayed under subsection (1), the court shall report the case to, and be guided by such orders as they may receive from their respective State Governments.]

15. Appointment or declaration of several guardians

(1) If the law to which the minor is subject admits of his having two or more joint guardians of his person or property or both, the court may, if it thinks fit, appoint or declare them.

13[* * *]

(4) Separate guardians may be appointed or declared of the person and of the property of a minor.

(5) If a minor has several properties, the court may, if it thinks fit, appoint or declare a separate guardian for any one or more of the properties.

16. Appointment or declaration of guardian for property beyond jurisdiction of the court.

If the court appoints or declares a guardian for any property situate beyond the local limits of its jurisdiction, the Court having jurisdiction in the place where the property is situate shall, on production of a certified copy of the order appointing or declaring the guardian accept him as duly appointed or declared and give effect to the order.

17. Matters to be considered by the court in appointing guardian

(1) In appointing or declaring the guardian of a minor, the court shall, subject to the provisions of this section, be guided by what, consistently with the law to which the minor is subject, appears in the circumstances to be for the welfare of the minor.

(2) In considering what will be for the welfare of the minor, the court shall have regard to the age, sex and religion of the minor, the character and capacity of the proposed guardian and his nearness of kin to the minor, the wishes, if any, of a deceased parent, and any existing or previous relations of the proposed guardian with the minor or his property.

(3) If minor is old enough to form an intelligent preference, the court may consider that preference.

14[* * *]

(5) The court shall not appoint or declare any person to be a guardian against his will.

Comment: We are, however, satisfied having regard to the circumstances of the case and the past history that the custody of the child should be immediately given to the mother as the child is less than 5 years old. The mother will, therefore, have the custody of the

child. It will, however, be open to the father, that is, respondent No. 1 to apply for the custody of the child in appropriate guardianship proceedings. The respondent No. 1, however, will be entitled to visit the residence of the petitioner @page-SC1157 and be with the child during week ends (on Saturdays and Sundays)., Smt. Manju Tiwari v. Dr. Rajendra Tiwari, AIR 1990

SUPREME COURT 1156

18. Appointment or declaration of Collector in virtue of office

Where a Collector is appointed or declared by the court in virtue of his office to be guardian of the person or property or both, of a manor, the order appointing or declaring him shall be deemed to authorise and require the person for the time being holding the office to act as guardian of the minor with respect to his person or property or both, as the case may be.

19. Guardian not to be appointed by the court in certain cases

Nothing in this Chapter shall authorise the court to appoint or declare a guardian of the property of a minor whose property is under the superintendence of a Court of Wards or to appoint or declare a guardian of the person-

- (a) of a minor who is married female and whose husband is not, in the opinion of court, unfit to be guardian of her person; or
- (b) 15[* * *] of a minor whose father is living and is not in the opinion of the court, unfit to be guardian of the person of the minor; or
- (c) of a minor whose property is under the superintendence of a Court of Wards competent to appoint a guardian of the person of the minor.

CHAPTER III: DUTIES, RIGHTS AND LIABILITIES OF GUARDIANS GENERAL

20. Fiduciary relation of guardian to ward

(1) A guardian stands in a fiduciary relation to his ward, and, save as provided by the will or other instrument, if any, by which he was appointed, or by this Act, he must not make any profit out of his office.

(2) The fiduciary relation of a guardian to his ward extends to and affects purchases by the guardian of the property of the ward, and by the ward of the property of the guardian, immediately or soon after the ward has ceased to be a minor and generally all transactions between them while the influence of the guardian still lasts or is recent.

21. Capacity of minors to act as guardians

A minor is incompetent to act as guardian of any minor except his own wife or child or where he is the managing member of an undivided Hindu family, the wife or child of another minor member of that family.

22. Remuneration of guardian

(1) A guardian appointed or declared by the court shall be entitled to such allowances, if any, as the court thinks fit for his care and pains in the execution of his duties.

(2) When an officer of the government, as such officer, is so appointed or declared to be guardian, such fees shall be paid to the government out of the property of the ward as the State Government, by general or special order, directs.

23. Control of Collector as guardian

A Collector appointed or declared by the court to be guardian of the person or property or both, of a minor shall, in all matters connected with the guardianship of his ward, be subject to the control of the State Government or of such authority as that Government, by notification in the Official Gazette, appoints in this behalf.

GUARDIAN OF THE PERSON

24. Duties of guardian of the person

A guardian of the person of a ward is charged with the custody of the ward and must look to his support, health and education, and such other matters as the law to which the ward is subject requires.

25. Title of guardian to custody of ward

(1) If a ward leaves or is removed from the custody of a guardian of his person, the court, if it is of opinion that it will be for the welfare of the ward to return to the custody of the guardian, may make an order for his return and for the purpose of enforcing the order may cause the ward to be arrested and to be delivered into the custody of the guardian.

(2) For the purpose of arresting the ward, the court may exercise the power conferred on a Magistrate of the first class by section 100 of the Code of Criminal Procedure, 1882 (10 of 1882)16.

(3) The residence of a ward against the will of his guardian with a person who is not his guardian does not of itself terminate the guardianship.

26. Removal of ward from jurisdiction

(1) A guardian of the person appointed or declared by the court, unless he is the Collector or is a guardian appointed by will or other instrument, shall not, without the leave of the court by which he was appointed or declared, remove the ward from the limits of its jurisdiction except for such purposes as may be prescribed.

(2) The leave granted by the court under sub-section (1) may be special or general and may be defined by the order granting it.

GUARDIAN OF PROPERTY

27. Duties of guardian of property

A guardian of the property of a ward is bound to deal therewith as carefully as a man of ordinary prudence would deal with it, if it were his own and subject to the provisions of this Chapter, he may do all acts

which are reasonable and proper for the realisation, protection or benefit of the property.

28. Powers of testamentary guardian

Where a guardian has been appointed by will or other instrument, his power to mortgage or charge, or transfer by sale, gift, exchange or otherwise, immovable property belonging to his ward is subject to any restriction which may be imposed by the instrument, unless he has under this Act been declared guardian and the court which made the declaration permits him by an order in writing, notwithstanding the restriction, to dispose of any immovable property specified in the order in a manner permitted by the order.

29. Limitation of powers of guardian of property appointed or declared by the court

Where a person other than a Collector, or than a guardian appointed by will or other instrument, has been appointed or declared by the court to be guardian of the property of a ward, he shall not without the previous permission of the court, -

- (a) mortgage or charge, or transfer by sale, gift, exchange or otherwise, any part of the immovable property of his ward, or
- (b) lease any part of that property for a term exceeding five years or for any term extending more than one year beyond the date on which the ward will cease to be a minor.

30. Voidability of transfers made in contravention of section 28 or section 29

A disposal of immovable property by a guardian in contravention of either of the two last foregoing sections is voidable at the instance of any other person affected thereby.

31. Practice with respect to permitting transfers under section 29

(1) Permission to the guardian to do any of the acts mentioned in section 29 shall not be granted by the court except in case of necessity or for an evident advantage to the ward.

(2) The order granting the permission shall recite the necessity or advantage, as the case may be, describe the property with respect to which that act permitted is to be done, and specify such conditions, if any, as the court may see fit to attach to the permission; and it shall be recorded, dated and signed by the Judge of the court with his own hand, or, when from any cause he is prevented from recording the order with his own hand, shall be taken down in writing from his dictation and be dated and signed by him.

(3) The court may in its discretion attach to the permission the following among other conditions, namely,-

- (a) that a sale shall not be completed without the sanction of the court;
- (b) that a sale shall be made to the highest bidder by public auction before the court or some person specially appointed by the court for

that purpose, at a time and place to be specified by the court, after such proclamation of the intended sale as the court subject to any rules made under this Act by the High Court, directs;

(c) that a lease shall not be made in consideration of a premium or shall be made for such term of years and subject to such rents and covenants as the court directs;

(d) that the whole or any part of the proceeds of that act permitted shall be paid into the court by the guardian, to be disbursed therefrom or to be invested by the court on prescribed securities or to be otherwise disposed of as the court directs.

(4) Before granting permission to a guardian to do an act mentioned in section 29, the court may cause notice of the application for the permission to be given to any relative or friend of the ward who should, in its opinion, receive notice thereof, and shall hear and record the statement of any person who appears in opposition to the application.

32. Variation of powers of guardian of property appointed or declared by the court

Where a guardian of the property of a ward has been appointed or declared by the court and such guardian is not the Collector, the court may, from time to time, by order, define, restrict or extend his powers with respect to the property of the ward in such manner and to such extent as it may consider to be for the advantage of the ward and consistent with the law to which the ward is subject.

33. Right of guardian so appointed or declared to apply to the court for opinion in management of property of ward.

(1) A guardian appointed or declared by the court may apply by petition to the court which appointed or declared him for its opinion, advice or direction on any present question respecting the management or administration of the property of his ward.

(2) If the court considers the question to be proper for summary disposal, it shall cause a copy of the petition to be served on, and the hearing thereof may be attended by, such of the persons, interested in the application as the court thinks fit.

(3) The guardian stating in good faith the facts in the petition and acting upon the opinion, advice or direction given by the court shall be deemed, so far as regards his own responsibility, to have performed his duty as guardian in the subject-matter of the application.

34. Obligations on guardian of property appointed or declared by the court

Where a guardian of the property of a ward has been appointed or declared by the Court and such guardian is not the Collector, he shall-

(a) if so required by the court, give a bond, as nearly as may be in the prescribed form, to the Judge of the court to ensure for the benefit of the Judge for the time being, with or without sureties, as may be

- prescribed engaging duly to account for what he may receive in respect of the property of the ward;
- (b) if so required by the court , deliver to the court, within six months from the date of his appointment or declaration by the court, or within such other time as the court directs, a statement of the immovable property belonging to the ward, of the money and other movable property which he has received on behalf of the ward up to the date of delivering the statement, and of the debts due on that date to or from the ward;
- (c) if so required by the court, exhibit his accounts in the court at such times and in such form as the court from time to time directs;
- (d) if so required by the court, pay into the court at such time as the court directs the balance due from him on those accounts, or so much thereof as the court directs; and
- (e) apply for the maintenance, education and advancement of the ward and of such persons as are dependent on him, and for the celebration of ceremonies to which the ward or any of those persons may be a party, such portion of the income, of the property of the ward as the court from time to time directs, and, if the court so directs, the whole or any part of that property.

17[34A. Power to award remuneration for auditing accounts

When accounts are exhibited by a guardian of the property of a ward in pursuance of a requisition made under clause (c) of section 34 or otherwise, the court may appoint a person to audit the accounts, and may direct that remuneration for the work be paid out of the income of the property.]

35. Suit against guardian where administration - bond was taken

Where a guardian appointed or declared by the court has given a bond duly to account for what he may receive in respect of the property of his ward, the court may on application made by petition and on being satisfied that the engagement of the bond has not been kept, and upon such terms as to security, or providing that any money received be paid into the court, or otherwise as the court thinks fit, assign the bond to some proper person, who shall thereupon be entitled to sue on the bond in his own name as if the bond had been originally given to him instead of to the Judge of the Court, and shall be entitled to recover thereon, as trustee for the ward, in respect of any breach thereof.

36. Suit against guardian where administration-bond was not taken

(1) Where a guardian appointed or declared by the court has not given a bond as aforesaid, any person , with the leave of the court, may, as next friend, at anytime during the continuance of the minority of the ward, and upon such terms as aforesaid, institute a suit against the guardian, or, in case of his death, against his representative, for an account of what the guardian has received in respect of the property of

the ward, and may recover in the suit, as trustee for the ward, such amount as may be found to be payable by the guardian or his representative, as the case may be.

(2) The provisions of sub-section (1) shall, so far as they relate to a suit against a guardian, be subject to the provisions of section 440 of the Code of Civil Procedure as amended by this Act, 1882 (14 of 1882)18.

37. General liability of guardian as trustee

Nothing in either of the two last foregoing sections shall be construed to deprive a ward or his representative of any remedy against his guardian, or the representative of the guardian, which, not being expressly provided in either of those sections, any other beneficiary or his representative would have against his trustee or the representative of the trustee.

TERMINATION OF GUARDIANSHIP

38. Right of survivorship among joint guardians

On the death of one of two or more joint guardians, the guardianship continues to the survivor or survivors until a further appointment is made by the court.

39. Removal of guardian

The court may, on the application of any person interested, or of its own motion, remove a guardian appointed or declared by the court, or a guardian appointed by will or other instrument, for any of the following causes, namely,-

- (a) for abuse of his trust.
 - (b) for continued failure to perform the duties of his trust;
 - (c) for incapacity to perform the duties of his trust;
 - (d) for ill-treatment, or neglect to take proper care, of his ward;
 - (e) for contumacious disregard of any provision of this Act or of any order of the court;
 - (f) for conviction of an offence implying, in the opinion of the court, a defect of character which unfits him to be guardian of his ward;
 - (g) for having an interest adverse to the faithful performance of his duties;
 - (h) for ceasing to reside within the local limits of the jurisdiction of the court;
 - (i) in the case of a guardian of the property, of bankruptcy or insolvency;
 - (j) by reason of the guardianship of the guardian ceasing, or being liable to cease, under the law to which the minor is subject:
- PROVIDED that a guardian appointed by will or other instrument, whether he has been declared under this Act or not, shall not be removed-

(a) for the cause mentioned in clause (g) unless the adverse interest accrued after the death of the person who appointed him, or it is shown that the person made and maintained the appointment in ignorance of the existence of the adverse interest, or

(b) for the cause mentioned in clause (h) unless such guardian has taken up such a residence as, in the opinion of the court, renders it impracticable for him to discharge the functions of guardian.

40. Discharge of guardian

(1) If a guardian appointed or declared by the court desires to resign his office, he may apply to the court to be discharged.

(2) If the court finds that there is sufficient reason for the application, it shall discharge him, and if the guardian making the application is the Collector and the State Government approves of his applying to be discharged, the court shall in any case discharge him.

41. Cessation of authority of guardian

(1) The powers of a guardian of the person cease-

(a) by his death, removal or discharge;

(b) by the Court of Wards assuming superintendence of the person of the ward;

(c) by the ward ceasing to be a minor;

(d) in the case of a female ward, by her marriage to a husband who is not unfit to be guardian of her person or, if the guardian was appointed or declared by the court, by her marriage to a husband who is not, in the opinion of the court, so unfit; or

(e) in the case of a ward whose father was unfit to be guardian of the person of the ward, by the father ceasing to be so or, if the father was deemed by the court to be so unfit, by his ceasing to be so in the opinion of the court.

(2) The powers of a guardian of the property cease-

(a) by his death, removal or discharge;

(b) by the Court of Wards assuming superintendence of the property of the ward; or

(c) by the ward ceasing to be a minor.

(3) When for any cause the powers of a guardian cease, the court may require him or, if he is dead, his representative to deliver as it directs any property in his possession or control belonging to the ward or any accounts in his possession or control relating to any past or present property of the ward.

(4) When he has delivered the property or accounts as required by the court, the court may declare him to be discharged from his liabilities save as regards any fraud which may subsequently be discovered.

42. Appointment of successor to guardian dead, discharged or removed

When a guardian appointed or declared by the court is discharged, or, under the law to which the ward is subject, ceases to be entitled to act, or when any such guardian or a guardian appointed by will or other instrument is removed or dies, the court, of its own motion or on application under Chapter II, may, if the ward is still a minor, appoint or declare another guardian of his person or property, or both, as the case may be.

CHAPTER IV: SUPPLEMENTAL PROVISIONS

43. Orders for regulating conduct or proceedings of guardian, and enforcement of those orders

(1) The court may, on the application of any person interested or of its own motion, make an order regulating the conduct or proceedings of any guardian appointed or declared by the court.-

(2) Where there are more guardians than one of a ward and they are unable to agree upon a question affecting his welfare, any of them may apply to the court for its direction, and the court may make such order respecting the matter in difference as it thinks fit.

(3) Except where it appears that the object of making an order under sub-section (1) or sub-section (2) would be defeated by the delay, the court shall, before making the order, direct notice of the application therefor or of the intention of the court to make it, as the case may be, to be given in a case under sub-section (1), to the guardian or, in a case under sub-section (2), to the guardian who has not made the application.

(4) In case of disobedience to an order made under sub-section (1) or sub-section (2), the order maybe enforced in the same manner as an injunction granted under section 492 or section 493 of the Code of Civil Procedure, 1882 (14 of 1882)19, in a case under sub-section (1), as if the ward were the plaintiff and the guardian were the defendant or, in a case under sub-section (2), as if , the guardian who made the application were the plaintiff and the other guardian were the defendant.

(5) Except in a case under sub-section (2), nothing in this section shall apply to a Collector who is, as such, a guardian.

44. Penalty for removal of ward from jurisdiction

If, for the purpose or with the effect of preventing the court from exercising its authority with respect to a ward, a guardian appointed or declared by the court removes the ward from the limits of the jurisdiction of the court in contravention of the provisions of section 26, he shall be liable, by order of the court, to fine not exceeding one thousand rupees, or to imprisonment in the civil jail for a term which may extend to six months.

45. Penalty for contumacy

(1) In the following cases, namely,-

(a) If a person having the custody of a minor fails to produce him or cause him to be produced in compliance with a direction under section 12, sub-section (1), or to do his utmost to compel the minor to return to the custody of his guardian in obedience to an order under section 25, sub-section (1); or

(b) if a guardian appointed or declared by the court fails to deliver to the court, within the time allowed by or under clause (b) of section 34, a statement required under that clause, or to exhibit accounts in compliance with a requisition under clause (c) of that section, or to pay into the court the balance due from him on those accounts in compliance with a requisition under clause (d) of that section;

(c) if a person who has ceased to be a guardian, or the representative of such a person, fails to deliver any property or accounts in compliance with the requisition under section 41, sub-section (3), the person, guardian or representative, as the case may be, shall be liable, by order of the court, to fine not exceeding one hundred rupees, and in case of recusancy to further fine not exceeding ten rupees for each day after the first during which the default continues, and not exceeding five hundred rupees in the aggregate, and to detention in the civil jail until he undertakes to produce the minor or cause him to be produced, or to compel his return, or to deliver the statement, or to exhibit the accounts or to pay the balance, or to deliver the property or accounts, as the case may be.

(2) If a person who has been released from detention on giving an undertaking under sub-section (1) fails to carry out the undertaking within the time allowed by the Court, the court may cause him to be arrested and recommitted to the civil jail.

46. Reports by Collectors and subordinate Courts

(1) The court may call upon the Collector, or upon any court subordinate to the court, for a report on any matter arising in any proceeding under this Act, and treat the report as evidence.

(2) For the purpose of preparing the report the Collector or the Judge of the subordinate court, as the case may be, shall make such inquiry as he deems necessary, and may for the purposes of the inquiry exercise any power of compelling the attendance of a witness to give evidence or produce a document which is conferred on a court by the Code of Civil Procedure, 1882 (14 of 1882)7.

47. Orders appealable

An appeal shall lie to the High Court from an order made by a 20[* * *] court-

(a) under section 7, appointing or declaring or refusing to appoint or declare a guardian; or

- (b) under section 9, sub-section (3), returning an application; or
- (c) under section 25, making or refusing to make an order for the return of a ward to the custody of his guardian; or
- (d) under section 26, refusing leave for the removal of a ward from the limits of the jurisdiction of the court, or imposing conditions with respect thereto; or
- (e) under section 28 or section 29, refusing permission to a guardian to do an act referred to in the section; or
- (f) under section 32, defining, restricting or extending the powers of a guardian; or
- (g) under section 39, removing a guardian; or
- (h) under section 40, refusing to discharge a guardian; or
- (i) under section 43, regulating the conduct or proceedings of a guardian or settling a matter in difference between joint guardians or enforcing the order ; or
- (j) under section 44 or section 45, imposing a penalty.

48. Finality of other orders

Save as provided by the last foregoing section and by section 622 of the Code of Civil Procedure 1882 (14 of 1882)²¹, an order made under this Act shall be final, and shall not be liable to be contested by suit or otherwise.

49. Costs

The costs of any proceeding under this Act, including the costs of maintaining a guardian or other person in the civil jail, shall, subject to any rules made by the High Court under this Act, be in the discretion of the court in which the proceeding is, had.

50. Power of High Court to make rules

(1) In addition to any other power to make rules conferred expressly or impliedly by this Act, the High Court may from time to time make rules consistent with this Act-

- (a) as to the matters respecting which, and the time at which, reports should be called for from Collectors and subordinate courts;
- (b) as to the allowances to be granted to, and the security to be required from, guardians, and the cases in which such allowances should be granted;
- (c) as to the procedure to be followed with respect to applications of guardians for permission to do acts referred to in sections 28 and 29;
- (d) as to the circumstances in which such requisitions as are mentioned in clauses (a), (b), (c) and (d) of section 34 should be made;
- (e) as to the preservation of statements and accounts delivered and exhibited by guardians;
- (f) as to the inspection of those statements and accounts by persons interested;

17[(ff) as to the audit of accounts under section 34A, the class of persons who should be appointed to audit accounts, and the scales of remuneration to be granted to them;]

(g) as to the custody of money, and securities for money, belonging to wards;

(h) as to the securities on which money belonging to wards may be invested;

(i) as to the education of wards for whom guardians, not being Collectors, have been appointed or declared by the court; and

(j) generally, for the guidance of the courts in carrying out the purposes of this Act.

(2) Rules under clauses (a) and (i) of sub-section (1) shall not have effect until they have been approved by the 22[State Government], nor shall any rule under this section have effect until it has been published in the Official Gazette.

51. Applicability of Act to guardians already appointed by Court.

A guardian appointed by, or holding a certificate of administration from a civil court under any enactment repealed by this Act shall, save as may be prescribed, be subject to the provisions of this Act, and of the rules, made under it, as if he had been appointed or declared by the court under Chapter II.

52. Amendment of Indian Majority Act

[Repealed by the Repealing Act, 1938 (1 of 1938), s. 2 and Sch.].

53. Amendment of Chapter XXXI of the Code of Civil Procedure

[Repealed by the Code of Civil Procedure, 1908 (5 of 1908), s. 156 and Sch. V]

THE SCHEDULE

Enactments repealed -[Rep. by the Repealing Act, 1938 (1 of 1938), s. 2 and Sch.]

Foot Notes

1. Substituted for words "except Part B States" by Act No. 3 of 1951, and Schedule.

2. The word "and" omitted by Act No. 40 of 1949 and Schedule II.

3. Substituted for words "the Governor-General in Council or by a Governor or Lieutenant-Governor in Council" by AO, 1937.

4. Substituted for words "Part A States and Part C States", by Act No. 3 of 1951, section 3 and Schedule.

5. Substituted by the AO, 1937, for words "any High Court established under the Statute 24 and 25 Victoria, Chapter 104 (an Act for establishing High Courts of judicature in India)".

6. The words "established in Part A States and Part C States", omitted by Act No. 3 of 1951, section 3 and Schedule.

7. Refer to the Code of Civil Procedure, 1908 (5 of 1908).

8. Substituted by Act No. 4 of 1926, for the original clause (5).
9. Clause (7) omitted by Act No. 3 of 1951 and Schedule.
10. The words "who is not a European British subject", omitted by Act No. 3 of 1951, section 3 and Sch.
11. Substituted for the words and figures "a Part A State or a Part C State" by Act No. 3 of 1951, section 3 and Sch..
12. Substituted by the AO, 1937 for the original sub-section (3).
13. Sub-sections (2) and (3) omitted by Act No. 3 of 1951.
14. Sub-section (4) omitted by Act No. 3 of 1951.
15. The words "subject to the provisions of this Act with respect to European British subjects" omitted by Act No. 3 of 1951.
16. Refer to section 97 of the Code of Criminal Procedure, 1973 (2 of 1974).
17. Inserted by Act No. 17 of 1929.
18. Refer to Order XXXII, rules 1 and 4(2), in Schedule I to the Code of Civil Procedure, 1908 (5 of 1908).
19. Refer to Order XXXIX Rules 1 and 2 in Schedule I to the Code of Civil Procedure, 1908 (5 of 1908).
20. The word "district" repealed by Act No. 4 of 1962.
21. Refer to section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (5 of 1908).
22. Substituted by A.L.O.1950, for the words "Provincial Government".

Bijlage 3:

[http://punjabrevenue.nic.in/hadoptact\(1\).htm#Requisitesofavalid](http://punjabrevenue.nic.in/hadoptact(1).htm#Requisitesofavalid)

Hindu Adoptions And Maintenance Act, 1956
[78 of 1956, dt. 21-12-1956] [1]

An Act to amend and codify the law relating to adoptions and maintenance among Hindus
Be it enacted by Parliament in the Seventh Year of the Republic of India as follows: -

Chapter 1
Preliminary

- 1 Short title and extent
- 2 Application of Act
- 3 Definitions
- 4 Overriding effect of Act

Chapter II
Adoption

- 5 Adoptions to be regulated by this Chapter
- 6 Requisites of a valid adoption
- 7 Capacity of a male Hindu to take in adoption
- 8 Capacity of a female Hindu to take in adoption
- 9 Persons capable of giving in adoption
- 10 Persons who may be adopted
- 11 Other conditions for a valid adoption
- 12 Effects of adoption
- 13 Right of adoptive parents to dispose of their properties
- 14 Determination of adoptive mother in certain cases

- 15 Valid adoption not to be cancelled
- 16 Presumption as to registered documents relating to adoption
- 17 Prohibition of certain payments
- Chapter III
Maintenance
- 18 Maintenance of wife
- 19 Maintenance of widowed daughter-in-law
- 20 Maintenance of children and aged parents
- 21 Dependants defined
- 22 Maintenance of dependants
- 23 Amount of maintenance
- 24 Claimant to maintenance should be a Hindu
- 25 Amount of maintenance may be altered on change of circumstances
- 26 Debts to have priority
- 27 Maintenance when to be a charge
- 28 Effect of transfer of property on right to maintenance

Hindu Adoptions And Maintenance Act, 1956

CHAPTER 1
PRELIMINARY

1 Short title and extent

(1) This Act may be called the Hindu Adoptions and Maintenance Act, 1956

(2) (2) It extends to the whole of India except the State of Jammu and Kashmir.

2 Application of Act

(1) This Act applies-

(a) to any person, who is a Hindu by religion in any of its forms or developments, including a Virashaiva, a Lingayat or a follower of the Brahmo, Prarthana or Arya Samaj,

(b) to any person who is a Buddhist, Jaina or Sikh by religion and

(c) to any other person who is not a Muslim, Christian, Parsi or Jew by religion, unless it is proved that any such person would not have been governed by the Hindu law or by any custom or usage as part of the law in respect any of the matters dealt with herein if this Act had not been passed.

Explanation : The following persons are Hindus, Buddhists, Jainas or Sikhs by religion, as the case may be:-

(a) any child, legitimate or illegitimate, both of whose parents are Hindus, Buddhists, Jainas or Sikhs by religion;

(b) any child, legitimate or illegitimate, one of whose parents is a Hindu, Buddhist, Jaina, and Sikh by religion and who is brought up as a member of the tribe, community, group or family to which such parent belongs or belonged; [2][**]

[3][(bb) any child, legitimate or illegitimate who has been abandoned both by his father and mother or whose parentage is known and who in either case is brought up as a Hindu, Buddhist, Jaina or Sikh; and]

(c) (c) any person who is convert or reconvert to the Hindu, Buddhist, Jaina or Sikh religion.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), nothing contained in this Act shall apply to the members of any Scheduled Tribe within the meaning of clause (25) of article 366 of the Constitution unless the Central Government, by notification in the Official Gazette, otherwise directs.

(3) The expression "Hindu" in any portion of this Act shall be construed as if it included a person who, though not a Hindu by religion, is, nevertheless, a person whom this Act applies by virtue of the provisions contained in this section.

3 Definitions

In this Act, unless the context otherwise requires :-

(a) the expressions "custom" and "usage" signify any rule which, having been continuously and uniformly observed for a long time, has obtained the force of law among Hindus in any local area, tribe, community, group or family.

PROVIDED the rule is certain and not unreasonable or opposed to public policy :

PROVIDED FURTHER that, in the case of a rule applicable only to a family, it has not been discontinued by the family ;

(b) "Maintenance" includes-

(i) in all cases, provision for food, clothing, residence, education and medical attendance and treatment;

(ii) in the case of an unmarried daughter, also the reasonable expenses of and incidents to her marriage ;

(c) "Minor" means a person who has not completed his or her age of eighteen years.

COMMENTS

Where the custom is such as permitting the second marriage during the lifetime of the spouse cannot be given the force of law keeping in mind the statutory provision against bigamy *Raghuvira Kumar v Shankmukha Vadivu* 1970 (2) MLJ 193

As per the custom prevailing in Himachal Pradesh, daughter is conferred a right where for she can make a representation in non-ancestral property including the property of a collateral- *Ram Rakha v. Ram Rakshi* 1983 HP 18

A custom is a particular rule which has existed either actually or presumptively from time immemorial, and has obtained the force of law in particular locality, although contrary to or not consistent with the general common law of the realm. A custom to be held valid must have four essential attributes. First it must be immemorial; secondly, it must be reasonable; thirdly, it must have continued without interruption since its immemorial origin; and fourthly it must be certain in respect of its nature generally as well as in respect of the locality where it is alleged to obtain and the person whom it is alleged to affect.- *Halsbury's law of England* 4th ed. vol. 12 para 401.

4 Overriding effect of Act

Save as otherwise expressly provided in this Act.-

(a) any text, rule of interpretation of Hindu law or any custom or usage as part of that law in force immediately before the commencement of this Act shall cease to have effect with respect to any matter for which provision is made in this Act;

(b) any other law in force immediately before the commencement of this Act shall cease to apply to Hindus insofar as it is inconsistent with any of the provisions contained in this Act.

COMMENTS

Where the adoption takes place following the custom, then the custom must be such as not in contradiction of statutory provisions laid down as regards adoption. That adoption which is against the provision of the Act is invalid.- Kartar Singh v. Surjan Singh 1975 (1) SCR 742

CHAPTER II ADOPTIONS

5 Adoptions to be regulated by this chapter

(1) No adoption shall be made after the commencement of this Act by or to a Hindu except in accordance with the provisions contained in this Chapter, and any adoption made in contravention of the said provision shall be void.

(2) An adoption which is void shall neither create any rights in the adoptive family in favour of any person which he or she could not have acquired except by reason of the adoption, nor destroy the right of any person in the family of his or her birth.

COMMENTS

Adoption that takes place after the death of the husband contrary to the will of deceased husband and after the Act came into force it was held that, legality of the adoption is to be considered in accordance with the provision of Act, and the adoption cannot be held invalid just for the fact that it was against the directions as mentioned in the will of deceased husband.- Kavuluru V. Kuntamukkala 1971 (1) An. WR 134

6 Requisites of a valid adoption

No adoption shall be valid unless-

- (i) the person adopting has the capacity, and also the right, to take in adoption;
- (ii) the person giving in adoption has the capacity to do so;
- (iii) (iii) the person adopted is capable of being taken in adoption; and
- (iv) (iv) the adoption is made in compliance with the other conditions mentioned in this Chapter.

COMMENTS

Where any of the requirements as laid down under s.6 are not strictly observed, that non-observance of the requisite or requisites is enough

to convert the adoption as invalid one.-Dhanraj v. Suraj Bai 1972 Raj LW 612

Doctrine of factum valet does not have its application in case the adoption is against what is said by the provisions of the Hindu Adoption and Maintenance Act, 1956-Lalla Ram v. Gohri Ram 1972 All WR (HC) 612

7 Capacity of a male Hindu to take in adoption

Any male Hindu who is sound mind and is not a minor has the capacity to take a son or a daughter in adoption:

PROVIDED that, if he has a wife living, he shall not adopt except with the consent of his wife unless the wife has completely and finally renounced the world or has ceased to be a Hindu or has been declared by a court of competent jurisdiction to be of unsound mind.

Explanation: If a person has more than one wife living at the time of adoption, the consent of all the wives is necessary unless the consent of any one of the them is unnecessary for any of the reasons specified in the preceding proviso.

COMMENTS

The person taking in adoption must not suffer from idiocy or insanity; he must have the capacity enough to understand the nature of the Act and what would be the legal effects of adoption . Simultaneously it is not the requirement the person concerned must be possessed with a very high degree of intelligence. There is a very strong presumption favouring soundness of mind.-Babubarelal v. Gulzari Devi 1979 All LJ 1333

Deaf and dumb but possessed with the capacity to express through signs and gestures, though not clearly, is to be taken as a person of sound mind.-Ambrish Kumar v. Hatu Prasad 1981 HLR 781

Proviso places a restriction as concerned to right to take in adoption that makes the consent of the wife a necessity so as to make the adoption valid. The consent must be obtained prior to the civil adoption takes place and not later on where the proviso is disregarded adoption is not valid.-Badrilal v. Bheru 1986 (1) HLR 81.

In the case of divorce the consent is not necessary but in the case of judicial separation, consent would be necessary. In case of two wives, consent must be of both the wives despite the fact that one of them was not living under the same roof for a big job of twenty or thirty years.-Bhooloo Ram v. Ram Lal 1989 (2) HLR 162

8 Capacity of a female Hindu to take in adoption

Any female Hindu :-

- (a) Who is of sound mind,
- (b) who is not a minor, and

(c) who is not married, or if married, whose marriage has been dissolved or whose husband is dead or has completely and finally renounced the world or has ceased to be a Hindu or has been declared by a court of competent jurisdiction to be of unsound mind, has the capacity to take a son or daughter in adoption.

COMMENTS

After the completion of the age of eighteen, a woman gets the capacity to adopt even though she herself is unmarried. Where after the adoption, she is married, her husband would be step-father and she herself would remain adoptive mother as earlier. Adoption by an unmarried can also take place despite the fact that she is having an illegitimate child. - Ashoka Naidu v. Raymond AIR 1976 Cal 272.

A married woman has got no right to take in adoption during the subsistence of the marriage. But where the husband has completely and finally renounced the world or he had ceased to be Hindu or some competent court has declared him to be of unsound mind, the wife can adopt. - Dashrath V. Pandu 1977 Mah LJ 358

9 Persons capable of giving in adoption

(1) No person except the father or mother the guardian of a child shall have the capacity to give the child in adoption.

(2) Subject to the provision of 1[sub-section (3) and sub-section (4)], the father, if alive, shall alone have the right to give in adoption, but such right shall not be exercised save with the consent of the mother unless the mother has completely and finally renounced the world or has ceased to be a Hindu has been declared by a court of competent jurisdiction to be of unsound mind.

(3) The mother may give the child in adoption if the father is dead or has completely and finally renounced the world or has ceased to be a Hindu or has been declared by a court of competent jurisdiction to be of unsound mind.

1[(4) Where both the father and mother are dead or have completely and finally renounced the world or have abandoned the child or have been declared by a court of competent jurisdiction to be of unsound mind or where the parentage of the child is not known, the guardian of the child may give the child in adoption with the previous permission of the court to any person including the guardian himself.]

(5) Before granting permission to a guardian under sub-section (4), the court shall be satisfied that the adoption will be for the welfare of the child, due consideration being for this purpose given to the wishes of the child having regard to the age and understanding of the child and that the applicant for permission has not received or agreed to receive and that no person has made or given or agreed to make or

give to the applicant any payment or reward in consideration of the adoption except such as the court may sanction.

Explanation: For the purposes of this section-

(i) the expression "father" and "mother" do not include an adoptive father and an adoptive mother; 2[***]

3[(ia) "guardian" means a person having the care of the person of a child or of both his person and property and includes-

(a) a guardian appointed by the will of the child's father or mother; and

(b) a guardian appointed or declared by a court: and]

(ii) "court" means the city civil court or a district court within the local limits of whose jurisdiction the child to be adopted ordinarily resides.

COMMENTS

Where the adoption takes place and step-son is given in adoption by step-mother having no capacity to give in adoption such an adoption is not valid one by virtue of s.5(1) read with s.6(ii)-Dhanraj v. Suraj Bai 1975 (Supp) SCR 73

It is the District Court where in the application for giving and taking in adoption has to be moved and not in the Family Court. How and in what manner the permission is to be made there is no such mention under the Act and the provisions that have to be followed are there as laid down under Guardians and Wards Act.-Central Bank Relief & Welfare Society, In re AIR 1991 Kar 6

10 Persons who may be adopted

No person shall be capable of being taken in adoption unless the following conditions are fulfilled, namely:-

(i) he or she is Hindu;

(ii) he or she has not already been adopted;

(iii) he or she has not been married, unless there is a custom or usage applicable to the parties which permits persons who are married being taken in adoption;

(iv) he or she has not completed the age of fifteen years, unless there is a custom or usage applicable to the parties which permits persons who have completed the age of fifteen years being taken in adoption.

COMMENTS

There is a bar imposed by this s. 10 and that being a married person cannot be adopted. But the case is different where there is some custom among Jats of Punjab and Haryana in having a legal sanction

and judicially recognised where under the custom permits the adoption of married person-Amar Singh V. Tej Ram 1982 (84)Punj LR 2387
The person above the age of 15 years cannot be given in adoption and if there is some custom permitting that the same must be strictly pleaded and proved-Mahalingam v. Kannayyar AIR 1990 Mad. 333.
1989 (2) MLJ 3441

Existence of custom be it family or tribal custom having its applicability to the parties concerned whereby the adoption of a person married or of the age of more than 15 years is permitted, is all that is required to be established by the provision of section 10 so as to make adoption valid.-Maya Ram v. Jai Narian 1989 (1) HLR 352

11 Other conditions for a valid adoption

In every adoption, the following conditions must be complied with:

- (i) if the adoption is of a son, the adoptive father or mother by whom adoption is made must not have a Hindu son, son's son or son's son's son (whether by legitimate blood relationship or by adoption) living at the time of adoption;
- (ii) if the adoption is of a daughter, the adoptive father or mother by whom the adoption is made must not have a Hindu daughter or son's daughter (whether by legitimate blood relationship or by adoption) living at the time of adoption;
- (iii) if the adoption is by a male and the person to be adopted is a female, the adoptive father is at least twenty one years older than the person to be adopted;
- (iv) if the adoption is by a female and the person to be adopted is a male, the adoptive mother is at least twenty -one years older than the person to be adopted;
- (v) the same child may not be adopted simultaneously by two or more person;
- (vi) the child to be adopted must be actually given and taken in adoption by the parents or guardian concerned or under their authority with intent to transfer the child from the family of its birth 1[or in case of an abandoned child or child whose parentage is not known, from the place or family where it has been brought up] to the family of its adoption:

PROVIDED that the performance of datta homam shall not be essential to the validity of adoption.

COMMENTS

Requirement of an age gap of 21 years between the adoptee and the adopted, if violated is sufficient to render the adoption invalid.- Golak Chandra v . Kritibas AIR 1979 Ori. 205

Where the case is, one child is given to the family of other so that the child is brought up, this giving of the child does not constitute adoption. There must be an intention to give and to take the child in adoption.- Kewal Singh v. Bakshish Singh 1975 (77) Punj LR 321
Absence of parents at the time of adoption ceremony and not proving the giving and taking the child in adoption, adoption was held invalid. v. Bakshish Singh -Kewal Singh 1979 HLR 431

12 Effects of adoption

An adopted child shall be deemed to be the child of his or her adoptive father or mother for all purposes with effect from the date of the adoption and from such date all the ties of the child in the family of his or her birth shall be deemed to be severed and replaced by those created by the adoption in the adoptive family :

PROVIDED that -

- (a) the child cannot marry any person whom he or she could not have married if he or she had continued in the family of his or her birth;
- (b) any property which vested in the adopted child before the adoption shall continue to vest in such person subject to the obligations, if any, attaching to the ownership of such property, including the obligation to maintain relatives in the family of his or her birth;
- (c) the adopted child shall not divest any person of any estate which vested in him or her before the adoption.

COMMENTS

The assumption that all the ties of child with the family of his or her birth shall be severed operates only from the day the adoption takes place and from the day the ties are replaced by those created by the adoption in the adoptive family.-Kanwaljit Singh v. State of Haryana 1981 Pun LJ 64.

Adopted girl is conferred an entitlement to succeed the property within the meaning of s.8 of Hindu Succession Act despite the fact that the property was owned by the deceased by reason of his adoption.- Neelawwa v. Shivawwa 1988 (2) HLR 799.

Under the provisions of s.14 of the Hindu Succession Act, widow becomes an absolute owner, and it is not possible that the child adopted by her is divesting her of the right which has already been vested in her.- Dinaji v. Dadde AIR 1990 SC 1153.

Where the property is in absolute terms vested in a person as the last surviving coparcener a child subsequently adopted cannot divest him of it .-Krishnabai v. Ananda Sevaram AIR 1981 Bom 240

13 Right of adoptive parents to dispose of their properties

Subject to any agreement to the contrary, an adoption does not deprive the adoptive father or mother of the power to dispose of his or her property by transfer inter vivos or by will.

COMMENTS

Where the child is taken in adoption by the sole surviving widow, oral relinquishment by her in favour of adopted child is valid and effective.-Hirabai v. Babu Manika AIR 1980 Bom. 315

14 Determination of adoptive mother in certain cases

(1) Where a Hindu who has a wife living adopts a child, she shall be deemed to be the adoptive mother.

(2) Where an adoption has been made with the consent of more than one wife, the senior-most in marriage among them shall be deemed to be the adoptive mother and the other to be step mothers

(3) Where a widower or a bachelor adopts a child, any wife whom he subsequently marries shall be deemed to be step mother of the step mother of the adopted child.

(4) Where a widow or an unmarried woman adopts a child, any husband whom she marries subsequently shall be deemed to be the step father of the adoptive child.

15 Valid adoption not to be cancelled

No adoption which has been validly made can be cancelled by the adoptive father or mother or any other person, nor can the adopted child renounce his or her status as such and return to the family of his or her birth.

16. Presumption as to registered documents relating to adoption
Whenever any document registered under any law for the time being in force is produced before any court purporting to record an adoption made and is signed by the person giving and the person taking the child in adoption, the court shall presume that the adoption has been made in compliance with the provisions of this Act unless and until it is disproved.

COMMENTS

In case a challenge is thrown to the deed of adoption on the ground of its execution being by fraud, coercion or undue influence, it is for the party challenging the document that has to establish that the execution was so vitiated.-Sushil Chandra v. Bhoop Kunwar AIR 1977 All 441.

Presumption as to registered documents relation to adoption is only a rebuttable presumption.-Bhoolo Ram v. Ramlal 1989 (2) HLR 162

Where the validity of the adoption was asked for on the ground of not obtaining the consent if the husband on account of his unsound mind but this fact found no place in the plaint as required by order 6, rule 6, CPC and there was only the presentation of registered document it was held that presumption as under s. 16 of Hindu Adoption and Maintenance Act would prevail over the provision of order 6, rule 6 of C.P.C. It is for the other party if it wants to, to rebut the presumption.- 1979 MP LJ 591.

17 Prohibition of Certain Payments

(1) No person shall receive or agree to receive any payment or other reward in consideration of the adoption of any person, and no person shall make or give or agree to make or give to any other person any payment or reward the receipt of which is prohibited by this section.

(2) If any person contravenes the provision of sub-section (1), he shall be punishable with imprisonment which may extend to six months, or with fine, or with both .

(3) No prosecution under this section shall be instituted without the previous sanction of the State Government or an officer authorised by the State Government in this behalf.

CHAPTER III MAINTENANCE

18 Maintenance of wife

(1) Subject to the provisions of this section, a Hindu wife, whether married before or after the commencement of this Act, shall be entitled to be maintained by her husband during her lifetime.

(2) A Hindu wife shall be entitled to live separately from her husband without forfeiting her claim to maintenance -

(a) If he is guilty of desertion, that is to say, of abandoning her without reasonable cause and without her consent or against her wish, or of willfully neglecting her;

(b) If he has treated her with such cruelty as to cause a reasonable apprehension in her mind that it will be harmful or injurious to live with her husband;

(c) If he is suffering from a virulent form of leprosy;

(d) If he has any other wife living ;

(e) If he keeps a concubine in the same house in which his wife is living or habitually resides with a concubine elsewhere;

(f) if he has ceased to be a Hindu by conversion to another religion ;

- (g) if there is any other cause justifying her living separately;
- (3) A Hindu wife shall not be entitled to separate residence and maintenance from her husband if she is unchaste or ceases to be a Hindu by conversion to another religion.

COMMENTS

The words "wife or widow" in the context of marriage, succession or maintenance enactments are of restrictive legal character and imply relationship which is not recognised by law.-Rajesh Bai v. Santha Bai 1982 HLR 445.

A man marrying a second time, during the lifetime of his wife, second wife though, having no knowledge of the first marriage, is not entitled to claim maintenance under s. 125 of the Code of Criminal Procedure, as she was not legally wedded wife and for that the marriage was void.-Jamuna Bai v. Anant Rao 1988 Cr LJ 793.

There is no forum provided under the Act so as to claim maintenance. Maintenance can only be claimed through regular suit.-Krishan Lal v. Sudershan Kumari 1979 HLR 576.

19 Maintenance of Widowed daughter-in-law

- (1) A Hindu wife, whether married before or after the commencement of this Act, shall be entitled to be maintained after the death of her husband by her father-in-law.

PROVIDED and to the extent that she is unable to maintain herself out of her own earnings or other property or, where she has no property of her own, is unable to obtain maintenance -

- (a) from the estate of her husband or her father or mother, or
(b) from her son or daughter, if any, or his or her estate.

- (2) Any obligation under sub-section (1) shall not be enforceable if the father-in-law has not the means to do so from any coparcenary property in his possession out of which the daughter-in-law has not obtained any share, and any such obligation shall cease on the re-marriage of the daughter-in-law.

COMMENTS

Liability of the father-in-law comes to an end where the widow is remarried or she has obtained a share in the coparcenary properties while partition. But her right to share in the separate property of her husband or in his interest in coparcenary property cannot be divested.- Animuthu v. Gandhimal 1977 HLR 628.

20 Maintenance of children and aged parents

- (1) Subject to the provisions of this section a Hindu is bound, during his or her lifetime, to maintain his or her legitimate or illegitimate children and his or her aged or infirm parents.

(2) A legitimate or illegitimate child may claim maintenance from his or her father or mother so long as the child is a minor.

(3) The obligation of a person to maintain his or her aged or infirm parent or a daughter who is unmarried extends insofar as the parent or the unmarried daughter, as the case may be, is unable to maintain himself or herself out of his or her own earnings or other property.

Explanation: In this section "parent" includes a childless step-mother.

COMMENTS

There is no liability casted upon step-son as to maintain his step mother under this section, though the step-son is liable to maintain her as a dependent- *Pannalal v. Fulmani AIR 1987 Cal 768*

Unmarried daughter, aged or infirm parents can enforce their rights only in these cases where they are unable to maintain themselves from their own earnings or from the property owned by them where almost all the property is given in gift by the mother to her only daughter and the rest of property is sold by her to her brother, she gets entitled to be maintained by her daughter.-*Munnidevi.v. Chhoti AIR 1983 All 444.*

21 Dependants defined

For the purposes of this Chapter "dependants" means the following relatives of the deceased:

- (i) his or her father ;
- (ii) his or her mother;
- (iii) his widow, so long as she does not re- marry
- (iv) his or her son or the son of his predeceased son or the son of predeceased son of his predeceased son, so long as he is a minor: PROVIDED and to the extent that he is unable to obtain maintenance, in the case of a grandson from his father's or mother's estate, and in the case of a great - grand son, from the estate of his father or mother or father's father or father's mother;
- (v) his or her unmarried daughter, or the unmarried daughter of his predeceased son or the unmarried daughter of a predeceased son of his predeceased son , so long as she remains unmarried; PROVIDED and to the extent that she is unable to obtain maintenance, in the case of a grand - daughter from her father's or mother's estate and in the case of great-grand- daughter from the estate of her father or mother or father's father or father's mother;
- (vi) his widowed daughter :
PROVIDED and to the extent that she is unable to obtain maintenance
 - (a) from the estate of her husband, or
 - (b) from her son or daughter if any, or his or her estate; or

- (c) from her father-in-law or his father or the estate of either of them ;
- (vii) any widow of his son or of a son of his predeceased son, so long as she does not remarry:
PROVIDED and to the extent that she is unable to obtain maintenance from her husband's estate, or from her son or daughter, if any, or his or her estate; or in the case of a grandson's widow, also from her father-in-law's estate
- (viii) his or her minor illegitimate son, so long as he remains a minor;
- (ix) his or her illegitimate daughter, so long as she remains unmarried.

22 Maintenance of dependents

- (1) Subject to the provisions of sub section (2) the heirs of a deceased Hindu are bound of maintain the dependants of the deceased out of the estate inherited by them from the deceased.
- (2) Where a dependant has not obtained, by testamentary or intestate succession, any share in the estate of a Hindu dying after the commencement of this Act, the dependant shall be entitled, subject to the provisions of this Act, to maintenance from those who take the estate.
- (3) The liability of each of the persons who takes the estate shall be in proportion to the value of the share or part of the estate taken by him or her.
- (4) Notwithstanding anything contained in sub section (2) or sub section (3), no person who is himself or herself a dependant shall be liable to contribute to the maintenance of others, if he or she has obtained a share or part the value of which is, or would, if the liability to contribute were enforced, become less than what would be awarded to him or her by way of maintenance under this Act.

COMMENTS

A person having concubine and he himself dying after the Act coming into force, would confer a right to maintenance upon the concubine.-
Laxminarasamma v. Sundaraamma AIR 1981 AP 88.

Where no property is inherited by the brothers from their father, they cannot be compelled to contribute for the marriage of their sister.-
Challaiyan v. Salia Krishan AIR 1982 Mad 148.

Where there is no maintenance from the estate of the husband or from her son or daughter such Hindu widow, is to be taken as dependant of the father-in-law under this section as s,19 would not be having its application to such a case .-*Bitala Kunwari v. Girand Singh* AIR 1983 All 425.

23 Amount of maintenance

(1) It shall be in the discretion of the court to determine whether any, and if so what, maintenance shall be awarded under the provisions of this Act, and in doing so the court shall have due regard to the considerations set out in sub-section (2), or sub-section (3), as the case may be, so far as they are applicable.

(2) In determining the amount of maintenance, if any, to be awarded to a wife, children or aged or infirm parents under this Act, regard shall be had to:-

- (a) the position and status of the parties;
- (b) the reasonable wants of the claimant ;
- (c) if the claimant is living separately, whether the claimant is justified in doing so;
- (d) the value of the claimant's property and any income derived from such property , or from the claimant's own earnings or from any other sources;
- (e) the number of persons entitled to maintenance under this Act

(3) In determining the amount of maintenance, if any, to be awarded to a dependent under this Act, regard shall be had to:-

- (a) the net value of the estate of the deceased after providing for the payment of his debts;
- (b) the provision, if any, made under a will of the deceased in respect of the dependant;
- (c) the degree of relationship between the two;
- (d) the reasonable wants of the dependant;
- (e) the past relations between the dependant and the deceased;
- (f) the value of the property of the dependant and any income derived from such property; or from his or her earnings or from any other source;
- (g) the number of dependants entitled to maintenance under this Act.

COMMENTS

Quantum of maintenance depends upon a gathering together or all the facts of the situation, the amount of free estate, the past life of the married parties and the families a survey of the conditions and necessities and rights of the members, on a reasonable view of the change of circumstances possibly required in the future, regard being of course to the scale and mode of living to the age, habits, wants and class of life of the parties.-Rashmi Mehra v.Sunil Mehra AIR 1991 Del.44

24 Claimant to maintenance should be a Hindu

No person shall be entitled to claim maintenance under this chapter if he or she has ceased to be a Hindu by conversion to another religion.

25 Amount of Maintenance may be altered on change of circumstances:

The amount of maintenance, whether fixed by a decree of court or by agreement, either before or after the commencement of this Act, may be altered subsequently if there is a material change in the circumstances justifying such alteration.

COMMENTS

When the power is conferred to alter the prior decree or agreement it definitely includes a power to annul the same if the circumstances requires so.- Dattu Bhat v. Tarabai AIR 1985 Bom.106

26 Debts to have priority

Subject to the provision contained in section 27 debts of every description contracted or payable by the deceased shall have priority over the claims of his dependants for maintenance under this act.

27 Maintenance when to be a charge

A dependant's claim for maintenance under this Act shall not be a charge on the estate of the deceased or any portion thereof, unless one has been created by the will of the deceased, by a decree of court, by agreement between the dependant and the owner of the estate or portion, or otherwise,

28 Effect of transfer of property on right to maintenance

Where a dependant has a right to receive maintenance out of an estate, and such estate or any part thereof its transferred, the right to receive maintenance may be enforced against the transferee if the transferee has notice of the right or if the transfer is gratuitous; but not against the transferee for consideration and without notice of the right.

+ copie
[redacted]
[redacted]
[redacted]

→ [redacted]
→ JIJ R 9/10

FACULTEIT RECHTSGELEERDHEID

Ministerie van Justitie
[redacted]
[redacted]
07/2577/1048642
08 OKT. 2007
07/5509598/10
07 APR. 2008
Rappel DJI
DJI
29 OKT. 2007

De heer [redacted]
[redacted] Directie Justitieel Jeugdbeleid
Ministerie van Justitie
Postbus 20301
2500 EH 's-Gravenhage

Datum
4 oktober 2007

Zeer geachte [redacted]

Telefoon
013 466 [redacted]

Naar aanleiding van de opdracht naar de (internationaal privaatrechtelijke) implicaties van adopties uit India, . Waarbij mogelijk sprake is van misstanden in de procedure, stuur ik u bijgaand mijn advies.

Telefax
013 466 [redacted]

Ik hoop dat de opdracht naar uw tevredenheid is uitgevoerd en dat de uitkomsten van mijn advies (mede) zullen helpen bij het oplossen en voorkomen van frauduleuze adopties nu en in de toekomst.

E-mail
[redacted]

Met de meeste hoogachting,


Prof. mr. Paul Vlaardingerbroek

[redacted]
[redacted]
[redacted]

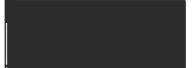


Justitie
 Bureau Secretaris-Generaal
 Cluster Procesondersteuning

T/M Nieuw Afgedaan

Ontvangen _____

GD



5/11
12/10

5354 08.10.07 14:03

Aan de Minister van Justitie

		Datum	Paraaf
Door tussenkomst van	SG DGPJS	7/10	[Handwritten signature]
Van	DJJ	4/10	[Handwritten signature]
Visie vooraf	DV	4/10	acc. per mail.
Concipiënt	[Redacted]	4/10	[Handwritten signature]

Doorkiesnummer concipiënt 7308
 Datum 4 oktober 2007
 Kenmerk DDS 5506886
 Bijlage(n) 4
 Onderwerp (Concept-)rapporten i.k.v. onderzoek naar adopties uit India

Doel:

U te informeren over de (concept-)onderzoeksrapportages van de heer Oosting, de Inspectie Jeugdzorg en de heer Vlaardingerbroek in het kader van het onderzoek naar adopties uit India. Ik stel voor hierover op korte termijn met u van gedachten te wisselen, mede met het oog op de voorbereiding van een beleidsreactie.

Toelichting:

1. Context

Naar aanleiding van de berichtgeving over mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India heeft u onderzoek aangekondigd. Het onderzoek onderscheidt drie sporen:

1. onderzoek door dhr. Oosting naar de rol van het ministerie van Justitie;
2. onderzoek door de Inspectie jeugdzorg naar het handelen van vergunninghouder Stichting Meiling;
3. onderzoek via Buitenlandse Zaken naar hetgeen zich in India heeft afgespeeld.

Daarnaast is prof. Vlaardingerbroek verzocht de internationaal privaatrechtelijke implicaties te bezien.

[Handwritten signature]
4/10/13

19/15

U hebt aangekondigd de Tweede Kamer in oktober te zullen berichten.

2. Stand van zaken onderzoek

- *Onderzoek Oosting.*
Eindrapport treft u bijgevoegd aan.
- *Onderzoek Inspectie jeugdzorg.*
Concept-eindrapport treft u bijgevoegd aan.
- *Onderzoek via BuiZa.*
Vragen zijn (via de ambassade) uitgezet bij de Indiase autoriteiten. Naar aanleiding hiervan is Justitie d.m.v. bijgevoegde brief van de Indiase Centrale Autoriteit CARA op de hoogte gesteld van het feit dat de High Court of Judicature in Madras op 4 september jl. opdracht heeft gegeven aan het Central Bureau of Investigation (CBI) om de mogelijke onregelmatigheden met betrekking tot adopties uit India naar andere landen, waaronder Nederland, te onderzoeken. Verwacht wordt dat dit onderzoek enkele maanden in beslag zal nemen. Beantwoording van het Nederlandse verzoek om informatie zal pas na rapportage door het CBI kunnen plaatsvinden.
- *Onderzoek Vlaardingerbroek.*
Eindrapport treft u bijgevoegd aan.

3. Eindrapport Oosting

Focus onderzoek:

- a) heeft Justitie (in periode 1995-2002) voldoende toezicht gehouden op het functioneren van Meiling?;
- b) heeft Justitie signalen ontvangen over mogelijke onregelmatigheden en is daar tijdig en adequaat op gereageerd?

Bevindingen/conclusies onderzoek:

Ad a) Toezicht is in betreffende periode beperkt/onvoldoende geweest.

Elementen:

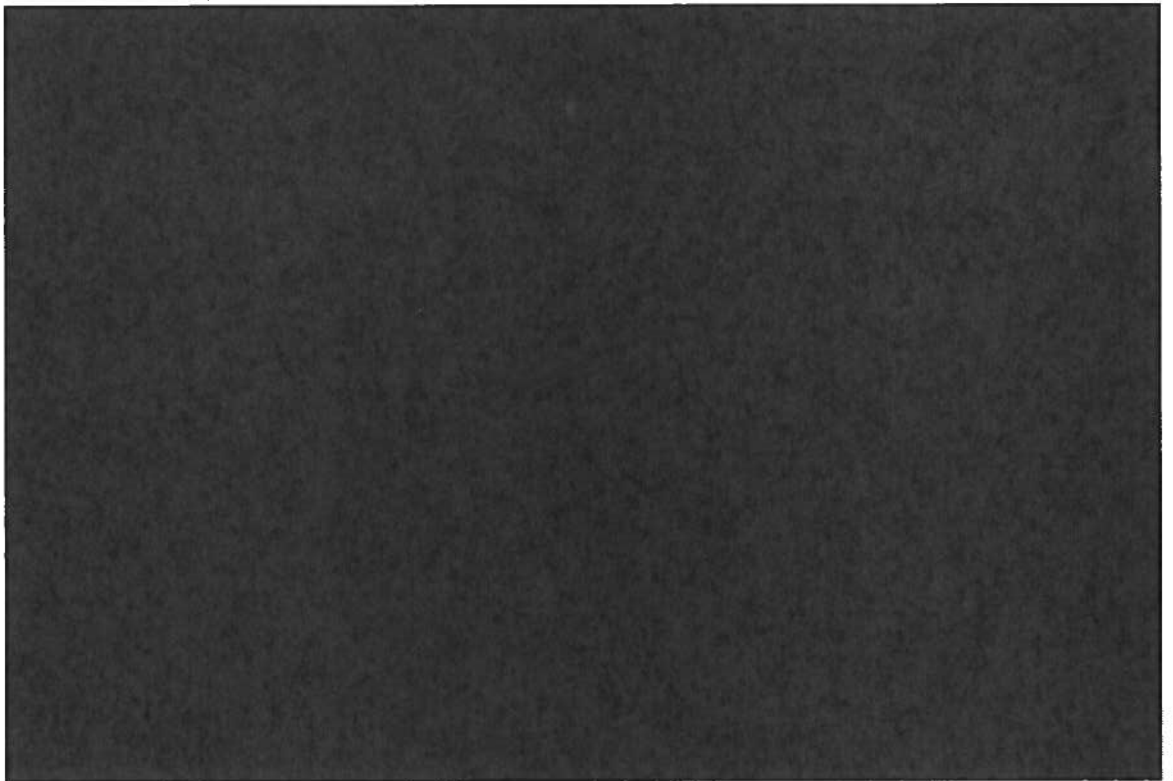
- Bepaalde i.v.m. het toezicht noodzakelijke gegevens zijn niet verstrekt en ook niet opgevraagd
- In het toezicht is onvoldoende aandacht uitgegaan naar financiële aspecten (hoogte van vergoedingen die in buitenland moesten worden betaald en controle op de bestemming daarvan)
- Geen regelmatige controles/onderzoeken
- Toezicht is eind 1998 overgegaan naar inspectie. Het ontbreken van een helder toezichtbeleid/-kader heeft invulling van toezichttaak bemoeilijkt.

Ad b) Geen signalen ontvangen die aanleiding zouden moeten hebben gegeven tot actie.

Het conceptrapport bevat daarnaast een beschouwing met aantal opmerkingen/suggesties in de richting van Justitie:

- Scherpe aandacht vereist voor de financiële transacties i.v.m. adoptie.
- Goede contacten vereist met de autoriteiten in andere landen en, via BuiZa, met de Nederlandse diplomatieke en consulaire posten.
- Nadere aandacht nodig voor de vraag welke eisen in redelijkheid gesteld kunnen en mogen worden aan vergunninghouders (m.n. waar het gaat om het controleren van de betrouwbaarheid in het buitenland) en de betekenis daarvan voor de organisatie en het functioneren van de vergunninghouders.

Aandachtpunten met oog op beleidsreactie:



4. Concept-eindrapport Inspectie jeugdzorg

Focus onderzoek:

- a) heeft Meiling (in periode 1995-2002) de zuiverheid en zorgvuldigheid van het bemiddelingscontact MSS in India voldoende gecontroleerd?;
- b) heeft Meiling tijdig en adequaat gereageerd op signalen over mogelijke

onrechtmatigheden in India?

Bevindingen/conclusies onderzoek:

Ad a) Meiling heeft het bemiddelingscontact weliswaar gecontroleerd, maar deze controle is onvoldoende professioneel geweest. De begrippen controle op zuiverheid en zorgvuldigheid zijn door Meiling namelijk niet uitgewerkt in inhoudelijke normen. Meiling kan derhalve feitelijk niet aantonen dat de interlandelijke adoptie via MSS in India zuiver en zorgvuldig en in het belang van het kind is geweest. Meiling heeft erop vertrouwd dat India zorgvuldig handelt.

Ad b) Meiling heeft in 2005 voor het eerst signalen ontvangen. Meiling is onvoldoende controleerbaar op de tijdigheid en adequaatheid van handelen, omdat veel mondeling is gebeurd en niet schriftelijk is vastgelegd. Zo heeft het snel en schriftelijk informeren van Justitie niet aantoonbaar plaatsgevonden.

Aanbevelingen onderzoek:

De IJZ brengt de vraag naar voren in hoeverre het Meiling is aan te rekenen dat er onvoldoende professioneel is gehandeld. Meiling heeft immers moeten werken met niet nader gespecificeerde uitgangspunten in de wetgeving. De inspectie richt zich met haar aanbevelingen dan ook tot Justitie:

- Vigerende wet- en regelgeving aanvullen met inhoudelijke normen om interlandelijke adopties te toetsen.
- Zorgdragen voor professionalisering van het handelen van vergunninghouders.

5. Eindrapport Vlaardingebroek

Focus onderzoek:

Wat zijn de juridische implicaties voor Nederlandse adoptiefouders indien blijkt dat hun kind is ontvoerd, als de adoptie is gebaseerd op een valse afstandsverklaring of als er anderszins juridische fouten in de procedure zijn gemaakt?

Bevindingen/conclusies onderzoek:

Op in Nederland uitgesproken buitenlandse adopties is Nederlands recht van toepassing. De Nederlandse rechter is bevoegd indien het kind zijn woon- en/of verblijfplaats in Nederland heeft, als het de eventuele herroeping van Nederlandse adoptie-uitspraken betreft. Herroeping van een Indiase voogdij-uitspraak is een zaak die door de rechter in India moet worden beslist. Mocht de voogdijbeslissing van de Indiase rechters in India worden vernietigd, dan

heeft dat tot gevolg dat naar Indiaas recht het gezag berust bij de biologische ouders. Dit heeft op zichzelf geen gevolg voor de Nederlandse adoptie-uitspraak. Mocht vervolgens een procedure tot herroeping bij de Nederlandse rechter worden geëntameerd, dan is het aan de Nederlandse rechter om te bepalen welk gewicht hij toekent aan de Indiase nietigverklaring. Daarbij is het zeer waarschijnlijk dat bij de beslissing inzake het kind artikel 3 van het IVRK de uiteindelijke doorslag zal geven (belang van het kind staat voorop). Volgens Vlaardingerbroek zal dat er toe leiden dat een herroeping van de adoptie niet zal worden toegestaan (vooropgesteld dat de adoptiefouders te goeder trouw zijn). Dit geldt ook in het denkbare omgekeerde scenario, waarbij eerst in Nederland een herroepingsprocedure wordt gevolgd. Voor beide scenario's geldt evenwel dat, omdat uiteindelijk de rechter beslist, garanties niet zijn te geven.

6. Vervolg



AD 16/10/08

42

→ DJJ + 12/10

Inspectie jeugdzorg

Notificatie
20 FEB. 2008
 DJJ
 Ministerie van Justitie
 DJJ [redacted]
 Dossier A07/2577/12108 642
 Datum **12 OKT. 2007**
 Nummer 07/5510809/108



Aan de minister van Justitie
 d.t.v. de DG JPS
 Postbus 20301
 2500 EH DEN HAAG

Postbus 483
 3500 AL Utrecht

Sint Jacobsstraat 16
 3511 BS Utrecht

T (030) 230 52 30
 F (030) 230 52 00
 www.inspectiejeugdzorg.nl

Ons kenmerk
 IJZ / 2802526-DvdL

Inlichtingen bij
 [redacted]

Uw kenmerk
 5490184/07/DJJ

Onderwerp
 Rapportage toezicht
 vergunninghouder Meiling

Bijlage(n)
 2

Datum
 11 oktober 2007

notificeren 12-08

Hierbij ontvangt u het rapport "Meiling en adoptie uit India". Het gaat om de rapportage van het onderzoek dat de Inspectie jeugdzorg op uw verzoek heeft ingesteld naar het handelen van vergunninghouder interlandelijke adoptie Meiling in de periode 1995 tot en met 2002 naar aanleiding van signalen over mogelijke misstanden in India bij het bemiddelingscontact Malaysian Social Service (MSS).

Op basis van het onderzoek kom ik tot de conclusie dat de werkwijze van Meiling niet voldoende professioneel is geweest. Meiling heeft zich weliswaar gehouden aan alle aandachtspunten die in de wet aangegeven zijn, maar heeft deze niet uitgewerkt in inhoudelijke normen waarmee Meiling de *zuiverheid* en *zorgvuldigheid* van het handelen van het bemiddelingscontact MSS had kunnen toetsen. Meiling heeft erop vertrouwd dat India zorgvuldig handelt. Ook is Meiling onvoldoende controleerbaar op de *tijdigheid* en *adequaatheid* van handelen, omdat veel mondeling is gebeurd en niet schriftelijk is vastgelegd.

Dit wil niet zeggen dat de interlandelijke adoptie vanuit India via MSS door Meiling over het algemeen onjuist gebeurd is, maar wel dat vanuit Nederland, op basis van de informatie van Meiling, geen volledig beeld te vormen is over de kwaliteit van het handelen van het bemiddelingscontact en van officiële instanties bij interlandelijke adoptie.

Dit maakt dat de kans aanwezig is dat de Meiling onbedoeld betrokken is geraakt bij interlandelijke adopties die niet in het belang van het kind is geweest en derhalve niet voldoen aan de uitgangspunten van het Haags Adoptieverdrag.

De vraag is in hoeverre het Meiling is aan te rekenen dat er niet voldoende professioneel gehandeld is. Meiling is immers een vrijwilligersorganisatie die heeft moeten werken met niet nader gespecificeerde uitgangspunten in de wetgeving. De inspectie verwacht weliswaar ook

26/10/08

25/10/08

van vrijwilligersorganisaties dat zij professioneel werken, maar ik vind het in deze situatie ook een extra verantwoordelijkheid van uw ministerie om deze organisaties adequaat toe te rusten.

Daarbij ben ik op basis van de toezichtservaringen van de Inspectie in de afgelopen jaren van oordeel dat de kans aanwezig blijft dat bij interlandelijke adopties onvoldoende professioneel gewerkt wordt en te veel in goed vertrouwen gehandeld wordt zolang er geen inhoudelijke invulling wordt gegeven aan de vereisten om te bepalen of een interlandelijke adoptie in het belang van het kind is. Dit maakt dat adoptiekinderen het risico lopen dat interlandelijke adoptie niet in hun belang geschiedt.

De inspectie vindt dit een onwenselijke situatie en doet u aanbevelingen om de belangen van adoptiekinderen te beschermen door de vigerende wet- en regelgeving aan te vullen met inhoudelijke normen, waarbij Nederland zelf de interlandelijke adopties toetst en controleert en ervoor zorgt dat het handelen van vergunninghouders geprofessionaliseerd wordt.

In de bijgevoegde rapportage wordt bovenstaande onderbouwd.

Ik ga ervan uit dat ik met deze rapportage aan uw verzoek heb voldaan. Uiteraard ben ik bereid met u in overleg te treden over het onderzoek van de inspectie, de rapportage en mijn aanbevelingen.

Hoogachtend,

 de Inspectie jeugdzorg,

Meiling en adoptie uit India

Onderzoek naar het handelen van vergunninghouder interlandelijke adoptie Meiling in de periode 1995 t/m 2002 naar aanleiding van signalen over mogelijke misstanden in India.

Samenvatting

Naar aanleiding van mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India heeft de minister van Justitie de Inspectie jeugdzorg gevraagd onderzoek te doen naar het handelen van de vergunninghouder Meiling. De inspectie heeft onderzocht of Meiling in de periode 1995 t/m 2002 de zuiverheid en zorgvuldigheid van het bemiddelingscontact Malaysian Social Service (MSS) voldoende heeft gecontroleerd en of Meiling tijdig en adequaat heeft gereageerd op signalen over mogelijke onrechtmatigheden in India.

Uitgangspunten voor dit toezicht

De beoordeling of een kind geadopteerd kan worden is primair een verantwoordelijkheid van het land van herkomst. Dat betekent dat de vergunninghouder vanuit Nederland niet direct zicht heeft op de afweging of de interlandelijke adoptie daadwerkelijk in het belang van het kind is en er altijd een risico aanwezig is dat kinderen op oneigenlijke gronden ter adoptie worden aangeboden.

Om dit risico te verkleinen verwacht de inspectie dat bij de uitvoering van interlandelijke adoptie vergunninghouders nagaan of adopties in het belang van kinderen gebeuren. De van toepassing zijnde wet- en regelgeving geeft aan waar de vergunninghouder aandacht aan dient te besteden. Het is vervolgens de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder(s) om hier nader invulling aan te geven door de uitgangspunten te vertalen in normen.

Eindoordeel

De inspectie concludeert dat Meiling de wettelijke eisen als uitgangspunt genomen heeft om de adoptie vanuit India via MSS goed te laten verlopen. Meiling heeft zich gehouden aan alle aandachtspunten die in de wet aangegeven zijn, maar heeft deze niet uitgewerkt in inhoudelijke normen waarmee Meiling het bemiddelingscontact MSS had kunnen toetsen. Omdat er noch in de wet noch door Meiling inhoudelijke normen ontwikkeld zijn, kan Meiling feitelijk niet aantonen dat de interlandelijke adoptie via MSS in India *zuiver en zorgvuldig* gebeurd is en in het belang van het kind is geweest.

Ook is Meiling onvoldoende controleerbaar op de *tijdigheid* en *adequatheid* van handelen, omdat veel mondeling is gebeurd en niet schriftelijk is vastgelegd.

De inspectie is daarom van oordeel dat de werkwijze van Meiling niet voldoende professioneel is geweest in het werken met uitgewerkte normen. Meiling heeft erop vertrouwd dat India zorgvuldig handelt. Dit wil niet zeggen dat de interlandelijke adoptie vanuit India via MSS door Meiling over het algemeen onjuist gebeurd is, maar wel dat vanuit Nederland, op basis van de informatie van Meiling, geen volledig beeld te vormen is over de kwaliteit van het handelen van het bemiddelingscontact en van officiële instanties bij interlandelijke adoptie.

Dit maakt dat de kans aanwezig is dat de Meiling onbedoeld betrokken is geraakt bij interlandelijke adopties die niet voldoen aan de uitgangspunten van het Haags Adoptieverdrag. Of dit ook daadwerkelijk gebeurd is, valt buiten het bereik van dit onderzoek .

Rest de vraag in hoeverre het Meiling is aan te rekenen dat er niet voldoende professioneel gehandeld is. Meiling is immers een vrijwilligersorganisatie die heeft moeten werken met niet nader gespecificeerde uitgangspunten in de wetgeving. De inspectie verwacht ook van vrijwilligersorganisaties dat zij professioneel werken, maar zij vindt het ook een extra verantwoordelijkheid van het ministerie van Justitie om deze organisaties adequaat toe te rusten.

De inspectie richt zich met haar aanbevelingen dan ook tot de minister van Justitie.

Aanbevelingen

De inspectie is op basis van haar toezichtservaringen van de afgelopen jaren van mening dat de kans aanwezig blijft dat bij interlandelijke adopties onvoldoende professioneel gewerkt wordt en te veel in goed vertrouwen gehandeld wordt zolang er geen inhoudelijke invulling wordt gegeven aan de vereisten om te bepalen of een interlandelijke adoptie in het belang van het kind is. Dit maakt dat adoptiekinderen het risico lopen dat interlandelijke adoptie niet in hun belang geschiedt.

De inspectie vindt dit een onwenselijke situatie en vraagt de minister van Justitie de belangen van adoptiekinderen te beschermen door de vigerende wet- en regelgeving aan te vullen met inhoudelijke normen, waarbij Nederland zelf de interlandelijke adopties toetst en controleert en ervoor zorgt dat het handelen van vergunninghouders geprofessionaliseerd wordt.

Inhoudsopgave

Samenvatting 3	
Hoofdstuk 1	Inleiding 7
Hoofdstuk 2	Beoordelingscriteria 9
2.1.	Wet- en regelgeving..... 9
2.2.	Beoordelingscriteria Inspectie jeugdzorg 10
Hoofdstuk 3	Beantwoording van de onderzoeksvragen 13
3.1.	Heeft Meiling de zuiverheid en zorgvuldigheid van het bemiddelingscontact in India MSS voldoende gecontroleerd? 13
3.2.	Heeft Meiling tijdig en adequaat gereageerd op signalen over mogelijke onrechtmatigheden in India? 15
Hoofdstuk 4	Eindoordeel en aanbevelingen 17
4.1.	Eindoordeel..... 17
4.2.	Aanbevelingen 17
Bijlage 1	Het Onderzoek..... 19
Bijlage 2	Beoordelingscriteria met indicatoren 21
Bijlage 3	Onderzoeksresultaten..... 23
1.	Controle door Meiling van het bemiddelingscontact 23
2.	Reactie van Meiling op signalen over het bemiddelingscontact 27
Bijlage 4	Resultaten Dossieronderzoek 31
Bijlage 5	Rapport "Adoptie in het belang van het kind?" 33
Bijlage 6	Brief Inspectie jeugdzorg aan ministerie van Justitie 35
Bijlage 7	Overzicht gebruikte bronnen 39

Hoofdstuk 1 Inleiding

Naar aanleiding van mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India heeft de minister van Justitie de Inspectie jeugdzorg gevraagd onderzoek te doen naar het handelen van de vergunninghouder Meiling. De inspectie onderzoekt met name de controle van Meiling op het bemiddelingscontact Malaysian Social Service (MSS) en de wijze waarop Meiling op eerdere signalen van onrechtmatigheden in India heeft gereageerd.¹

De inspectie geeft in dit rapport antwoord op de volgende vragen:

- heeft Meiling de zuiverheid en zorgvuldigheid van het bemiddelingscontact in India MSS voldoende gecontroleerd?
- heeft Meiling tijdig en adequaat gereageerd op signalen over mogelijke onrechtmatigheden in India? Vervolgens geeft de inspectie haar oordeel en formuleert zij aanbevelingen aan de minister van Justitie.

Meiling

De Stichting Meiling is een vrijwilligersorganisatie. De adoptiekanalen waarover deze vergunninghouder beschikt zijn China, India, Suriname en Taiwan. De stichting stelt zich ten doel directe dan wel indirecte hulp te verlenen aan kinderen in nood. Stichting Meiling tracht haar doelstelling te verwezenlijken via adopties en projecthulp

De Stichting Meiling is een door het ministerie van Justitie goedgekeurde bemiddelaar bij interlandelijke adopties. Meiling is een ISO-gecertificeerde organisatie, die streeft naar adopties waarbij het belang van het kind en respect voor de afstandouders en de adoptiefouders de leidraad zijn. Meiling is lid van de Europese vereniging van adoptiebemiddelaars, Euradopt, die voortdurend werkt aan het verder verbeteren van het proces van interlandelijke adopties.

Meiling heeft van 1995 t/m 2002 kinderen geadopteerd via MSS. Toen de signalen over MSS in 2005 naar buiten kwamen, was Meiling al met dit bemiddelingscontact gestopt, omdat deze procedures zo lang duurden. Meiling heeft nu een nieuw contact in India. Nadat Meiling eind juni 2007 bleek dat bij de Indiase autoriteiten meer inspectierapporten beschikbaar zijn dan tot nu toe bekend was, heeft zij besloten voorlopig en als voorzorgsmaatregel te stoppen met bemiddelingen in India. De enig lopende procedure wordt afgemaakt.

Opbouw van het rapport

Allereerst geeft de inspectie in hoofdstuk 2 aan op welke wijze zij op basis van relevante wet- en regelgeving en haar eigen visie tot de beoordelingscriteria voor dit toezicht is gekomen.

¹ Uitgebreidere informatie over de opzet van het onderzoek staat in bijlage 1.

In hoofdstuk 3 beantwoordt de inspectie de aan haar gestelde vragen. Tenslotte staan in hoofdstuk 4 het oordeel van de inspectie en de aanbevelingen aan de minister van Justitie.

In de bijlagen staan achtereenvolgens:

- bijlage 1: uitgebreidere informatie over dit onderzoek;
- bijlage 2: de beoordelingscriteria van de inspectie met indicatoren;
- bijlage 3: de onderzoeksresultaten;
- bijlage 4: bevindingen van het onderzoek naar de kinddossiers van Meiling;
- bijlage 5: conclusies van het inspectierapport "Adoptie in het belang van het kind?" uit 2002;
- bijlage 6: de brief van 14 september 2007 van de Inspectie jeugdzorg aan het ministerie van Justitie met de reactie van de inspectie op het concept kwaliteitskader vergunninghouders interlandelijke adoptie;
- bijlage 7: de geraadpleegde bronnen.

Hoofdstuk 2 Beoordelingscriteria

Om te beoordelen of Meiling het bemiddelingscontact MSS in India voldoende heeft gecontroleerd op zuiverheid en zorgvuldigheid en of Meiling tijdig en adequaat gereageerd heeft op signalen, heeft de inspectie op basis van de relevante wet- en regelgeving en haar visie beoordelingscriteria ontwikkeld.

2.1. Wet- en regelgeving

De inspectie baseert haar beoordelingscriteria op de onderstaande documenten:

- het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK);
- het Verdrag inzake de internationale samenwerking en de bescherming van kinderen op het gebied van de interlandelijke adoptie (het Haags Adoptieverdrag uit mei 1993);
- de Wet opneming buitenlandse kinderen in het kader van adoptie (Wobka)

Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind

Het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) stelt dat het belang van het kind bij adoptie de voornaamste overweging dient te zijn. Landen die dit verdrag hebben ondertekend en geratificeerd waarborgen dat het belang van het kind de voornaamste overweging is bij het toestaan van adoptie en erkennen dat interlandelijke adoptie pas kan worden overwogen als het kind in het eigen land op geen enkele wijze passend kan worden verzorgd. Uitwerking van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind vond plaats in het Haags Adoptieverdrag, dat gericht is op zorgvuldige adoptieprocedures waarin belangen en rechten van het kind centraal staan.

Haags Adoptieverdrag

In het Haags Adoptieverdrag van 1993 hebben de verdragslanden (waaronder Nederland; sinds 2003 ook India), met het belang van het kind voorop, afspraken gemaakt over adoptie. Deze afspraken zijn erop gericht dat de adoptieprocedure zo zorgvuldig mogelijk plaatsvindt. Zorgvuldig wil zeggen dat de belangen en rechten van het kind centraal staan en dat bemiddeling door twijfelachtige personen of organisaties, kinderhandel en winstbejag zijn uitgesloten.

De voor dit onderzoek relevante uitgangspunten van het Adoptieverdrag zijn:

- het afstand doen van het kind ter adoptie in het land van herkomst moet goed zijn geregeld: de toestemming van de moeder moet ná de geboorte en in alle vrijheid zijn gegeven, nadat zij is voorgelicht over de gevolgen van het doen van afstand; de toestemming voor adoptie mag niet zijn gegeven tegen betaling of in ruil voor enige andere tegenprestatie;

- een kind kan pas voor interlandelijke adoptie in aanmerking komen als is gebleken dat opnemning van het kind bij familie of in een pleeggezin in het land van herkomst niet mogelijk is (subsidiariteitsbeginsel).

Daar India pas in 2003 het Haags Adoptieverdrag ondertekend heeft, was tot die tijd de invulling van de voorwaarden waaronder adoptie toegestaan was en de wijze waarop dit gewaarborgd werd geheel aan het land zelf. India voorzag hierin door middel van "Guidelines" die het land zelf opgesteld had. Hierin waren voorwaarden met betrekking tot interlandelijke adoptie opgenomen die vergelijkbaar waren met de voorwaarden in het Haags Adoptieverdrag.

Wobka

De Wet opnemning buitenlandse kinderen ter adoptie (Wobka) vereist dat de vergunninghouder interlandelijke adoptie, indien zij gebruik wenst te maken van activiteiten van autoriteiten, instellingen of personen, deze op zuiverheid en zorgvuldigheid van handelen onderzoekt. De begrippen *zuiverheid* en *zorgvuldigheid* van handelen, worden in een afzonderlijk Besluit nader benoemd.

Hierin is beschreven welke aandachtspunten bij de beoordeling door de vergunninghouder in ieder geval aan de orde moeten komen. Deze punten worden in dit besluit niet uitgewerkt in minimum vereisten voor de vergunninghouder om te bepalen of een adoptie doorgang kan vinden. Vastgelegd is bijvoorbeeld dat gegevens over de identiteit en de herkomst van kinderen aan de orde dienen te komen bij het onderzoek door de vergunninghouder. Hierbij is niet vastgelegd dat er bijvoorbeeld een afstandsverklaring, ondertekend door de ouder(s), in het bezit van de vergunninghouder dient te zijn om verder te kunnen gaan met de adoptieprocedure. Het invullen van deze minimum vereisten is overgelaten aan de vergunninghouders.

De Wobka geeft voorts aan dat de vergunninghouder tot taak heeft om *zodanig* onderzoek te laten verrichten door en advies te vragen aan deskundige personen of instellingen in Nederland of in de staat van herkomst van het buitenlandse kind.

2.2. Beoordelingscriteria Inspectie jeugdzorg

Visie inspectie jeugdzorg

De inspectie stelt, overeenkomstig het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), dat het belang van het kind in elke vorm van zorg, verblijf of opvoeding en behandeling centraal dient te staan. Voor de inspectie betekent dit dat bij alle interlandelijke adopties het belang van het kind de voornaamste overweging dient te zijn.

Bij interlandelijke adoptie geldt dat het land van herkomst eisen en voorwaarden aan de adoptie kan stellen. Landen die aangesloten zijn bij het Haags Adoptieverdrag (verdragsstaten) hebben afspraken

gemaakt over de adoptie met het belang van het kind voorop. Bij niet-verdragsstaten, zoals India tot 2003 was, geldt de eigen regelgeving. India had zogenoemde "Guidelines" opgesteld in de geest van het Haags adoptieverdrag.

De beoordeling of een kind geadopteerd kan worden is primair een verantwoordelijkheid van het land van herkomst. Dat betekent dat de vergunninghouder vanuit Nederland niet direct zicht heeft op de afweging of de interlandelijke adoptie daadwerkelijk in het belang van het kind is en er altijd een risico aanwezig is dat kinderen op oneigenlijke gronden ter adoptie worden aangeboden.

Om dit risico te verkleinen verwacht de inspectie dat bij de uitvoering van interlandelijke adoptie vergunninghouders nagaan of adopties in het belang van kinderen gebeuren. De van toepassing zijnde wet- en regelgeving geeft aan waar de vergunninghouder aandacht aan dient te besteden. Het is vervolgens de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder(s) om hier nader invulling aan te geven.²

In het kader van dit onderzoek betekent dit dat de inspectie verwacht dat de vergunninghouder op een professionele manier invulling geeft aan de controle op de zuiverheid en zorgvuldigheid van het bemiddelingscontact en alert is op signalen over mogelijke misstanden. Bij signalen laat de vergunninghouder onderzoek verrichten door en/of vraagt advies aan deskundige personen of instellingen in Nederland of in de staat van herkomst van het buitenlandse kind.

De vergunninghouder evalueert zijn handelen als er signalen van misstanden zijn en past zo nodig zijn werkwijze aan.

Beoordelingscriteria

Voor dit toezichttraject heeft de inspectie de volgende criteria voor de bovenstaande verwachtingen geformuleerd:

- Controle bemiddelingscontact op zuiverheid en zorgvuldigheid, hieronder vallen de volgende criteria:
 - Onderzoek bij aanvang en voortdurende contact;
 - Onderzoek naar individuele te adopteren kinderen.
- Tijdige en adequate reactie naar aanleiding van signalen, hieronder vallen de volgende criteria:
 - snel actie ondernemen;
 - inwinnen van nadere informatie;
 - evaluatie en bijstelling.

De vertaling van deze criteria in indicatoren staat in bijlage 2.

² De inspectie merkt op dat dit niet ongebruikelijk is: ook in de Wet op de jeugdzorg wordt de invulling van het begrip "kwalitatief verantwoorde zorg" overgelaten aan de verantwoordelijkheid van de organisaties die de zorg bieden: zij zijn immers de professionals die de expertise hiervoor in huis hebben.

Hoofdstuk 3 Beantwoording van de onderzoeksvragen

In dit hoofdstuk beantwoordt de inspectie de twee onderzoeksvragen:

- heeft Meiling de zuiverheid en zorgvuldigheid van het bemiddelingscontact in India MSS voldoende gecontroleerd?
- heeft Meiling tijdig en adequaat gereageerd op signalen over mogelijke onrechtmatigheden in India?

Per vraag geeft de inspectie eerst kort haar bevindingen weer³. Vervolgens geeft zij haar conclusies weer aan de hand van de in hoofdstuk 2 genoemde criteria. Iedere vraag sluit af met een samenvattende conclusie.

3.1. Heeft Meiling de zuiverheid en zorgvuldigheid van het bemiddelingscontact in India MSS voldoende gecontroleerd?

Bevindingen

Bij de keuze voor MSS is Meiling in eerste instantie afgegaan op de informatie van de Central Adoption Resource Agency (CARA).

Meiling heeft beleid over de controle van een nieuw bemiddelingscontact. Zij heeft het eigen beleid toegepast bij de controle van MSS. Vrijwilligers van Meiling gingen zelf kijken bij het kindertehuis en lazen documentatie van en over MSS. In de loop der jaren is Meiling op een vergelijkbare wijze blijven controleren welke activiteiten MSS verrichtte.

Toetsing van individuele adopties vond plaats aan de hand van documenten en bezoeken aan MSS. Meiling bleek niet over alle relevante documentatie te beschikken.

Meiling geeft aan dat bemiddelingscontacten juridisch, financieel en ethisch verantwoord moeten werken. Meiling heeft dit onvoldoende uitgewerkt, zodat niet gesproken kan worden over vastgelegde normen voor het beoordelen van een bemiddelingscontact. Zij vertrouwt op de informatie die zij van CARA krijgt.

Meiling heeft geen beoordelingscriteria voor een oordeel over de documentatie van en over het tehuis of het tehuisbezoek vastgelegd.

Naar de mening van Meiling zien de Indiase procedures er gedegen uit en staan deze procedures garant voor het belang van het kind en toepassing van het subsidiariteitsbeginsel.

Meiling stelt zich op de hoogte van de achtergronden van de adoptie en heeft normen over wat er in de kinddossiers moet staan; zij vond de informatie over het kind mager, maar acceptabel. Sinds eind jaren

³ Een uitgebreide weergave van de onderzoeksresultaten staat in bijlagen 3 en 4.

'90 ging zij ieder kind dat volgens de Indiase organisaties adoptabel was, ook zelf bekijken om hierover een oordeel uit te spreken.

Conclusies

Onderzoek bij aanvang en voortdoring.

Aan alle aandachtspunten zoals die door de wetgever zijn geformuleerd is door Meiling aandacht gegeven. De begrippen controle op zuiverheid en zorgvuldigheid zijn door Meiling niet nader uitgewerkt. De minimale vereisten om een bemiddelingsrelatie door te laten gaan zijn hiermee niet vastgelegd en zijn door Meiling ook niet ingevuld. Daarmee heeft Meiling weinig professioneel gehandeld.

Meiling handelde steeds met een bemiddelingscontact in India dat getoetst werd door de Indiase overheid; MSS kreeg van CARA gedurende de gehele periode een vergunning voor interlandelijke adoptie.

Meiling beschikte over documenten over MSS, maar beschikte niet over alle relevante documentatie. Meiling is uitgegaan van hetgeen de Indiase autoriteiten beschikbaar stelden en is niet verder op zoek gegaan naar informatie over het tehuis. De controle van de betrouwbaarheid van de informatie over MSS was weinig gestructureerd en weinig professioneel.

Onderzoek naar individuele te adopteren kinderen

Voor Meiling geldt dat het kind in principe adoptabel is als de Indiase autoriteiten hun procedures hebben afgerond en hun stempels hebben gezet. Meiling stelt niet zelf met behulp van vastgelegde normen vast dat aan alle voorwaarden voor adoptie voldaan werd. Ook beschikt zij niet over een beschrijving van de manier waarop zij zich ervan vergewist dat de adoptie van het kind in Nederland in het belang van het kind kan worden geacht.

Meiling streefde naar een volledige documentatie vanuit India over het te adopteren kind, maar heeft niet vastgelegd welke informatie er minimaal moet zijn om een goede afweging te kunnen maken. In de praktijk bleek het niet mogelijk volledige informatie te verkrijgen. De inspectie heeft geconstateerd dat in de loop der jaren meer documenten uit India in de adoptiedossiers komen: het dossier wordt uitgebreid met de afstandsverklaring en de kindinformatie wordt uitgebreid met een HIV test. Ook bezoekt Meiling sinds eind jaren '90 zelf de kinderen in India.

Samenvattende conclusie

Samenvattend concludeert de inspectie dat Meiling het bemiddelingscontact MSS altijd gecontroleerd heeft, maar dat deze controle onvoldoende professioneel is geweest. Meiling heeft namelijk wel aandacht besteed aan in de wet vastgelegde punten, maar heeft deze aandachtspunten van de wetgever niet nader uitgewerkt.

3.2. Heeft Meiling tijdig en adequaat gereageerd op signalen over mogelijke onrechtmatigheden in India?

Bevindingen

Meiling stelt nooit signalen over illegale praktijken van MSS te hebben gehad tot 27 juni 2005. Het is niet aantoonbaar dat een andere vergunninghouder, Wereldkinderen, Meiling en het ministerie van Justitie heeft geïnformeerd over het stopzetten van haar contact met MSS na 1994.

Meiling heeft geprobeerd zich nader te informeren over de signalen, maar zonder succes. Toen er een bepaald kind (kind X) dat via MSS is geadopteerd, in 2006 is aangemerkt als mogelijk ontvoerd, heeft Meiling alle betrokken adoptiefouders schriftelijk en het ministerie van Justitie telefonisch geïnformeerd.

Conclusies

Snel actie ondernemen.

De inspectie concludeert dat verwacht mocht worden dat Meiling direct nadat zij in 2005 bericht kreeg over een mogelijk illegale adoptie vanuit een kindertehuis waar zij al jaren adopties begeleidt, een dergelijk bericht snel en schriftelijk doorgeeft aan het ministerie van Justitie. Dit heeft niet aantoonbaar plaatsgevonden.

Dat alle adoptiefouders die een kind vanuit India via MSS geadopteerd hadden op dat moment nog niet direct geïnformeerd werden is een navolgbare beslissing. Dit gezien de status van de berichtgeving over de verdenking van mogelijke illegale adopties ten opzichte van de onrust die dit bij ouders en kinderen teweeg zou brengen.

Inwinnen nadere informatie

Het inwinnen van nadere informatie over MSS als bemiddelingscontact en het verscherpen van de controle was niet aan de orde, omdat Meiling in 2005 niet meer met MSS samenwerkte. Meiling heeft wel geprobeerd nadere informatie over het vermoeden van illegale adoptie in te winnen.

Evaluatie en bijstelling.

Meiling heeft haar manier van werken met betrekking tot de beoordeling van bemiddelingscontacten niet geëvalueerd en bijgesteld; wel heeft Meiling de ministeries van Justitie en van Buitenlandse Zaken nu gevraagd om alle documenten van de laatste nog lopende adoptie vanuit India nogmaals te controleren en heeft zij deskundige begeleiding gezocht voor de betrokkenen bij kind X. Ook heeft Meiling besloten dat zij in het vervolg Justitie eerder wil informeren en dit wil vastleggen; Meiling zet nu in op aantoonbaar handelen.

Samenvattende conclusie

Samenvattend concludeert de inspectie dat Meiling gereageerd heeft op signalen die zij zelf ontvangen heeft door te proberen de juistheid van de signalen te verifiëren. Dit is echter in onvoldoende mate transparant en planmatig geweest, omdat de informatie-uitwisseling niet consequent vastgelegd is en evaluatie niet heeft plaatsgevonden.

Hoofdstuk 4 Eindoordeel en aanbevelingen

4.1. Eindoordeel

Op basis van dit onderzoek bij de vergunninghouder Meiling concludeert de inspectie dat Meiling in de periode 1995 t/m 2002 de wettelijke eisen als uitgangspunt genomen heeft om de adoptie vanuit India via MSS goed te laten verlopen. Meiling heeft zich gehouden aan alle aandachtspunten die in de wet aangegeven zijn, maar heeft deze niet uitgewerkt in inhoudelijke normen waarmee Meiling het bemiddelingscontact MSS had kunnen toetsen. Omdat er noch in de wet noch door Meiling inhoudelijke normen ontwikkeld zijn, kan Meiling feitelijk niet aantonen dat de interlandelijke adoptie via MSS in India *zuiver en zorgvuldig* gebeurd is en in het belang van het kind is geweest.

Ook is Meiling onvoldoende controleerbaar op de *tijdigheid* en *adequaatheid* van handelen, omdat veel mondeling is gebeurd en niet schriftelijk is vastgelegd.

De inspectie is daarom van oordeel dat de werkwijze van Meiling niet voldoende professioneel is geweest in het werken met uitgewerkte normen. Meiling heeft erop vertrouwd dat India zorgvuldig handelt. Dit wil niet zeggen dat de interlandelijke adoptie vanuit India via MSS door Meiling over het algemeen onjuist gebeurd is, maar wel dat vanuit Nederland, op basis van de informatie van Meiling, geen volledig beeld te vormen is over de kwaliteit van het handelen van het bemiddelingscontact en van officiële instanties bij interlandelijke adoptie.

Dit maakt dat de kans aanwezig is dat de Meiling onbedoeld betrokken is geraakt bij interlandelijke adopties die niet voldoen aan de uitgangspunten van het Haags Adoptieverdrag. Of dit ook daadwerkelijk gebeurd is, valt buiten het bereik van dit onderzoek.

Rest de vraag in hoeverre het Meiling is aan te rekenen dat er niet voldoende professioneel gehandeld is. Meiling is immers een vrijwilligersorganisatie die heeft moeten werken met niet nader gespecificeerde uitgangspunten in de wetgeving. De inspectie verwacht ook van vrijwilligersorganisaties dat zij professioneel werken, maar zij vindt het ook een extra verantwoordelijkheid van het ministerie van Justitie om deze organisaties adequaat toe te rusten.

De inspectie richt zich met haar aanbevelingen dan ook tot de minister van Justitie.

4.2. Aanbevelingen

Overwegingen

Hoewel het onderzoek betrekking heeft op de periode 1995-2002, is de inspectie van mening dat haar bevindingen en oordeel nog actueel zijn. Hiervoor heeft de inspectie de volgende overwegingen:

In het kader van het onderzoek dat de inspectie in 2002 heeft gedaan naar illegale adopties vanuit Haïti bij de vergunninghouder Flash, zijn vergelijkbare conclusies getrokken als in dit onderzoek⁴.

In 2005 heeft de inspectie in haar landelijk rapport "Matching in het belang van het kind, landelijk onderzoek van de inspectie jeugdzorg bij vergunninghouders"⁵ aan het ministerie de aanbeveling gedaan om in overleg met de vergunninghouders een kwaliteitskader op te stellen.

Het ministerie van Justitie heeft sindsdien samen met de vergunninghouders ontwikkelingen in gang gezet om te komen tot een kwaliteitskader dat nadere eisen aan het handelen van vergunninghouders stelt. Op verzoek van het ministerie heeft de inspectie per brief⁶ gereageerd op deze beleidsontwikkelingen. In deze brief constateert de inspectie dat het concept kwaliteitskader een beschrijving geeft van de processtappen die doorlopen moeten worden, maar dat minimum vereisten voor de vergunninghouder om te bepalen of een adoptie doorgang kan vinden inhoudelijk nog te weinig uitgewerkt worden. Daardoor blijft het bijvoorbeeld mogelijk dat er alleen getoetst wordt op de aanwezigheid van de documenten en niet op de inhoud. De inspectie merkt hierbij op dat de reactie van de inspectie door het ministerie van Justitie nog verwerkt gaat worden in het concept kwaliteitskader

De inspectie is van mening dat de kans aanwezig blijft dat bij interlandelijke adopties onvoldoende professioneel gewerkt wordt en te veel in goed vertrouwen gehandeld wordt zolang er geen inhoudelijke invulling wordt gegeven aan de vereisten om te bepalen of een interlandelijke adoptie in het belang van het kind is. Dit maakt dat adoptiekinderen het risico lopen dat interlandelijke adoptie niet in hun belang geschiedt.

De inspectie vindt dit een onwenselijke situatie en vraagt de minister van Justitie de belangen van adoptiekinderen te beschermen door:

- de vigerende wet- en regelgeving aan te vullen met inhoudelijke normen, waarbij Nederland zelf de interlandelijke adopties toetst en controleert. Deze inhoudelijke normen moeten vergunninghouders in staat stellen om:
 - kwalitatief goede adoptiebemiddeling in het belang van het kind te kunnen uitvoeren;
 - te komen tot een transparant en controleerbaar proces van adoptiebemiddeling;
 - helder en inzichtelijk te maken welke overwegingen ten grondslag liggen aan de adoptie.
- ervoor te zorgen dat het handelen van vergunninghouders geprofessionaliseerd wordt. Deze professionalisering moet vergunninghouders in staat stellen om:
 - voldoende kennis en kunde in te kunnen huren of te kunnen ontwikkelen om interlandelijke adopties adequaat te toetsen;
 - het bemiddelingscontact beter te controleren.

⁴ Zie bijlage 5.

⁵ Utrecht, november 2005.

⁶ Zie bijlage 6.

Bijlage 1 Het Onderzoek

Aanleiding

Naar aanleiding van mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India, waarover in mei in de media werd bericht, heeft de minister van Justitie op 25 juni 2007 de Inspectie jeugdzorg officieel gevraagd onderzoek te doen naar het handelen van de vergunninghouder Meiling⁷.

Vraagstelling

De inspectie onderzoekt op verzoek van het ministerie met name de controle van Meiling op het bemiddelingscontact Malaysian Social Service (MSS) in Chennai⁸ en de wijze waarop Meiling op eerdere signalen van onrechtmatigheden over MSS heeft gereageerd.

De minister van Justitie heeft de volgende vragen aan de Inspectie jeugdzorg gesteld:

- heeft Meiling binnen de kaders die daarvoor golden voldoende de zuiverheid en zorgvuldigheid van het bemiddelingscontact in India (MSS) gecontroleerd, zowel bij aanvang als bij voortduring van het contact?
- welke signalen heeft Meiling wanneer ontvangen over mogelijke onrechtmatigheden in India en heeft Meiling daar tijdig en adequaat op gereageerd (waaronder melding aan ouders, justitie en andere relevante actoren)?

Daarnaast vindt op verzoek van de minister onderzoek plaats naar de rol van het ministerie van Justitie; dit onderzoek vindt onafhankelijk plaats door de Commissie Oosting.

Tevens vraagt de minister duidelijkheid over wat zich in India heeft afgespeeld. Voor dit onderzoek heeft hij zich verzekerd van de steun van zijn ambtgenoot van Buitenlandse Zaken.⁷

Vraagstelling Inspectie jeugdzorg

Om de vragen van het ministerie te kunnen beantwoorden heeft de inspectie de beide vragen verdeeld in concrete onderzoeksvragen waarover zij informatie verzameld heeft.

De concrete onderzoeksvragen zijn:

- Op welke wijze heeft Meiling het bemiddelingscontract gecontroleerd bij de aanvang en voortduring van het contact?
- Hoe is door Meiling de ontvangen informatie beoordeeld? Heeft de vergunninghouder hier normen voor?
- Welke signalen heeft Meiling wanneer ontvangen over mogelijke onrechtmatigheden in India?
- Hoe heeft Meiling op de ontvangen signalen gereageerd?

⁷ Brief Ministerie van justitie aan Hoofdinspecteur Inspectie jeugdzorg 5490184/07/DJI, 19 juni 2007.

⁸ Meiling heeft MSS als bemiddelingscontact gehad van 1995 t/m 2002.

Afbakening van het onderzoek

De Inspectie jeugdzorg richt zich in het onderzoek alleen op de rol van de vergunninghouder Meiling. De inspectie onderzoekt geen strafbare feiten⁹.

Werkwijze

Om bovenstaande vragen te beantwoorden heeft de inspectie allereerst informatie verzameld om de concrete onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden. Hierbij zijn de volgende stappen te onderscheiden:

- informatieanalyse vooraf (intern): beschikbare informatie bij de Inspectie jeugdzorg (zoals inspectierapporten, jaarplannen, verbeterplannen en klachten, incidenten en meldingen) is verzameld en geanalyseerd;
- informatieanalyse vooraf (extern): Meiling is gevraagd vooraf relevante informatie beschikbaar te stellen (feitenrelaas);
- toezicht bij Meiling: de inspectie heeft de vergunninghouder bezocht en gesprekken gevoerd met de bestuursverantwoordelijken en medewerkers; ook heeft zij (cliënten)dossiers getoetst;
- informatie van derden geanalyseerd.

Een volledige lijst met gebruikte bronnen staat in bijlage 7.

Vervolgens heeft de inspectie op basis van de van toepassing zijnde wet- en regelgeving en haar visie beoordelingscriteria ontwikkeld om het handelen van Meiling ten aanzien van haar bemiddelingscontact MSS te kunnen beoordelen. Aan de hand van deze criteria heeft de inspectie vervolgens de bevindingen geanalyseerd en haar oordeel uitgesproken.

⁹ De minister heeft het Openbaar Ministerie (OM) verzocht hem te informeren of het OM voornemens is een (strafrechtelijk) onderzoek te starten naar de onderhavige zaak. Het OM heeft schriftelijk bericht dat het bij ontbreken van daartoe strekkende informatie vooralsnog geen aanleiding ziet tot het instellen van een oriënterend dan wel een strafrechtelijk onderzoek. Het spreekt voor zich dat indien uit vorengenoemd onderzoek aanwijzingen voor c.q. vermoedens van strafbare feiten naar voren komen, het OM op basis van de dan beschikbare informatie zal bezien of een (oriënterend dan wel strafrechtelijk) onderzoek op zijn plaats zal zijn.

Bijlage 2 Beoordelingscriteria met indicatoren

Voor dit toezicht is de volgende wet- en regelgeving van toepassing

- het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK);
- het Verdrag inzake de internationale samenwerking en de bescherming van kinderen op het gebied van de interlandelijke adoptie (het Haags adoptieverdrag uit mei 1993);
- de Wet opnemng buitenlandse kinderen in het kader van adoptie (Wobka)

Op basis van deze wet- en regelgeving heeft de inspectie de volgende criteria en indicatoren geformuleerd:

Controle bemiddelingscontact op zuiverheid en zorgvuldigheid van handelen

- Onderzoek bij aanvang contact
 - Vergunninghouder controleert instellingen of personen
 - Vergunninghouder heeft documenten met betrekking tot onderzoek
 - Vergunninghouder controleert betrouwbaarheid informatie over bemiddelingscontact
- Onderzoek bij voortdurende contact
 - Vergunninghouder verzamelt voortdurend alle beschikbare informatie over bemiddelingscontact
 - Vergunninghouder controleert voortdurend alle beschikbare informatie over bemiddelingscontact
- Onderzoek naar individuele te adopteren / geadopteerde kinderen
 - Er is een beschrijving van de manier waarop vergunninghouder zich ervan vergewist dat de opnemng van buitenlands kind ter adoptie in NL in het belang van het kind kan worden geacht
 - Vergunninghouder stelt belang van het kind centraal
 - Vergunninghouder vergaart zoveel mogelijk gegevens met betrekking tot kind
 - Vergunninghouder stelt vast dat kind adoptabel is
 - Vergunninghouder stelt vast dat aan de voorwaarden voor adoptie voldaan wordt

Tijdig en adequaat reageren op signalen

- Snel actie ondernemen
 - Binnen vijf werkdagen eerste reactie
 - Bemiddelingsrelatie opschorten
 - Informeren belanghebbenden:
Ouders; Justitie; Andere relevante actoren
- Inwinnen nadere informatie
 - Controle verscherpen
 - Inschakelen deskundigen, raadplegen van:
Deskundigen op gebied ethiek; Deskundigen op gebied (internationaal) recht en jurisprudentie
- Evaluatie en bijstelling
 - Bij gereede twijfel, contact verbreken
 - Standpunt bepalen over belang van het kind
 - Evaluatie van de minimale vereisten aan bemiddelingscontact

Bijlage 3 Onderzoeksresultaten

De inspectie heeft het handelen van vergunninghouder interlandelijke adoptie Meiling onderzocht. Hierbij heeft de inspectie op basis van het verzoek van de minister twee aandachtsgebieden onderscheiden, elk met twee onderzoeksvragen. De aandachtsgebieden zijn: *controle door Meiling van het bemiddelingscontact* en *reactie van Meiling op signalen over het bemiddelingscontact*. De aandachtsgebieden vormen de twee paragrafen van deze bijlage. Binnen elke paragraaf zijn de twee onderzoeksvragen leidend.

1. **Controle door Meiling van het bemiddelingscontact**

Op welke wijze heeft Meiling het bemiddelingscontact gecontroleerd bij de aanvang en voortdurende van het contact?

Eerst komt hier aan de orde de controle van het bemiddelingscontact op het niveau van de gehele instelling; vervolgens de controle van het bemiddelingscontact op het niveau van de individuele kinderen.

De instelling

Het beleid van de vergunninghouder Meiling is dat zij van een (mogelijk) nieuw contact de vergunning/erkenning opvraagt in het desbetreffende land en navraag doet naar jaarverslagen, doelstellingen en procedures van dit contact¹⁰. Meiling stelt dat contacten juridisch, financieel en ethisch verantwoord moeten werken en geeft hierover het volgende aan:

- het juridisch aspect is afgedekt door de toestemming van het ministerie van Justitie en CARA om in Nederland en India werkzaam te zijn.
- het financiële aspect is afgedekt door een transparante en open benadering van kosten en uitgaven alsmede het karakter van Meiling als vrijwilligersorganisatie.
- het ethisch aspect is afgedekt door de voorschriften en procedures in India die garanderen dat een kind alleen voor buitenlandse adoptie in aanmerking komt als er aantoonbaar in eigen land geen ouders te vinden zijn.

Bij een positief besluit plant Meiling een reis naar het betreffende contact. Daarbij brengt zij een bezoek aan het tehuis en kijkt zij ondermeer naar de verzorging en de leefomstandigheden van de kinderen, de geldstromen van het contact en de overige vormen van projecthulp/sociaal werk die dit contact mogelijk verzorgt. Ook brengt Meiling er een bezoek aan de lokale overheden, aan eventueel reeds aanwezige contacten in het land en aan de centrale autoriteit. Hier gaat Meiling na hoe de procedures in het betreffende land verlopen van afstandverklaring tot adoptie-uitspraak.

¹⁰ Sinds het lidmaatschap van Meiling bij Euradopt in 2003, consulteert zij tevens collega-vergunninghouders in Europa over het beoogde bemiddelingscontact.

Als deze controles leiden tot een positief beeld dan wordt aan het bestuur van Meiling een concept besluit voorgelegd om met de betreffende organisatie in zee te gaan.

Bij een positief besluit merkt Meiling zo'n nieuw contact eerst aan als 'experimenteel'. Dit houdt in dat de ouders geïnformeerd worden over het feit dat Meiling met dat tehuis nog maar beperkte ervaring heeft opgebouwd. Bovendien betekent dit dat het bestuur – na een evaluatie van de eerste adoptie(s) – nog een keer expliciet beslist over het al dan niet voortzetten van de contacten met dit contact.

In de praktijk van de keuze voor MSS heeft Meiling naar eigen zeggen contact met MSS gelegd op basis van de lijst van de Central Adoption Resource Agency (CARA.) waarop de door de Indiase overheid voor adoptie erkende tehuizen staan vermeld. (zie verderop ook bij 'keuze voor bemiddelingscontact') Meiling gaat er daarbij van uit dat India een goed onderzoek instelt bij het verstrekken van de erkenning. Meiling heeft de organisaties op de lijst van CARA aangeschreven. De respons was mager, maar de directeur van MSS deed moeite voor communicatie.

De controle van Meiling op MSS hield daarnaast in: het opvragen van statuten, de bestudering van jaarverslagen en het inwinnen van informatie bij de autoriteiten in India en bij derden¹¹. Uit de bestudering van de jaarverslagen kwam naar voren dat MSS veel meer activiteiten/projecten had dan alleen adopties¹². Meiling heeft aan bepaalde projecten van de MSS financieel bijgedragen¹³. Dit werd, aldus Meiling, in de jaarverslagen verantwoord door MSS.

In de loop der jaren is Meiling op een vergelijkbare wijze blijven controleren welke activiteiten MSS zoal verrichtte. Het jaarverslag (1999) liet continuïteit in de programma's zien en het kindertehuis MSS heeft steeds beschikt over de noodzakelijke erkenning om voor buitenlandse adopties te bemiddelen. Verder keek Meiling als zij op bezoek was hoe het in het kindertehuis toeling. Zij was er dan 2 à 3 dagen en kon met iedereen in het tehuis praten. Er was volgens Meiling een open sfeer. Als Meiling meer wilde weten, kon zij de dossiers inzien, die volgens haar keurig geregistreerd waren. Meiling kreeg een goede indruk van het tehuis MSS.

Meiling benadrukt dat er sprake was van een gelijkwaardige verhouding tussen Meiling en MSS. Er was een goede band opgebouwd: interpersoonlijk en door de projecthulp. De gelijkwaardige verhouding

¹¹ Zo heeft Meiling enkele aanbevelingsbrieven van Indiase ouders (1995) en een tweetal aanbevelingsbrieven ontvangen van parlementsleden (1994 en 1995). Ook uit de kranten (1992) en andere bronnen (1995) is een aantal positieve signalen naar voren gekomen over MSS. Belangrijk daarbij was een krantenfoto waarop de directeur van MSS een prijs uitgereikt krijgt van een minister van Financiën.

¹² Opvang voor kinderen die inwonen (1996 105 kinderen); een sponsor programma voor kinderen die thuis wonen (1996 448 kinderen); crèches (1996 55 kinderen); lagere scholen (1996 twee scholen met 598 kinderen); adoptieprogramma (1996 12 kinderen voor buitenlandse adoptie en 49 binnenlandse adopties); vakopleiding voor oudere kinderen (radio en tv reparaties); medisch centrum, vakopleiding voor volwassenen (kantooropleiding, naaiwerk).

¹³ Op dit moment gaat er evenwel geen projecthulp naar het nieuwe contact van Meiling; omdat CARA belangenverstrengeling wil voorkomen, is de projecthulp nu losgekoppeld van de adoptiecontacten.

bleek onder andere uit de verdeling van de reizen: Meiling en MSS deden elk de helft van de begeleidingsvluchten van geadopteerde kinderen.

Kritiek van Meiling op MSS (over bijvoorbeeld de bibliotheek of het spelen van kinderen) was bespreekbaar.

De kinderen

Volgens Meiling hoort de primaire verantwoordelijkheid voor de vraag of een kind beschikbaar is voor buitenlandse adopties thuis bij de Indiase overheid, die een No Objection Certificate (NOC) afgeeft. Voor alle kinderen vanuit MSS waarbij Meiling heeft bemiddeld is een NOC afgegeven en een volledige rechtbankprocedure doorlopen, aldus Meiling.

MSS maakte de rapportages over het kind; als Meiling vragen had, leverde MSS aanvullend onderzoek. De schriftelijke informatie was vanaf eind jaren '90 meer uitgebreid, omdat Meiling heeft benadrukt dat papieren, bijvoorbeeld de afstandsverklaring, in Nederland van belang zijn. Meiling mocht wel de dossiers inzien, waar de afstandsverklaringen inzaten, maar MSS wilde de verklaringen niet meegeven. Dit met het oog op de privacy van de ouder(s). Later kreeg Meiling ook wel een kopie mee, maar de adresgegevens van de ouder(s) waren er dan uitgeknipt.

Bovenstaande informatie wordt ten dele bevestigd uit door de inspectie verricht dossieronderzoek¹⁴: de meeste (met name oudere) dossiers zijn onvolledig (geboorteaktes, afstandsverklaringen en No Objection Certificates komen beperkt voor in de dossiers) en het informatieve gehalte van met name de kindrapportages is (ook in de latere dossiers) naar Nederlandse maatstaven zeer gering.

Wel bevatten alle dossiers een medisch rapport en een beschikking van de Rechtbank in India inzake de adoptie volgens Indiaas Recht.

In enkele dossiers zijn kostenramingen/afrekeningen aangetroffen.

In de oudere dossiers ontbreken stukken uit India. In de meest recente adoptiedossiers zijn de documenten vrijwel volledig.

De beschrijving in het Child Study Report blijft echter kort en vrijwel standaard zonder enige achtergrondinformatie.

In de latere dossiers zijn veel voortgangsrapportages met foto's van de geadopteerde kinderen aangetroffen, geschreven door adoptiefouders en verzonden aan India en Meiling.

¹⁴ Het betrof acht dossiers met bemiddeling door Meiling uit het kindertehuis MSS in de periode 1994 – 2003 geadopteerde kinderen. Meer informatie over het dossieronderzoek van de inspectie staat in bijlage 4.

Hoe heeft Meiling de ontvangen informatie beoordeeld? Heeft de vergunninghouder hier normen voor?

Keuze voor bemiddelingscontact

Meiling vertrouwde op de informatie die zij van CARA kreeg.

CARA verricht volgens Meiling een behoorlijk onderzoek en geeft op basis daarvan vergunningen met een begin- en einddatum af aan tehuizen om te bemiddelen in interlandelijke adoptie. CARA neemt volgens Meiling zijn taak uiterst serieus. Meiling stelt: India is geen "bananenrepubliek" en doet het als rechtsstaat heel behoorlijk. Volgens Meiling wil CARA andere landen niet laten meekijken.

Meiling werkt volgens een scheiding van verantwoordelijkheden en aanvaardt dat zij niet over de gehele keten beslist: het vaststellen van de lijst met bemiddelingscontacten is de verantwoordelijkheid van het zendende land.

Wel heeft Meiling aan CARA gevraagd of CARA een advies kon geven over de tehuizen op de lijst van goedgekeurde instellingen. CARA wilde dat niet doen en stelde dat Meiling kon samenwerken met elk van de instellingen op de lijst. Meiling wist niet dat CARA inspectierapporten over de instellingen uitbracht en had geen inzicht in het in 1999 uitgebrachte inspectierapport.

Malaysian Social Service (MSS)

Meiling heeft vervolgens de organisaties op de lijst van CARA aangeschreven. Meiling ging bij MSS kijken en was positief verrast over deze organisatie, vooral over het vele sociale werk dat MSS deed, naast adoptie. Meiling had geen lijst met criteria om haar oordeel over een tehuis te vellen. De controles van Meiling hielden in dat zij keek hoe het toeging in het kindertehuis; zij vond het belangrijk dat alles goed op orde was, dat er verzorgde documentatie over het kind was, dat er achtergrondinformatie ter inzage lag en dat zij vrijuit kon rondlopen in het tehuis en met iedereen kon praten. Verder was het zo bij MSS: als er iets niet op orde was, dan werd er gehandeld, bijvoorbeeld als er volgens Meiling iets niet goed was bij het medisch onderzoek, vond aanvullend onderzoek plaats.

Meiling kreeg foto's toegestuurd van de resultaten van de projecthulp en een gespecificeerde financiële verantwoording. Daarnaast heeft Meiling MSS getoetst op basis van jaarverslagen, krantenartikelen over de instelling en aanbevelingen.

Informatie over de kinderen

Als CARA een NOC voor interlandelijke adoptie heeft afgegeven, begint de inzet van Meiling.

Meiling heeft normen over wat er in ieder geval in de kinddossiers moet staan, namelijk de reden van afstand, de medische omstandigheden en de ontwikkeling van het kind. Dat geeft voldoende informatie voor matching. In de loop der tijd is de standaard van Meiling uitgebreid, bijvoorbeeld met een HIV test. De rapporten over het kind zijn in India volgens Meiling beperkt. In de dossiers staan vooral standaardformuleringen. Het is heel moeilijk om hieraan eisen te stellen. Zo wil de afstandsmoeder vaak niet teruggevonden worden en haar wens wordt beschermd. India stelt dat de afstandsverklaring van de

ouder India's verantwoordelijkheid is, van de Indian Council for Child Welfare (ICCW) en CARA. Meiling kan deze verklaring niet checken. De afstandsverklaring is een minimale garantie waar Meiling over wil beschikken. Meiling kreeg de eerste jaren de afstandsverklaring niet mee, vanaf eind jaren '90 wel, toen Meiling had uitgelegd dat dit in de Nederlandse cultuur belangrijk is.

Het informatieve gehalte van het Child Study Report in de dossiers van de via MSS geadopteerde kinderen was volgens Meiling desondanks op hoofdlijnen voldoende en vergelijkbaar met andere landen. In het kinddossier van MSS in India staat meer; Meiling mocht deze dossiers inzien en gegevens hieruit overnemen, maar niet meenemen. Als het geadopteerde kind 18 jaar is, mag het zelf in India het eigen dossier inzien.

Meiling gaat zelf naar India en kijkt welke kinderen voor adoptie in aanmerking komen; het kan verkeerd gaan als de vergunninghouder alleen papieren rapporten accepteert, daarom gaat Meiling elk half jaar naar India. Sinds eind jaren '90 (toen enige adoptiekinderen uit India in Nederland uit huis zijn geplaatst), is de lijn bij Meiling dat zij niet voor 100% wil afgaan op de medische en psychologische rapporten van MSS. Meiling heeft geen vastgelegde criteria waarnaar zij kijkt bij haar oordeel of een kind adoptabel is.

2. Reactie van Meiling op signalen over het bemiddelingscontact

Welke signalen heeft Meiling wanneer ontvangen over mogelijke onrechtmatigheden in India?

In 1998 / 1999 bleek in Andra Pradesh sprake van illegale adoptie; dit ging niet over het contact van Meiling in die provincie. Alle activiteiten rond adoptie werden toen door de Indiase organisaties stilgelegd, niet alleen in Andra Pradesh, maar ook in de andere provincies.

Op 27 juni 2005 werd Meiling voor het eerst geconfronteerd met berichten over een mogelijk adoptieschandaal bij MSS. Van de zusterorganisatie Interpedia uit Finland kreeg Meiling via de mail het bericht binnen dat de directie van MSS gearresteerd was op verdenking van illegale adopties. Interpedia gaf aan dat er foto's verschenen zijn in een krant; in het bijschrift van de foto's werd verwezen naar één kind dat in Finland zou zijn (Interpedia sprak dit tegen), verder werd er één kind genoemd dat in Nederland zou zijn en twee in Duitsland.

De dag daarna ontving Meiling van Interpedia nadere informatie over de arrestatie van de directie van MSS. Het zou daarbij gaan om de verdwijning van een bij naam aangeduid kind van 7 jaar, dat sinds 1999 vermist was en in Nederland zou wonen. De directie van MSS zou bij deze verdwijning betrokken zijn. De naam van het kind was bij Meiling niet bekend.

Meiling stelt vast dat de directeur van MSS, zijn vrouw en zijn zoon na zes weken in de gevangenis op borgtocht zijn vrijgelaten. Het gaat overigens om een beschuldiging aan hun adres die nog bewezen moet worden. Het Openbaar Ministerie heeft tot op heden geen vervolging ingesteld, aldus Meiling.

Andere signalen over MSS heeft Meiling naar eigen zeggen niet gehad. In juni 2005 was Meiling al gestopt met de adopties via MSS, vanwege de lang slepende duur van de adoptieprocedures. Meiling ontkent dat zij weet had van de melding van Wereldkinderen aan het ministerie van Justitie dat zij na twee adopties via MSS in 1990 en 1994 besloten had niet meer met MSS te werken, omdat deze organisatie volgens Wereldkinderen niet betrouwbaar was. Volgens Wereldkinderen heeft zij het stopzetten van de samenwerking met MSS ook gemeld aan Meiling, alsmede de reden daartoe. Meiling ontkent dit laatste ten stelligste. Wereldkinderen heeft geen schriftelijke bewijzen voor deze meldingen.

Hoe heeft Meiling op de ontvangen signalen gereageerd?

Meiling heeft direct, op 28 juni 2005, aan de Indiase autoriteiten CARA en ICCW nadere informatie gevraagd over de affaire bij MSS. Meiling heeft daarbij aangegeven dat zij het heel vervelend vond dat zij dit niet vanuit India gehoord had. Zij heeft gevraagd waarom zij niet is ingelicht. Hierop kreeg Meiling geen bevredigend antwoord. Tot op heden heeft Meiling evenmin nadere informatie gekregen over de affaire bij MSS.

Op basis van de informatie die Meiling van de verschillende Indiase instanties ontving, heeft Meiling destijds de conclusie getrokken dat gezien de ernst van de beschuldigingen het noodzakelijk was de zaak verdergaand te onderzoeken. Meiling was echter niet bij machte vast te stellen:

- of MSS schuldig was aan betrokkenheid bij kidnapping;
- in hoeverre naar Nederland geadopteerde kinderen hierbij betrokken zouden kunnen zijn.

Om die reden heeft Meiling toen (in 2005) besloten de zaak te volgen. Gezien het ontbreken van enig bewijs en het uitblijven van juridische stappen van de officiële Indiase instanties richting MSS vond Meiling het echter niet aan de orde om ouders onnodig ongerust te maken; Meiling heeft toen besloten de ouders niet te informeren. Meiling meent dat zij Justitie in 2005 mondeling over de zaak MSS heeft geïnformeerd, maar zij kan dit niet aantonen.

Op 10 juni 2006 is voor het eerst een verband gelegd tussen een gestolen kind en een bepaald kind in Nederland (kind X). Dit verband is niet door de autoriteiten gelegd, maar door een burger die actief opkomt voor de belangen van afstandsouders en hun kinderen.

Binnen een tot twee weken heeft Meiling de volgende stappen gezet:

- alle ouders informeren;
- Meiling verstuurt diverse mails naar instanties in India om hierover navraag te doen;

- Meiling stuurt ook mails aan de Nederlandse ambassade in New Delhi en het consulaat-generaal in Bombay met verzoeken om informatie over kind X;
- Meiling bezoekt de adoptiefouders met het doel hun verhaal aan te horen, hen gerust te stellen, hulp te bieden en aan te geven dat Meiling in deze zaak een onderzoek naar de gebeurtenissen zal starten. Meiling biedt daarbij de ouders begeleiding aan in de vorm van gesprekken met een bekende adoptiedeskundige;
- Meiling benadert via Wereldkinderen een advocaat die uitzoekt of de angst van de ouders reëel is dat kind X terug zou moeten naar zijn biologische ouders mocht het verhaal waar zijn;
- Meiling informeert het ministerie van Justitie mondeling over de gang van zaken en het juridisch advies dat zij ontvangen heeft;
- Meiling stelt een brief op voor alle ouders die een kind van MSS hebben geadopteerd waarin voorzichtig wordt verteld dat MSS beschuldigd wordt van eventuele kinderhandel; hierin staat ook dat adoptiefouders zijn benaderd door een burger die hiernaar onderzoek doet;
- Meiling is op de avond nadat de ouders de informatie hebben ontvangen telefonisch bereikbaar voor vragen;
- Meiling bezoekt opnieuw de ouders om ondersteuning te bieden.

Tot op heden heeft Meiling geen sluitende antwoorden vanuit de Indiase instanties ontvangen; evenmin heeft Meiling sluitend antwoord gekregen van de Nederlandse diplomatieke diensten.

Meiling stelt dat risico's niet uit te sluiten zijn bij interlandelijke adoptie. Zij probeert dat wel en gaat ervan uit dat de checks die zij doet werken. Maar 100% waterdicht kan het volgens Meiling niet zijn.

Bijlage 4 Resultaten Dossieronderzoek

De inspectie heeft acht dossiers onderzocht van kinderen die via bemiddeling van Meiling vanuit het kindertehuis MSS geadopteerd zijn.

De dossiers zijn zo geselecteerd dat deze een beeld geven van de werkwijze bij adopties van circa 1994 tot begin 2003.

De dossiers bevatten vele documenten die in Nederland tot stand zijn gekomen zoals onder andere: Rapport over de geschiktheid van adoptiefouders van de Nederlandse Raad voor de Kinderbescherming, Verklaring omtrent gedrag adoptiefouders, werkgeversverklaring, bankverklaringen, beginseltoestemming tot adoptie, machtiging van adoptiefouders voor handelingen namens hen in India, overzichten van kosten van adopties.

Gemiddeld verbleven de kinderen in de onderzochte dossiers: **ruim anderhalf jaar** in kindertehuis MSS voordat zij naar Nederland vertrokken.

De kinderen werden **overgedragen** door de moeder of ouders (7x) volgens de informatie in de dossiers. Eenmaal was sprake van overdracht door een oude mevrouw. In drie van de acht dossiers is geen **afstandsverklaring** van ouder(s) aanwezig. Het betreft de oudste 3 dossiers.

Informatie over onmogelijkheid om het kind in eigen land, India, onder te brengen bij adoptiefouders door **Voluntary Co-ordinating Agency Tamil Nadu (VCA)** is 6 maal aangetroffen (2x hiervan met redenen).

In 2 dossiers geen VCA aanwezig: alleen vermelding dat VCA is verkregen in document van MSS.

1 x **No Objection Certificate (NOC)** aanwezig van CARA, alleen in jongste dossier. Hierin zitten ook foto's van ouders met kind.

In alle 8 dossiers is een **medisch rapport**. Indien er lichamelijke gebreken zijn is deze rapportage uitgebreid. In alle 8 dossiers is een **beschikking** van de **Rechtbank** in India inzake de adoptie volgens Indiaas Recht.

Geboorteakte 7 x niet aanwezig, 1x document dat beschouwd mag worden als geboorteakte in laatst onderzochte dossier. In Dossier 1 staat beschreven dat de uitspraak van de rechtbank voor de adoptie voldoende is om een paspoort aan te vragen. Een enkele keer is te zien dat een geboorteakte wordt opgemaakt met behulp van een Nederlandse rechtbank als het kind in Nederland is.

Child Study Report 8x aanwezig opgesteld door MSS. Ondertekend door directeur en social worker of Child Welfare Supervisor. Er is hierbij in enige mate sprake van een standaardtekst bestaande uit de reden van afstand door ouders en enig bericht over de ontwikkeling van het kind. Het informatieve gehalte over de achtergronden van het kind zijn nihil naar Nederlandse maatstaven: het beperkt zich veelal tot alleen de naam van moeder. Geen informatie over gezinsachtergrond, wel reden van afstand gegeven. Een enkele keer is weergegeven dat er broertjes of zusjes zijn. Van hen zijn geen namen

weergegeven. Enkele keren is in het dossier weergegeven dat de vader bekend is. Regelmatig wordt de naam van de vader niet bekend gemaakt vanwege sociale stigma's.

Indien er bijzonderheden zijn zoals een hazenlip of een taalachterstand, dan wordt dit benoemd in het Child Study Report. In het laatste dossier zit ook een foto van ouders met hun ter adoptie afgestane kind. Er wordt regelmatig in de dossiers melding gemaakt van een wachtperiode waarin ouders zich nog kunnen bedenken over de voorgenomen adoptie.

In de latere dossiers zijn veel voortgangsrapportages met foto's van de geadopteerde kinderen geschreven door adoptiefouders en verzonden aan India en Meiling aangetroffen.

Hieronder staan de conclusies die de Inspectie Jeugdhulpverlening en jeugdbescherming heeft geformuleerd in het rapport “Adoptie in het belang van het kind? Adoptie van kinderen uit Haïti via bemiddeling van Stichting Flash”, Zwolle, augustus 2002.

Conclusies over de positie van het kind

De invulling van “het belang van het kind” wordt in het adoptieproces onvoldoende zichtbaar nl:

- In de formele adoptieprocedure in Haïti wordt alleen in de sociale rapportage de standaardopmerking dat “adoptie in het belang van het kind is”, gemaakt. Onduidelijk blijft welke criteria daarbij in Haïti gehanteerd worden. Ook vanuit Nederland zijn er geen criteria aangegeven
- Er zijn geen eisen geformuleerd over de verzorging en opvoeding van de kinderen, waaraan voldaan zou moeten worden in de opvangperiode in Haïti. Een vergelijking met de Nederlandse normen is niet mogelijk en er kan dus geen besluit genomen worden of de eventuele afwijkingen acceptabel zijn of niet.
- In de werkwijze van Flash wordt het belang van het kind niet geoperationaliseerd.
- In de wet en regelgeving en in het beleid van Justitie wordt niet zichtbaar op welke wijze de instellingen hieraan invulling zouden moeten geven.

Conclusies over de positie van de vergunninghouder

- De positie van de vergunninghouder wordt vooral bepaald door de afhankelijkheid van zowel adoptiefouders als de contactpersoon bemiddeling in Haïti. De afhankelijkheid krijgt gestalte in de informatiestroom uit Haïti over de achtergronden van de kinderen, het verloop van de adoptieprocedure en de verzorging en het verblijf van de kinderen enerzijds en de financiële afhankelijkheid van de adoptiefouders anderzijds.
- De bemiddeling wordt gekenmerkt door aandacht voor de formele procedure op basis van de wetgeving van beide landen. Dit komt tot uiting in de vereiste documentenstroom tussen beide landen. De matching tussen kind en ouder blijft een niet transparant proces. De afwegingen die in de individuele situaties worden gemaakt om al dan niet af te wijken van de formele eisen blijven onzichtbaar.
Dat geldt eveneens voor het zichtbaar maken op welke wijze de belangen van de kinderen en de ouders ingevuld worden in beleid en de uitvoering van werkzaamheden.
- De vergunninghouder wordt geacht om voldoende toezicht uit te oefenen in het land van herkomst. Omdat in wet en regelgeving en in beleid onduidelijk blijft wat onder deugdelijk toezicht in de verschillende landen wordt verstaan en op wie toezicht uitgeoefend zou moeten worden, is het een multi-interpretabel artikel. Ook de handelwijze wanneer een aangetroffen situatie aanleiding zou moeten zijn voor ingrijpen of terugtreden van de vergunninghouder is daarmee niet bepaald. Dit maakt het handelen van de vergunninghouder willekeurig. De vergunninghouder kan zich op dit moment alleen baseren op de rechten van het kind. Met name de artikelen over het recht op verzorging, opvoeding en ontwikkeling.

Ministerie van Justitie
Afdeling Justitieel Jeugdbeleid
T.a.v. de heer mr. N.P. Levenkamp
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Postbus 483
3500 AL Utrecht

Sint Jacobsstraat 16
3511 BS Utrecht

T (030) 230 52 30
F (030) 230 52 00
www.inspectiejeugdzorg.nl

Ons kenmerk
IJZ/2799570-CS

Uw kenmerk

Inlichtingen bij
drs. R. Bruijn

Onderwerp
Reactie kwaliteitskader
vergunninghouders interlandelijke
adoptiehouders

Bijlage(n)
--

Datum
14 september 2007

Geachte heer Levenkamp,

De Inspectie jeugdzorg heeft kennisgenomen van het concept kwaliteitskader vergunninghouders interlandelijk adoptie.

In haar landelijk rapport van 2005 heeft de inspectie aan het ministerie de aanbeveling gedaan om in overleg met de vergunninghouders een kwaliteitskader op te stellen. De inspectie herkent de onderwerpen die in het kwaliteitskader worden beschreven, maar is daarnaast kritisch over de wijze waarop het belang van het kind bij de matching is uitgewerkt. Een aantal onderwerpen verdient bovendien aanscherping. In deze brief zal worden toegelicht welke aanscherping er volgens de inspectie nog nodig is.

1. Bij matching dient de vraag voorop te staan wat het kind nodig heeft en welk gezin daarbij past.

Het kwaliteitskader formuleert de toetsingscriteria voor matching grotendeels vanuit het gezin van de aspirant-adoptiefouders: past het kind in dit gezin. De inspectie is van oordeel dat het belang van het kind bij matching uitgangspunt behoort te zijn. De matchingscriteria zoals deze nu zijn aangegeven, leggen de nadruk ten onrechte bij het aspirant adoptiegezin.

2. Belangrijke beslissingen van de vergunninghouder dienen niet door 1 persoon te worden genomen.

Beslissingen over individuele twijfelgevallen (mbt de geschiktheid van aspirant-adoptiefouders) (blz 15) en beslissingen mbt de matching van de kinderen (pag. 20) dienen niet door 1 persoon alleen te worden genomen, maar altijd door minimaal 2 personen met een ter zake deskundige achtergrond.

Het kwaliteitskader vereist bij matching alleen een teambeslissing voor kinderen die bijzondere aandacht vragen. De inspectie is van oordeel dat de beoordeling van wat een kind nodig heeft en welk gezin daar het best bij aansluit nooit door een persoon genomen mag worden. Om een zorgvuldige en objectieve afweging te kunnen maken en daarmee een zo optimaal mogelijke matching tot stand te brengen moet

de matchingsbeslissing altijd in een team genomen worden. De bij de matching betrokken personen moeten ter zake deskundige zijn. Vergunninghouders dienen aan te geven aan welke inhoudelijke criteria deze deskundigheid dient te voldoen.

3. Er dienen inhoudelijke criteria te worden vastgesteld en ondergrenzen te worden aangegeven.

Het is noodzakelijk dat justitie een ondergrens vaststelt, of met andere woorden dat justitie aangeeft in welke gevallen de vergunninghouders niet tot bemiddeling over mogen gaan.

In het kwaliteitskader wordt op verschillende plaatsen beschreven welke informatie minimaal aanwezig moet zijn. Tegelijk wordt meermalen aangegeven dat de situatie per land kan verschillen. Aan de inhoud van de informatie worden geen eisen gesteld en niet is aangegeven wanneer de informatie in ieder geval onvoldoende is.

Hierna volgt een verdere toelichting per deelonderwerp.

3.1 Informatie tbv de matching

Op blz. 16 e.v. staat in het kwaliteitskader beschreven welke kindgegevens belangrijk zijn om te komen tot interlandelijke adoptie. Op blz 18 staat beschreven welke documenten er minimaal in het kinddossier behoren en welke informatie deze documenten minimaal dienen te geven. Omdat er geen eisen gesteld worden aan de inhoud van deze informatie, is het mogelijk dat er gematcht wordt op basis van standaardformuleringen die geen enkele inhoudelijk informatieve waarde hebben. De inspectie is van oordeel dat dit niet in het belang van het kind is en om die reden ongewenst.

De inspectie is van mening dat aan de inhoud van het kinddossier de eis gesteld zal moeten worden dat het bij de achtergrondgegevens en observatierapportage moet gaan om kindspecifieke onderbouwde informatie en geen standaardinformatie.

Daarbij dient duidelijk te worden aangegeven dat matching op grond van standaardformuleringen niet in het belang van het kind is en om die reden niet mag plaatsvinden.

3.2 Informatie tbv controle buitenlandse contacten

Het kwaliteitskader geeft aan dat de vergunninghouder een inspanningsverplichting heeft waar het gaat om het verzamelen van informatie. Er wordt echter niet concreet gemaakt wanneer het beeld van het buitenlandse contact inhoudelijk goed (genoeg) is en met welke regelmaat controle van het buitenlandse contact dient plaats te vinden.

Op pag. 23 geeft het kwaliteitskader toetsingsnormen aan (zoals een jaarverslag, organogram en/of gespreksverslagen), die niet inhoudelijk zijn geoperationaliseerd. Daardoor is het mogelijk dat er alleen getoetst wordt op de aanwezigheid van de documenten en niet op de inhoud.

De inspectie beveelt aan dat er in samenspraak met de vergunninghouders een checklijst wordt ontwikkeld waarop inhoudelijke criteria zijn aangegeven.

Ook moet vastgelegd worden dat iedere periodieke toetsing door de vergunninghouder resulteert in een inhoudelijke analyse van de informatie en een oordeel over de betrouwbaarheid van het contact.

Op pag. 25 wordt aangegeven dat de mate van toezicht op geldstromen per land verschillend is. Ook hier dient een ondergrens te worden aangegeven. De inspectie is van oordeel dat het ongewenst is dat de vergunninghouders werken met buitenlandse contacten met oncontroleerbare geldstromen. Deze houden een te groot risico op kinderhandel in.

Verder dient het kwaliteitskader duidelijk aan te geven dat een vergunninghouder bij twijfel niet met het contact in zee gaat.

4. Aspirant adoptieouders mogen niet worden verplicht tot donaties voor projecthulp;

Het kwaliteitskader geeft aan dat de vergunninghouders alleen de kosten van bemiddeling in rekening mogen brengen, waarbij hun werkzaamheden niet gericht mogen zijn op het maken van winst. Volgens het kwaliteitskader *kunnen* naast de kosten van bemiddeling ook bedragen voor *verplichte* projecthulp in rekening worden gebracht. Het is onduidelijk waar het kwaliteitskader in deze op doelt: wat dient te worden verstaan onder verplichte projecthulp en op wie rust die verplichting? Hoe wordt gecontroleerd dat het daadwerkelijk om betrouwbare projecthulp gaat. In welke gevallen kan dit in rekening gebracht worden en wanneer niet? Hoe verhoudt (het doorberekenen van) een dergelijke *verplichte* projecthulp zich met de eerdere vaststelling dat alleen de kosten van bemiddeling in rekening mogen worden gebracht? De formulering in het kwaliteitskader is niet helder en geeft ruimte voor verstrengeling van

bemiddeling enerzijds en projecthulp anderzijds. De huidige vage formulering geeft ruimte voor vage transacties die mogelijk aspecten van kinderhandel in zich kunnen hebben. Dit is ongewenst.

5. De Klachtencommissie vergunninghouders interlandelijke adopties dient beter te worden verankerd in het kwaliteitskader.

De inspectie is van oordeel dat het te vrijblijvend is dat het kwaliteitskader aangeeft dat klanten ook de mogelijkheid hebben om de vergunninghouder te verzoeken om de klacht door te sturen naar de klachtencommissie vergunninghouders interlandelijke adopties.

Er hebben de inspectie verschillende signalen bereikt dat klachten niet door vergunninghouders zijn doorgestuurd naar de Klachtencommissie.

De inspectie beveelt aan dat wordt vastgelegd dat klachten standaard door de vergunninghouders worden doorgestuurd naar de Klachtencommissie. Op die wijze wordt geborgd dat de Klachtencommissie haar controle kan uitoefenen en impulsen voor kwaliteitsverbetering kan geven.

Ik hoop dat u hiermee voldoende geïnformeerd bent. De inspectie is uiteraard tot nadere toelichting bereid. Graag verneem ik uw reactie.

Met vriendelijke groet,
de plv. Hoofdinspecteur van de
Inspectie jeugdzorg

mw. mr. I. Albers

Cc
Ministerie van Justitie, de heren mr. H.N. Junge en J.A.TH. Vroomans

Bijlage 7 Overzicht gebruikte bronnen

Schriftelijke bronnen:

Wet- en regelgeving

- Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK)
- Verdrag inzake de internationale samenwerking en de bescherming van kinderen op het gebied van de interlandelijke adoptie (Haags Adoptieverdrag)
- Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie (Wobka)
- Besluit van 18 mei 1995 Stb 275 houdende vaststelling van maatstaven die bij het in art 7a eerste lid van de Wet opneming buitenlandse pleegkinderen bedoelde onderzoek dienen te worden gehanteerd. Gewijzigd op 1 oktober 1998 Stb 338).

Documenten

- Stichting Meiling, Feitenrelaas
- Inspectie jeugdzorg, eigen dossiers
- Documentatie over interlandelijke adopties India, op 30 juli 2007 aangeboden en toegelicht door Duitse mensenrechtenactivist Arun Dohle (twee ordners en twee dvd's)
- Prisma development, brief aan ministerie van Justitie 29-05-2007 betreffende Malaysian Social Services / India.
- Wereldkinderen, brief aan ministerie van Justitie 24-05-2007 DIR/074/07 en brief aan Inspectie jeugdzorg 24-07-2007 DIR/095/07
- Ministerie van Justitie, Kwaliteitskader vergunninghouders interlandelijke adoptie, concept, juli 2007

Dossiers

- Acht kinddossiers, adopties tussen 1994 en 2003

Gesprekken:

- Stichting Meiling: het bestuur, op 19 juni 2007 en op 21 september 2007
- Stichting Meiling: de bestuursverantwoordelijke India kanaal en de contactpersoon India, vanaf 2001, op 21 augustus 2007.
- Stichting Meiling: de bestuursverantwoordelijke India kanaal en de contactpersoon India, in de periode 1995 tot 2001/2002, op 22 augustus 2007.

AB 22/10/2

44

Inspectie jeugdzorg

[Redacted]

23/10/07

Ministerie van Justitie
Afdeling Justitieel Jeugdbeleid
T.a.v. [Redacted]
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Ministerie van Justitie	
[Redacted]	
Dossier	A07/2577/1048642
Datum	18 OKT. 2007
Huurmer	07/5511870/10

Postbus 483
3500 AL Utrecht
Sint Jacobsstraat 18
3511 BS Utrecht

T (030) 230 52 30
F (030) 230 52 00
www.inspectiejeugdzorg.nl

Ons kenmerk
IJZ / 2806064-DvdL

Inlichtingen bij

Uw kenmerk

Onderwerp
Aanvullende informatie onderzoek
Meiling

Bijlage(n)
Documentatie interlandelijke
adoptie

Datum
17 oktober 2007

Geachte [Redacted]

Zoals u bekend is, heeft de Inspectie jeugdzorg in de afgelopen maanden op verzoek van de minister van Justitie onderzoek verricht naar het handelen van de Stichting Meiling bij adopties vanuit India naar aanleiding van mogelijke misstanden. De minister had twee specifieke vragen aan de inspectie gesteld over deze kwestie. Het rapport "Meiling en adoptie uit India" heb ik inmiddels aan uw minister aangeboden.

Tijdens dit onderzoek en daarna heeft de inspectie informatie opgedaan die zij in het kader van het bovengenoemde onderzoek niet heeft verwerkt, omdat de informatie niet relevant was gezien de vraagstelling. Als toezichthouder is de inspectie ook niet in de gelegenheid om alle informatie te verifiëren en te beoordelen. De inspectie heeft besloten om deze informatie aan u over te dragen. Mogelijk dat u de informatie geschikt acht voor het onderzoek naar adoptie in India dat uw collega's van het ministerie van Buitenlandse Zaken op verzoek van uw minister verrichten.

Het betreft twee vormen van informatie:

- documentatie die de Inspectie jeugdzorg op 30 juli van dit jaar is overhandigd door [Redacted] (twee ordners met twee dvd's) en prints van mails met documentatie die hij vervolgens heeft aan de inspectie heeft gestuurd; ik deel [Redacted] mee dat ik zijn informatie overdraag aan uw ministerie;

DJJ
18/10/07

- informatie die de inspectie op 30 juli heeft gehoord van [REDACTED] en vervolgens in de interviews met medewerkers van de Stichting Meiling over de financiële bijdragen die vanuit Nederland zijn betaald aan de bemiddelingscontacten in India. Deze laatste informatie staat in de bijlage bij deze brief.

Ik vertrouw erop dat ik u zo voldoende heb geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]
de Inspectie jeugdzorg,

Bijlage

Inleiding

Naar aanleiding van mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India heeft de minister van Justitie de Inspectie jeugdzorg gevraagd onderzoek te doen naar het handelen van de vergunninghouder Meiling. In haar rapport "Meiling en adoptie uit India" heeft de Inspectie met name de controle van Meiling op het bemiddelingscontact Malaysian Social Service (MSS) en de wijze waarop Meiling op eerdere signalen van onrechtmatigheden in India heeft gereageerd, onderzocht.

De inspectie heeft daarbij gebruik gemaakt van diverse bronnen. Zo heeft zij ondermeer gebruik gemaakt van

- o eigen dossiers;
- o documentatie over interlandelijke adopties India, op 30 juli 2007 aangeboden en toegelicht door [REDACTED], waaronder
- o een boekje uit juli 2005 van [REDACTED] (Hoogleraar Recht) & [REDACTED] On Their Own. A socio-legal investigation of inter-country adoption in India;
- o dossiers van Meiling betreffende adopties tussen 1994 en 2003 vanuit het kindertehuis van de Malaysian Social Service.

Voorts heeft de inspectie diverse gesprekken gevoerd met de Stichting Meiling waaronder met de bestuursverantwoordelijke India kanaal en de contactpersoon India in de periode 1995 tot 2001/2002 respectievelijk vanaf 2001.

Financiële aspecten

Hoewel het onderzoek van de inspectie niet primair gericht was op de financiële kant van de adoptie, zijn op verschillende momenten tijdens het onderzoek de kosten van adoptie voor wat betreft die in het land van herkomst, onderwerp van gesprek geweest. Dit was met name het geval tijdens het gesprek met [REDACTED].

Hij bracht ondermeer naar voren dat door vergunninghouders (in de periode waarover het onderzoek ging, 1994-2003) hogere vergoedingen werden betaald dan was voorzien in de officiële Indiase richtlijnen (Guidelines).

Zijns inziens deug(d)en bedragen boven de \$ 1000 niet, en waren ze niet toegestaan volgens de Guidelines: alleen legal fees + \$2 a day for keep; donations aan kindertehuis mogen, maar alleen als kind in buitenland is gearriveerd, dus na regelen adoptie.

[REDACTED] vroeg zich daarbij af:

- "if people like Meiling pay per child the official fee + donation of \$ 3000 – 6000, in some cases > \$ 10.000, what can you expect?"

In het boekje "On Their Own" van [REDACTED] staat in verband met de vergoedingen te lezen, dat het geld dat individuele adoptieouders aan Indiase tehulzen betalen 10x zoveel is als hetgeen CARA voorschrijft. Zij betalen grote sommen geld aan de vergunninghouders in hun land en een groot deel daarvan wordt direct overgedragen aan de Indiase tehulzen als vergoeding voor ontvangen diensten. (p47). De CARA richtlijnen (4.38) geven de aard en de hoogte van de kosten weer tot een maximum per dag van Indiase Rs 10.000 (ter vergelijking: volgens de huidige wisselkoers is dit \$2,55 of €1,80).

In twee van de acht kinddossiers van adopties tussen 1994 en 2003 d.t.v. MSS zijn kostenoverzichten aangetroffen. Eén van de kinderen verbleef 1 jaar in het tehuis, de ander 1,5 jaar. Kosten India respectievelijk kosten tehuis, medisch, juridische kosten bedroegen ca. \$ 4500,-

Deze bedragen komen goeddeels overeen met de bedragen die de inspectie tijdens haar landelijke onderzoek naar de financiële situatie bij vergunninghouders in 2003/2004 heeft aangetroffen.

Uit interviews met vertegenwoordigers van de Stichting Meiling kwam met betrekking tot de tarieven in India naar voren dat er vanuit India een richtbedrag gold van \$ 600 per adoptie (verzorgingskosten en procedurekosten) plus een sponsorfee. De rest van het bedrag (\$ 3900 van de in totaal ongeveer \$ 4500), de sponsorfee, was ervoor om het tehuis te laten draaien en zo ook te zorgen voor de kinderen die niet geadopteerd werden. Dit stond los van de projecthulp. Voorheen voorzagen de Guidelines, voorzover bekend bij de gesprekspartners, niet in bedragen. Bij het vergunninghoudersoverleg bij Justitie werd wel gesproken over de bedragen die betaald werden door individuele vergunninghouders. Ook werd gesproken over het gegeven dat de bemiddelaars wat doen voor de kinderen die niet geadopteerd werden. De bedragen van rond \$ 4500 waren volgens Meiling geen uitzondering, het gold ook voor de andere bemiddelaars en voor adopties uit andere landen.

In de bijgestelde Guidelines (2006) is het bedrag voor adoptie in India vastgesteld op \$ 3500. Meiling heeft aangegeven haar tarieven op dit bedrag aangepast te hebben.



Aan
d.t.v.
Van
Doorkiesnummer(s)
Datum
Onderwerp
Kenmerk
Bijlagen



6/4

6 november 2007

Brief aan ouders met geadopteerd kind uit India

1 brief



Graag je instemming met bijgaand concept waarmee we de adoptiefouders met een kind uit India morgen een afschrift van de brief aan de Tweede Kamer willen toesturen.

Voordat ik een kleine 50 brieven in orde laat maken, lijkt het me handig je voorafgaande fiat c.q. opmerkingen te verkrijgen.



Vergaderjaar 2007–2008

31 265

Adoptie

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 7 november 2007

Met mijn brief van 29 mei jl. (TK 2006–2007, 28 457, nr. 28) en 27 juni jl. (TK 2006–2007, 28 457, nr. 29) heb ik de Tweede Kamer geïnformeerd over het onderzoek naar aanleiding van de berichtgeving over mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India. Ik heb daarbij aangegeven ernaar te streven uw Kamer in oktober te informeren over de uitkomsten en aanbevelingen van het onderzoek, voor zover op dat moment beschikbaar. Overeenkomstig deze toezegging treft u bijgevoegd de thans beschikbare onderzoeksrapportages aan¹, te weten:

- «Verslag van een onderzoek naar het toezicht op de Stichting Meiling in verband met mogelijke misstanden met betrekking tot adoptie uit India in de periode 1995–2002», uitgebracht door mr. dr. M. Oosting, september 2007.
- «Meiling en adoptie uit India, onderzoek naar het handelen van vergunninghouder interlandelijke adoptie Meiling in de periode 1995 t/m 2002 naar aanleiding van signalen over mogelijke misstanden in India», Inspectie jeugdzorg, oktober 2007.

Deze brief bevat de belangrijkste conclusies en aanbevelingen van het onderzoek en mijn beleidsreactie.

Daarnaast heb ik in mijn brief van 13 juli jl. (TK 2006–2007, 28 457, nr. 30) aangegeven de juridische implicaties te laten onderzoeken indien mocht blijken dat sprake is geweest van misstanden bij adopties uit India. Dit is onderzocht door prof. mr. P. Vlaardingerbroek. Zijn rapportage treft u eveneens bijgevoegd aan.¹ Op zijn bevindingen ga ik in hoofdstuk 6 van deze brief in.

In het slothoofdstuk van mijn brief ga ik in op adopties uit Colombia. Daarmee voldoe ik aan het verzoek van de vaste commissie voor Justitie d.d. 18 oktober jl. (kenmerk 07-Just-B-069) om een reactie te geven op de uitzending van Netwerk op 20 september jl. over adopties uit Colombia en daarbij in te gaan op de (mogelijk) te nemen acties.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

1. Aanleiding en opzet onderzoek

Berichtgeving in de Netwerk-uitzendingen van 22 en 23 mei jl. en andere media heeft duidelijk gemaakt dat mogelijk sprake is van ernstige misstanden met betrekking tot adopties die vanuit India naar Nederland (en mogelijk ook naar andere landen) hebben plaatsgevonden. Het zou daarbij in het bijzonder gaan om adopties die via contact met kindertehuis Malaysian Social Service (MSS) in de staat Chennai tot stand zijn gebracht. Volgens de berichtgeving zouden kinderen niet vrijwillig ter adoptie zijn afgestaan, maar gestolen en verkocht aan het kindertehuis. De betrokken Nederlandse vergunninghouder, Stichting Meiling, heeft op het terrein van adoptie met MSS samengewerkt in de periode 1995 tot en met 2002. Het onderzoek dat ik naar aanleiding van deze berichtgeving heb gestart onderscheidt drie sporen:

1. onderzoek door de Inspectie Jeugdzorg naar het handelen van Stichting Meiling in de betreffende periode;
2. onderzoek onder verantwoordelijkheid van mr. dr. M. Oosting naar de rol van het ministerie van Justitie in de betreffende periode;
3. onderzoek via het ministerie van Buitenlandse Zaken naar hetgeen zich in India heeft afgespeeld.

Het onderzoek naar het handelen van de Stichting Meiling en de rol van het ministerie van Justitie is afgerond. Het onderzoek naar de gang van zaken in India loopt nog.

2. Stand van zaken onderzoek naar hetgeen zich in India heeft afgespeeld

Met medewerking van mijn ambtgenoot van Buitenlandse Zaken is de Indiase autoriteiten verzocht om informatie te verschaffen over hetgeen zich in de betreffende periode in India heeft voorgedaan. Naar aanleiding hiervan ben ik door de Indiase centrale autoriteit (CARA) op de hoogte gesteld van het feit dat de High Court of Judicature in Madras op 4 september jl. opdracht heeft gegeven aan het Central Bureau of Investigation (CBI) om in drie internationale adoptiezaken mogelijke onregelmatigheden te onderzoeken. Eén zaak heeft betrekking op een adoptie naar Nederland. De andere zaken die worden onderzocht betreffen een adoptie naar Australië en een adoptie naar de VS. Deze drie zaken worden door de High Court als exemplarisch beschouwd voor wat zich mogelijk heeft afgespeeld. Het Indiase ministerie van Buitenlandse Zaken en CARA hebben hun volledige medewerking toegezegd aan het onderzoek. De Indiase autoriteiten hebben aangegeven te verwachten dat dit onderzoek enkele maanden in beslag zal nemen. Beantwoording van het Nederlandse verzoek om informatie zal pas na rapportage door het CBI kunnen plaatsvinden. Zodra hierover meer bekend is zal ik uw Kamer nader berichten. Dit betekent dat de vraag of daadwerkelijk sprake is geweest van misstanden met betrekking tot adopties uit India naar Nederland thans, op basis van de op dit moment beschikbare onderzoeksinformatie, nog niet is te beantwoorden. Zeker zolang de precieze feiten niet bekend zijn, kan ook geen antwoord worden gegeven op de vraag of maatregelen in Nederland de mogelijke onregelmatigheden in India hadden kunnen voorkomen. De bevindingen van de heer Oosting en de Inspectie jeugdzorg kunnen echter onafhankelijk daarvan een bijdrage leveren aan de verdere verbetering van de praktijk van de internationale adoptie.

3. Bevindingen en aanbevelingen onderzoek

Dit hoofdstuk bevat een weergave van de vraagstelling, bevindingen en aanbevelingen van het onderzoek naar de rol van het ministerie van Justitie (onderzoek Oosting) en de rol van Stichting Meiling (Inspectie jeugdzorg).

3.1. Onderzoek Oosting

3.1.1. Vraagstelling

- a) Heeft het ministerie van Justitie in de periode 1995–2002 voldoende toezicht gehouden op het functioneren van Stichting Meiling? (In verband met de overgang in 1998 van het toezicht op de vergunninghouders van het ministerie naar de Inspectie jeugdzorg, is ook het toezicht door de inspectie in het onderzoek betrokken)
- b) Heeft het ministerie signalen ontvangen over mogelijke onregelmatigheden in India en/of tekortkomingen bij Meiling en is daar tijdig en adequaat op gereageerd?

3.1.2. Bevindingen, conclusies en aanbevelingen

De heer Oosting onderstreept in zijn rapport het belang dat via het toezicht op de vergunninghouder een goed inzicht wordt verkregen in de betrekkingen van een vergunninghouder met instellingen en organisaties in het buitenland. Vanuit het oogpunt van risico op onregelmatigheden vraagt een scherp inzicht in de bestemming en besteding van gelden die in verband met adoptie worden afgedragen daarbij bijzondere aandacht. De heer Oosting oordeelt dat dit aspect in het toezicht onderbelicht is gebleven. Met betrekking tot de eerste deelvraag stelt de heer Oosting dan ook dat het bereik van het toezicht in de betreffende periode beperkt is geweest voor wat betreft de buitenlandse betrekkingen van Meiling (en de andere vergunninghouders), terwijl het gaat om een aspect van het werk van de vergunninghouders dat van wezenlijk belang is voor de kwaliteit van hun werk. In zoverre concludeert de heer Oosting dat het toezicht onvoldoende is geweest. De heer Oosting merkt verder op dat met de scheiding tussen vergunningverlener (de minister van Justitie) en toezichthouder (Inspectie jeugdzorg) een stap vooruit is gezet voor een goede toezichtstructuur, maar dat aandacht voor de afstemming tussen beide geboden is.

Met betrekking tot de tweede deelvraag wordt geconcludeerd dat niet is gebleken dat het ministerie van Justitie in de betreffende periode signalen heeft ontvangen of anderszins over informatie of kennis beschikte die aanleiding zou moeten hebben gegeven tot actie vanuit Nederland.

Naast deze conclusies met betrekking tot de vraagstelling bevat de rapportage van de heer Oosting een beschouwing met een aantal opmerkingen en aanbevelingen. De heer Oosting benadrukt dat te allen tijde verzekerd moet zijn dat het belang van het te adopteren kind voorop staat. Dit betekent onder meer dat geen enkele twijfel mag bestaan over de vrijwilligheid van de afstand, en dat het aanbieden van een kind ter adoptie niet vergezeld gaat van ongepast geldelijk voordeel voor hen die bij dat aanbod een rol spelen. Armoede in het land van herkomst vereist alertheid op risico's van fraude, met name in verband met kinderhandel en corruptie. Bijzondere aandacht vragen daarom volgens de heer Oosting de betrouwbaarheid van de buitenlandse contacten, de omvang van de verlangde vergoedingen en waarborgen inzake de bestemming en besteding van de gelden die in verband met de adoptie zijn of moeten worden afgedragen. Het werken door (vrijwilligers van) Nederlandse vergunninghouders in een ver land, met een taal en cultuur en omstandigheden die ver af staan van die in Nederland, kan een risico betekenen dat de vergunninghouder niet te allen tijde de volstreekte zekerheid heeft dat de betrouw-

baarheid van de aanbieding van een kind uit dat land buiten twijfel is. Onverminderd de verantwoordelijkheid die de vergunninghouder zelf heeft, stellen deze omstandigheden naar het oordeel van de heer Oosting bijzondere eisen aan het overheidstoezicht in verband met de verdragsrechtelijke en wettelijke plichten voor de Nederlandse Staat. Die eisen richten zich ook op de professionele kwaliteiten van de bij het toezicht betrokken medewerkers en de aard, intensiteit en frequentie van hun contacten met de vergunninghouders. Verder moet het toezicht er rekening mee houden of sprake is van uitvoering van interlandelijke adoptie door een vrijwilligersorganisatie. Ook al moet de Nederlandse overheid er in beginsel van kunnen uitgaan dat de autoriteiten in het land van herkomst voldoende in staan voor de kwaliteit en de naleving van de procedures daar, aandacht voor het risico van eventuele corruptie blijft ook hier geboden. Naast rechtstreekse contacten met de autoriteiten ter plaatse is een goed contact, via het ministerie van Buitenlandse Zaken, met de betreffende posten van groot belang. Overigens erkent de heer Oosting dat hoe het overheidstoezicht ook is ingericht, dit nooit de volstrekte zekerheid kan bieden dat misstanden zijn uitgesloten. Voor het terrein van de interlandelijke adoptie verdient het volgens de heer Oosting bijzondere aandacht of de algemene ontwikkeling van de laatste jaren naar een zekere teruggang en terughoudendheid van de overheid als toezichthouder op dit specifieke terrein wel verenigbaar is met de eigen verantwoordelijkheid die de Staat heeft ingevolge de hier van belang zijnde verdragen. Externe doorlichting van de bestaande toezichtstructuur, in relatie tot eventuele voorgenomen maatregelen tot aanpassing, kan er volgens de heer Oosting aan bijdragen dat geen twijfel behoeft te bestaan aan de kwaliteit van het overheidstoezicht en aan de toereikendheid ervan, mede gezien vanuit de verdragsrechtelijke verplichtingen van de Staat. Bij zo'n door hem aanbevolen evaluatie kan ook de vraag worden betrokken hoe ver de vereisten mogen en kunnen gaan die moeten worden gesteld aan de vergunninghouder wat betreft zijn kennis over het betreffende adoptieland, en zijn informatieverzameling over de omstandigheden daar. Tot slot doet de heer Oosting in zijn rapport nog enkele specifieke, deels (wets)technische suggesties.

3.2. Onderzoek Inspectie Jeugdzorg

3.2.1. Vraagstelling

- a) Heeft Stichting Meiling in de periode 1995–2002 de zuiverheid en zorgvuldigheid van het bemiddelingscontact MSS in India voldoende gecontroleerd?
- b) Heeft Meiling tijdig en adequaat gereageerd op eventuele signalen over mogelijke onrechtmatigheden in India? (hierbij zijn door de inspectie ook de jaren na 2002 betrokken).

3.2.2. Bevindingen, conclusies en aanbevelingen

De inspectie geeft in haar onderzoek aan dat de beoordeling of een kind voor adoptie naar het buitenland in aanmerking komt primair een verantwoordelijkheid is van de autoriteiten in het land van herkomst. Dat betekent dat de Nederlandse vergunninghouder niet direct zicht heeft op de afweging of de adoptie daadwerkelijk in het belang van het kind is. De vergunninghouder heeft echter wel de verantwoordelijkheid dit te toetsen. Wet- en regelgeving geeft aan waar aandacht aan dient te worden besteed. Het is, aldus de inspectie, aan de vergunninghouder om hier nadere invulling aan te geven. De inspectie oordeelt dat Meiling zich bij de controle van het bemiddelingscontact MSS weliswaar heeft gehouden aan alle wettelijke aandachtspunten, maar de controle op zuiverheid en zorgvuldigheid niet heeft uitgewerkt. Daarmee is geen sprake van vastgelegde normen voor het beoordelen van het bemiddelingscontact. De inspectie

benadrukt dat MSS gedurende de gehele periode over een vergunning van de Indiase overheid beschikte voor interlandelijke adoptie. Meiling heeft vertrouwd op het zorgvuldig handelen door de Indiase autoriteiten. Met betrekking tot de eerste deelvraag concludeert de inspectie dat Meiling het bemiddelingscontact MSS gecontroleerd heeft, maar dat deze controle onvoldoende professioneel is geweest.

De inspectie verwacht dat een vergunninghouder, ook een vrijwilligersorganisatie als Meiling, professioneel werkt. Zij vindt het echter een verantwoordelijkheid van het ministerie van Justitie om deze organisaties adequaat toe te rusten. De inspectie richt zich met haar aanbevelingen dan ook tot de minister van Justitie:

- 1) wet- en regelgeving aanvullen met inhoudelijke normen om interlandelijke adopties te toetsen;
- 2) zorgdragen voor professionalisering van het handelen van vergunninghouders.

Met betrekking tot de tweede deelvraag concludeert de inspectie dat niet gebleken is dat Meiling in de periode 1995–2002 signalen heeft ontvangen over mogelijke onrechtmatigheden in India. Meiling is onvoldoende controleerbaar op de tijdigheid en adequaatheid van handelen naar aanleiding van de signalen die in 2005 zijn ontvangen, omdat veel mondeling is gebeurd en niet schriftelijk is vastgelegd. Zo heeft het snel en schriftelijk informeren van het ministerie van Justitie niet aantoonbaar plaatsgevonden.

4. Beoordeling onderzoeksresultaten

Aanleiding voor het onderzoek vormde de berichtgeving over mogelijke misstanden met betrekking tot adopties die vanuit India naar Nederland hebben plaatsgevonden in de periode 1995–2002 en mogelijke nalatigheden in deze van de betrokken instanties en autoriteiten. Ik stel op grond van het onderzoek vast dat de Stichting Meiling noch mijn ministerie in deze periode signalen heeft ontvangen over mogelijke onregelmatigheden die zich in die periode in dat land zouden hebben afgespeeld. Er is dan ook geen reden te oordelen dat Meiling en/of mijn ministerie tekort is geschoten in de reactie op dergelijke signalen. Pas in 2005 kreeg Meiling bericht over een mogelijk illegale adoptie vanuit India. Op dat moment werkte Meiling niet meer samen met MSS op het terrein van adoptie. Het onderzoek van de heer Oosting en de inspectie legt een aantal aspecten bloot met betrekking tot het overheidstoezicht en het functioneren van Meiling dat beter had gekund. De vraag of daarmee de mogelijke onregelmatigheden die in de berichtgeving in de media naar voren zijn gebracht voorkomen hadden kunnen worden, laat zich op basis van het thans beschikbare onderzoek niet beantwoorden.

Het onderzoek richt zich op de periode 1995–2002. Zoals ook de heer Oosting in zijn rapport aangeeft, is sindsdien sprake van nieuwe ontwikkelingen. In het licht van de huidige situatie mag daarmee worden aangenomen dat, indien sprake was van misstanden bij adopties uit India, de kans op herhaling is afgenomen. Ik wijs in dat verband met name op het feit dat India zich op 1 oktober 2003 heeft aangesloten bij het Verdrag en daarbij de in 1990 ingestelde Central Adoption Resource Authority (CARA) heeft aangewezen als centrale autoriteit. De heer Vlaardingerbroek geeft in zijn rapport aan dat dit met name betekent dat de procedures aldaar zijn aangescherpt en dat voor interlandelijke adopties de richtlijnen van CARA strikt moeten worden gevolgd. Daarnaast zijn de volgende ontwikkelingen en initiatieven ter verbetering van de kwaliteit van de adoptieprocedure en het toezicht van belang:

- Door mijn ministerie wordt in samenwerking met de vergunninghouders gewerkt aan een kwaliteitskader voor het functioneren van vergunninghouders. Daarnaast is een wetsvoorstel in voorbereiding,

dat onder meer voorziet in een aantal wijzigingen van de Wobka op het punt van kwaliteit en toezicht. In het volgende hoofdstuk ga ik op beide onderwerpen nader in.

- Teneinde de kwaliteit van de interne procedures te bevorderen is de laatste jaren door de vergunninghouders, gefaciliteerd door het ministerie van Justitie, gewerkt aan ISO-certificering. Inmiddels zijn zes van de zeven vergunninghouders ISO-gecertificeerd. Eén vergunninghouder bevindt zich thans in het proces van certificering.
- Door het Permanent Bureau van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht is een «Guide to good practice» ontwikkeld met aanbevelingen en aandachtspunten die staten behulpzaam kunnen zijn bij het proces van toetreding tot het Verdrag. Tevens is recentelijk vanuit het Permanent Bureau met financiële ondersteuning door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken een «technical assistance programme» gestart, waarbij staten kunnen worden begeleid in hun proces van toetreding.

Het geven van een totaaloordeel is niet mogelijk zolang de feiten over hetgeen zich in India heeft voorgedaan niet bekend zijn. De thans beschikbare onderzoeken geven mij geen aanleiding tot het beëindigen van adopties uit India. Aan de Stichting Meiling heb ik doen weten dat ik in het vervolg onmiddellijk en schriftelijk dien te worden geïnformeerd over signalen over mogelijke onregelmatigheden.

Het onderzoek geeft mij voorts aanleiding mij te bezinnen op de situatie met betrekking tot interlandelijke adoptie in brede zin. Aanvullende maatregelen acht ik daarbij wenselijk. Hierop ga ik in het volgende hoofdstuk in.

5. Maatregelen

5.1. Context

Het Haags Adoptieverdrag uit 1993 heeft tot doel waarborgen vast te leggen om te verzekeren dat interlandelijke adoptie op zodanige wijze plaatsvindt dat het belang van het kind daarmee is gediend. De volgende beginselen zijn daarbij van belang:

- Een kind kan pas voor interlandelijke adoptie in aanmerking komen wanneer is gebleken dat geen geschikte opvang aanwezig is in het land van herkomst (subsidiariteitsbeginsel).
- Bij een kind moet een ouder worden gezocht en niet bij een ouder een kind.
- Bij adoptie mag geen sprake zijn van ongepast geldelijk voordeel voor betrokken partijen.
- De afstand van een kind moet op een behoorlijke en juridisch correcte wijze hebben plaatsgevonden.
- Een kind moet psychologisch en medisch in staat zijn baat te hebben bij een adoptie.

Nederland hanteert het uitgangspunt dat de beginselen van het Verdrag ook van toepassing zijn op niet-Verdragslanden, zowel bij volledige bemiddeling als bij deelbemiddeling. In het Verdrag worden taken en verantwoordelijkheden belegd bij centrale autoriteiten van zowel zendende als ontvangende landen, waarbij uitgegaan wordt van het wederzijdse vertrouwen dat ieder van de lidstaten de haar toebedeelde taken en verantwoordelijkheden ook neemt en uitvoert. De meeste adopties naar Nederland zijn adopties uit Verdragslanden (in 2006 waren 599 van de in totaal 816 adoptiekinderen afkomstig uit Verdragslanden). Nederland zal dus, net als andere landen, bij de uitvoering van de verdragsrechtelijke verplichtingen in hoge mate moeten (kunnen) steunen

op de betrouwbaarheid van de instellingen en autoriteiten in de «zendende» landen. De heer Oosting en de Inspectie jeugdzorg wijzen terecht op dat uitgangspunt. Internationale samenwerking zou zonder dat uitgangspunt vrijwel onmogelijk zijn. Een ander uitgangspunt zou bovendien betekenen dat Nederland zich grote inspanningen en dito kosten zou moeten getroosten om de zuiverheid van procedures en de juistheid van verklaringen in het buitenland te toetsen. Nog daargelaten de vraag in hoeverre buitenlandse autoriteiten deze bemoeienis op prijs zouden stellen, zou het risico van onregelmatigheden daarmee niet kunnen worden weggenomen. Dat neemt niet weg dat voortdurende alertheid op handelen in afwijking van de beginselen van het Verdrag geboden is¹. Dit geldt primair voor landen die (nog) geen partij zijn bij het Verdrag, maar ook voor Verdragslanden. Er wordt weliswaar van uitgegaan dat elke lidstaat zich aan de voorwaarden van het Verdrag zal houden, maar er gelden feitelijk geen minimale vereisten om te kunnen toetreden en formele centrale internationale controle op de naleving van de voorwaarden ontbreekt.

Interlandelijke adoptie is bovendien kwetsbaar omdat het aantal buitenlandse kinderen dat voor adoptie beschikbaar komt structureel lager is dan het aantal aspirant-adoptiefouders dat een kind wil adopteren, zowel nationaal als internationaal. Aan deze discrepantie kleven risico's. Al in 2004 wees de toenmalige minister van Justitie in antwoord op vragen van de vaste commissie voor Justitie op het feit dat «bij de huidige discrepantie tussen vraag en aanbod het risico groot is dat er een echte markt ontstaat en vormen van kinderhandel» (TK 2003–2004, 28 457, nr. 13). Zoals ook aangegeven in mijn brief van 8 juni jl. (TK 2006–2007, 30 551 en 30 800 VI, nr. 9), heb ik mede om die reden een onafhankelijke commissie onder voorzitterschap van mw. mr. N. H. Kalsbeek verzocht zich te buigen over de vraag op welke wijze een evenwichtige invulling kan worden gegeven aan de belangen van adoptiekinderen enerzijds en de wensen van adoptiefouders om een gezin te vormen anderzijds en welke taak en rol van de overheid daaruit voortvloeit. De commissie rapporteert in het voorjaar van 2008. De vraag is of er nu al reden is de principiële vraag aan de orde te stellen of interlandelijke adoptie moet worden voortgezet, wetende dat het uitgangspunt van wederzijds vertrouwen betekent dat we als Nederland nooit volledig greep zullen kunnen nastreven op de gang van zaken in het land van herkomst en dat het risico van ongewenste praktijken in strijd met het belang van het kind daardoor in zekere mate aanwezig blijft. Stoppen met interlandelijke adoptie acht ik echter bij de huidige stand van zaken geen optie. Afgezien van de verdragsrechtelijke verbintenis van Nederland met zowel het IVRK als het daarop gebaseerde Haags Adoptieverdrag, zou dit voorbijgaan aan het feit dat buitenlandse kinderen baat kunnen hebben bij het opgroeien in een Nederlands gezin². Bovendien zou het wensouders een mogelijkheid tot gezinsvorming ontnemen, met als risico dat illegale wegen bewandeld gaan worden om toch een kind in het gezin op te nemen. Ik kies er derhalve voor een aantal maatregelen te nemen in aanvulling op de verbeteringen die reeds in gang zijn gezet.

¹ Dit heeft in het verleden geleid tot maatregelen van de Nederlandse overheid met betrekking tot adopties uit onder meer Haïti (tijdelijke opschorting in 2002 van de vergunning van de betreffende Nederlandse vergunninghouder), Cambodja (opschorting van adopties sinds mei 2003) en Guatemala (opschorting van adopties sinds 2001 en bezwaar sinds 2003 tegen de samenwerking met dit land onder het Verdrag).

² Wetenschappelijk onderzoek van o.m. prof.dr. F. Juffer en prof.dr. M. H. van IJzen-doorn laat zien dat opgroeien in een gezin beter is voor de ontwikkeling van een kind dan opgroeien in een kindertehuis.

5.2. Maatregelen

1) Aanscherping kwaliteitseisen vergunninghouders.

Uit het onderzoek van de heer Oosting komt met name als aandachtspunt naar voren het gebrek aan toezicht op de bestemming en besteding van gelden in het buitenland. De inspectie wijst op de noodzaak nadere invulling te geven aan de wettelijke uitgangspunten die gelden voor de vergunninghouders. Zoals aangegeven in hoofdstuk 4, is de afgelopen periode gewerkt aan een kwaliteitskader voor de vergunninghouders. Dit document bevat kwaliteitseisen voor onder meer de inhoud van het bemiddelingsdossier, de matching en de controle van buitenlandse contacten. Op het moment van de berichtgeving over

mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India was dit kader vrijwel gereed. In afwachting van de uitkomsten van het onderzoek is de afronding aangehouden. De onderzoeksbevindingen van de heer Oosting en de Inspectie jeugdzorg geven mij aanleiding om het kwaliteitskader aan te scherpen en inhoudelijk te preciseren. Het gaat dan met name om het concretiseren van informatie-eisen vanuit de optiek van het belang van het kind, het formuleren van criteria voor controle op de bestemming en besteding van gelden in het buitenland voor zover dat redelijkerwijs van de vergunninghouder mag worden verwacht en het uitwerken van eisen ten aanzien van de kwaliteit en deskundigheid van het bij vergunninghouders werkzame personeel. Het kwaliteitskader zal nog dit jaar worden vastgesteld. Het kan vervolgens als handvat dienen voor de inspectie bij de uitoefening van haar toezichttaak.

Het kwaliteitskader beoogt bij te dragen aan een meer professionele taakvervulling door de vergunninghouder en een meer inhoudelijke beoordeling door de toezichthouder. Het belang hiervan wordt in het onderzoek onderstreept. Ik ben bereid de vergunninghouders waar nodig te faciliteren bij het kunnen gaan voldoen aan de vastgestelde kwaliteitseisen. Daarnaast is voorstelbaar dat de bevindingen van de commissie-Kalsbeek leiden tot nieuwe inzichten met betrekking tot dit onderwerp.

2) *Intensivering contacten met buitenlandse autoriteiten*

De heer Oosting merkt in zijn rapport terecht op dat de mogelijkheden van de vergunninghouder om de betrouwbaarheid van de contacten in het buitenland te controleren beperkt zijn. Hij onderstreept in zijn rapport het belang van goede internationale contacten tussen overheidsinstanties, zowel rechtstreekse contacten van de Nederlandse centrale autoriteit met de centrale autoriteiten in andere landen als contacten via het ministerie van Buitenlandse Zaken. Ik zie het inderdaad als een belangrijke taak voor de centrale autoriteit zich goed op de hoogte te stellen van de ontwikkelingen rond internationale adoptie, vergunninghouders en Inspectie jeugdzorg hierover te informeren en – waar nodig – buitenlandse autoriteiten aan te spreken op handelen in afwijking van de uitgangspunten van het Verdrag. De heer Oosting merkt in zijn rapport op dat de internationale samenwerking een adequate inbedding in de structuur van mijn ministerie vereist. Ik zal onderzoeken op welke wijze de centrale autoriteit nog beter op deze taak kan worden toegerust. In samenwerking met het ministerie van Buitenlandse Zaken en het Permanent Bureau zal ik de contacten met de autoriteiten van andere (zendende en ontvangende) landen intensiveren. Daarmee beoog ik de onderlinge informatie-uitwisseling over adoptie tussen landen en de transparantie ten aanzien van de wijze waarop landen invulling geven aan de beginselen van het Verdrag te vergroten.

3) *Aanpassing Wobka*

In 2006 is een concept-wetsvoorstel opgesteld, dat onder meer voorziet in een aantal wijzigingen van de Wobka op het punt van kwaliteit en toezicht. Zo beoogt het wetsvoorstel de *toezichttaak van de Inspectie jeugdzorg* toe te spitsen op de kwaliteit in algemene zin van de werkzaamheden van de vergunninghouders, analoog aan de toezichttaak van de inspectie in het kader van de Wet op de jeugdzorg¹. De reikwijdte van het toezicht op de kwaliteit zal worden uitgebreid. De Inspectie jeugdzorg zal, overeenkomstig de suggestie die de heer Oosting in zijn rapport doet, worden belast met het toezicht op art. 17a tot en met 17f van de Wobka. Het toezicht op de financiële administratie van de vergunninghouders zal door mijn ministerie worden uitgeoefend. Daarnaast voorziet het wetsvoorstel in een wijziging van

¹ Zie o.a. ook TK 2005–2006, 28 457, nr. 26.

het preventieve toezicht in die zin, dat vergunninghouders nog slechts met een *machtiging per land* van de minister van Justitie hun bemiddelingswerkzaamheden in niet-Verdragslanden mogen uitoefenen¹. Bij deze voorgestane aanpassingen van de Wobka zal ik de specifieke slotsuggestie die de heer Oosting aan het eind van zijn rapport doet meenemen. Tevens zal worden meegenomen de eventuele nadere aanpassing naar aanleiding van de bevindingen van de commissie-Kalsbeek. Dit betekent dat een gewijzigde Wobka op z'n vroegst in 2009 in werking treedt. Met de Inspectie jeugdzorg zal ik op korte termijn nadere afspraken maken over de invulling van het toezicht op de vergunninghouders in de tussenliggende periode. Daarbij zal ook worden betrokken de specifieke suggestie van de heer Oosting betreffende controle van de gegevens die krachtens art. 20 van de Wobka moeten worden geleverd².

Met deze maatregelen beoog ik het toezicht op adopties naar Nederland te verbeteren en daarmee de kans op misstanden te verkleinen. Externe doorlichting van deze toezichtstructuur, zoals aanbevolen door de heer Oosting, kan een verdere bijdrage leveren aan de verbetering van het toezicht. Ik neem deze aanbeveling over en zal daaraan uitwerking geven mede met gebruikmaking van de uitkomsten van de commissie-Kalsbeek, die zich meer in den brede buigt over de taak en rol van de overheid in het kader van interlandelijke adoptie (zie paragraaf 5.1).

6. Juridische implicaties bij gebleken misstanden

Voor het geval daadwerkelijk sprake mocht blijken te zijn van misstanden bij adopties uit India, heb ik de juridische implicaties laten onderzoeken. De betreffende rapportage van prof. mr. Vlaardingebroek treft u bijgevoegd aan. De belangrijkste conclusie betreft de gevolgen van eventuele herroeping van de uitspraak tot voogdij in India en/of de eventuele herroeping van de adoptie-uitspraak in Nederland. Op de herroeping van een in Nederland uitgesproken adoptie van een buitenlands kind is Nederlands recht van toepassing, waarbij de Nederlandse rechter bevoegd is indien het betreffende kind zijn woon- en/of verblijfplaats in Nederland heeft. Herroeping van de in India uitgesproken voogdij is een zaak die door de rechter in India moet worden beslist. Omdat in elk voorkomend geval uiteindelijk de rechter (in Nederland en/of in India) beslist, is over de uitkomst daarvan geen absolute zekerheid te geven.

Ik wil hierover nog het volgende opmerken. Mocht eerst de voogdijbeslissing van de Indiase rechter in India worden vernietigd, dan heeft dit naar Indiaas recht tot gevolg dat het gezag van de biologische ouders herleeft. Dit heeft op zichzelf geen gevolgen voor de Nederlandse adoptie-uitspraak. Pas wanneer vervolgens een procedure tot herroeping van de Nederlandse adoptie-uitspraak bij de Nederlandse rechter wordt geëntameerd (artikel 390 e.v. Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering), is het aan de Nederlandse rechter om te bepalen welk gewicht hij daarbij toekent aan de Indiase nietigverklaring. Dit geldt overigens ook in het denkbare omgekeerde scenario waarbij eerst in Nederland een herroepingsprocedure wordt gevolgd. Daarbij lijkt het voor de hand te liggen dat de Nederlandse rechter, naast de eigen mening van het betreffende kind, ook rekening houdt met de omstandigheid dat in India geen gerechtelijke procedure tot vernietiging van de voogdijbeslissing is geëntameerd (in welk geval het kind, indien de herroeping zou worden uitgesproken, in feite «ouderloos» zou worden).

Ik ben met de heer Vlaardingebroek van mening dat, ingeval in Nederland een verzoek tot herroeping van de adoptie aanhangig zou worden gemaakt, het belang van het kind op grond van artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) doorslaggevend moet zijn. Artikel 3 schrijft immers voor dat bij alle maatregelen de

¹ Het vereiste van een *machtiging per land* geldt reeds ten aanzien van Verdragslanden.

² Dit betreft o.a. gegevens over vergoedingen die de vergunninghouder betaalt.

belangen van het kind een eerste overweging vormen. Hetzelfde geldt overigens indien in India vernietiging van de daar getroffen voogdijbeslissing wordt uitgelokt. Ook India is immers partij bij het IVRK. In zaken van afstamming en adoptie is, in elk geval naar Nederlandse maatstaven, het beginsel van rechtszekerheid bepaald van gewicht. Eenieder moet er immers op kunnen vertrouwen dat een eenmaal door de rechter gegeven adoptie-uitspraak vanwege het precaire karakter ervan, slechts onder zeer zwaarwegende omstandigheden kan worden teruggedraaid. Hetzelfde zou mogen worden aangenomen voor de Indiase voogdijbeslissing, omdat deze de weg voor interlandelijke adoptie van het kind vrijmaakt. Vooropgesteld dat de betreffende adoptiefouders te goeder trouw zijn en onder het voorbehoud dat de beslissing in deze aan de rechter is, ga ik er dan ook van uit dat een herroeping van een in Nederland uitgesproken adoptie waarschijnlijk niet aan de orde zal zijn.

7. Adopties uit Colombia

In de Netwerk-uitzending van 20 september jl. stond het ontbreken van betrouwbare informatie bij adopties uit Colombia centraal. De vaste commissie voor Justitie heeft mij verzocht een reactie te geven op de uitzending en daarbij in te gaan op de (mogelijk) te nemen acties (verzoek d.d. 18 oktober 2007, kenmerk 07-Just-B-069). Ook hier geldt het uitgangspunt zoals verwoord in hoofdstuk 5.1 van deze brief, dat Nederland moet kunnen afgaan op de betrouwbaarheid van de informatie met betrekking tot een adoptiekind die onder verantwoordelijkheid van het land van herkomst wordt verstrekt. Indien er aanleiding is te twijfelen aan de volledigheid of juistheid van die informatie, is het aan de vergunninghouder en vervolgens aan de Nederlandse centrale autoriteit en eventueel het ministerie van Buitenlandse Zaken om instellingen en autoriteiten in het land van herkomst daarop aan te spreken. Met betrekking tot adopties uit Colombia zijn mij twee gevallen bekend waarbij naderhand is gebleken dat de verstrekte medische of achtergrondinformatie onvolledig was. Dit is voor de betrokken adoptiefouders een uitermate onaangename ervaring geweest. Op beide zaken heb ik de centrale autoriteit in Colombia bij brief van 10 augustus respectievelijk 10 september jl. aangesproken en daarbij het belang benadrukt van volledige en juiste informatie in het kader van adoptie. Tijdens het werkoverleg van de Europese centrale autoriteiten in Litouwen op 4 en 5 oktober jl. is het onderwerp adopties uit Colombia op Nederlands initiatief besproken. Gebleken is dat andere Europese landen juist zeer positief oordelen over de dossiers van kinderen uit Colombia. Hoewel de twee Nederlandse gevallen vooralsnog als incidenten moeten worden beschouwd, zal ik de verdere gang van zaken nauwlettend doen volgen.

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

50

Justitie



Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Preventie, Jeugd en Sancties

Directie Justitieel Jeugdbeleid

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag



Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 [redacted]
Fax (070) 3 70 79 75
www.justitie.nl

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Afdeling Juridische en Internationale Zaken



7 november 2007
5515503/07/DJJ
1
Adoptie uit India

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte [redacted]

In vervolg op mijn brief van 27 juni 2007 over de berichtgeving in de media over mogelijke misstanden met betrekking tot adopties uit India, bericht ik u hierbij het volgende. Ik heb heden de Tweede Kamer geïnformeerd omtrent de resultaten van drie door mij geïnitieerde onderzoeken. Een afschrift van deze brief treft u hierbij aan.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

De Minister van Justitie,
Namens deze,





Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Inspectie jeugdzorg

T.a.v. [redacted]

Postbus 483

3500 AL Utrecht

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100

2511 EX Den Haag

Telefoon (070) 3 70 [redacted]

Fax (070) 3 70 79 75

www.justitie.nl

Onderdeel
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Onderwerp

Directie Justitieel Jeugdbeleid

15 november 2007

5516174/DJJ/07

IJZ/2806064 [redacted]

Aanvullende informatie onderzoek Meiling

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden. Wilt u slechts
één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte [redacted]

Hierbij bericht ik u dat ik uw brief van 17 oktober 2007 omtrent de
aanvullende informatie onderzoek Meiling in goede orde heb ontvangen.

Reeds eerder (augustus j.l.) heb ik met belangstelling kennisgenomen van de
informatie die [redacted] ook aan mij heeft overhandigd.

Ik zal hierover nader contact opnemen met de vergunninghouder Meiling.
Mocht de uitkomst van het overleg daartoe aanleiding geven, dan zal ik deze
informatie onder de aandacht brengen van het ministerie van Buitenlandse
Zaken.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.



AB

Wereldkinderen

52

Ministerie van Buitenlandse Zaken
Dij
Dat
Datum
Nummer

07/2577/1/054902
13 DEC. 2007
07/1522477/07

proiecthulp en adoptie / project aid and adoption / proyecto de ayuda y adopción

AJ/AZ 0712130026

13 december 2007

[Redacted]

[Redacted]

A/2 W

Rappel DII
04 JAN. 2008

Geachte [Redacted]

In aansluiting op ons telefonisch gesprek zou ik graag schriftelijk willen vernemen, welke acties ondernomen zijn door uw Ministerie naar aanleiding van onze brief van 24 mei jl., waarin wij melding maken van adoptieschandalen in Hyderabad..

Met hartelijke groet,

[Redacted]

[Redacted]



Wereldkinderen

Riouwstraat 191
2585 HT Den Haag
The Netherlands

T +31 (0)70 350 66 99
F +31 (0)70 354 78 67
B Rekeningnummer 38 39 40

E info@wereldkinderen.nl
I www.wereldkinderen.nl



Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de Vereniging Wereldkinderen

[Redacted]
 Riouwstraat 191
 2585 HT Den Haag

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100

2511 EX Den Haag

Telefoon (070) 3 70 [Redacted]

Fax (070) 3 70 79 75

www.justitie.nl

Onderdeel
 Contactpersoon
 Door kiesnummer(s)
 E-mail
 Datum
 Ons kenmerk
 Uw kenmerk
 Bijlage(n)
 Onderwerp

afdeling Besturing

18 december 2007

5522882/07/DJJ

AJ/AZ 0712130026

Bij beantwoording de
 datum en ons kenmerk
 vermelden. Wilt u slechts
 één zaak in uw brief
 behandelen.

Mogelijke adoptieschandalen in de plaats Hyderabad, India

Geachte [Redacted],

In uw brief van 13 december 2007 verzoekt u te mogen vernemen welke acties door mij zijn ondernomen naar aanleiding van uw brief van 24 mei jl. waarin u verzoekt een officieel onderzoek in te stellen naar mogelijke adoptieschandalen in India in de plaats Hyderabad en omgeving.

In mijn brief van 7 juni 2007 heb ik u bericht dat het in te stellen onderzoek, zoals aangekondigd in mijn brief van 29 mei 2007 aan de Tweede Kamer, zich in eerste aanleg concentreert op de situatie in de staat Chennai en de vraag of er inderdaad sprake is van een mogelijk adoptieschandaal. Ik gaf u daarbij aan dat de vraag of er redenen zijn om aan te nemen dat meer kinderen uit India met valse verklaringen zijn geadopteerd door Nederlandse gezinnen, niettemin in het onderzoek zal worden betrokken.

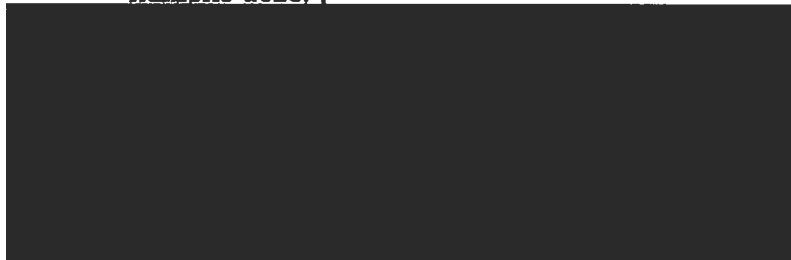
In mijn brief van 27 juni 2007 heb ik de Tweede Kamer op de hoogte gesteld van de opzet en planning van het onderzoek. Ik gaf daarbij aan dat het onderzoek drie sporen onderscheidt, te weten een onderzoek naar het handelen van de Stichting Meiling, een onderzoek naar de rol van het ministerie van Justitie en een onderzoek naar hetgeen zich in India heeft afgespeeld. Uw vraag om onderzoek naar mogelijke adoptieschandalen in Hyderabad en omgeving is in het laatst genoemde onderzoek meegenomen. Bij brief van 7 november jl. heb ik de Tweede Kamer geïnformeerd over de uitkomsten van het onderzoek naar zowel het handelen van de Stichting

Meiling en de rol van het ministerie van Justitie. Met betrekking tot het onderzoek naar hetgeen zich in India heeft afgespeeld heb ik in mijn voormelde brief aangegeven te hebben vernomen dat de High Court of Judicature in Madras op 4 september 2007 aan het Indiase Central Bureau of Investigation opdracht heeft gegeven om in drie internationale adoptiezaken, die als exemplarisch worden beschouwd voor wat zich mogelijk heeft afgespeeld, onderzoek te doen naar mogelijke onregelmatigheden. De Indiase autoriteiten hebben aangegeven te verwachten dat dit onderzoek enkele maanden in beslag zal nemen.

Het vorenstaande betekent dat de vraag of daadwerkelijk sprake is geweest van misstanden met betrekking tot adopties uit India naar Nederland thans, op basis van de op dit moment beschikbare onderzoeksinformatie, nog niet is te beantwoorden.

Zodra meer bekend is over de uitkomsten van dit onderzoek zal ik u nader berichten.

De Minister van Justitie,
namens deze, /



Justitie



Ministry of Justice

Directorate-General for Prevention, Youth and Sanctions

Youth Policy Division

COPY

54

Postal address: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Address for visitors

Schedeldoekshaven 100

2511 EX Den Haag

T: +31 (0)70 3 70 [REDACTED]

F: +31 (0)70 3 70 75 07

www.justitie.nl

PRIORITY MAIL

Central Adoption Resource Agency (CARA)

West Block VIII, Wing II, Floor II

R.K. Puram

[REDACTED]
New Delhi 110 066

INDIA

[REDACTED]
Central Authority Intercountry Adoption

Department

Contact

Extension no.

Fax no.

Date

Our reference

Your reference

[REDACTED]
+31 (0)70 370 7507

21 February 2008

BKA nrs. [REDACTED]

Adoptors [REDACTED]

Please quote date of letter
and our ref. when replying.
Do not raise more than
one subject per letter.

Dear [REDACTED]

I would like to draw your attention to the following.

I was recently contacted by the Dutch licensed adoption agency *Vereniging Wereldkinderen* regarding two Dutch families [REDACTED], for whom two children from your country were originally made available for adoption. The children in question were [REDACTED]. These children were declared available for adoption by the Child Welfare Committee in India after it had declared the mothers of both children to be 'mentally ill'. This declaration was, however, subsequently annulled by the High Court in India within the context of the custody proceedings, as the High Court ruled that the Committee did not have the authority or competence to pronounce such a judgment. As already stated, both children had however already been proposed to the abovementioned families. As I understand, this took place after you, as the Central Authority, had declared that the adoption could proceed.

Further to the above, I would be grateful if you could clarify this matter. I consider it to be extremely important that relinquishment of the child by his or her biological mother takes place in a correct and careful manner. I am therefore glad that the court has indicated that the proper procedures still need to be followed before the adoption can go ahead.

Kopie

29/01/2010

You must however understand that the present situation is very difficult and emotional for the prospective adoptive parents involved.

With reference to the above, I kindly request you to provide me with some information regarding the following matters:

- I would be grateful if you could explain to me how it was possible for this situation to occur and what measures have been taken in order to prevent similar situations (in which children are put forward for adoption before the correct procedures have been followed) from arising in future.
- I would also appreciate it if you could keep me informed with regard to the procedure that has now been commenced for the purpose of determining the 'mental state' of both biological mothers. Naturally, I am of the opinion that the interests of the children would be best served if they were to be able to remain with their biological mothers. However if it emerges that this is not possible, I would be grateful if you could inform me of the options that may be available to these prospective adoptive parents in order for them to continue with the adoption of the two children in question at the end of the abovementioned procedure.
- Finally, I would be grateful if you could inform me as to whether you are aware of any previous cases whereby children from India have been adopted by adoptive parents living in the Netherlands, as in these two cases, and in which the proper procedures were not followed.

I trust that this letter has provided you with sufficient information. Please do not hesitate to contact me if you have any further questions.

I look forward to receiving your highly appreciated reply in the near future.

Yours sincerely,

The Minister of Justice,
on his behalf,



Ministerie van Justitie
Tav. Mr. E. Hirsch Ballin
Postbus 20301
2500EH Den Haag

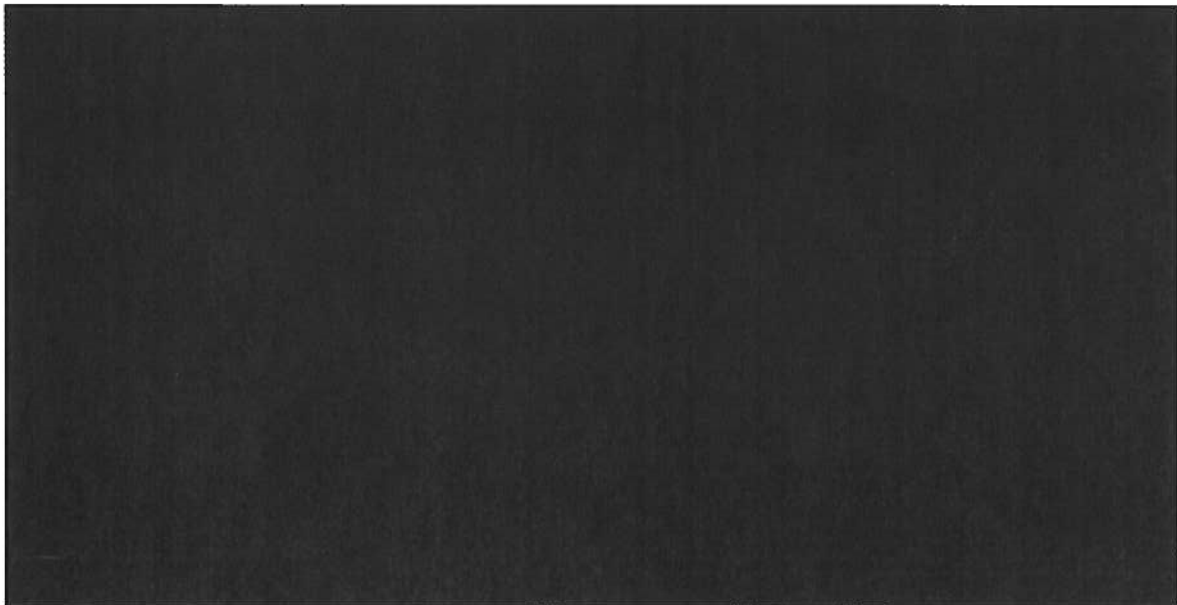
2008I/CP/010

Rijen, 9 april 2008

Geachte heer Hirsch Ballin

Graag vraag ik uw persoonlijke aandacht voor de volgende kwestie.

In mei 2007 is door actualiteitenprogramma Netwerk uitgebreid stilgestaan bij de adoptie van een Indiaas jongetje naar Nederland. De stichting Meiling was als vergunninghouder interlandelijke adoptie hierbij betrokken. Volgens de door Netwerk gemaakte reportage zou sprake zijn van een illegale adoptie. Naar aanleiding van deze berichten heeft u onderzoek laten verrichten naar de rol van uw ministerie (dhr. Oosting) en de rol van de stichting Meiling (inspectie Jeugdzorg) in deze kwestie. Ook heeft u de Nederlandse ambassade in Chennai gevraagd een feitenonderzoek te verrichten. De onderzoeken door de heer Oosting en de Jeugdzorg zijn in november 2007 afgerond. Op dit moment wordt nog gewacht op de uitkomst van het onderzoek in India. Aangezien dit mede afhankelijk is van een aangekondigd, maar volgens onze informatie nog steeds niet gestart onderzoek door de Indiase politie, verwachten wij op korte termijn nog geen duidelijkheid hierover.



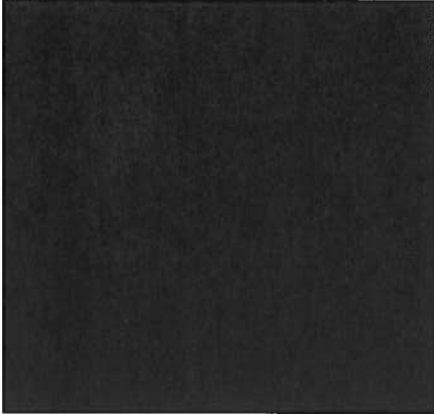
Recent heb ik namens de stichting Meiling bij de betrokken medewerkers van uw departement dit verzoek aangekondigd en het verzoek met verdere achtergrondinformatie toegelicht.

Ik zie uw reactie graag tegemoet,

Meiling

Stichting voor Adoptie en Projekthulp

Het bestuur van de Stichting Meiling



Vergaderjaar 2007–2008

31 265

Adoptie

Nr. 3

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 14 maart 2008

Aanleiding

In het dagblad Trouw en een uitzending van EO Netwerk op 11 maart 2008 is aandacht besteed aan interlandelijke adoptie uit China. Het beeld dat daaruit naar voren is gekomen was dat:

- kindertehuizen in China, van waaruit kinderen voor interlandelijke adoptie beschikbaar komen, betaald zouden hebben voor deze kinderen;
- adoptiekinderen door de Chinese overheid bij hun ouders zouden zijn weggehaald in het kader van de één-kind-politiek en vervolgens voor interlandelijke adoptie beschikbaar zijn gesteld;
- er niet sprake zou zijn van enkele tientallen kinderen maar van ca. 1000 kinderen die bij kinderhandel betrokken zijn;
- tevens werd gesteld dat niet uitgesloten kon worden dat een deel van deze kinderen via interlandelijke adoptie ondermeer in Nederland terecht zou zijn gekomen.

Gebaseerd op het voorgaande werd de conclusie getrokken dat de China Centre of Adoption Affairs (CCAA) de Nederlandse autoriteiten zou hebben misleid.

Naar aanleiding van deze berichtgeving heeft het lid Anker verzocht om mijn schriftelijke reactie, aan welk verzoek ik hierbij tegemoet kom.

Overwegingen naar aanleiding van de berichtgeving

Ik neem de berichtgeving uiterst serieus. Die berichtgeving roept het beeld op van een zorgwekkende situatie. Vanzelfsprekend is een situatie waarin sprake is van kinderhandel en kinderen worden afgenomen van hun ouders en voor interlandelijke adoptie beschikbaar komen, niet aanvaardbaar. Om te kunnen beoordelen of van een dergelijke situatie sprake is, zal ik de Chinese autoriteiten vragen om opheldering. Een belangrijk element bij interlandelijke adoptie is vertrouwen. Als Centrale autoriteit moet ik erop kunnen vertrouwen dat andere centrale autoriteiten

hun eigen verantwoordelijkheid nemen. Over dat vertrouwen mag geen twijfel bestaan. Zou dat worden aangetast, dan heeft dat onvermijdelijk consequenties voor de verdere toepassing van interlandelijke adoptie.

Anderzijds wil ik waarschuwen tegen te vergaande conclusies voordat het onderzoek is voltooid. In de uitzending van EO Netwerk heb ik een reactie van de kant van de Chinese autoriteiten, waaronder de CCAA, gemist. In contacten met de CCAA in 2006 en 2007 is juist het beeld ontstaan van een organisatie met de intentie om orde op zaken te stellen. Toen in 2005 de misstanden in Hunan werden geconstateerd, was het ook de CCAA die heeft ingegrepen en ervoor heeft gezorgd dat personen die zich aan kinderhandel schuldig maakten, werden berecht. Bovendien zijn bij mijn ministerie ook diverse voorbeelden bekend waarin de CCAA, geheel in lijn met de uitgangspunten van het Haags Adoptieverdrag, kinderen heeft teruggeplaatst bij eigen ouders, of geplaatst bij grootouders en pleegouders.

Deze nuancering, gevoegd bij het feit dat de CCAA nog zeer recent heeft uitgedragen dat zich sinds 2006 geen nieuwe negatieve ontwikkelingen hebben voorgedaan, doet mij concluderen dat eerst de CCAA de gelegenheid moet worden geboden op de indringende vragen die de uitzending oproept te reageren. Op dit moment zie ik daarom geen aanleiding drastische maatregelen te treffen. Zou ik dat wel doen, dan moet ik, wanneer blijkt dat de berichtgeving niet juist is, ernstig rekening houden met de mogelijkheid dat China van zijn kant problemen heeft met voortzetting van de interlandelijke adoptie.

Aanpak

Gelet op de noodzaak opheldering te verkrijgen zal ik als eerste de Chinese autoriteiten benaderen. Ik wil dat doen door het Ministry of Civil Affairs, dat onder andere verantwoordelijk is voor het CCAA, om opheldering te vragen. Hiermee benadruk ik de ernst van de kwestie en zijn er waarborgen dat met enige distantie naar deze kwestie kan worden gekeken.

Tegelijkertijd stel ik mij voor dat op korte termijn op hoog ambtelijk niveau een bezoek wordt gebracht aan China teneinde in overleg met de CCAA te bezien welke mogelijkheden er zijn om op korte termijn aanvullende waarborgen te verkrijgen dat de kinderen die voor adoptie door Nederlandse gezinnen worden voorgesteld, geheel conform het Haags Adoptieverdrag voor adoptie beschikbaar zijn gesteld.

Tenslotte wil ik ingevolge mijn al eerdere aangekondigde voornemen tot intensivering van de internationale samenwerking, tevens de Centrale Autoriteiten van de andere landen die kinderen uit China voor adoptie opnemen, betrekken bij mijn hiervoor geschetste aanpak.

Zoals u zult begrijpen zal het uitvoeren van deze activiteiten enige tijd vergen. Ik streef ernaar uw Kamer voor 1 mei 2008 nader te informeren.

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin



Central Adoption Resource Authority

केन्द्रीय दत्तक-ग्रहण संसाधन प्राधिकरण

(An autonomous body of the Ministry of Women & Child Development, Government of India)
(भारत सरकार के महिला एवं बाल विकास मंत्रालय की स्वायत्त निकाय)

No. 31-1/2003/CARA

Date May 08, 2008

Ministerie van Justitie / Ministry of Justice
Directie Justitieel Jeugdbeleid
Centrale autoriteit interlandelijke adoptie/Central Adoption Intercountry
Adoption
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG / the Netherlands

Dear [REDACTED],

Please refer your letter regarding [REDACTED]
[REDACTED], we are getting detailed information from the State
Government.

2. This is regarding the two children i.e. [REDACTED].
As you are aware that CBI is conducting a detailed investigation in the
activities of Malasiyan Social Service, Tamilnadu and we may wait for
their findings.
3. We are in touch with the Indian Placement Agency i.e. Bal Anand
regarding the judgment of Bombay High Court on surrendered cases by
mentally ill biological mother. You are requested to advice the
prospective adoption parents to bear with the situation.

Yours faithfully,

[REDACTED]

[REDACTED] - BD/CBJ/JIZ

Van: [REDACTED]
Verzonden: vrijdag 29 augustus 2008 22:13
Aan: [REDACTED] BD/DJJ/JIZ
Onderwerp: FW: In search of the stolen children

[REDACTED]

Er verschijnen nog meer verhalen op dit moment in de pers. We kunnen niet veel anders doen dan afwachten, maar het lijkt erop dat we lang geduld zullen moeten hebben.

Met vriendelijke groet

[REDACTED]

Van: [REDACTED]
Verzonden: vrijdag 29 augustus 2008 15:39
Aan: [REDACTED]
Onderwerp: FW: In search of the stolen children

Weer een artikel uit Australië over India. Let op de laatste zin: het proces tegen MSS kan nog wel een tijdje duren.

Groet, [REDACTED]

Van: [REDACTED]
Verzonden: vrijdag 29 augustus 2008 14:35
Aan: [REDACTED]
Onderwerp: In search of the stolen children

In search of the stolen children

- [Email](#)
- [Printer friendly version](#)
- [Normal font](#)
- [Large font](#)

August 30, 2008

Despite a wave of scandals, child-trafficking remains a huge problem for India, reports Matt Wade in Chennai.

Advertisement

Charities are normally keen to get some publicity to raise their profile and help with fund-raising. But that's not the case for orphanages and adoption agencies in Chennai, India's fourth biggest city.

They have closed ranks after years of negative stories about an adoption "scam" at a local orphanage called Malaysian Social Services.

Police say MSS received children who had been taken from poor families, fabricated new identities for them and then offered them for adoption in Western countries including Australia. The investigation has dragged on since 2000 and is now in the hands of India's premier police agency, the Central Bureau of Investigation.

But the scandal flared again this week when it was revealed a child called Zabeen had been taken from her family in Chennai and adopted by a Queensland couple in 2000.

The Opposition Leader, Brendan Nelson, stoked the controversy when he said the right thing might be to return the children to India, if it was proven they had been taken from their parents. Nelson's comments were given prominent coverage in some sections of the Indian media.

Many Chennai charities not being investigated have become paranoid.

"We have been told not to speak to reporters," says K.N. George, the honorary secretary of the adoption program at the Guild of Service, a long-established Chennai charity. "Journalists are after us."

George says the responsible state minister has instructed agencies involved in adoption to avoid publicity at all costs: "And orders are orders."

There was a similar response at orphanages across Chennai.

"We are not allowed to say anything," said a nervous administrator at the Balmandir Kamraj Trust when the *Herald* visited this week.

J.K. Mittal, the chairman of India's main adoption authority, the Central Adoption Resourcing Agency, is frustrated by the fresh publicity about Chennai's dodgy orphanages.

He says "strict action" was taken against MSS in 2002 and that "no such incident has been reported in recent times against any Indian adoption agency by any fostered parents or an agency from any part of the world.

"This sort of thing just raises questions in the minds of everyone. It is very unfortunate."

Mittal says new guidelines introduced in 2006 have improved India's adoption system. "The rules and regulations are now foolproof," he says.

"I fail to understand why this story is getting repeated after a gap of six or seven years. It is my feeling that some groups or individuals may be trying to damage the inter-country adoption system in India."

Mittal's concerns are echoed by Australian advocates of inter-country adoption. Marilyn Nagesh, the Indian program co-ordinator for the Inter-country Adoption Resource Network and member of the attorney-general's peak body on inter-country adoption, says that on the whole, adoption from India is "a great success story".

"We have to be careful that people are not getting the impression that every child adopted from India ... is likely to have been child-trafficked - that's just not true," she says.

"I have worked with agencies in India for 24 years and I believe the vast majority of organisations ... are very professional and very careful.

"Some Indian children, no matter how big the local waiting list, will not be taken up in local adoption ...

"The truth is that many India children would not have had families if there were no families overseas ready to take them."

The labyrinth of bureaucracy in both Australia and India makes it a time-consuming and often frustrating process for parents who want to adopt a child from India. In 2006-07, 25 adoptions from India were finalised in Australia, 6.2 per cent of all inter-country adoptions, down from a total of 34, or 8.1 per cent, in 2005-06.

But Shayne Sidhu, the NSW Indian information officer for Australian Support for Inter-country Aid for Children, says those who adopt children from India often develop a deep affinity with the country.

"In my experience the families that commit to welcoming an Indian child into their hearts and homes have a strong and very particular cultural or spiritual connection to India," she said.

Even so, the orphanage controversy highlights India's struggle with inter-country adoption. Several Indian states have been plagued by rackets where children being offered for adoption have been "illegally sourced".

In 2006, a "sting" operation by a TV station caught officials from the Preet Mandir adoption agency in Maharashtra state talking about high adoption fees. Despite protests, the agency's licence has not been revoked.

There were a series of scandals during the 1990s in Andhra Pradesh that led to reforms that have put a halt to inter-country adoptions from that state.

The scams are a small part of a much bigger challenge for the Indian Government: child trafficking.

The Indian subcontinent is one of the world's worst trouble-spots for child trafficking, according to international NGOs working with children.

A 2006 study by the human rights organisation Shakti Vahini found evidence of trafficking in 378 of the 593 districts in India - about 10 per cent of which was international.

It is estimated that between 44,000 and 75,000 children are registered as missing across India each year. More than 90 per cent of them come from very poor families.

D. Geetha is a feisty human rights lawyer who works in a cramped office amid pavement-dwellers, street vendors and the occasional bullock dray on a noisy laneway opposite the Raj-era high court building in Chennai.

She represents parents whose children were adopted overseas by MSS and other local agencies.

"My clients want their children back in their family," she says. "But I'm not sure practicality will permit it."

Geetha says Australia must pressure India to improve its adoption system.

"We don't have adequate laws to deal with adoption," she says. "The Australian Government should campaign to get India to put its system in order."

Geetha claims that the "guidelines" administered by CARA are inadequate. It does not have the capacity or the power to properly monitor adoptions and the system lacks transparency, she says.

Sujata Mody, a lawyer with the Malarchi Women's Resource Centre, undertook a comprehensive investigation of adoption in Chennai and concluded the system is "fraught with problems". She believes many poor women are being pressured into giving up children.

She cites the example of Varni, a mother of four, who was left destitute when she was abandoned by her husband and her father died.

"She went to a charity hostel and they told her she must let the children be adopted," Mody says. "They virtually told her she could get lost if she did not [relinquish the children]."

Varni agreed and the children were placed with families overseas.

It is a decision she deeply regrets.

"Now she says, 'I know that I signed for them to go, but I just wish I could see them again,'" Mody says.

Varni now lives alone and works sweeping floors.

"She is truly destitute now because she has lost her children," Mody says.

Some Indian charities run refuges for young women with unwanted pregnancies as well as orphanages. Women who end up in the refuges are under great pressure to give up their child, Mody says.

"The impression given by Indian adoption agencies is that there is so much poverty here it is always better to go and live abroad but that is not always true."

Agencies are allowed to charge foreigners a fee of up to \$US3500 (\$4060). But both Mody and Geetha say their investigations show some agencies have received large unexplained donations from some Western countries.

More detail about these practices should be revealed when the investigation into MSS goes to court.

That could be some time yet. Singaravelu Murugan, a senior Chennai police officer, told the *Herald* that the investigation was "still in its initial stages".

Geetha believes the investigation's slow progress is symptomatic of a wider malaise. "This shows how little the bureaucracy and even the judiciary care," she says.

Van: [REDACTED] BD/DJJ/JIZ
Verzonden: woensdag 3 september 2008 15:02
Aan: [REDACTED]
CC: [REDACTED]

Onderwerp: India: stand van zaken

Urgentie: Hoog
Dag: [REDACTED]

Op verzoek van [REDACTED] informeer ik je over de stand van zaken (stavaza) omtrent het onderzoek van CBI in India inclusief uitgebreid feitenrelaas.

Feitenrelaas:

27-5-08 : medeling verzoek tijdens gesprek aan Buza: update over stavaza onderzoek CBI in India
 10-6-08 : schriftelijk verzoek aan Buza: update over stavaza onderzoek CBI in India
 30-6-08 : informeel rapport van Buza over betrouwbaarheid adoptiesituatie in India, geen info bekend over onderzoek CBI
 07-7-08 : schriftelijk verzoek aan Buza: update over stavaza onderzoek CBI + vragen over informeel rapport van 30-6-08
 11-7-08 : bericht van Buza: strafrechtelijke vooronderzoek van CBI in India is afgerond en de lijst van te arresteren personen is ingediend bij de politie
 30-7-08 : 3 dagen vanuit Ca getracht telefonisch contact te krijgen met Indiase Ca over stavaza onderzoek CBI: niet gelukt. Mail met vragen naar India verzonden. Nooit reactie op gekregen
 21-8-08 : telefonisch bericht van [REDACTED]: uit eigen bronnen vernomen dat NL ambassade in India CBI onderzoek bericht heeft ontvangen over uitkomst onderzoek en verzoek is gekoppeld aan Interpol
 22-8-08 : schriftelijk bericht van Buza: geen nadere informatie van NI ambassade over onderzoek CBI verkregen, nogmaals navraag doen + antwoorden op onze vragen gekregen d.d. 7-7-08
 Eind aug 08: diverse medlabberichten (geen Nederlandse berichten) over kinderhandel kindertehuis MMS in India
 22+25-8-08: telefonisch contact bij Indiase ambassade, [REDACTED]: zij hebben geen info over onderzoek CBI
 27-8-08 : bericht van Meiling: Netwerk stelt dat India om DNA onderzoek heeft verzocht bij Indiase ambassade in Nederland. [REDACTED] weet van niets.
 1/2-9-08 : telefonisch contact gezocht met Buza: weten zij meer over DNA verzoek. Wordt niet teruggebeld.

Lopende acties:

- * Schriftelijk verzoek aan Buza 4/9 uit met verzoek om info over bekendheid DNA verzoek
- * Schriftelijk verzoek aan Indiase ambassade 4/9 uit laten gaan met verzoek om info onderzoek CBI en DNA verzoek
- * Overleg met [REDACTED] maandag a.s. over strategie India richting pers.

Vooralsnog geen actie van jou, [REDACTED] noodzakelijk. Indien Buza niet op korte termijn reageert op onze brief, dan actie van jou gewenst.

Groet,

[REDACTED]
 Ministerie van Justitie, Directie Justitieel Jeugdbeleid
 [REDACTED]

Aan het Ministerie van Justitie
T.a.v. [REDACTED]

Rijen, 5 oktober 2008

Geachte [REDACTED]

Op donderdag 2 oktober jl. overhandigde [REDACTED] ons bijgaand document. Dit document hebben wij niet eerder gezien. Het gaat om een document opgemaakt begin mei 2005.

In dit document - pagina 2 - wordt een aantal kinderen bij naam genoemd die gestolen zouden zijn. Op deze lijst staat [REDACTED] (naar Nederland gekomen met inmiddels de naam [REDACTED]). Daarnaast staat er een kindje met de naam [REDACTED] op. Van dit kind wordt aangegeven dat het ook naar Nederland zou zijn gegaan. [REDACTED] stelde ons de vraag of wij dit kind op enige manier kunnen herkennen.

Hoewel deze informatie zoals gezegd nieuw voor ons is en wij enigszins moeten gissen naar de achtergrond en de wijze waarop de informatie bijeen gebracht is, lijkt het erop dat de Indiase politie - op grond van ons onbekende overwegingen - een in Nederland geadopteerd kind met de naam [REDACTED] - geïdentificeerd heeft als zijnde gestolen. Er wordt nergens gesproken van identificatie door biologische ouders. Wellicht heeft identificatie plaats gevonden op basis van een verklaring afgelegd door de mensen die beschuldigd zijn van kidnapping en ontvoering. Wellicht hebben deze mensen op basis van foto's een kind aangewezen..

Inderdaad is een kind in Nederland geadopteerd met deze naam [REDACTED]. Dit kind is geboren in [REDACTED] en zou het kind kunnen zijn dat de Indiase politie destijds aangewezen heeft. In feite zegt dit niet meer en niet minder dan dat de Indiase politie in mei 2005 een kind op haar lijst gezet heeft dat inderdaad naar Nederland geadopteerd is. Uiteraard willen wij graag weten waarom dit kind op deze lijst is terechtgekomen en welke aanvullende informatie hierover (inmiddels) en over de kidnappers beschikbaar is in India.

Wij zijn voornemens de ouders op korte termijn in te lichten over deze nieuwe informatie. Maar het leek ons een goede zaak om op de kortst mogelijke termijn onze acties met u af te stemmen. Vandaar dat wij graag nog deze week met u nader zouden willen overleggen.

Van dit kind zijn alle officiële documenten, zoals afstandsverklaring en rechtbankuitspraak, in ons archief aanwezig.

Namens het bestuur van de Stichting Meiling



POLICE DEPARTMENT

From: [Redacted] To: The Commissioner of Police, [Redacted]

Dated: 03.05.2005

Sir,

Sub: Special in locating Cases of 'Boy missing' and 'Girl missing' - through in P2 u/s baby girl missing - now altered to Interim report submitted - regarding. Ref: [Redacted] of the Commissioner of Police [Redacted] 2002 u/s Baby missing

In the process of review of all the U.I 'missing cases' in the police stations a lead was received in the P2 [Redacted] in the above said crime number and on the tip off from the Complainant one [Redacted] of [Redacted] was secured and on further enquiries into his associates in baby lifting namely 1 [Redacted] 2 [Redacted] 3 [Redacted] and one middleman by name [Redacted] were picked up.

2) Enquiries reveal that [Redacted] and his associates are involved in two other cases also, vide H1 P S [Redacted] u/s Girl Missing; and in R1 PS [Redacted] u/s Boy Missing. It is found out that [Redacted] wives namely 1 [Redacted] and 2 [Redacted] were also involved in three more baby lifting cases (both are now absconding). These stolen babies were taken to one [Redacted] a broker employed for a short time in a social services organization by the name Malaysian Social Services based in Chennai, and the stolen babies were given fictitious names with bogus mother names and given to the adoption center and in turn [Redacted] gave commission in thousands of rupees to the baby lifters.

5) Malaysian Social Services is a registered organization under Societies Registration Act in the year 1977 and from the year 1994 onwards they are indulging in adoption programmes of in-country and inter-country adoptions till 2002. They have a record of about 350 such adoptions within India and abroad. This organization was earlier functioning at B1223 Jeyanthi colony, West Anna Nagar later shifted to No.6 Sengunthar Street, Shanoy Nagar and as on date functioning at 17B, Mattu Street, Maduravedu, Thiruvankodu, Chennai. Enquiries to the Social Welfare Dept reveals that this organization stopped adoption programmes since 2002 and so far they have followed the rules and regulations as laid by the law. However the involvement of the organization in baby lifting and any possible violation of rules and regulations and tampering of / forging of / records to facilitate the adoption procedure is to be verified. Based on the verification action to be initiated against the organization.

6) From the records of the organization the current location of the stolen babies are known

Actual name	Fictitious name & Current location

As these babies were given in adoption to the current parents after adopting legal procedures I submit the issue of recovering the babies and handing over to the biological parents may be decided by the Hon'ble Court as it involves legal procedural complication as well as emotional bonding of the adopted parent.

5) Vide the P2 [REDACTED] all five
arrested namely (1) [REDACTED] (2) [REDACTED] (3) [REDACTED] (4) [REDACTED] and
(5) [REDACTED] were arrested and remanded today at 17:30 Hrs.


Yours Faithfully,

[REDACTED]

Copy to :1.
2.
3.

[REDACTED]



Nota  Bureau Secretaris-Generaal
Cluster Procesondersteuning

T/M Nieuw Afgedaan

Ontvangen _____

Roef/25/11/1054902-63

→ JI2 → djs 23/10 21/10

Aan De Minister van Justitie
12497-15 OKT 2008 13:39

Datum _____ Plaatje 10

Door tussenkomst van SG
DGPJS

Van DJJ

16/10 15/10 14/10

Visie vooraf H ABC io *v.o.a. tel accord 11/15/10-08*
DV

Concipiënt

Doorkiesnummer concipiënt

(070) 370

Datum

14 oktober 2008

Kenmerk

DDS 5569394

Onderwerp

Onderzoek naar mogelijke misstanden bij adopties uit India

Doel

1. U te informeren over de stand van zaken met betrekking tot het onderzoek dat in India wordt uitgevoerd door het Central Bureau of Investigation naar mogelijke onregelmatigheden in drie internationale adoptiezaken, waaronder een naar Nederland.
2. U te informeren over een onlangs via EO-Netwerk aan het licht gekomen geval van adoptie van een kind naar Nederland dat mogelijk ook gestolen is.

Toelichting

Ad 1:

In uw brief van 7 november 2007 (TK 2007-2008, 31265, nr. 1) heeft u de Tweede kamer geïnformeerd over het feit dat u in september 2007 door de Indiase centrale autoriteit (CARA) op de hoogte bent gesteld van het feit dat de High Court of Judicature in Madras opdracht heeft gegeven aan het Central Bureau of Investigation om in drie internationale adoptiezaken, waaronder naar Nederland, onderzoek te doen naar mogelijke onregelmatigheden. Daarbij werd aangegeven dat dit onderzoek naar verwachting enige maanden in beslag zou nemen.

Herhaaldelijk is nadien getracht, onder andere via het ministerie van

DGPJS 15/10/11

djs 22/10/11

Buitenlandse Zaken, om inzicht te verkrijgen in de stand van zaken van dit onderzoek.

Op 11 juli 2008 werd van Buitenlandse Zaken vernomen dat het strafrechtelijk vooronderzoek van CBI in India zou zijn afgerond. Nadere informatie ontbrak echter en is tot op heden niet ontvangen.

Ook een bericht via de redactie van EO-Netwerk in augustus jl. dat India om een DNA-onderzoek zou hebben verzocht ten aanzien van het kindje [REDACTED] kon niet door Buitenlandse Zaken of de Indiase ambassade in Nederland worden bevestigd.

Mede met het oog op het aankomende Algemeen Overleg in de Tweede Kamer op 13 november a.s. inzake adoptie is Buitenlandse Zaken verzocht bij de Indiase autoriteiten aan te dringen op informatie over de stand van zaken van het CBI-onderzoek. Toegezegd is dat de ambassadeur in New Delhi zich hiertoe op korte termijn zal vervoegen bij de Indiase autoriteiten met het dringende verzoek om uiterlijk vóór 1 november a.s. te worden geïnformeerd.

Ad 2.

7 oktober jl. berichtte de Stichting Meiling mij dat zij kort daarvoor door de [REDACTED] van EO-Netwerk in het bezit is gesteld van een document uit India uit 2005 waarin een aantal namen wordt genoemd van kinderen die gestolen zouden zijn. In dit document, dat ondermeer de naam van het kindje [REDACTED] bevat, wordt nog een ander kind genoemd dat eveneens in Nederland ter adoptie geplaatst zou zijn. De [REDACTED] heeft Meiling gevraagd of dit kind ook bij Meiling bekend is. Meiling heeft kunnen achterhalen bij welke adoptiefouders dit kind terecht is gekomen en heeft, na afstemming met de Nederlandse centrale autoriteit, de betreffende adoptiefouders op de hoogte gesteld van de tot nu toe bekende feiten. Meiling heeft de adoptiefouders toegezegd hen naar behoefte te zullen begeleiden en nazorg te verlenen. Met Meiling zal komende week overleg over deze zaak worden gevoerd. De Directie Voorlichting is van het vorenstaande op de hoogte. Onduidelijk is wat de reden is geweest van [REDACTED] om dit document nu pas aan Meiling te overhandigen en de naam van dit tweede kind onder de aandacht van Meiling te brengen. Onduidelijk is ook welke bedoelingen [REDACTED] hiermee heeft gehad. Buitenlandse Zaken is gevraagd te onderzoeken wat over het document in India bekend is.

64

Van: [REDACTED]
Verzonden: woensdag 22 oktober 2008 22:55
Aan: [REDACTED]
CC: [REDACTED]

[REDACTED]

Ik heb nog eens nagezocht wat ik kon vinden van de persberichten - eind augustus. Het gaat hierbij om Australie - Queensland Department of Families, Youth and Community Care.

Ik heb 2 belangrijke links waarin meer info staat.. (waarbij ik wel de kanttekening heb dat in de Nederlandse kranten in mei 2007 ook hele boude berichten hebben gestaan - die nog waar moeten blijken te zijn).

<http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,1834535,00.html>

<http://www.theaustralian.news.com.au/story/0,25197,24227000-601,00.html>

Pikant detail in de laatste link:

The girl was adopted through the Queensland Department of Families, Youth and Community Care. The adoption occurred in 2000 despite the fact that serious questions were raised five years earlier about the Indian adoption agency, the Malaysian Social Services. The concerns were enough for the West Australian Government to refuse to deal with the agency. **The Queensland minister in charge of the Department of Families Youth and Community Care at the time was Anna Bligh, now the Premier.** Ms Bligh last night pledged to co-operate with any investigation into the situation and how stolen children might have ended up in Queensland.

Met vriendelijke groet

[REDACTED]

Van: [REDACTED]
Verzonden: zondag 21 december 2008 18:29
Aan: [REDACTED] BD/CBJ/JZ
Onderwerp: India

[REDACTED]

Het is al even terug.. Maar de laatste keer dat we bij jullie uitgebreid gesproken hebben over India, hebben we het dacht ik gehad over 1 december als een datum waarop wellicht zaken helder(er) zouden worden. De Nederlandse ambassadeur in India zou zich gaan bemoeien met de vragen die gesteld zijn en zorgen dat we tenminste wat informatie krijgen over de lopende rechtzaak..

Nu is 1-12 al weer ruim achter ons. Waarschijnlijk lees jij dit pas in het nieuwe jaar (dan: De Beste Wensen voor 2009).

Maar terug naar de India vragen zouden wij het fijn vinden om wat te horen over

1 Wat is de stand van zaken in de rechtzaak die de advocaat van moeder [REDACTED] heeft aangespannen tegen MSS? Gaat MSS echt gedaagd worden? Komt er enige duidelijkheid over MSS? Worden ze ergens voor veroordeeld? Of wordt de zaak geseponeerd.. De rechtzaak had al maanden geleden moeten starten..

2 Hebben jullie verder nog iets gehoord van de autoriteiten uit India? Is er ooit een verzoek om een DNA test gedaan?

3 Is er verder duidelijkheid over de status van de politierapporten waarmee Netwerk en het Journaal geschermd hebben?

4 Is er enig contact met de moeder van [REDACTED]? Is er een contact gelegd tussen deze kinderen en de moeder in India?

5 Hebben jullie nagedacht over de wijze waarop een DNA test van [REDACTED] gedaan kan worden? Ik hoop dat we daar in 2009 aan toe komen.

Met vriendelijke groet

[REDACTED]



Ministerie van Justitie

DJJ 712

Geslacht: A07/2577/1048642

Datum: 22 JUN 2009

Nummer: 09/5607857/09

67

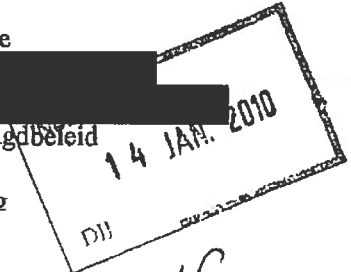
projecthulp en adoptie / project aid and adoption / proyecto de ayuda y adopción

MM/SU 0906180013

18 juni 2009

Ministerie van Justitie
t.a.v. [redacted]

Directie Justitieel Jeugdbeleid
Postbus 20301
2500 FH Den Haag



notificeren
30/19-09

Geachte [redacted],

Naar aanleiding van de antwoorden van de minister op vragen van het lid Langkamp (SP) over mogelijke misstanden bij adopties uit India (13 mei 2009; nr. 2009Z08851), willen wij u attenderen op onjuiste informatie in het antwoord op de vragen 2,3,4 en 5.

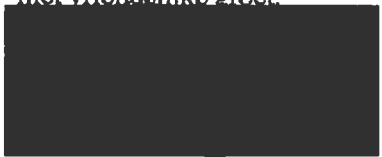
U geeft in uw antwoord aan: *'In het kader van het onderzoek is door de Indiase autoriteiten op 12 september 2008 een internationaal rechtshulpverzoek aan het Openbaar Ministerie in Nederland gedaan. Omdat het onderzoek nog gaande is, kan ik over de uitkomst nog geen mededelingen doen. Waar mogelijk wordt getracht om invloed uit te oefenen op de voortgang van het onderzoek.'*

Momenteel worden, in afwachting van de eindresultaten van het onderzoek in India, geen nieuwe bemiddelingen in dit land uitgevoerd door Nederlandse vergunninghouders.'

De door u aan de Tweede Kamer verstrekte informatie is echter onjuist. In overleg met het Ministerie van Justitie is destijds besloten om door te gaan met interlandelijke adoptie uit India omdat wij in kunnen staan voor de betrouwbaarheid van het tehuis waar een samenwerking mee bestaat. Wereldkinderen heeft destijds het Ministerie van Justitie hierover geïnformeerd en dit is tevens verwoord in uw brief aan de Tweede Kamer (11 juli 2007; 5495485/07/DJJ).

In het vertrouwen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, teken ik

met vriendelijke groet.



C.C.: [redacted]



Wereldkinderen

Riouwstraat 191
2585 HT Den Haag
The Netherlands

T +31 (0)70 350 66 99
F +31 (0)70 354 78 67
B Rekeningnummer 38 39 40

E info@wereldkinderen.nl
I www.wereldkinderen.nl

68

[REDACTED] - BD/CBJ/JIZ

Van: CARA [REDACTED]
Verzonden: donderdag 1 oktober 2009 7:32
Aan: [REDACTED]
CC: [REDACTED]
Onderwerp:

[REDACTED]

Ministry of Justice
Directorate-General for Prevention, Youth and Sanctions
Youth and Crime Prevention Department
PO Box 20301
2500 EH THE HAGUE
Netherlands

Dear Sir,

This has reference to your fax dtd: 23d September 2009.

TLC Home is now not an authorized agency to place children in inter-country adoption. The agency can place children in inter-country adoption only when CARA recognizes as such based on the State Govts. recommendation.

The clarification petition by State Govt. is for a revision of its earlier order:

Govt. of Andhra Pradesh has sought information about the children and their bonding with the foreign parents and how adoption placement in India can be done within a month etc.

Let me inform you that the children remaining in TLC Home and their placement in inter-country adoption will be as per CARA guidelines, priority to domestic parents, whether the final order that may be given by High Court, case to case examination, of children if they are attached with the parents vis-à-vis the suitability of the prospective adoptive parents and not the least the best interest of the children.

Thanking you.

Yours faithfully,

[REDACTED]

69

[REDACTED] BD/CBJ/JIZ

Van: cara [REDACTED]
Verzonden: woensdag 21 oktober 2009 8:33
Aan: NDE-CA
CC: [REDACTED] BD/DGPJS/CBJ/JZ
Onderwerp: Fw:
Urgentie: Hoog
Bijlagen: attach.JPG; attach2.JPG

----- Original Message -----

From: CARA**To:** [REDACTED]**Sent:** Wednesday, October 21, 2009 11:59 AM

F. No. 18-16/2002-CARA Dtd: October 20, 2009

[REDACTED]
 Embassy of The Netherlands
 6/50 F, Shantipath, Chanakyapuri,
 New Delhi – 110 021.
 [REDACTED]

Dear Madam,

This has reference to your query dtd: 15th Oct. 2009 where you have enclosed the letter from M/o Justice. Please find enclosed herewith a letter received from the State Govt. of Andhra Pradesh on the aforementioned issue.

- (i) TLC Home is not approved or authorized to arrange international adoption.
- (ii) The Hon'ble Hyderabad High Court in its judgement in WP No. 2444/02 in WP MP No. 13739/2009 dtd: 28.1.09 has ordered, "The petition should explore the possibilities of 26 children in adoption for local persons under supervision of officials from CARA and State Department. If it is not possible, the children are to be processed in Inter-country adoption following CARA Guidelines." Since the judgement pronounced is ambiguous in nature, the department has filed clarification petition in Hon'ble High Court to transfer the custody of 26 children to Adoption Coordinating Agency, Hyderabad immediately to process the children either for in-country or inter-country adoption as per CARA guidelines.
- (iii) The matter is pending in the Andhra Pradesh High Court and this office will act on the basis of further development from the Court or decision taken by the State. The suitability of the parents will be reviewed by CARA in each case since it has been long time between earlier matching and now. Even if, there is an order to place the children in inter-country adoption, all the cases shall be reviewed by CARA.
- (iv) Since the children are older now, their opinion will also count and all their cases will be processed through a recognized CARA placement agency.

Yours faithfully,





Ministry of Justice

73

> Postbus 20301 2500 EH The Hague The Netherlands

Central Adoption Resource Agency (CARA)
West Block VIII, Wing II, Floor II
R.K. Puram

[REDACTED]
New Delhi 110 066 INDIA

[REDACTED]

**Directorate-General for
Prevention, Youth and
Sanctions**

Youth Policy Division
Afdeling Juridische en
Internationale Zaken

Schedeldoekshaven 100
2511 EX The Hague
Postbus 20301
2500 EH The Hague
The Netherlands
www.justitie.nl

Contact

[REDACTED]

Our reference

[REDACTED]

*Please quote date of letter
and our ref. when replying.
Do not raise more than one
subject per letter.*

Date 29 January 2010
Ref Intercountry Adoption
Enclosed 1. Your letter 8 May 2008
2. My letter dated 21 February 2008

Dear [REDACTED]

Herewith, I kindly request your attention for the following.

In the beginning of 2008, we have corresponded about the matter of the two children [REDACTED], who were matched for intercountry adoption to two Dutch families, the families [REDACTED]. These matchings did in the end NOT take place because the High Court in India ruled that the biological mothers of these children were falsely declared 'mentally ill'. For further information, I refer to the content of my letter to you dated 21 February 2008 (enclosed).

By letter of 21 February 2008 and by reminder dated 8 May 2008, I requested you to inform me how this could have happened (since I consider it to be extremely important that relinquishment of the child by his or her biological mother takes place in a correct and careful matter) and also to inform me on further developments regarding the (in)adoptability of these specific children.

By letter dated 9 May 2008, you informed me that you received my request and that you were getting detailed information from the State Government. Since then, you have not updated me again on this situation or my request dated 21 February 2008.

Recently, I was contacted (by email) by a [REDACTED] [REDACTED] the Adoption Unit at Guild of Service, Chennai [REDACTED]. I am not familiar with this organisation nor with this woman. She requests information about these children and about this situation. I have referred her to your Central Authority.

However, I myself would also like to receive your further reply to my questions as posed in my (attached) letter dated 21 February 2008.

I am looking forward to receiving your update on short notice.

With the assurances of my highest consideration I remain,

Yours faithfully,

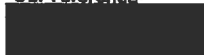
The Minister of Justice,
On his behalf,



**Directorate-General for
Prevention, Youth and
Sanctions**
Youth Policy Division
Afdeling Juridische en
Internationale Zaken

Date
29 January 2010

Our reference



31 265**Adoptie****Nr. 44****BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE, F. TEEVEN**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Den Haag, 4 oktober 2012

Tijdens het algemeen overleg op 19 april jl. (Kamerstuk 31 265, nr. 42) heb ik met uw Kamer van gedachten gewisseld over een aantal onderwerpen aangaande interlandelijke adoptie. Tijdens dit overleg heb ik toegezegd u op de volgende punten nader te informeren. Het betreft:

- Adopties uit Oeganda
- Adoptie uit Zuid-Afrika;
- De stand van zaken met betrekking tot adopties uit Haïti;
- Berichtgeving over een onderzoek in Colombia naar mogelijke misstanden bij interlandelijke adoptie;
- De uitkomst van het onderzoek in India naar mogelijke misstanden bij adopties;
- De uitkomsten van een onderzoek naar illegale adopties uit China;
- Adoptie uit Curaçao, St. Maarten en Aruba.
- Informatie over de redenen waarom aspirant-adoptiefouders afzien van de opnemings van een kind;
- De wenselijkheid om in schrijnende gevallen ook na 2012 een tegemoetkoming in de adoptiekosten te kunnen verlenen;
- Nazorg bij adoptie;

Met deze brief voldoe ik aan deze toezegging.

Adopties uit Oeganda

Op 11 juni jl. heb ik naar aanleiding van de conclusies van een bezoek van een ambtelijke delegatie aan Oeganda besloten om interlandelijke adopties uit Oeganda op te schorten. In mijn brief van dezelfde datum (Kamerstukken II, 2011/12, 31 265, nr. 43) heb ik u daarover geïnformeerd.

Voor reeds opgestarte adoptieprocedures, waarbij 22 Oegandese kinderen betrokken zijn voor in totaal 13 Nederlandse ouderparen, heb ik vervolgens nader casusonderzoek laten verrichten in Oeganda. Een delegatie van het Ministerie van Veiligheid en Justitie heeft gesprekken gevoerd met de biologische ouders, en zo nodig andere familieleden van de beoogde adoptiekinderen. Daarnaast is DNA afgenomen teneinde de

ouder-kind relatie vast te stellen. Ook heeft de delegatie gesproken met de Oegandese Deputy Minister of Justice and Constitutional Affairs en met de Commissioner of Youth and Children Affairs van het Ministry of Gender Labour and Social Development. Het nader onderzoek heeft van 24 juni tot en met 1 juli jl. plaatsgevonden.

Uit het onderzoek is in zijn algemeenheid naar voren gekomen, dat in veel gevallen de biologische ouders en andere familieleden onvoldoende op de hoogte waren van de consequenties van interlandelijke adoptie. Tevens is gebleken dat er met deze ouders niet of nauwelijks gesproken is over alternatieven voor het doen van afstand. Daarnaast is naar voren gekomen dat verschillende zaken door het kindertehuis anders zijn voorgesteld dan daadwerkelijk aan de orde is. Hierbij valt o.a. te denken aan de geestestoestand van de biologische ouders en de wijze waarop de biologische ouders voorgelicht en begeleid worden.

De biologische ouders zijn door de delegatie tijdens met hen gehouden interviews alsnog geïnformeerd over de consequenties van adoptie. De interviews met de biologische ouders in combinatie met de DNA onderzoeken die zijn afgenomen hebben vervolgens tot de volgende uitkomsten geleid:

- Voor 14 kinderen kunnen de adoptieprocedures voortgezet worden. Dat betekent dat de rechtbankzittingen in Oeganda gepland kunnen worden met als doel deze kinderen te laten adopteren door de beschikbare aspirant-adoptiefouders.
- Voor vier kinderen is na de interviews en het DNA onderzoek een revocatieperiode ingelast omdat bleek dat de ouders meer tijd nodig hadden om na te denken over de consequenties van adoptie en de mogelijkheden voor ondersteuning in het land zelf. In deze revocatieperiode hebben de biologische ouders counseling ontvangen en zijn alternatieve mogelijkheden voor ondersteuning in het land zelf besproken. Op basis hiervan hebben de biologische ouders alsnog ingestemd met de adoptie van hun kind(eren) en kunnen de adoptieprocedures worden voortgezet.
- Twee kinderen zijn net vóór het bezoek van de delegatie teruggetrokken omdat de biologische ouders niet op de hoogte waren van de consequenties van adoptie en/of niet getekend hadden voor de afstand van hun kind.
- Voor een kind is de procedure stopgezet. De biologische vader heeft aangegeven dat hij niet de intentie had definitief afstand te doen van zijn kind.
- Voor een kind wordt de procedure vooralsnog aangehouden in afwachting van een nader besluit door de biologische vader.

De betrokken aspirant-adoptiefouders en de organisatie die bemiddelt bij de opnemings- en adoptie van kinderen uit Oeganda, de Stichting Kind en Toekomst, zijn inmiddels op de hoogte gesteld van de uitkomst van het onderzoek en de besluiten die ik aan de hand hiervan heb genomen. Ook die aspirant-adoptiefouders waarvan de adoptie eerst was aangehouden zijn uiteindelijk persoonlijk geïnformeerd over mijn besluit dat deze adopties alsnog doorgang kunnen vinden.

Ik realiseer mij dat er aspirant-adoptiefouders zijn die geraakt worden door mijn besluit om adopties uit Oeganda op te schorten en dat dit besluit enorm veel impact heeft op hun persoonlijke leven. Ik wil echter benadrukken dat ik mijn besluit uit volle overtuiging heb genomen, ingegeven door het belang van het kind en het belang van zorgvuldige adoptieprocedures.

Ik heb mij beraden of er nog onderzoek moest worden verricht naar adoptiezaken die in het verleden hebben plaatsgevonden vanuit Oeganda, maar heb besloten daar van af te zien. De kinderen zijn inmiddels geruime tijd in hun Nederlandse adoptiegezin, waarbij sprake is van family-life en in veel zaken zal de adoptie naar Nederlands recht reeds zijn uitgesproken. Ik acht het niet in het belang van de reeds geplaatste kinderen en adoptiefouders om hier nader onderzoek naar te verrichten. Wel vraag ik de Stichting Kind en Toekomst om in overleg met het kindertehuis de biologische ouders zorgvuldig te informeren over het welbevinden van de door hen afgestane kinderen.

Het onderzoek naar de 22 kinderen en de algemene bevindingen die de ambtelijke delegatie in juni heeft opgedaan, bevestigen het beeld van de ambtelijke delegatie die in maart 2012 een bezoek bracht aan Oeganda. De opschorting die ik in mijn brief van 11 juni jl. heb afgekondigd, blijft dan ook gehandhaafd. Dit laat onverlet dat ik de ontwikkelingen over adopties uit Oeganda nauwlettend blijf volgen.

Adoptie uit Zuid-Afrika

Sinds het algemeen overleg met uw Kamer op 19 april jl. heeft mijn ministerie uitvoering gegeven aan de wens van uw Kamer om de mogelijkheden te onderzoeken voor een tweede vergunninghouder om te bemiddelen bij adopties uit Zuid-Afrika.

In vervolg op mijn antwoorden op de schriftelijke vragen van het lid Koser Kaya¹ wil ik uw Kamer mededelen dat door de Centrale autoriteit van Zuid-Afrika meerdere malen is aangegeven dat er momenteel geen ruimte is om een tweede vergunninghouder uit Nederland toe te laten in Zuid-Afrika. Deze beslissing van de Zuid-Afrikaanse Centrale autoriteit respecteer ik.

Daarnaast wil ik, zoals aangegeven in de beantwoording van de Kamer-vragen, benadrukken dat Vereniging Wereldkinderen in haar samenwerking met ABBA Adoptions aspirant-adoptiefparen van gelijk geslacht en niet-christelijke aspirant-adoptiefouders actief zal bemiddelen voor adopties uit Zuid-Afrika. Ik blijf deze ontwikkelingen volgen.

De stand van zaken met betrekking tot adopties uit Haïti

De ontwikkelingen op het gebied van interlandelijke adoptie in Haïti zijn positief. Zoals ik in het overleg met de Tweede Kamer op 19 april jl. al heb aangegeven is de kinderbeschermingsautoriteit in Haïti (IBESR) bezig om haar procedures aan te scherpen en te verbeteren. Recent ontving ik van het Permanent Bureau van de Haagse Conferentie schriftelijke informatie over de wijze waarop de IBESR haar werkzaamheden wil gaan uitvoeren. Uit de ontvangen informatie blijkt dat de IBESR vorm aan het geven is aan haar ambitie om de procedures beter te regisseren. Op deze wijze gaat Haïti meer conform de richtlijnen van het Haags Adoptieverdrag werken.

In het kader van een pilot is de Nederlandse Adoptie Stichting in nauwe samenwerking met mijn ministerie de eerste adopties opgestart, waarbij er thans een drietal voorstellen voor plaatsing bij aspirant-adoptiefouders gedaan, die behoren tot de 25 proefdossiers, zoals bij uw Kamer bekend is. Deze voorstellen zijn aanzienlijk in kwaliteit verbeterd in vergelijking met de voorstellen zoals die gedaan zijn vóór de aardbeving in 2010. Ik heb dan ook een positief besluit genomen op de voorgestelde matchingen. Ik wil echter benadrukken dat het hier nog niet gaat om de volledige adoptieprocedure, maar slechts een klein gedeelte daarvan. Ik acht het eveneens van belang dat de werkwijze die de IBESR erop na wenst te houden in de door mij te beoordelen matchingsdossiers tot

¹ Kamerstukken II, vergaderjaar 2011/12, aanhangsel 3183 en Kamerstukken II, vergaderjaar 2012/13, aanhangsel 59

uiting komt. Ik houd het vervolg van deze procedures uiteraard nauwlettend in de gaten en neem deze positieve aspecten mee in het kader van de evaluatie van de proefprocedures. Vanwege het feit dat er vooralsnog geen zicht is op de doorloop van de procedures kan ook nog geen indicatie worden gegeven over het moment van evaluatie.

Het Permanent Bureau van de Haagse Conferentie heeft inmiddels, met instemming van de Montreal Group, het «Plan of Action» vastgesteld en zal na de aanstelling van een consultant die werkzaam zal zijn in Haïti, het «Plan of Action» gaan implementeren. Het voornaamste doel van het «Plan of Action» is de implementatie van het Haags Adoptieverdrag in Haïti. Tevens zal de IBESR begeleid worden in de nieuwe manier van werken zoals zij die momenteel voorstaat. Mochten de ontwikkelingen daartoe aanleiding geven, dan zal ik uw Kamer daarover informeren.

Berichtgeving over een onderzoek in Colombia naar mogelijke misstanden bij interlandelijke adoptie

In De Telegraaf van 19 april jl. heeft een bericht gestaan over misstanden in Colombia. Aanleiding was een uitzending van het programma Septimo Día op de televisie in Colombia, waarin werd gesteld dat kinderen van hun ouders zouden zijn geroofd en vervolgens voor adoptie naar het buitenland zouden zijn gegaan. In De Telegraaf werd melding gemaakt van 15 gevallen in Nederland waarbij sprake zou zijn van roof. Enkele van die kinderen zouden door Nederlandse ouders zijn geadopteerd. De Centrale autoriteit van Colombia, het ICBF, heeft na de uitzending de programmamakers aangeklaagd voor onjuiste berichtgeving en het overtreden van de Wet ter bescherming van de jeugd. In een procedure voor het Constitutionele Hof is het ICBF in het gelijk gesteld en zijn de programmamakers veroordeeld tot rectificatie, omdat geen aantoonbaar bewijs is geleverd dat er iets mis is geweest. Voorts hebben de programmamakers de opdracht gekregen het ICBF de gelegenheid te bieden om in een uitzending van Septimo Día de gedane beweringen te weerleggen. Het Constitutionele Hof heeft het ICBF echter ook opgedragen in het vervolg, alvorens een kind voor adoptie in aanmerking te laten komen, het onderzoek naar de mogelijkheid van opvang binnen eigen familieverband uit te breiden tot de zesde graad. Om deze reden heeft het ICBF op 1 maart 2012 besloten een onderzoek te laten instellen naar 1 300 procedures waar het kind tot dat moment vrij was gegeven voor adoptie. Onderzocht is of de juiste procedure is gevolgd, of aan de wettelijke termijn is voldaan en of de dossiers volledig zijn. Het onderzoek is uitgevoerd door het Colombiaanse Openbaar Ministerie. Ik ben onlangs door het ICBF over de uitkomst van dit onderzoek geïnformeerd. Gebleken is dat het ICBF in de 1 300 onderzochte procedures zorgvuldig heeft gehandeld en dat de informatie in de dossiers klopt.

De uitkomst van het onderzoek in India naar mogelijke misstanden bij adopties

Al sinds 2007 staat de toezegging dat de Kamer zal worden geïnformeerd over de uitkomst, dan wel de stand van zaken van het onderzoek dat door het Indiase Central Bureau of Investigation (CBI) wordt ingesteld. Dit onderzoek heeft betrekking op drie zaken, waaronder een in Nederland geadopteerd jongetje, waarbij mogelijk sprake is van misstanden bij de adoptieprocedure in India. In augustus heeft mijn departement justitiële informatie ontvangen dat het onderzoek van CBI inmiddels is afgerond. Zoals u bekend is¹ heb ik de nodige inspanningen geleverd om de uitkomst van het onderzoek te

¹ Kamerstukken II, vergaderjaar 2011/12, 31 265, nr. 41

achterhalen. Desondanks heb ik tot nu toe daarover geen informatie mogen ontvangen en verwacht ik deze ook niet meer te krijgen. Wel heb ik in de tussentijd vernomen dat de resultaten van het onderzoek worden betrokken bij het (straf-)proces in India tegen een aantal verdachten in deze zaken.

De uitkomsten van een onderzoek naar illegale adopties uit China

In juni van dit jaar heeft een bezoek van de Chinese Centrale autoriteit plaatsgevonden aan mijn ministerie. Aanleiding voor het bezoek is het reguliere relatiebeheer in het kader van de samenwerking met Nederland. Tijdens dit bezoek is aandacht gevraagd voor het onderzoek naar de mogelijke misstanden bij adopties in Shaoyang in 2005. Dit onderzoek is geïnitieerd naar aanleiding van berichten in de Chinese pers in mei 2011. Deze berichten waren destijds voor het lid Kooiman aanleiding vragen te stellen¹. Van de zijde van de Chinese Centrale autoriteit is aangegeven dat het onderzoek heeft plaatsgevonden door de lokale verantwoordelijke autoriteit van de provincie Hunan. De verantwoordelijke autoriteit heeft de Chinese Centrale autoriteit aangegeven dat de problemen die aanleiding gaven voor het onderzoek zijn opgelost en dat adopties nog steeds plaatsvinden, met naleving van de strikte wet- en regelgeving. Ook wordt daarbij de herkomst van achtergelaten baby's goed onderzocht. De Nederlandse en de Chinese Centrale autoriteit hebben opnieuw de wens uitgesproken elkaar regelmatig te spreken over de uitvoering van de bilaterale samenwerking en te informeren over mogelijke misstanden indien deze zich voordoen. In het licht hiervan heb ik het voornemen een ambtelijke delegatie in 2013 een werkbezoek te laten brengen aan China.

Adoptie uit Curaçao, St. Maarten en Aruba

Naar aanleiding van een recent bezoek van de fractievoorzitters aan een kindertehuis in de voormalige Nederlandse Antillen heeft uw Kamer gevraagd adoptie daar nog eens aan de orde te stellen. De eilanden Curaçao, St. Maarten en Aruba hebben een eigenstandige verantwoordelijkheid voor de zorg van kinderen die in tehuizen verblijven. Zij hebben ook een eigenstandige bevoegdheid te bepalen of adoptie in het belang van deze kinderen is. Ik kan en wil hier dan ook geen invloed op uitoefenen.

Informatie over de redenen waarom aspirant-adoptiefouders afzien van de opnemings van een kind

Tijdens het AO van 19 april jl. heb ik met uw Kamer kort gesproken over de mogelijke redenen waarom aspirant-adoptiefouder besluiten een kind niet op te nemen na lezing van het kindrapport of nadat zij het kind hebben bezocht in het land van herkomst.

Gebleken is dat niet alle vergunninghouders dit specifiek hebben bijgehouden. Op basis van hun ervaring schatten de vergunninghouder het aantal aspirant-adoptiefouders dat na lezing van het beschikbare kinddossier besluit de procedure voor het betreffende kind niet voort te zetten op vijftien in de afgelopen vijf jaar. Het aantal aspirant-adoptiefouders dat na het bezoek aan het kind in het land van herkomst besluit om de adoptieprocedure niet door te laten gaan, wordt geschat op negen in de afgelopen vijf jaar.

De vergunninghouders hebben toegelicht dat de redenen om een adoptieprocedure niet door te laten gaan na lezing van het kinddossier, per geval verschillend is en doorgaans gebaseerd is op zeer persoonlijke keuzes van de aspirant-adoptiefouders. Ook de redenen voor het niet door laten gaan van een adoptieprocedure nadat aspirant-adoptiefouders het

¹ Kamerstukken II, vergaderjaar 2010/11, aanhangsel 3038

kind hebben gezien variëren. In de laatst genoemde gevallen wordt er door de Raad voor de Kinderbescherming nader onderzoek verricht om te kunnen achterhalen wat de achtergrond van hun keuze is, en om te onderzoeken of een vervolg van de adoptieprocedure voor een ander kind aangewezen is.

Ik heb inmiddels in een brief aan de vergunninghouders gevraagd om vanaf heden deze aantallen nauwgezet bij te houden zodat ik uw Kamer in het vervolg nauwkeuriger kan informeren.

De wenselijkheid om in schrijnende gevallen ook na 2012 een tegemoetkoming in de adoptiekosten te kunnen verlenen

In het algemeen overleg heb ik met uw Kamer gesproken over de regeling tegemoetkoming adoptiekosten, die inmiddels in de Wet opnemings buitenlandse kinderen ter adoptie is opgenomen. Ik heb daarbij aangegeven dat ik wilde bezien of ik iets kon doen voor evident schrijnende gevallen. Ik had daarbij een discretionaire bevoegdheid voor ogen. Ik heb (helaas) moeten vaststellen dat de wet mij die ruimte niet biedt.

Nazorg bij adoptie

In navolging van het algemeen overleg met uw Kamer van 19 april jl. ben ik in overleg getreden met mijn ambtgenoot van VWS die verantwoordelijk is voor de nazorg bij interlandelijke adoptie.

Mede naar aanleiding van dit overleg is VWS, onder meer in overleg met de Stichting Adoptievoorzieningen, aan het bekijken hoe gekomen kan worden tot een opzet van de nazorg voor 2013 en 2014, waarin meer zicht gehouden kan worden op de nazorg conform de aanbevelingen van de Inspectie Jeugdzorg. Daarnaast wordt door VWS bekeken of en op welke wijze de nazorg bij adoptie meegenomen kan worden bij de decentralisatie van de zorg voor jeugd, met inachtneming van de aanbevelingen van de Inspectie. Mijn collega van VWS zal uw Kamer over een en ander berichten nadat hier meer duidelijkheid over is.

De staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,
F. Teeven